

EBA/GL/2026/06

26 June 2026

Κατευθυντήριες γραμμές
(αναθεωρημένες) σχετικά με τις κοινές
διαδικασίες και μεθόδους για τη
διαδικασία εποπτικού ελέγχου και
αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) και τις εποπτικές
ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων
καταστάσεων

Συμμόρφωση και υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας και σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 28/12/2026. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θα θεωρήσει ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον διαδικτυακό τόπο της EAT, με την επισήμανση «EBA/GL/2026/06». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον διαδικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Τίτλος 1: Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί, εφαρμογή

Αντικείμενο

1. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζονται οι κοινές διαδικασίες και μέθοδοι για τη λειτουργία της διαδικασίας εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) που αναφέρεται στα άρθρα 48ιδ, 97 και 107 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ², συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την αξιολόγηση της οργάνωσης και αντιμετώπισης των κινδύνων, όπως και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, που αναφέρονται στα άρθρα 76 έως 87 της εν λόγω οδηγίας και τις διαδικασίες και τις ενέργειες που εφαρμόζονται σε σχέση με τα άρθρα 48ιε, 98, 100, 101, 102, 104, 104α, 104β, 104γ, 105, 107 παράγραφος 1 στοιχείο β) και 117 της εν λόγω οδηγίας. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν στην παροχή κοινών μεθοδολογιών που θα χρησιμοποιηθούν από τις αρμόδιες αρχές κατά τη διενέργεια εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 100 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Επιπλέον, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζουν επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφος 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1619, τον τρόπο επιχειρησιακής εφαρμογής των απαιτήσεων όταν ένα ίδρυμα έχει δεσμευτεί από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων.
2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν καθορίζουν μεθοδολογίες για ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που διενεργούνται από την ΕΑΤ σε συνεργασία με άλλες αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010· ωστόσο, περιγράφουν το εύρος των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με σκοπό να συμβάλουν στον καθορισμό του κατάλληλου πλαισίου για την εξέταση μελλοντικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων της ΕΑΤ ως ένα μέρος της σειράς εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Πεδίο εφαρμογής

3. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το επίπεδο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 110 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ με βάση τις

² Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

απαιτήσεις και τις απαλλαγές που ισχύουν δυνάμει των άρθρων 108 και 109 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

4. Για μητρικές επιχειρήσεις και θυγατρικές που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν το βάθος και το επίπεδο ανάλυσης των εκτιμήσεών τους προκειμένου να αντιστοιχούν στο επίπεδο εφαρμογής που καθορίζεται στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κατά τα οριζόμενα στο πρώτο μέρος, τίτλος II του εν λόγω κανονισμού, ιδίως αναγνωρίζοντας τις απαλλαγές που εφαρμόζονται δυνάμει των άρθρων 7 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και του άρθρου 21 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
5. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει θυγατρική στο ίδιο κράτος μέλος, αλλά δεν έχουν χορηγηθεί οι απαλλαγές που προσδιορίζονται στο πρώτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, μπορεί να εφαρμοστεί αναλογική προσέγγιση για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας και της επάρκειας ρευστότητας, με επίκεντρο την αξιολόγηση της κατανομής του κεφαλαίου και της ρευστότητας στις οντότητες, καθώς και των πιθανών κωλυμάτων ως προς τη δυνατότητα μεταφοράς κεφαλαίου ή ρευστότητας εντός του ομίλου.
6. Για τους διασυνοριακούς ομίλους, οι διαδικαστικές απαιτήσεις πρέπει να εφαρμόζονται με συντονισμένο τρόπο στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συγκροτούνται δυνάμει του άρθρου 116 ή βάσει του άρθρου 51 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Στον τίτλο 10 επεξηγείται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στους διασυνοριακούς ομίλους και στις οντότητές τους.
7. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει συστήσει οντότητα διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την αξιολόγησή τους για τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και να εφαρμόζουν εποπτικά μέτρα στο επίπεδο της οντότητας διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας για τις οντότητες που καλύπτονται από αυτήν.

Αποδέκτες

8. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία i) και viii) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Ορισμοί

9. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ³, στην οδηγία 2013/36/ΕΕ, στην οδηγία 2014/59/ΕΕ ⁴ ή στις

³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁴ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ,

κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα⁵, έχουν την ίδια έννοια και στις κατευθυντήριες γραμμές. Επιπλέον, για τους σκοπούς του παρόντος εγγράφου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Ως «εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ» νοείται η εποπτική αρχή, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 45 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1624, η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της συμμόρφωσης των ιδρυμάτων προς τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.

Ως «απαιτήσεις κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας» νοούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται στο κεφάλαιο 4 του τίτλου VII της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «ίδρυμα ενοποίησης» νοείται ένα ίδρυμα το οποίο υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει της ενοποιημένης κατάστασης, σύμφωνα με το μέρος 1 τίτλος 2 κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «ικανότητα αντιστάθμισης» νοείται η ικανότητα του ιδρύματος να κατέχει ή να έχει πρόσβαση σε επιπλέον ρευστότητα σε βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα για την αντιμετώπιση σεναρίων ακραίων καταστάσεων.

Ως «κίνδυνος χρηματοδότησης» νοείται ο κίνδυνος να μην διαθέτει το ίδρυμα σταθερές πηγές χρηματοδότησης σε μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, που έχει ως αποτέλεσμα τον υφιστάμενο ή μελλοντικό κίνδυνο το ίδρυμα είτε να μην είναι σε θέση να ανταποκριθεί καθόλου στις χρηματοοικονομικές του υποχρεώσεις, όπως πληρωμές και ανάγκες παροχής εξασφαλίσεων, όταν αυτές καταστούν απαιτητές, σε μεσοπρόθεσμο έως μακροπρόθεσμο ορίζοντα, είτε να μπορέσει μεν να ανταποκριθεί, αλλά με υπερβολική αύξηση του κόστους χρηματοδότησης.

Ως «χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα» νοείται η χορήγηση δανείων σε δανειολήπτες ανεξάρτητα από τη νομική μορφή του πιστωτικού ανοίγματος (π.χ. συμπεριλαμβανομένων των αναβαλλόμενων πληρωμών ή παρόμοιων χρηματοπιστωτικών διευκολύνσεων), σε άλλα νομίσματα πλην εκείνου που ισχύει ως νόμιμο χρήμα στη χώρα κατοικίας του δανειολήπτη.

Ως «κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από τη χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα προς δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού τους κινδύνου.

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της επάρκειας του εσωτερικού κεφαλαίου (ΔΑΕΕΚ)» νοείται η διαδικασία για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση του εσωτερικού κεφαλαίου, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα δυνάμει του άρθρου 73 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190, ΕΛ: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα (ΕΒΑ/GL/2018/04)

Ως «διαδικασία αξιολόγησης της εσωτερικής επάρκειας ρευστότητας (ΔΑΕΕΡ)» νοείται η διαδικασία για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της ρευστότητας, την οποία εφαρμόζει το ίδρυμα δυνάμει του άρθρου 86 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «κατηγορία του ιδρύματος» νοείται ο δείκτης της συστημικής σημασίας του ιδρύματος που αποδίδεται βάσει του μεγέθους και της πολυπλοκότητας του ιδρύματος και του πεδίου των δραστηριοτήτων του.

Ως «ενδοημερήσια ρευστότητα» νοούνται τα κεφάλαια στα οποία έχει πρόσβαση το ίδρυμα κατά τη διάρκεια της εργάσιμης ημέρας, προκειμένου να είναι σε θέση να πραγματοποιεί πληρωμές σε πραγματικό χρόνο.

Ως «ενδοημερήσιος κίνδυνος ρευστότητας» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος να μην είναι το ίδρυμα σε θέση να διαχειριστεί αποτελεσματικά τις ανάγκες του για ενδοημερήσια ρευστότητα.

Ως «μακροπροληπτική απαίτηση» ή «μακροπροληπτικό μέτρο» νοείται απαίτηση ή μέτρο που επιβάλλεται από αρμόδια ή εντεταλμένη αρχή για την αντιμετώπιση μακροπροληπτικού ή συστημικού κινδύνου.

Ως «σημαντικό νόμισμα» νοείται νόμισμα στο οποίο το ίδρυμα έχει σημαντικές θέσεις σε στοιχεία εντός ή εκτός ισολογισμού.

Ως «κίνδυνος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΞΧ/ΧΤ)» νοείται ο κίνδυνος όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για την εποπτεία με βάση τον κίνδυνο⁶.

Ως «επιχειρησιακή ανθεκτικότητα» νοείται η ικανότητα ενός ιδρύματος να εκτελεί κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες ακόμη και εν μέσω διαταραχών.

Ως «συνολική κεφαλαιακή απαίτηση» νοείται το άθροισμα της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR), των απαιτήσεων κεφαλαιακών αποθεμάτων και των μακροπροληπτικών απαιτήσεων, όταν εκφράζονται ως απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων.

Ως «συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR)» νοείται το άθροισμα των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) και των απαιτήσεων των αποθεμάτων ασφαλείας του δείκτη μόχλευσης των παγκόσμιων συστημικώς σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII) σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

⁶ Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τα χαρακτηριστικά μιας προσέγγισης εποπτείας με βάση τον κίνδυνο για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, και τα προς λήψη μέτρα όταν ασκείται εποπτεία ανάλογα με τον βαθμό κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 10 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 (οι οποίες τροποποιούν τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές ΕΕΑ/2016/72) («Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για την εποπτεία με βάση τον κίνδυνο») (ΕΒΑ/GL/2021/16).

Ως «συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ» νοείται η επικαιροποιημένη εκτίμηση της συνολικής βιωσιμότητας ενός ιδρύματος βάσει αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ.

Ως «συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ» νοείται ο αριθμητικός δείκτης του συνολικού κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος βάσει της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ.

Ως «απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1» ή «P1R» νοούνται οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που το ίδρυμα υποχρεούται να διατηρεί σύμφωνα με τα μέρη 3, 4 και 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2402.

Ως «Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2» ή «P2G» νοείται το επίπεδο και η ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων που αναμένεται να διατηρεί το ίδρυμα πέρα από τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR), που προσδιορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

Ως «Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης» ή «P2G-LR» νοείται το επίπεδο και η ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων που αναμένεται να διατηρεί το ίδρυμα πέρα από τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR), που προσδιορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

Ως «Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2» ή «P2R» νοούνται οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για την αντιμετώπιση κινδύνων πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «Κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης» ή «P2R-LR» νοούνται οι πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «κίνδυνος φήμης» νοείται ο υφιστάμενος ή μελλοντικός κίνδυνος για τα κέρδη, τα ίδια κεφάλαια ή τη ρευστότητα του ιδρύματος, ο οποίος προκύπτει από βλάβη της φήμης του ιδρύματος.

Ως «διάθεση ανάληψης κινδύνων» νοείται το συνολικό επίπεδο και οι κατηγορίες των κινδύνων που το ίδρυμα είναι πρόθυμο να αναλάβει στο πλαίσιο της δυνατότητάς του για ανάληψη κινδύνων, σύμφωνα με το επιχειρηματικό του μοντέλο, προκειμένου να επιτύχει τους στρατηγικούς στόχους του.

Ως «βαθμολογία κινδύνου» νοείται η αριθμητική έκφραση που συνοψίζει την εποπτική αξιολόγηση ενός μεμονωμένου κινδύνου κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης που αντιπροσωπεύει την πιθανότητα ένας κίνδυνος να έχει σημαντικές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας στο ίδρυμα (π.χ. δυννητική ζημία) μετά την εξέταση της διαχείρισης κινδύνου και των ελέγχων και πριν από την εξέταση της δυνατότητας του ιδρύματος να μετριάσει τον κίνδυνο μέσω διαθέσιμων πόρων κεφαλαίων ή ρευστότητας.

Ως «κίνδυνοι κεφαλαίου» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος κατά τους επόμενους 12 μήνες. Σε αυτούς περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κίνδυνοι που καλύπτονται από τα άρθρα 79 έως 87 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Ως «κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης» νοούνται διακριτοί κίνδυνοι οι οποίοι, σε περίπτωση που εκδηλωθούν, θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας στη ρευστότητα του ιδρύματος σε διαφορετικούς χρονικούς ορίζοντες.

Ως «στοιχείο της ΔΕΕΑ» νοείται ένα από τα ακόλουθα: ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων των κινδύνων σε επίπεδο ιδρύματος, αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ή αξιολόγηση της ρευστότητας και της χρηματοδότησης στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.

Ως «εποπτικοί δείκτες αναφοράς» νοούνται ειδικά ποσοτικά εργαλεία ή μεθοδολογίες ανά κίνδυνο που αναπτύσσονται από την αρμόδια αρχή με σκοπό την παροχή μιας εκτίμησης των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «περίοδος επιβίωσης» νοείται η περίοδος κατά την οποία το ίδρυμα μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων και να εξακολουθεί να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις πληρωμών του.

Ως «συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA)» νοείται το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο όπως ορίζεται στο άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Ως «συνολική κεφαλαιακή απαίτηση με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR)» νοείται το άθροισμα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση κινδύνων πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR)» νοείται το άθροισμα των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση κινδύνων πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Ως «δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου» νοούνται δανειολήπτες, ιδιώτες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), χωρίς φυσική ή χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου, οι οποίοι είναι εκτεθειμένοι σε αναντιστοιχία μεταξύ του νομίσματος του δανείου και του νομίσματος της αντιστάθμισης. Η φυσική αντιστάθμιση περιλαμβάνει ειδικότερα τις περιπτώσεις στις οποίες οι δανειολήπτες λαμβάνουν εισόδημα σε ξένο νόμισμα (π.χ. εμβάσματα/εισπράξεις από εξαγωγές), ενώ η

χρηματοπιστωτική αντιστάθμιση κατά κανόνα προϋποθέτει την ύπαρξη σύμβασης με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.

Ως «βαθμολογία βιωσιμότητας» νοείται η αριθμητική έκφραση που συνοψίζει την εποπτική αξιολόγηση ενός στοιχείου της ΔΕΕΑ και αντιπροσωπεύει μια ένδειξη κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος που απορρέει από το εκτιμώμενο στοιχείο της ΔΕΕΑ.

Ημερομηνία εφαρμογής

10. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2027.

Οι παράγραφοι 102, 103, 239, 462, 463 και 470 (στοιχείο στ) εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2027, με εξαίρεση τη συνεκτίμηση των κινδύνων μη-εφαρμογής και αποφυγής στοχευμένων οικονομικών κυρώσεων, η οποία εφαρμόζεται από τις 10 Ιουλίου 2027.

Ο τίτλος 12 εφαρμόζεται από τις 11 Ιανουαρίου 2027.

Κατάργηση

11. Οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) και τις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων της 18ης Μαρτίου 2022 (EBA/GL/2022/03) και οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την αξιολόγηση κινδύνων ΤΠΕ στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ (EBA/GL/2017/05) καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2027. Οι παραπομπές στις καταργούμενες κατευθυντήριες γραμμές νοούνται ως παραπομπές στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

Τίτλος 2. Το πλαίσιο της ΔΕΕΑ

2.1. Επισκόπηση του πλαισίου της ΔΕΕΑ

12. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαθέτουν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο ΔΕΕΑ που να καλύπτει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία θα πρέπει να αξιολογούνται σε τακτική βάση, λαμβάνοντας υπόψη τον κατάλογο των νομικών πράξεων που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της ΕΑΤ, βάσει των οποίων θα πρέπει να αξιολογείται η συμμόρφωση του ιδρύματος. Το μοντέλο συμμετοχής ΔΕΕΑ που περιγράφεται στην ενότητα 2.4 καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο το πλαίσιο αυτό μπορεί να προσαρμοστεί σε διάφορα ιδρύματα σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Τα στοιχεία αυτά είναι τα εξής:

- α. κατηγοριοποίηση του ιδρύματος, όπως ορίζεται στην ενότητα 2.1.1·
- β. παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 3·
- γ. ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 4·
- δ. αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 5·
- ε. αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 6· και
- στ. αξιολόγηση της επάρκειας των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος, όπως προσδιορίζεται στον τίτλο 7·
- ζ. αξιολόγηση των κινδύνων για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση, καθώς και αξιολόγηση της ρευστότητας και της χρηματοδότησης στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, όπως προσδιορίζονται στον τίτλο 8·
- η. συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ (συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής εποπτικών μέτρων – καθώς και μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, όπου απαιτείται) και επικοινωνία, όπως προσδιορίζονται στον τίτλο 9 και στην ενότητα 2.1.2 αντίστοιχα.

13. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη ΔΕΕΑ ως συνεχή διαδικασία που ενσωματώνει τα αποτελέσματα όλων των εποπτικών δραστηριοτήτων και όλες τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών σε μια ολοκληρωμένη εποπτική επισκόπηση του ιδρύματος. Η ΔΕΕΑ πρέπει να περιλαμβάνει την εξέταση των ακόλουθων στοιχείων:

- α. αποτελέσματα προηγούμενων αξιολογήσεων της ΔΕΕΑ, ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου και της συνεχιζόμενης μη επιτόπιας εποπτείας·
- β. υποβολή χρηματοοικονομικών αναφορών ιδρύματος, στρατηγικό(-ά) σχέδιο(-α), υποβολή αναφορών βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων (υποβολή αναφορών βάσει κοινού μορφότυπου διαβίβασης στοιχείων – COREP, υποβολή χρηματοοικονομικών αναφορών – FINREP και μητρώο πιστώσεων, εφόσον είναι διαθέσιμα) και υποβολή εσωτερικών αναφορών (π.χ. πληροφορίες αναφοράς σχετικά με τη διαχείριση, υποβολή αναφορών σχετικά με την κεφαλαιακή επάρκεια και τη ρευστότητα, υποβολή εσωτερικών αναφορών σχετικά με τους κινδύνους)·

- γ. ρυθμίσεις ΔΑΕΕΚ/ΔΑΕΕΡ και σχεδιασμού ανάκαμψης του ιδρύματος·
- δ. επιτόπιες επιθεωρήσεις·
- ε. αξιολογήσεις εσωτερικών υποδειγμάτων·
- στ. στοχευμένη εις βάθος ανάλυση·
- ζ. οριζόντιες θεματικές επισκοπήσεις·
- η. ανάλυση ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- θ. αναφορές τρίτων (π.χ. αναφορές εξωτερικών ελεγκτών, αναφορές χρηματιστηριακής/πιστωτικής ανάλυσης)·
- ι. άλλες σχετικές τομεακές ή μακροοικονομικές μελέτες/έρευνες.

2.1.1. Κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων

14. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ταξινομούν όλα τα ιδρύματα που υπάγονται στην εποπτική τους αρμοδιότητα σε τέσσερις διαφορετικές κατηγορίες, με βάση το μέγεθος, τη συστημική σημασία, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων κάθε ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 97 παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Η κατηγοριοποίηση πρέπει να αντικατοπτρίζει την εκτίμηση του συστημικού κινδύνου που ενέχουν τα ιδρύματα για το χρηματοοικονομικό σύστημα.
15. Εντός ενός ομίλου οντοτήτων, εάν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι η σημασία των διαφόρων οντοτήτων του ομίλου, με βάση τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 17, ποικίλλει, μπορούν να εφαρμόσουν κατηγοριοποίηση σε ατομικό επίπεδο προκειμένου να αποτυπωθούν αυτές οι διαφορές (π.χ. ταξινομώντας σε διαφορετική κατηγορία διάφορες θυγατρικές του ομίλου ή/και την ενοποιημένη οντότητα).
16. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν περιοδικά την κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων τους, καθώς και μετά από γεγονότα που ενδέχεται να επηρεάσουν τον βαθμό επικινδυνότητας των επιχειρηματικών μοντέλων τους, ή μετά από σημαντικές εταιρικές ενέργειες, όπως η αφαίρεση σημαντικών δραστηριοτήτων, μια συγχώνευση ή εξαγορά, ή μια σημαντική ενέργεια στρατηγικού χαρακτήρα.
17. Προκειμένου να διασφαλιστεί ένα ελάχιστο επίπεδο συγκρισιμότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ως αφετηρία τις παρακάτω κατηγορίες:
 - Κατηγορία 1 – Όλα τα ιδρύματα που ορίζονται ως «μεγάλα ιδρύματα» στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 146) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ταξινομούν τα «μεγάλα ιδρύματα» ως ιδρύματα κατηγορίας 2 ή κατηγορίας 3 για λόγους αναλογικότητας, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι G-SII. Η αναταξινόμηση «μεγάλων ιδρυμάτων» που δεν είναι G-SII θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τα ποιοτικά κριτήρια της κατηγορίας 2 και της κατηγορίας 3 που αναφέρονται παρακάτω, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του ιδρύματος, τη συστημική του σημασία, καθώς και τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του.

- ▶ Κατηγορία 2 – (i) Μεσαία έως μεγάλα ιδρύματα, εκτός από εκείνα που περιλαμβάνονται στην κατηγορία 1, τα οποία δεν είναι «μικρά και μη πολύπλοκα ιδρύματα», όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 145) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και τα οποία δραστηριοποιούνται σε διάφορους επιχειρηματικούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων μη τραπεζικών δραστηριοτήτων, ή αναπτύσσουν σημαντικές διασυννοριακές δραστηριότητες και προσφέρουν πιστωτικά και χρηματοοικονομικά προϊόντα σε πελάτες λιανικής και εταιρικούς πελάτες· (ii) μη συστημικά σημαντικά εξειδικευμένα ιδρύματα με σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους ή στα συστήματα πληρωμών ή στις χρηματοστηριακές πλατφόρμες/αγορές χρηματοοικονομικών μέσων· (iii) ιδρύματα που θεωρούνται σημαντικά, λόγω του μεγέθους, των δραστηριοτήτων ή του επιχειρηματικού μοντέλου τους (π.χ. κεντρικά ιδρύματα ενός ΘΣΠ, κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι, ΚΑΤ, κεντρικές συνεταιριστικές τράπεζες ή κεντρικά ταμειευτήρια), για την οικονομία (π.χ. όσον αφορά το σύνολο ενεργητικού σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν – ΣΕ/ΑΕΠ) ή για τον τραπεζικό τομέα σε συγκεκριμένο κράτος μέλος.
- ▶ Κατηγορία 3 – (i) Μικρά έως μεσαία ιδρύματα, εκτός από εκείνα που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες 1 και 2, τα οποία δεν είναι «μικρά και μη πολύπλοκα ιδρύματα», όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 145) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και τα οποία δραστηριοποιούνται σε περιορισμένο αριθμό επιχειρηματικών τομέων ή αναπτύσσουν μη σημαντικές διασυννοριακές δραστηριότητες, παρέχοντας κατά κύριο λόγο πιστωτικά προϊόντα σε πελάτες λιανικής και εταιρικούς πελάτες με περιορισμένη προσφορά χρηματοπιστωτικών προϊόντων· (ii) εξειδικευμένα ιδρύματα με λιγότερο σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους, στα συστήματα πληρωμών ή στις χρηματοστηριακές αγορές.
- ▶ Κατηγορία 4 – Όλα τα ιδρύματα που ορίζονται ως «μικρά και μη πολύπλοκα ιδρύματα» στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 145) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και όλα τα άλλα μικρά μη πολύπλοκα ιδρύματα που δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες 1 έως 3 (π.χ. με περιορισμένο πεδίο δραστηριοτήτων και μη σημαντικό μερίδιο αγοράς στους τομείς επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους).

2.1.2. Συνεχής εκτίμηση κινδύνων, πλαίσιο παραπομπής και εποπτικά μέτρα

18. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εκτιμούν συνεχώς τους κινδύνους στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα μέσω των εποπτικών του δραστηριοτήτων σύμφωνα με το μοντέλο συμμετοχής ΔΕΕΑ που ορίζεται στην ενότητα 2.4.
19. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα πορίσματα των εκτιμήσεών τους τεκμηριώνονται με σαφήνεια, με έμφαση στα απώτερα αίτια των διαπιστωθεισών ελλείψεων. Τα πορίσματα αυτά θα πρέπει να αποτυπώνονται στις βαθμολογίες της ΔΕΕΑ σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των μεταγενέστερων εποπτικών μέτρων τα οποία ενδέχεται να εφαρμόζουν οι αρμόδιες αρχές, όπως προσδιορίζονται στα άρθρα 102, 104 και 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στην εθνική

νομοθεσία, και, κατά περίπτωση, των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ή σε οποιονδήποτε συνδυασμό των ανωτέρω.

20. Στο πλαίσιο των συνεχιζόμενων εποπτικών δραστηριοτήτων τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλαμβάνουν κατάλληλες και έγκαιρες δραστηριότητες παρακολούθησης προκειμένου να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα έχει αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις διαπιστωθείσες ελλείψεις. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να θεσπίσουν υψηλού επιπέδου πλαίσιο παραπομπής για τα εποπτικά μέτρα, το οποίο θα διευκολύνει την επιλογή των καταλληλότερων μέτρων (ποσοτικών και ποιοτικών) για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων. Η θέσπιση ενός τέτοιου πλαισίου δεν θίγει τις εποπτικές εξουσίες που προβλέπονται στο ισχύον νομικό πλαίσιο ούτε τη διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών να καθορίζουν τα καταλληλότερα μέτρα με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις και ελλείψεις.
21. Το πλαίσιο που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα μέτρα, τα οποία δεν εφαρμόζονται με αυστηρώς διαδοχική σειρά και η κλιμάκωση ή η αποκλιμάκωσή τους εξαρτάται από τις περιστάσεις:
- α. η διεξαγωγή ενισχυμένου εποπτικού διαλόγου με το ίδρυμα, π.χ. πραγματοποίηση συνάντησης με το διοικητικό όργανο ή απαίτηση αυτοαξιολόγησης από το ίδρυμα·
 - β. η κοινοποίηση των διορθωτικών μέτρων που αναμένεται να λάβει το ίδρυμα (μη δεσμευτικά μέτρα), όπως οι προσδοκίες στον τομέα της εποπτείας ή οι συστάσεις·
 - γ. η απαίτηση λήψης συγκεκριμένου (-ων) διορθωτικού (-ών) μέτρου (-ων) από το ίδρυμα (δεσμευτικά μέτρα), όπως ο καθορισμός ποιοτικών δεικτών που πρέπει να τηρεί το ίδρυμα ή/και ο καθορισμός ή η αύξηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων του Πυλώνα 2 ή των απαιτήσεων ρευστότητας·
 - δ. η επιβολή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων, π.χ. διοικητικών κυρώσεων, διορθωτικών μέτρων ή προστίμων.
22. Κατά την επιλογή των εποπτικών μέτρων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν πλήρως τη διαδικασία παραπομπής, λαμβάνοντας υπόψη τις διαθέσιμες πληροφορίες, τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, καθώς και την ανάγκη να διασφαλιστεί η έγκαιρη αποκατάσταση των διαπιστωθεισών ελλείψεων. Η επιλογή θα πρέπει να βασίζεται στις ακόλουθες παραμέτρους, ανάλογα με την περίπτωση:
- α. το αποτέλεσμα στο οποίο αποσκοπούν τα μέτρα και, κατά περίπτωση, τα αναμενόμενα χρονοδιαγράμματα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων από το ίδρυμα·
 - β. τη σοβαρότητα των ελλείψεων και τις πιθανές επιπτώσεις από πλευράς προληπτικής εποπτείας σε περίπτωση που το πρόβλημα δεν αντιμετωπιστεί (δηλαδή αν είναι απαραίτητη η αντιμετώπιση του προβλήματος με συγκεκριμένο μέτρο) και αν οι ελλείψεις έχουν ήδη αντιμετωπιστεί/καλυφθεί από άλλα μέτρα·
 - γ. την αποδεδειγμένη ικανότητα ή πρόθεση του ιδρύματος να διορθώσει τις ελλείψεις·
 - δ. το κατά πόσο θα ήταν δυνατό ο ίδιος στόχος να επιτευχθεί με άλλα μέτρα που θα είχαν μικρότερες επιπτώσεις στο ίδρυμα σε διοικητικό και οικονομικό επίπεδο·

ε. την πιθανότητα οι κίνδυνοι και οι αδυναμίες που έχουν εντοπιστεί να σχετίζονται στενά μεταξύ τους ή να αλληλοενισχύονται, ή και τα δύο, καθιστώντας αναγκαία την ενίσχυση των εποπτικών μέτρων·

στ. τυχόν άλλους παράγοντες που κρίνονται συναφείς από τις αρμόδιες αρχές.

23. Με την επιφύλαξη της διακριτικής ευχέρειας των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την επιλογή των καταλληλότερων μέτρων, όλα τα διαθέσιμα ποσοτικά και ποιοτικά μέτρα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά τρόπο που να επιτρέπει τη βέλτιστη αντιμετώπιση του επιπέδου κινδύνου ή/και των ελλείψεων. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η φύση του κινδύνου (ποσοτική και/ή ποιοτική), η διαδικασία παραπομπής, καθώς και το ότι πρέπει να εφαρμόζονται ποσοτικά μέτρα για την αντιμετώπιση ελλείψεων στην εσωτερική διακυβέρνηση –συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εσωτερικού ελέγχου– και άλλων προβλημάτων, σε περίπτωση που άλλα εποπτικά μέτρα έχει κριθεί ότι δεν είναι αποτελεσματικά ή θεωρούνται ανεπαρκή για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων εντός κατάλληλου χρονοδιαγράμματος ⁷.

24. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δε θίγουν τη δυνατότητα των αρμόδιων αρχών να λάβουν εποπτικά μέτρα που συνδέονται απευθείας με τα αποτελέσματα τυχόν εποπτικών δραστηριοτήτων (π.χ. των επιτόπιων ελέγχων ή των αξιολογήσεων της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των βασικών λειτουργιών) στις περιπτώσεις όπου τα αποτελέσματα των εν λόγω δραστηριοτήτων επιβάλλουν την άμεση εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση ουσιωδών ελλείψεων.

2.1.3. Διάλογος με τα ιδρύματα

25. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμμετέχουν σε διάλογο με τα ιδρύματα κατά την άσκηση των εποπτικών τους δραστηριοτήτων.

26. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ στο ίδρυμα σύμφωνα με τον τίτλο 9 και να ενημερώνουν το ίδρυμα για τυχόν ενέργειες που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς τα εποπτικά μέτρα που εφαρμόζονται βάσει των εν λόγω πορισμάτων.

2.2. Βαθμολόγηση στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

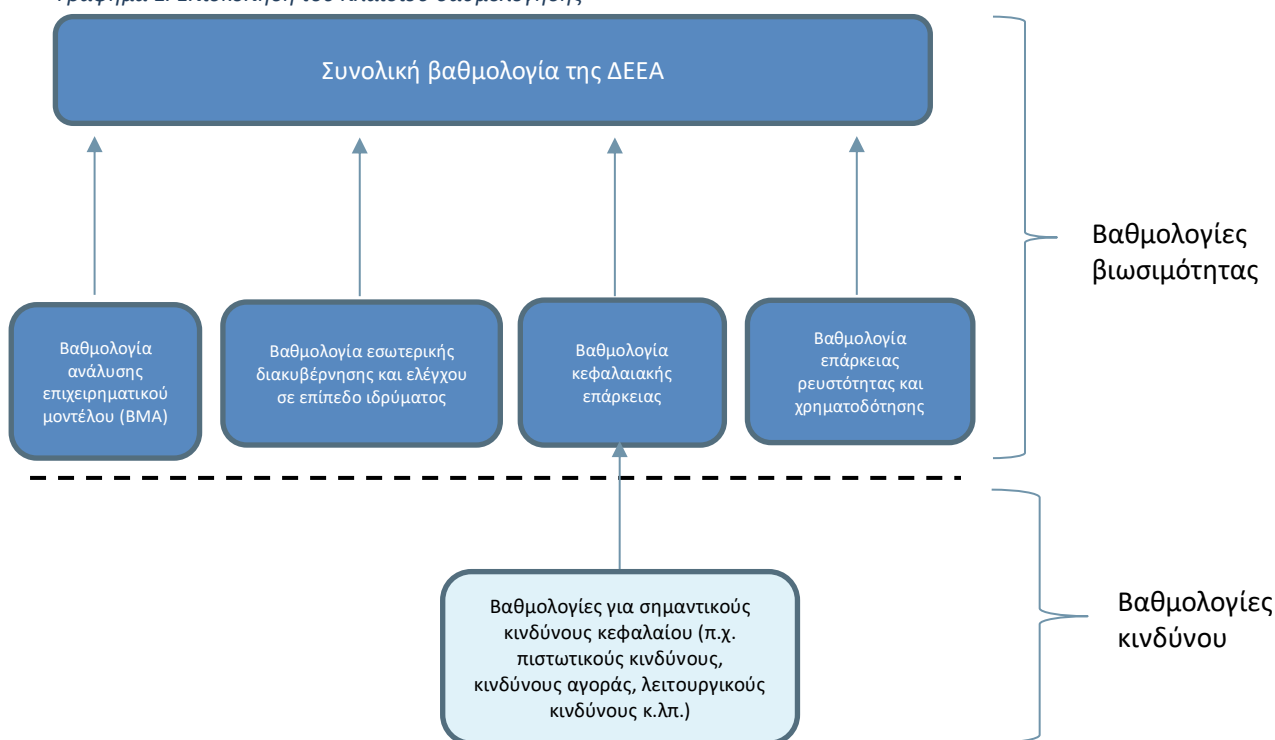
27. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν ένα συνεπές σύστημα βαθμολόγησης, προκειμένου να διευκολύνουν την επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των σωμάτων εποπτών, να προάγουν τη συγκρισιμότητα και την ισότιμη μεταχείριση μεταξύ των ιδρυμάτων και να καθορίζουν τις προτεραιότητες όσον αφορά τους εποπτικούς πόρους και τα μέτρα κατά την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ. Πρέπει να συνοψίζουν τα αποτελέσματα των

⁷ Σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στην δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 176 της 27.6.2013, σ. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

αξιολογήσεών τους, απονέμοντας βαθμολογίες κινδύνου, βαθμολογίες για κάθε στοιχείο της ΔΕΕΑ και μια συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ.

28. Κατά την απονομή των βαθμολογιών κινδύνου, των βαθμολογιών των στοιχείων της ΔΕΕΑ και της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις παραμέτρους που περιγράφονται στους πίνακες στο τέλος κάθε σχετικής ενότητας και τίτλου των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, καθώς και την εφαρμογή της εποπτικής κρίσης. Παρότι οι εν λόγω παράμετροι χρησιμεύουν ως βάση αναφοράς για την απόδοση βαθμολογιών, δεν πρέπει να ερμηνεύονται ως μηχανικός κατάλογος σημείων ελέγχου ο οποίος πρέπει να συμπληρώνεται για κάθε στοιχείο ούτε να θεωρείται ότι καθιερώνουν μια ιεράρχηση της σημασίας των επιμέρους στοιχείων. Αντιθέτως, σκοπός τους είναι να καθοδηγούν τις αρμόδιες αρχές στην απόδοση των βαθμολογιών μέσω της εξέτασης της αλληλεπίδρασης και της σημασίας των διαφόρων στοιχείων στο πλαίσιο της συγκεκριμένης διάστασης του υπό αξιολόγηση ιδρύματος.
29. Οι βαθμολογίες κινδύνου αποσκοπούν στο να αποτυπώσουν την πιθανότητα οι κίνδυνοι κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο ίδρυμα. Οι βαθμολογίες των στοιχείων της ΔΕΕΑ και η συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ υποδεικνύουν το μέγεθος των κινδύνων για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος· ειδικότερα, η συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ πρέπει να αντικατοπτρίζει την εποπτική άποψη της συνολικής βιωσιμότητας του ιδρύματος, όπως ορίζεται στον τίτλο 9.

Γράφημα 1. Επισκόπηση του πλαισίου βαθμολόγησης

30. Οι βαθμολογίες έχουν ως εξής: 1 (χαμηλός κίνδυνος), 2 (μέτριος-χαμηλός κίνδυνος), 3 (μέτριος-υψηλός κίνδυνος) και 4 (υψηλός κίνδυνος – αυτή είναι η χειρότερη δυνατή αξιολόγηση). Η πρόσθετη βαθμολογία «F» είναι διαθέσιμη μόνο για τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ, όπως επεξηγείται στην παράγραφο 38. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόσουν αναλυτικότερη βαθμολόγηση για εσωτερικούς σκοπούς, όπως σχεδιασμό των πόρων, εφόσον τηρείται το συνολικό πλαίσιο βαθμολόγησης που ορίζεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

31. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν τις βαθμολογίες μετά την ολοκλήρωση των αξιολογήσεων της ΔΕΕΑ, με την ελάχιστη συχνότητα που ορίζεται στο μοντέλο συμμετοχής ΔΕΕΑ στην ενότητα 2.4. Οι βαθμολογίες πρέπει επίσης να επανεξετάζονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση με βάση σημαντικά νέα πορίσματα ή εξελίξεις.

2.2.1. Βαθμολογίες κινδύνου

32. Αποδίδονται βαθμολογίες κινδύνου για τη συνοπτική παρουσίαση των κινδύνων κεφαλαίου (όπως ορίζεται στον τίτλο 6). Οι εν λόγω βαθμολογίες αντιπροσωπεύουν την πιθανότητα ο κίνδυνος να έχει σημαντικές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας στο ίδρυμα (π.χ. δυνητική ζημιά), μετά την εξέταση της ποιότητας των ελέγχων κινδύνου για τον περιορισμό αυτών των επιπτώσεων (π.χ. υπολειπόμενος κίνδυνος), αλλά πριν εξεταστεί η δυνατότητα του ιδρύματος να μετριάσει τον κίνδυνο μέσω διαθέσιμων κεφαλαίων ή πηγών ρευστότητας.

33. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τη βαθμολογία κινδύνου μέσω εκτίμησης του επιπέδου εγγενούς κινδύνου του ιδρύματος, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη την επάρκεια του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχων κινδύνου του ιδρύματος. Ειδικότερα, ένα κατάλληλο πλαίσιο διαχείρισης και ελέγχων κινδύνου μπορεί να μετριάσει τις επιπτώσεις ενός

συγκεκριμένου κινδύνου από άποψη προληπτικής εποπτείας, ενώ ένα αδύναμο πλαίσιο μπορεί να ενισχύσει τις επιπτώσεις από άποψη προληπτικής εποπτείας. Η εκτίμηση του εγγενούς κινδύνου και της επάρκειας της διαχείρισης και των ελέγχων πρέπει να πραγματοποιείται με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται στον πίνακα 6 για τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου, στον πίνακα 8 για τον κίνδυνο αγοράς, στον πίνακα 10 για τον λειτουργικό κίνδυνο, στον πίνακα 12 για τον κίνδυνο επιτοκίου και τον κίνδυνο πιστωτικού περιθωρίου στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο (IRRBB και CSRRB) και στον πίνακα 17 για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση.

34. Κατά την εκτίμηση κινδύνων κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές υποκατηγορίες (π.χ. τον κίνδυνο συγκέντρωσης ή τον κίνδυνο χώρας στο πλαίσιο της αξιολόγησης του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου αντισυμβαλλομένου, όπως ορίζεται στον τίτλο 6). Ανάλογα με τη σημασία που έχει οποιαδήποτε από αυτές τις υποκατηγορίες για το συγκεκριμένο ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να τις αξιολογήσουν και να τις βαθμολογήσουν χωριστά.
35. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικές μεθόδους για την εφαρμογή των βαθμολογιών κινδύνου, ενδέχεται να βαθμολογούν χωριστά τον «κίνδυνο» και τη «διαχείριση και τους ελέγχους κινδύνου» (με αποτέλεσμα μια ενδιάμεση και μια τελική βαθμολογία) ή να τις βαθμολογούν από κοινού. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να συγκεντρώσουν όλους τους κινδύνους κεφαλαίου σε μια συνολική βαθμολογία.

2.2.2. Βαθμολογίες των στοιχείων της ΔΕΕΑ και συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ

36. Στο τέλος της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να σχηματίζουν μια ολοκληρωμένη επισκόπηση του προφίλ κινδύνου και της βιωσιμότητας του ιδρύματος με βάση τα τέσσερα στοιχεία της ΔΕΕΑ:
- α. επιχειρηματικό μοντέλο, όπως ορίζεται στον τίτλο 4·
 - β. εσωτερική διακυβέρνηση και έλεγχοι σε επίπεδο ιδρύματος, όπως ορίζονται στον τίτλο 5·
 - γ. κεφαλαιακή επάρκεια, όπως ορίζεται στον τίτλο 7·
 - δ. ρευστότητα και επάρκεια χρηματοδότησης, όπως ορίζεται στον τίτλο 8.
37. Η κεφαλαιακή επάρκεια και η επάρκεια ρευστότητας και χρηματοδότησης αντιπροσωπεύουν την εποπτική γνώμη σχετικά με την ικανότητα των πηγών κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος να μετριάσουν/καλύψουν κινδύνους κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης, όπως ορίζεται στους τίτλους 6 και 8, ή/και για άλλα στοιχεία για τα οποία έχουν καθοριστεί πρόσθετα ίδια κεφάλαια, όπως ορίζεται στον τίτλο 7.
38. Η τελική βαθμολογία είναι η συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ. Η βαθμολογία αυτή περιλαμβάνει τις ανωτέρω τέσσερις βαθμολογίες των στοιχείων της ΔΕΕΑ και την εποπτική κρίση. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ παρέχει ένδειξη της συνολικής βιωσιμότητας του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον το ίδρυμα «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει» κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, και λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με

την ερμηνεία της φράσης «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει»⁸. Όταν το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ υποδηλώνει ότι το ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν βαθμολογία «F» και να ακολουθούν τη διαδικασία συνεργασίας με τις αρχές εξυγίανσης όπως ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

39. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η βαθμολογία των στοιχείων της ΔΕΕΑ και η συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ:

- α. αποτυπώνουν την πιθανότητα να απαιτηθούν εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων·
- β. συγκαταλέγονται μεταξύ των ορίων ενεργοποίησης για τη λήψη απόφασης σχετικά με το αν θα εφαρμοστούν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τα όρια ενεργοποίησης για τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης⁹·
- γ. συμβάλλουν στην ιεράρχηση και στον προγραμματισμό των εποπτικών πόρων και στον καθορισμό προτεραιοτήτων στο πρόγραμμα εποπτικής εξέτασης (ΠΕΕ).

2.3. Οργανωτικές ρυθμίσεις

40. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι οργανωτικές ρυθμίσεις για τη διενέργεια της ΔΕΕΑ περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α. περιγραφή των ρόλων και των αρμοδιοτήτων του εποπτικού προσωπικού τους σε σχέση με τη διενέργεια της ΔΕΕΑ, καθώς και τους συναφείς διαύλους αναφοράς, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·
- β. διαδικασίες για την τεκμηρίωση και την καταγραφή των πορισμάτων και των εποπτικών κρίσεων·
- γ. ρυθμίσεις για την έγκριση των πορισμάτων και των βαθμολογιών, καθώς και διαδικασίες παραπομπής των περιπτώσεων για τις οποίες υπάρχει διάσταση απόψεων εντός της αρμόδιας αρχής σε ανώτερη βαθμίδα της ιεραρχικής κλίμακας, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·
- δ. ρυθμίσεις για την οργάνωση διαλόγου με το ίδρυμα σύμφωνα με το μοντέλο της ελάχιστης συμμετοχής όπως ορίζεται στην ενότητα 2.4 για την αξιολόγηση των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ·
- ε. ρυθμίσεις για τη συμμετοχή σε διαβουλεύσεις με ένα ίδρυμα και κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της ΔΕΕΑ στο ίδρυμα, οι οποίες αντικατοπτρίζουν την αλληλεπίδραση εντός

⁸ Κατευθυντήριες Γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την ερμηνεία των διαφόρων περιστάσεων όπου ένα ίδρυμα θεωρείται ότι τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 6 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ (ΕΒΑ/ΓΛ/2015/07).

⁹ Κατευθυντήριες γραμμές ΕΑΤ σχετικά με τα όρια ενεργοποίησης για τη χρήση μέτρων έγκαιρης παρέμβασης (ΕΒΑ/ΓΛ/2015/03).

των σωμάτων εποπτών για τους διασυννοριακούς ομίλους και τις οντότητες αυτών, σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής ¹⁰.

στ. σύστημα εσωτερικών ελέγχων και ισορροπιών για την υποστήριξη της αποτελεσματικής λήψης αποφάσεων, της συνέπειας των αποτελεσμάτων και της λογοδοσίας.

41. Κατά τον καθορισμό των ρυθμίσεων για τον διάλογο με τα ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις πιθανές επιπτώσεις της παροχής των βαθμολογιών στα ιδρύματα σε σχέση με τις υποχρεώσεις δημοσιοποίησης που υπέχουν δυνάμει των απαιτήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014 ¹¹ και των οδηγιών 2014/57/ΕΕ ¹² και 2004/109/ΕΚ ¹³.

2.4. Αναλογικότητα και εποπτική συνεργασία

42. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν το πεδίο εφαρμογής, τη συχνότητα, το επίπεδο λεπτομέρειας και την ένταση της εποπτικής συνεργασίας με το ίδρυμα σύμφωνα με την κατηγορία στην οποία αυτό ανήκει και λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας. Κατά τον σχεδιασμό των δραστηριοτήτων της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανατρέχουν στο μοντέλο ελάχιστης συμμετοχής ΔΕΕΑ που περιγράφεται στον πίνακα 1. Το μοντέλο συσχετίζει την ένταση της εποπτικής συνεργασίας με την κατηγορία του ιδρύματος. Το μοντέλο δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως εμπόδιο στην κατανομή πόρων για τις καθορισμένες εποπτικές προτεραιότητες. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, ανεξάρτητα από την κατηγοριοποίηση του ιδρύματος, να προσαρμόσουν το επίκεντρο και τον βαθμό ανάλυσης της αξιολόγησής τους ώστε να αντικατοπτρίζεται το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, η σημαντικότητα των διαφόρων κινδύνων, τάσεων και αναδυόμενων κινδύνων που εντοπίζονται μέσω της παρακολούθησης βασικών δεικτών όπως περιγράφονται στον τίτλο 3, της προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων όπως περιγράφεται στον τίτλο 11 ή το αποτέλεσμα προηγούμενων αξιολογήσεων της ΔΕΕΑ.

43. Στο πλαίσιο αυτού του μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με όλα τα στοιχεία της ΔΕΕΑ (ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, διακυβέρνηση/εσωτερικοί έλεγχοι, κίνδυνοι κεφαλαίου, ρευστότητας και χρηματοδότησης) σύμφωνα με την ελάχιστη συχνότητα που ορίζεται στον πίνακα 1, διατηρώντας παράλληλα τη δυνατότητα να

¹⁰ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2014, για τον καθορισμό εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά τις συνθήκες εφαρμογής της διαδικασίας κοινής απόφασης για τις ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα, σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 188 της 27.6.2014, σ. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2014/710/oj).

¹¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 1).

¹² Οδηγία 2014/57/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί ποινικών κυρώσεων για την κατάχρηση αγοράς (οδηγία για την κατάχρηση αγοράς) (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 179, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

¹³ Οδηγία 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

πραγματοποιούν ετησίως μια ουσιαστική και ολοκληρωμένη αξιολόγηση βιωσιμότητας του ιδρύματος (σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ).

44. Η άποψη αυτή πρέπει να βασίζεται στις πληροφορίες που συλλέγονται μέσω του πλήρους φάσματος των εποπτικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 13. Ειδικότερα, οι πληροφορίες από προηγούμενα έτη μπορούν επίσης να χρησιμεύσουν ως βάση αναφοράς για την αξιολόγηση και τη σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή έχει διαπιστώσει – λαμβάνοντας επίσης υπόψη την τριμηνιαία παρακολούθηση των δεικτών – ότι το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος δεν έχει μεταβληθεί ουσιαδώς.
45. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεργάζονται με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος¹⁴ με βάση την ελάχιστη συχνότητα που αναφέρεται στον πίνακα 1. Ανεξάρτητα από την κατηγορία του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εντείνουν τη δέσμευσή τους για την παρακολούθηση της συνέχειας με βάση τα πορίσματα προηγούμενων αξιολογήσεων της ΔΕΕΑ ή για την παρακολούθηση ιδρυμάτων με υψηλότερα/ταχέως μεταβαλλόμενα προφίλ κινδύνου ή με χαμηλή συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ που αντικατοπτρίζει σοβαρούς εποπτικούς προβληματισμούς.
46. Σε περίπτωση που τα ιδρύματα ανήκουν σε διασυννοριακούς ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συζητούν τον σχεδιασμό του τρόπου με τον οποίο θα διενεργούν την αξιολόγηση της ΔΕΕΑ στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών ώστε να εντοπίζουν εγκαίρως τυχόν σημεία προβληματισμού και να προσαρμόζουν και να συντονίζουν την προσέγγιση μεταξύ των αρχών, όπως ορίζεται στον τίτλο 10.

Πίνακας 1 Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διάφορες κατηγορίες ιδρυμάτων

Κατηγορία	Παρακολούθηση βασικών δεικτών	Αξιολόγηση όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ (τουλάχιστον)*	Σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ	Ελάχιστο επίπεδο συνεργασίας/διαλόγου με το διοικητικό όργανο του ιδρύματος και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη
1	Τριμηνιαία	Ετήσια	Ετήσια	Συνεχής/εν εξελίξει
2	Τριμηνιαία	Ανά διετία	Ετήσια	Συνεχής/εν εξελίξει
3	Τριμηνιαία	Ανά τριετία	Ετήσια	Με βάση την εκτίμηση κινδύνου, τουλάχιστον ανά τριετία
4	Τριμηνιαία	Ανά τριετία, με δυνατότητα παράτασης έως 5 έτη**	Ετήσια	Με βάση την εκτίμηση κινδύνου, τουλάχιστον ανά τριετία

*Με το επίκεντρο και το επίπεδο λεπτομέρειας του ελέγχου να προσαρμόζονται έτσι ώστε να αντικατοπτρίζουν το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, τη σημαντικότητα των διαφόρων κινδύνων, καθώς και τις τάσεις και τους αναδυόμενους κινδύνους που εντοπίζονται μέσω των εποπτικών δραστηριοτήτων. Η προσαρμογή αυτή μπορεί να βασίζεται σε προηγούμενες αξιολογήσεις εάν δεν έχουν διαπιστωθεί σημαντικές αλλαγές σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες (π.χ. παρακολούθηση δεικτών και υποβολή αναφορών), ανεξάρτητα από την κατηγοριοποίηση του ιδρύματος.

¹⁴ Όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 σημείο 9) της οδηγίας 2013/36 της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

****** Η ελάχιστη συχνότητα αξιολόγησης όλων των στοιχείων της ΔΕΕΑ μπορεί να παραταθεί από 3 σε 5 έτη για τα ιδρύματα της κατηγορίας 4, υπό την προϋπόθεση ότι: (i) έχουν σταθερό προφίλ χαμηλού κινδύνου, σταθερούς χρηματοοικονομικούς δείκτες και υγιή περιθώρια· και (ii) η τριμηνιαία παρακολούθηση των βασικών δεικτών κινδύνου δεν εγείρει ανησυχίες.

47. Εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι ορισμένα ιδρύματα έχουν παρόμοια προφίλ κινδύνου ή ότι ενδέχεται να εκτεθούν σε παρόμοιους αναδυόμενους κινδύνους, μπορούν να διενεργούν θεματικές αξιολογήσεις στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ σε πολλά ιδρύματα ως μία ενιαία αξιολόγηση (π.χ. μπορεί να διενεργηθεί ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου για το σύνολο των μικρών ιδρυμάτων που χορηγούν ενυπόθηκα δάνεια, δεδομένου ότι είναι πιθανό να εντοπιστούν τα ίδια ζητήματα επιχειρηματικής βιωσιμότητας για όλα τα εν λόγω ιδρύματα). Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν προσαρμοσμένες μεθοδολογίες για την εφαρμογή της ΔΕΕΑ για ιδρύματα με παρόμοια προφίλ κινδύνου, όπως παρόμοια επιχειρηματικά μοντέλα ή γεωγραφική θέση των ανοιγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 97 παράγραφος 4α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

48. Για τα ιδρύματα που καλύπτονται από το πρόγραμμα εποπτικής εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 99 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το επίπεδο συνεργασίας και εφαρμογής της ΔΕΕΑ καθορίζεται από το εν λόγω πρόγραμμα.

49. Κατά τον προγραμματισμό των εποπτικών δραστηριοτήτων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει προβαίνουν σε εσωτερικό συντονισμό δραστηριοτήτων, προκειμένου να διασφαλίζεται η συνεκτική αξιολόγηση, καθώς και με άλλα μέρη που συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στην αξιολόγηση, ιδίως όταν απαιτείται η συμβολή τους.

Τίτλος 3. Παρακολούθηση βασικών δεικτών

50. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση τους βασικούς χρηματοοικονομικούς και μη χρηματοοικονομικούς δείκτες για την παρατήρηση των μεταβολών στις χρηματοοικονομικές και τις επιχειρησιακές συνθήκες και στα προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων. Σε περίπτωση που από την παρακολούθηση αποκαλύπτεται σημαντική μεταβολή στο προφίλ κινδύνου ενός ιδρύματος, ή τυχόν σημαντικών μεταβολών στους δείκτες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διερευνούν τα αίτια και, κατά περίπτωση, να επανεξετάζουν την αξιολόγηση του αντίστοιχου στοιχείου της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένης της σχετικής βαθμολογίας κινδύνου, με σκοπό την κατανόηση των νέων πληροφοριών. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επανεξετάζουν σε τακτική βάση και, όπου κρίνεται απαραίτητο, να επικαιροποιούν τους δείκτες και τα εργαλεία παρακολούθησής τους, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι αυτά παραμένουν συναφή και αποτελεσματικά.
51. Σύμφωνα με το μοντέλο συμμετοχής ΔΕΕΑ που περιγράφεται στην ενότητα 2.4, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν βασικούς χρηματοοικονομικούς και μη χρηματοοικονομικούς δείκτες τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση για όλα τα ιδρύματα και να καθιερώνουν συχνότερη παρακολούθηση με σκοπό να αποτυπώνονται τα ειδικά χαρακτηριστικά του ιδρύματος ή οι αναδυόμενοι κίνδυνοι και οι τάσεις, υπό την προϋπόθεση της διαθεσιμότητας δεδομένων (π.χ. δεδομένων της αγοράς).
52. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δημιουργήσουν συστήματα παρακολούθησης για τον εντοπισμό ειδών συναλλαγών, σημαντικών μεταβολών και ανωμαλιών στη συμπεριφορά των δεικτών (ή συνδυασμών δεικτών), για παράδειγμα με τον καθορισμό ειδοποιήσεων με βάση τα όρια σημαντικότητας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να θεσπίζουν διαδικασίες παραπομπής για τον χειρισμό ανωμαλιών. Ο εντοπισμός σημαντικών μεταβολών ή ανωμαλιών στους δείκτες, ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι μεταβολές αφορούν ακραίες τιμές σε σχέση με τις επιδόσεις της ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, πρέπει να εκλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές ως έναυσμα για περαιτέρω διερεύνηση.
53. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσαρμόζουν τα συστήματα παρακολούθησης και τις διαδικασίες παραπομπής σε περίπτωση ανωμαλιών ώστε να αντικατοπτρίζουν το μέγεθος, την πολυπλοκότητα, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, εστιάζοντας στις γεωγραφικές περιοχές, τους τομείς και τις αγορές όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα.
54. Τα συστήματα παρακολούθησης πρέπει να βασίζονται κατ' ελάχιστον στις πληροφορίες και τα δεδομένα που υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές και μπορούν να περιλαμβάνουν τους πίνακες

ή τους δείκτες της EAT. Τα συστήματα παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον τους ακόλουθους δείκτες ανά ίδρυμα:

- α. δείκτες που σχετίζονται με την ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος (βλ. τίτλο 4), την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους (βλ. τίτλο 5), τους κινδύνους κεφαλαίου (βλ. τίτλο 6) και τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης (βλ. τίτλο 8). δείκτες για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (βλ. τίτλο 7) και δείκτες που προκύπτουν από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554.
- β. όλοι οι δείκτες που προκύπτουν από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και από την εθνική νομοθεσία εφαρμογής της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για τον υπολογισμό των ελάχιστων απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας [π.χ. βασικά ίδια κεφάλαια (κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1), δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR), δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR), δείκτης μόχλευσης].
- γ. οι ελάχιστες απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL) όπως προσδιορίζονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ.
- δ. συναφείς δείκτες που βασίζονται στην αγορά [π.χ. τιμές μετοχών, πιστωτικά περιθώρια συμφωνιών ανταλλαγής κινδύνου αθέτησης (CDS), πιστωτικά περιθώρια ομολόγων].
- ε. όπου συντρέχει περίπτωση εφαρμογής τους¹⁵, και ιδίως σε περίπτωση ιδιοσυγκρασιακών ή συστημικών συμβάντων, οι δείκτες ανάκαμψης που χρησιμοποιούνται στα οικεία σχέδια ανάκαμψης του ιδρύματος.
- στ. εφόσον είναι διαθέσιμοι, δείκτες που βασίζονται σε ποσοτικές ή ποιοτικές πληροφορίες από την υποβολή αναφορών στις αρμόδιες αρχές, οι οποίες ενδέχεται να υποδεικνύουν κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ.

55. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνοδεύουν τους ειδικούς δείκτες ανά ίδρυμα με συναφείς μακροοικονομικούς δείκτες, εφόσον είναι διαθέσιμοι, στις γεωγραφικές περιοχές, στους τομείς και στις αγορές όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα. Πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη σχετικές ανεξάρτητες έρευνες και αναλύσεις της αγοράς, συμπεριλαμβανομένων των αναφορών σχετικά με το τοπίο των απειλών, εφόσον είναι διαθέσιμες, ως πηγή πληροφοριών που αφορούν εναλλακτικές απόψεις.

¹⁵ Εάν δεν έχει χορηγηθεί εξαίρεση στο πλαίσιο απλουστευμένων υποχρεώσεων, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190), ΕΛΙ: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>.

Τίτλος 4. Ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου

4.1. Γενικές παρατηρήσεις

56. Στον παρόντα τίτλο καθορίζονται κριτήρια για την αξιολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του ιδρύματος. Σκοπός αυτής της αξιολόγησης από τις αρμόδιες αρχές είναι η απόκτηση μιας ολοκληρωμένης εικόνας –τόσο με βάση την τρέχουσα όσο και με βάση τη μελλοντική προοπτική– των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, ο εντοπισμός σημαντικών υφιστάμενων ή εν δυνάμει τρωτών σημείων που είναι πολύ πιθανό να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο ίδρυμα, καθώς και η αξιολόγηση της συνολικής ευρωστίας του επιχειρηματικού μοντέλου του και της στρατηγικής του. Μετά την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίσουν:

- α. τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος όπως αυτή μετράται με βάση την ικανότητά να παράγει αποδεκτές αποδόσεις κατά τους επόμενους 12 μήνες·
- β. τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος βάσει της ικανότητάς του να παράγει αποδεκτές αποδόσεις για μελλοντική περίοδο τουλάχιστον τριών ετών, όπως αυτή προκύπτει από τα στρατηγικά του σχέδια και τις οικονομικές του προβλέψεις.

57. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν την ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος ως βάση για την αξιολόγηση των υπόλοιπων στοιχείων της ΔΕΕΑ. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβούν σε αξιολόγηση συγκεκριμένων σημείων του επιχειρηματικού μοντέλου, και ειδικότερα σε ποσοτική αξιολόγησή του, στο πλαίσιο της αξιολόγησης άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (π.χ. η κατανόηση της χρηματοδοτικής διάρθρωσης μπορεί να εντάσσεται στην αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας).

58. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους περιβαλλοντικούς, κοινωνικούς και σχετικούς με τη διακυβέρνηση (ΠΚΔ) κινδύνους, δίνοντας προτεραιότητα στην περιβαλλοντική μετάβαση και στους φυσικούς κινδύνους, κατά τη διενέργεια της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου, με σκοπό την αξιολόγηση των στρατηγικών και προληπτικών επιπτώσεων των εν λόγω κινδύνων στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

59. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου για την αξιολόγηση των εποπτικών επιπτώσεων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ που συνδέονται με το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τα στοιχεία που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ για να συμπληρώνουν τα πορίσματά τους από τη συνεχή εποπτεία και να αξιολογούν το αν προκαλούν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ. Όταν η

αξιολόγηση υποδεικνύει ότι το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος εγείρει ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν το αποτέλεσμα της προληπτικής αξιολόγησης του επιχειρηματικού μοντέλου στην εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ ¹⁶.

60. Για τη διενέργεια της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τουλάχιστον τις ακόλουθες πηγές ποσοτικών και ποιοτικών στοιχείων:

- α. το στρατηγικό(-ά) σχέδιο(-α) του ιδρύματος με προβλέψεις για το τρέχον έτος και για μελλοντικές περιόδους, καθώς και τις οικονομικές παραδοχές στις οποίες στηρίζονται·
- β. χρηματοοικονομικές αναφορές (π.χ. αποτελέσματα χρήσης, δημοσιοποίηση ισολογισμού)·
- γ. αναφορές βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων (υποβολή αναφορών βάσει κοινού μορφότυπου διαβίβασης στοιχείων – COREP, υποβολή χρηματοοικονομικών αναφορών – FINREP και μητρώο πιστώσεων, εφόσον είναι διαθέσιμα)·
- δ. εσωτερικές αναφορές (πληροφορίες σχετικά με τη διαχείριση, μεταξύ άλλων –εφόσον είναι διαθέσιμες– πληροφορίες σχετικά με συνεισφορά κάθε επιχειρηματικού τομέα στην κερδοφορία, πληροφορίες σχετικά με τον κεφαλαιακό σχεδιασμό, πληροφορίες που προέρχονται από αναφορές σχετικά με τη ρευστότητα, πληροφορίες σχετικά με την επιχειρησιακή ανθεκτικότητα, εσωτερικές αναφορές σχετικά με τους κινδύνους)·
- ε. σχέδια ανάκαμψης·
- στ. σχέδια εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών και των αποτελεσμάτων της εκτίμησης της δυνατότητας εξυγίανσης που παρέχεται από την αρχή εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- ζ. το σχέδιο του ιδρύματος για την αντιμετώπιση των ΠΚΔ κινδύνων, το οποίο πρέπει να καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
- η. αναφορές τρίτων (π.χ. αναφορές εξωτερικών ελεγκτών, αναφορές χρηματιστηριακής/πιστωτικής ανάλυσης)·
- θ. άλλες συναφείς μακροπροληπτικές μελέτες/έρευνες ή μελέτες/έρευνες σχετικά με τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα (π.χ. από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), από αρχές και όργανα μακροπροληπτικής εποπτείας και από ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα).

4.2. Αναγνώριση των σημαντικών τομέων για την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου

Τομείς αξιολόγησης

61. Σύμφωνα με το μοντέλο συμμετοχής που ορίζεται στον τίτλο 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρώνουν την ανάλυσή τους στους σημαντικότερους τομείς αξιολόγησης του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος. Το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου μπορούν να διαφοροποιούνται ανάλογα με τον αριθμό και τη φύση των εποπτικών αξιολογήσεων που έχουν ήδη διενεργηθεί στο εν λόγω ίδρυμα. Η αξιολόγηση

¹⁶ Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της EAT (EBA/GL/2021/15).

αυτή πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τη βιωσιμότητα και τη διατηρησιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος στο σύνολό του.

62. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τη σημαντικότητα των αλλαγών στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος σε σύγκριση με την προηγούμενη εποπτική αξιολόγηση, προκειμένου να αποφασίσουν το πεδίο εφαρμογής και το βάθος της αξιολόγησής τους, καθώς και τον βαθμό στον οποίο η προηγούμενη εποπτική αξιολόγηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση αναφοράς για τη νέα αξιολόγηση. Κατά τη διαμόρφωση της εν λόγω άποψης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, ειδικότερα, να εξετάζουν κατά πόσον έχουν επέλθει σημαντικές μεταβολές στους ακόλουθους τομείς του ιδρύματος:

- α. το στρατηγικό σχέδιο που είχε κοινοποιηθεί και αξιολογηθεί στο παρελθόν·
- β. τη διάρθρωση και τη σύνθεση του ισολογισμού, μεταξύ άλλων τις μεταβολές στις πηγές κερδών και τη συγκέντρωσή τους, την ανάπτυξη των στοιχείων ενεργητικού, τις μεταβολές στη διάρθρωση των στοιχείων παθητικού ή τις μεταβολές σημαντικών χρηματοοικονομικών δεικτών και δεικτών κινδύνου, και να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των δεικτών που περιγράφονται στον τίτλο 3·
- γ. διακυβέρνηση και δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων εξαγορών, συγχωνεύσεων ή εκποιήσεων άλλων οντοτήτων, της έναρξης ή της διακοπής δραστηριοτήτων σε επιμέρους επιχειρηματικούς τομείς ή γεωγραφικές αγορές, καθώς και αλλαγών στην υποδομή ΤΠ.

Προσδιορισμός των σημαντικότερων επιχειρηματικών τομέων

63. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν αξιολόγηση σημαντικότητας των επιχειρηματικών τομέων του ιδρύματος, προκειμένου να προσδιορίσουν τους βασικούς τομείς στους οποίους θα πρέπει να επικεντρωθεί η ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου. Κατά την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τη σημαντικότητα των επιχειρηματικών τομέων όσον αφορά την παραγωγή κερδών/ζημιών, συμπεριλαμβανομένων των γεωγραφικών περιοχών, των θυγατρικών/υποκαταστημάτων και των γραμμών προϊόντων βάσει της συνεισφοράς τους στα συνολικά έσοδα/έξοδα των αποτελεσμάτων χρήσης, στον κίνδυνο (π.χ. με βάση το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο ή άλλα ποσοτικά στοιχεία αξιολόγησης κινδύνου) ή/και βάσει οργανωτικών/υποχρεωτικών εκ του νόμου προτεραιοτήτων (π.χ. ειδικές υποχρεώσεις για τις τράπεζες του δημόσιου τομέα όσον αφορά την παροχή συγκεκριμένων προϊόντων)·
- β. τα προηγούμενα εποπτικά ευρήματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν προκύψει από επιτοπίους ελέγχους—στο μέτρο που τα εν λόγω ευρήματα ενδέχεται να παρέχουν ενδείξεις σχετικά με επιχειρηματικούς τομείς που απαιτούν περαιτέρω διερεύνηση—, καθώς και ευρήματα και παρατηρήσεις από πορίσματα εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου—καθώς και το αν το τμήμα εσωτερικής επιθεώρησης έχει εντοπίσει συγκεκριμένα ζητήματα σχετικά με τη διατηρησιμότητα ή την οικονομική βιωσιμότητα ορισμένων επιχειρηματικών τομέων·

- γ. τα αποτελέσματα εποπτικών αξιολογήσεων – κατά πόσον από μια ανάλυση για έναν συγκεκριμένο κλάδο μπορεί να προκύψουν ζητήματα που αποτελούν έναυσμα για περαιτέρω διερεύνηση του συγκεκριμένου ιδρύματος·
- δ. τη σημασία των στρατηγικών σχεδίων–κατά πόσον υπάρχουν επιχειρηματικοί τομείς στους οποίους το ίδρυμα επιθυμεί να αναπτυχθεί σημαντικά ή να περιορίσει τη δραστηριότητά του·
- ε. τις συγκρίσεις με ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων – κατά πόσον ένας τομέας επιχειρηματικής δραστηριότητας έχει σημειώσει ασυνήθιστες επιδόσεις (δηλαδή αποτέλεσε ακραία περίπτωση) σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, εφόσον οι σχετικές πληροφορίες είναι διαθέσιμες στις αρμόδιες αρχές. Προκειμένου να προσδιορίσουν την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων για την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα προϊόντα/τους επιχειρηματικούς τομείς του ανταγωνισμού που στοχεύουν στην ίδια πηγή κερδών/πελατών, τα ρυθμιστικά καθεστώτα και τους γεωπολιτικούς κινδύνους που συνδέονται με την τοποθεσία των δραστηριοτήτων, καθώς και άλλους παράγοντες που σχετίζονται με τον τομέα στον οποίο δραστηριοποιείται το ίδρυμα.

4.3. Αξιολόγηση της αρτιότητας της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου και εντοπισμός τρωτών σημείων

64. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν ανάλυση των ποσοτικών χαρακτηριστικών του ισχύοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος, προκειμένου να αξιολογήσουν την ικανότητά του να αποφέρει αποδεκτά κέρδη βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, λαμβάνοντας υπόψη τη διάθεση ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος καθώς και τη διάρθρωση της χρηματοδότησης και του κεφαλαίου του. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:
- α. οι παράγοντες που επηρεάζουν την κερδοφορία, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων, όπως προσδιορίζονται από την αξιολόγηση των υποκείμενων στοιχείων της κερδοφορίας του ιδρύματος, εξαιρουμένων των έκτακτων και μη επαναλαμβανόμενων στοιχείων, την ανάλυση των ροών εσόδων, την ανάλυση των δαπανών και της κατανομής τους, των προβλέψεων απομείωσης και των βασικών δεικτών (π.χ. καθαρό περιθώριο επιτοκίου, δείκτης κόστους/εσόδων, απομείωση δανείων και κόστος κινδύνου). Η αξιολόγηση αυτή μπορεί να συμπληρωθεί από την ανάλυση των σημαντικών δεικτών κερδοφορίας προσαρμοσμένων ως προς τον κίνδυνο (π.χ. απόδοση του κατανεμημένου κεφαλαίου – ROAC ή προσαρμοσμένη στον κίνδυνο απόδοση του κεφαλαίου – RAROC), εφόσον αυτοί είναι διαθέσιμοι και θεωρούνται αξιόπιστοι·
 - β. ο ισολογισμός, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων, μετά από αξιολόγηση του μείγματος στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, της χρηματοδοτικής διάρθρωσης, της μεταβολής του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο και των ιδίων κεφαλαίων, καθώς και των βασικών δεικτών (π.χ. απόδοση ιδίων κεφαλαίων/στοιχείων ενεργητικού, κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, κενό χρηματοδότησης), καθώς και των συγκεντρώσεων στα

αποτελέσματα χρήσης και στον ισολογισμό που σχετίζονται με πελάτες, τομείς και γεωγραφικές περιοχές·

- γ. η διάθεση ανάληψης κινδύνων και τα επίπεδα ανοχής κινδύνου, μετά από αξιολόγηση των τυπικών ορίων που έχει θέσει το ίδρυμα ανά είδος κινδύνου και της τήρησής τους, προκειμένου να γίνουν κατανοητοί οι κίνδυνοι που είναι διατεθειμένο να αναλάβει το ίδρυμα για να αυξήσει τις χρηματοοικονομικές του επιδόσεις και να διασφαλίσει την επιχειρησιακή του ανθεκτικότητα. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει επίσης να καλύπτει την ανοχή στις επιπτώσεις διαταραχών ΤΠΕ.

65. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργήσουν ανάλυση των ποιοτικών χαρακτηριστικών του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τους παράγοντες επιτυχίας του και τις κυριότερες εξαρτήσεις του. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:

- α. το επιχειρηματικό περιβάλλον, μετά από αξιολόγηση του μελλοντικού περιβάλλοντος στο οποίο δραστηριοποιείται το ίδρυμα με βάση τα κυριότερα ή τα σημαντικότερα γεωγραφικά και επιχειρηματικά του ανοίγματα. Στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποκτήσουν ενδελεχέστερη κατανόηση των βασικών μακροοικονομικών μεταβλητών, των τάσεων της αγοράς, του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος και άλλων σημαντικών εξελίξεων (όπως οι μεταβολές του ρυθμιστικού ή του νομικού καθεστώτος)·
- β. οι βασικές εσωτερικές και εξωτερικές εξαρτήσεις, μετά από αξιολόγηση των κύριων εξωγενών και ενδογενών παραγόντων που ενδέχεται να επηρεάσουν την επιτυχία του επιχειρηματικού μοντέλου, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές ρυθμίσεις διακυβέρνησης και εσωτερικού ελέγχου·
- γ. η δικαιόχρηση και οι τομείς ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, μετά από αξιολόγηση της φήμης του ιδρύματος και της δυναμικής των σχέσεων με τους πελάτες, τους προμηθευτές και τους συνεργάτες, καθώς και τυχόν τομέων στους οποίους το ίδρυμα διαθέτει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των ομοειδών ιδρυμάτων της ομάδας αναφοράς·
- δ. η υποστήριξη συστημάτων ΤΠΕ, μετά από αξιολόγηση του επιπέδου και της επάρκειας της εναρμόνισης μεταξύ των συστημάτων ΤΠΕ και των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων όσον αφορά τη στρατηγική, τους στόχους, τις δραστηριότητες, τους πόρους και τις λειτουργίες, καθώς και λαμβάνοντας υπόψη το κατά πόσον τυχόν ζητήματα που σχετίζονται με τα συστήματα ΤΠΕ θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη στρατηγική και τους στόχους του ιδρύματος.

66. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμπληρώνουν την ανάλυση διενεργώντας (ποσοτική και ποιοτική) μελλοντική ανάλυση των χρηματοοικονομικών προβλέψεων και του στρατηγικού σχεδίου του ιδρύματος προκειμένου να κατανοήσουν τις υποκείμενες παραδοχές και εξαρτήσεις, την αξιοπιστία και τον βαθμό επικινδυνότητας της επιχειρηματικής του στρατηγικής. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:

- α) η συνολική στρατηγική και οι παράγοντες επιτυχίας, μετά από αξιολόγηση των κύριων ποσοτικών και ποιοτικών στόχων διαχείρισης, καθώς και του χάσματος μεταξύ του

προβλεπόμενου επιχειρηματικού μοντέλου –μετά την υλοποίησή του– και του τρέχοντος μοντέλου·

- β) οι προβλεπόμενες χρηματοοικονομικές επιδόσεις, μετά από αξιολόγηση της αξιοπιστίας και της συνέπειας των παραδοχών τις οποίες υιοθετεί το ίδρυμα και στις οποίες στηρίζεται η στρατηγική και οι προβλέψεις του·
- γ) οι ικανότητες υλοποίησης, μετά από αξιολόγηση του ιστορικού της διοίκησης όσον αφορά την υλοποίηση προηγούμενων στρατηγικών και προβλέψεων, καθώς και της συνολικής ικανότητας του ιδρύματος να αξιοποιεί τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και παράγοντες επιτυχίας κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων του και να αποφέρει αποδόσεις με τη δέουσα αποτελεσματικότητα. Στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:
 - i. την καταλληλότητα του πλαισίου κατανομής του κόστους – όσον αφορά την επαρκή αποτύπωση της κερδοφορίας των επιχειρηματικών τομέων/μονάδων·
 - ii. το πλαίσιο τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων – όσον αφορά τον επαρκή προσδιορισμό της συνιστώσας των καθαρών εσόδων για κάθε επιχειρηματικό τομέα/μονάδα, προϊόν και πελάτη·
 - iii. το πλαίσιο τιμολόγησης δανείων – όσον αφορά την επαρκή διακυβέρνηση της διαδικασίας τιμολόγησης δανείων, τη μεθοδολογία τιμολόγησης, τη δέουσα συνεκτίμηση όλων των συνιστωσών τιμολόγησης δανείων, καθώς και την εκ των υστέρων παρακολούθηση της κερδοφορίας και την υποβολή αναφορών σχετικά με τις αποφάσεις τιμολόγησης προϊόντων·
 - iv. το πλαίσιο επιμερισμού εσόδων μεταξύ ιδρυμάτων εγκατεστημένων στην Ένωση, τα οποία ανήκουν σε ομίλους τρίτης χώρας και άλλων οντοτήτων του εκάστοτε ομίλου εγκατεστημένων εκτός της Ένωσης και μη ενοποιημένων από τη μητρική επιχείρηση στην ΕΕ – από την άποψη του δίκαιου επιμερισμού των αποτελεσμάτων χρήσης μεταξύ οντοτήτων ή επιχειρηματικών τομέων που συμμετέχουν στον κύκλο ζωής των συναλλαγών, καθώς και της επαρκούς διακυβέρνησης.

67. Κατά την ανάλυση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν ενδείξεις ότι το επιχειρηματικό μοντέλο και οι δραστηριότητες δημιουργούν αυξημένους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων κρυπτοστοιχείων ή της αποδοχής καταθέσεων ή της εγκατάστασης ή χρήσης νομικών οντοτήτων σε τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849. Όπου υπάρχουν, οι ενδείξεις αυτές πρέπει να συμπληρώνονται από ποσοτική ανάλυση, κατά περίπτωση, με ιδιαίτερη έμφαση στη σημαντικότητα των εσόδων και των εσόδων από δραστηριότητες που εκτελούνται σε τέτοιες τρίτες χώρες υψηλού κινδύνου, στις συγκεντρώσεις ανοιγμάτων σε πελάτες για τις οποίες το ίδρυμα εφαρμόζει ενισχυμένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη, όπως ορίζεται στο κεφάλαιο II τμήμα 3 της οδηγίας 2015/849. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες με την εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ σχετικά με τις ενδείξεις αυτές, όπως ορίζεται στην παράγραφο 59.

4.4. Βιωσιμότητα και διατηρησιμότητα του επιχειρηματικού μοντέλου

68. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ανθεκτικότητα του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος έναντι εξωτερικών διαταραχών, καθώς και την προσαρμοστικότητά του στις διαρθρωτικές αλλαγές, όσον αφορά την ικανότητά του να τις απορροφά και να προσαρμόζεται σε εξωγενείς παράγοντες που ενδέχεται να συνιστούν απειλή για τους επιχειρηματικούς και στρατηγικούς στόχους. Στους τομείς προς ανάλυση από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκαταλέγονται οι εξής:

- α. οι κλιματικοί και λοιποί περιβαλλοντικοί κίνδυνοι, μετά από αξιολόγηση του αντίκτυπού τους στο τρέχον και το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον και την επιχειρηματική στρατηγική του ιδρύματος, της έκθεσης του ιδρύματος σε σημαντικούς κινδύνους μετάβασης και φυσικούς κινδύνους, καθώς και της κατάρτισης και της εφαρμογής σχεδίου για την παρακολούθηση και την αντιμετώπιση των χρηματοοικονομικών κινδύνων που απορρέουν από ΠΚΔ παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων όσων προκύπτουν από τη διαδικασία μετάβασης προς την επίτευξη των κανονιστικών στόχων, ιδίως των στόχων που σχετίζονται με το κλίμα και εφαρμόζονται στη(στις) δικαιοδοσία(-ες) όπου δραστηριοποιείται το ίδρυμα·
- β. η ψηφιοποίηση, μετά από αξιολόγηση του επιπέδου χρήσης και υιοθέτησης νέων τεχνολογιών και του αντίκτυπού τους στην επιχειρηματική στρατηγική και το επιχειρηματικό σχέδιο του ιδρύματος, στις ικανότητες υλοποίησης και στον έλεγχο του κόστους, καθώς και στη δημιουργία εσόδων·
- γ. η επιχειρησιακή ανθεκτικότητα, μετά από επανεξέταση της προσέγγισης του ιδρύματος όσον αφορά την επιχειρησιακή ανθεκτικότητα και του τρόπου με τον οποίο το διοικητικό όργανο τη συνυπολογίζει στη στρατηγική της επιχείρησης·
- δ. οι γεωπολιτικοί κίνδυνοι, μετά από αξιολόγηση της πηγής των γεωπολιτικών αβεβαιοτήτων και της συμπερίληψής τους στην επιχειρηματική στρατηγική, καθώς και του χρηματοοικονομικού αντίκτυπού τους στην τρέχουσα και τη μελλοντική κερδοφορία του ιδρύματος, η οποία θα λαμβάνει επίσης υπόψη την ικανότητα του ιδρύματος να αντιμετωπίσει αυτές τις αβεβαιότητες, για παράδειγμα μέσω της γεωγραφικής διαφοροποίησης και της διαφοροποίησης του επιχειρηματικού προφίλ του·
- ε. οι δραστηριότητες που αφορούν κρυπτοστοιχεία, κατά περίπτωση, μετά από αξιολόγηση της παροχής υπηρεσιών κρυπτοστοιχείων από το ίδρυμα, καθώς και οιασδήποτε άλλων δραστηριοτήτων που σχετίζονται με κρυπτοστοιχεία.

69. Με βάση τη διενεργηθείσα ανάλυση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν ή να επικαιροποιήσουν την άποψή τους σχετικά με τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. σημαντικά τρωτά σημεία στα οποία εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα λόγω του επιχειρηματικού μοντέλου και της στρατηγικής του, όπως υπερβολικές συγκεντρώσεις ή ανάληψη κινδύνων, ελλιπής στρατηγική καθοδήγηση όσον αφορά την κερδοφορία και τις ικανότητες υλοποίησης·

- β. τη βιωσιμότητα του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος, όπως ορίζεται στην παράγραφο 56, υπό το πρίσμα των ποσοτικών επιδόσεων του, της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνων, της χρηματοδοτικής διάρθρωσής του, των βασικών παραγόντων επιτυχίας και των εξαρτήσεών του, καθώς και του επιχειρηματικού περιβάλλοντος·
- γ. τη βιωσιμότητα της στρατηγικής του ιδρύματος, όπως ορίζεται στην παράγραφο 56, με βάση την αξιοπιστία του στρατηγικού του σχεδίου και των χρηματοοικονομικών προβλέψεών του, και υπό το πρίσμα της εποπτικής αξιολόγησης των προβλεπόμενων χρηματοοικονομικών επιδόσεων, της συνολικής στρατηγικής, του επιπέδου επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και των ικανοτήτων υλοποίησης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη την ικανότητα του ιδρύματος να διασφαλίζει τη μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητά του απέναντι στους περιβαλλοντικούς κινδύνους, σε χρονικό ορίζοντα τουλάχιστον δέκα ετών, μεταξύ άλλων επανεξετάζοντας τις αναλύσεις ανθεκτικότητας του περιβαλλοντικού επιχειρηματικού μοντέλου που διενεργούνται από το ίδρυμα σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την ανάλυση περιβαλλοντικών σεναρίων ¹⁷.

4.5. Σύνοψη των ευρημάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

70. Με βάση την αξιολόγηση της βιωσιμότητας και της διατηρησιμότητας, καθώς και τυχόν δυνητικών κινδύνων και τρωτών σημείων για το ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2. Εποπτικές παράμετροι για τη βαθμολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα κατέχει ισχυρή ανταγωνιστική θέση στις αγορές που δραστηριοποιείται και διαθέτει στρατηγική η οποία μπορεί να ενισχύσει περαιτέρω τη θέση του. • Το ίδρυμα παράγει ισχυρές και σταθερές αποδόσεις, οι οποίες είναι ανάλογες με τον κίνδυνο που αναλαμβάνει υπό το πρίσμα της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνου και της χρηματοδοτικής διάρθρωσής του, οι οποίες δεν οφείλονται στην ανάληψη υπερβολικού κινδύνου ή στην εξάρτηση από μια μη ρεαλιστική στρατηγική. • Δεν υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ούτε μεταβολές στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει εύλογων παραδοχών σε σχέση με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Το ίδρυμα αντιμετωπίζει τις στρατηγικές επιπτώσεις σημαντικών ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως της περιβαλλοντικής μετάβασης και φυσικών κινδύνων, στο επιχειρηματικό του μοντέλο σε βραχυπρόθεσμο,

¹⁷ EBA/GL/2025/04

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, μέσω μιας εμπεριστατωμένης διαδικασίας σχεδιασμού της μετάβασης.</p> <ul style="list-style-type: none"> Τα στρατηγικά σχέδια είναι σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τις δυνατότητες υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.
2	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Το ίδρυμα αντιμετωπίζει πιέσεις από τον ανταγωνισμό στα προϊόντα/στις υπηρεσίες του σε μία ή περισσότερες κύριες αγορές που δραστηριοποιείται. Υπάρχουν ορισμένες αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική του ιδρύματος. Το ίδρυμα παράγει μέσες αποδόσεις σε σύγκριση με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων ή/και σε σχέση με τις ιστορικές αποδόσεις, οι οποίες θεωρούνται εν γένει ανάλογες με τον κίνδυνο που αναλαμβάνει, λαμβανομένης υπόψη της διάθεσης ανάληψης κινδύνων και της χρηματοδοτικής διάρθρωσης του ιδρύματος. Υπάρχουν συγκεντρώσεις σε στοιχεία ενεργητικού ή πηγές εσόδων. Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. Το ίδρυμα αντιμετωπίζει τις εν γένει στρατηγικές επιπτώσεις σημαντικών ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως της περιβαλλοντικής μετάβασης και φυσικών κινδύνων, στο επιχειρηματικό του μοντέλο μέσω μιας συνολικά εύλογης, αν και όχι απολύτως εμπεριστατωμένης, διαδικασίας σχεδιασμού της μετάβασης. Τα στρατηγικά σχέδια κρίνονται λογικά σύμφωνα με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τις ικανότητες υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση, όχι όμως χωρίς περαιτέρω ανάληψη κινδύνου.
3	<p>Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Το ίδρυμα κατέχει χαμηλή ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες του στις αγορές που δραστηριοποιείται και έχει παρουσία σε ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς με καλές προοπτικές. Το μερίδιο αγοράς του ιδρύματος σημειώνει σημαντική μείωση. Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με βάση τη στρατηγική του ιδρύματος. Το ίδρυμα παράγει αποδόσεις που συχνά είναι χαμηλές ή ασταθείς ή δυσανάλογες με τον κίνδυνο που αναλαμβάνει υπό το πρίσμα της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνου ή της χρηματοδοτικής διάρθρωσής του, οι οποίες προκαλούν ανησυχίες σε επίπεδο εποπτείας. Υπάρχουν σημαντικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή συγκεντρώσεις πηγών εσόδων. Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει υπερβολικά αισιόδοξων παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. Το ίδρυμα αντιμετωπίζει μόνο εν μέρει τις στρατηγικές επιπτώσεις σημαντικών ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως των κινδύνων περιβαλλοντικής μετάβασης και των φυσικών κινδύνων, στο επιχειρηματικό του μοντέλο. Η διαδικασία σχεδιασμού της μετάβασης παρουσιάζει ορισμένες αδυναμίες και/ή ελλείψεις. Τα στρατηγικά σχέδια ενδεχομένως δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν, δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των ικανοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
4	Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα κατέχει αδύναμη ανταγωνιστική θέση για τα προϊόντα/τις υπηρεσίες του στις επιλεγμένες αγορές του και συμμετέχει σε επιχειρηματικούς τομείς με πολύ ισχνές προοπτικές. Η κατάσταση δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με βάση τα στρατηγικά σχέδια του ιδρύματος. • Το ίδρυμα παράγει πολύ χαμηλές και ιδιαίτερα ασταθείς αποδόσεις, ή στηρίζεται σε μη αποδεκτή διάθεση ανάληψης κινδύνου ή χρηματοδοτική διάρθρωση για να παραγάγει κατάλληλες αποδόσεις. • Το ίδρυμα έχει υπερβολικές συγκεντρώσεις στοιχείων ενεργητικού ή εμφανίζει διακύμανση στις σημαντικές πηγές εσόδων. • Το ίδρυμα έχει καταρτίσει χρηματοοικονομικές προβλέψεις βάσει άκρως εξωπραγματικών παραδοχών σχετικά με το μελλοντικό επιχειρηματικό περιβάλλον. • Το ίδρυμα εκτίθεται σε σημαντικούς ΠΚΔ κινδύνους, ιδίως σε κινδύνους που σχετίζονται με την περιβαλλοντική μετάβαση και σε φυσικούς κινδύνους, και δεν αντιμετωπίζει τις στρατηγικές επιπτώσεις στο επιχειρηματικό του μοντέλο. Η διαδικασία σχεδιασμού της μετάβασης δεν συνάδει με την ευρύτερη επιχειρηματική στρατηγική. Η διαδικασία σχεδιασμού της μετάβασης παρουσιάζει σοβαρές αδυναμίες ή/και ελλείψεις. • Τα στρατηγικά σχέδια δεν μπορούν να υλοποιηθούν, δεδομένου του τρέχοντος επιχειρηματικού μοντέλου και των ικανοτήτων υλοποίησης που διαθέτει η διοίκηση.

71.Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο των εποπτικών μέτρων που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που εντοπιστούν ελλείψεις στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το είδος του εποπτικού μέτρου με βάση την αποτελεσματικότητά του σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαπιστωθείσα έλλειψη.

72.Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) ή συνδυασμό αυτών, εφόσον αυτά κριθούν καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων.

Πίνακας 3. Δυνητικός και μη εξαντλητικός κατάλογος εποπτικών μέτρων που απορρέουν από την ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία β), δ), ε), στ), ιγ) και ιδ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:
Α. την προσαρμογή του χρηματοδοτικού σχεδίου που προβλέπεται στη στρατηγική, εάν δεν υποστηρίζεται από εσωτερικό κεφαλαιακό σχεδιασμό ή αξιόπιστες παραδοχές·
Β. την υλοποίηση τροποποιήσεων στις οργανωτικές δομές, ενίσχυση των λειτουργιών διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων και ρυθμίσεις για υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής·
Γ. την υλοποίηση τροποποιήσεων στα συστήματα πληροφορικής και ενίσχυση αυτών για την υποστήριξη της εφαρμογής του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής·

Δ. την υλοποίηση τροποποιήσεων στο επιχειρηματικό μοντέλο ή στη στρατηγική·
Ε. τη μείωση του εγγενούς κινδύνου των προϊόντων που δημιουργεί ή διανέμει, μεταξύ άλλων με την υλοποίηση των απαιτούμενων αλλαγών στους εγγενείς κινδύνους σε συγκεκριμένες προσφορές προϊόντων ή/και με την υλοποίηση των απαιτούμενων βελτιώσεων στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για την ανάπτυξη και τη διατήρηση των προϊόντων·
ΣΤ. τη μείωση του εγγενούς κινδύνου των συστημάτων του, μεταξύ άλλων με την υλοποίηση των απαιτούμενων βελτιώσεων στα συστήματα, ή με την αύξηση των επενδύσεων ή την επίσπευση της υλοποίησης νέων συστημάτων ή/και με την υλοποίηση των απαιτούμενων βελτιώσεων στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου για την ανάπτυξη και τη διατήρηση των συστημάτων·
Ζ. τη μείωση του εγγενούς κινδύνου στις δραστηριότητές του, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που έχουν ανατεθεί σε τρίτους, και την υλοποίηση των απαιτούμενων τροποποιήσεων ή τον περιορισμό ορισμένων δραστηριοτήτων με σκοπό τη μείωση του εγγενούς κινδύνου ή/και την υλοποίηση των απαιτούμενων βελτιώσεων στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου, καθώς και στην εποπτεία των δραστηριοτήτων που έχουν ανατεθεί σε τρίτους·
Η. τη μείωση των ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως των περιβαλλοντικών κινδύνων, μέσω προσαρμογών στην επιχειρηματική στρατηγική του, σε σχέση με τους οποίους θα μπορούσε να ζητηθεί ενίσχυση των στόχων, των μέτρων και των δράσεων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο του ιδρύματος που πρόκειται να καταρτιστεί σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Τίτλος 5. Αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος

5.1. Γενικές παρατηρήσεις

73. Κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της EAT, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12.

74. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εγγενών κινδύνων στο επιχειρηματικό μοντέλο και στις δραστηριότητες του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα συμμορφώνεται προς τις ισχύουσες νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις σε σχέση με τις ορθές ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, και να εντοπίζουν τυχόν ελλείψεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον υφίστανται σημαντικοί κίνδυνοι που οφείλονται σε ανεπαρκείς ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και τις πιθανές επιπτώσεις τους στο προφίλ κινδύνου και στη βιωσιμότητα του ιδρύματος. Για τους σκοπούς αυτούς, πρέπει να αξιολογούνται οι ακόλουθοι τομείς, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας και την εποπτική συνεργασία που περιγράφεται στον τίτλο 2:

- α. η οργανωτική διάρθρωση, το διοικητικό όργανο και οι επιτροπές του·
- β. η κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων και η επιχειρηματική συμπεριφορά·
- γ. οι πολιτικές και πρακτικές αποδοχών·
- δ. οι λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου·
- ε. το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου·
- στ. τα συστήματα ΤΠΕ, η συγκέντρωση δεδομένων κινδύνου και η υποβολή αναφορών σχετικά με τους κινδύνους·
- ζ. οι κίνδυνοι ΞΧ/ΧΤ και οι ανησυχίες προληπτικής εποπτείας·
- η. η διακυβέρνηση του σχεδίου ανάκαμψης.

75. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους ΠΚΔ κινδύνους, δίνοντας προτεραιότητα στους περιβαλλοντικούς κινδύνους μετάβασης και τους φυσικούς κινδύνους, κατά την αξιολόγηση των τομέων που καλύπτονται από τα στοιχεία α) έως στ) της προηγούμενης παραγράφου.

76. Η αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση της διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων όπως ορίζεται στους τίτλους 6 και 8, καθώς και τις αξιολογήσεις της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που αναφέρονται στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ ως προς το κεφάλαιο (τίτλος 7) και ως προς τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση (τίτλος 8). Ομοίως, η ανάλυση ανά επιμέρους κίνδυνο στο πλαίσιο των υπολογισμών/εκτιμήσεων κεφαλαίων της ΔΑΕΕΚ, που εξετάζεται στον τίτλο 7, καθώς και τυχόν ελλείψεις που εντοπίζονται στο πλαίσιο αυτής της ανάλυσης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην αξιολόγηση του συνολικού πλαισίου της ΔΑΕΕΚ που πραγματοποιείται βάσει του συγκεκριμένου τίτλου.

77. Στο πλαίσιο της συνολικής αξιολόγησης της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την ικανότητα του ιδρύματος να αποκαθιστά αποτελεσματικά και έγκαιρα τις διαπιστωθείσες ελλείψεις ή/και να ανταποκρίνεται στις εποπτικές ανησυχίες που διατυπώνουν οι αρμόδιες αρχές. Κατά τη διεξαγωγή αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν αν το ιστορικό του ιδρύματος αποδεικνύει την ικανότητα και την πρόθεσή του να αντιμετωπίζει αποτελεσματικά και έγκαιρα τους προβληματισμούς εποπτείας ή/και τις ελλείψεις που εντοπίζονται, και αν αυτό έχει ήδη ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση άλλων τομέων της ΔΕΕΑ. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν την αξιολόγηση των ακόλουθων στοιχείων:

- α. του ρόλου του διοικητικού οργάνου i) στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των ρυθμίσεων διακυβέρνησης του ιδρύματος, ιδίως όσον αφορά τις ενέργειες αποκατάστασης, και ii) στη λήψη κατάλληλων μέτρων για την αντιμετώπιση εποπτικών ανησυχιών ή/και ελλείψεων (αποτελεσματική αντίδραση σε εποπτικούς προβληματισμούς)·
- β. της κουλτούρας αντιμετώπισης των κινδύνων εντός του ιδρύματος·
- γ. της επάρκειας και του έγκαιρου χαρακτήρα των πληροφοριών που παρέχονται και ανταλλάσσονται με την αρμόδια αρχή·
- δ. της ποιότητας των εσωτερικών αναφορών σχετικά με τις ενέργειες αποκατάστασης προς το διοικητικό όργανο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και τις λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου·
- ε. του ρόλου της λειτουργίας εσωτερικού ελέγχου στην εξέταση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητας των μέτρων αποκατάστασης που λαμβάνονται.

78. Κατά την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος για τις θυγατρικές, εκτός από τα στοιχεία που απαριθμούνται στον παρόντα τίτλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν οι πολιτικές και οι διαδικασίες σε επίπεδο ομίλου εφαρμόζονται με συνέπεια σε επίπεδο θυγατρικών και αν οι οντότητες του ομίλου έχουν λάβει κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζεται ότι οι λειτουργίες τους συμμορφώνονται προς όλους τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς.

5.2. Οργανωτική διάρθρωση, διοικητικό όργανο και οι επιτροπές του

79. Κατά την αξιολόγηση της οργανωτικής διάρθρωσης, του διοικητικού οργάνου και των επιτροπών του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του

ιδρύματος προς τα άρθρα 74, 88 και 91 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση¹⁸ και τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές της ESMA και της ΕΑΤ σχετικά με την αξιολόγηση της καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των επικεφαλής κρίσιμων λειτουργιών¹⁹. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης της οργανωτικής και επιχειρησιακής διάρθρωσης του ιδρύματος, και κατά περίπτωση της διάρθρωσης του ομίλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, μεταξύ άλλων, κατά πόσον:

- α. είναι κατάλληλα και σαφώς προσδιορισμένες, με σαφώς καθορισμένες, διαφανείς και συνεπώς οριοθετημένες αρμοδιότητες, συμπεριλαμβανομένων του διοικητικού οργάνου και των επιτροπών του·
- β. είναι κατάλληλες για το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και λειτουργιών·
- γ. είναι διαφανείς έναντι των ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων των μελών του προσωπικού και των μετόχων.

80. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, μεταξύ άλλων, κατά πόσον:

- α. το διοικητικό όργανο γνωρίζει και κατανοεί τη νομική, οργανωτική και επιχειρησιακή διάρθρωση του ιδρύματος («γνώρισε τη διάρθρωσή σου») και τους κινδύνους που αυτή ενέχει, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης εποπτείας·
- β. κατά περίπτωση, το διοικητικό όργανο του ιδρύματος που ενοποιείται κατανοεί τόσο την οργάνωση του ομίλου και τους ρόλους των διαφόρων οντοτήτων του, όσο και τους δεσμούς και τις σχέσεις μεταξύ τους·
- γ. το διοικητικό όργανο ως σύνολο κατανοεί δεόντως το επιχειρηματικό μοντέλο και τις δραστηριότητες του ιδρύματος και διαθέτει επίκαιρες και επαρκείς γνώσεις και δεξιότητες για τους σχετικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων ΤΠΕ, των ΠΚΔ κινδύνων και άλλων αναδυόμενων κινδύνων, μέσω τακτικής κατάρτισης·
- δ. το ίδρυμα εφαρμόζει πολιτική για την προώθηση της πολυμορφίας και της ένταξης στο πλαίσιο του διοικητικού οργάνου και αξιολογεί τακτικά αυτές τις παραμέτρους, συμπεριλαμβανομένης της ισορροπίας μεταξύ των φύλων, καθώς και το κατά πόσον η σύνθεση, η λειτουργία και ο σχεδιασμός διαδοχής των μελών του διοικητικού συμβουλίου υποστηρίζουν την αποτελεσματική λήψη αποφάσεων και συνάδουν με τους στόχους του ιδρύματος όσον αφορά την πολυμορφία και την ένταξη·
- ε. τα μέλη του διοικητικού οργάνου συνεργάζονται αποτελεσματικά, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας μεταξύ των διοικητικών και εποπτικών αρμοδιοτήτων του·
- στ. κάθε μέλος του διοικητικού οργάνου ενεργεί με ανεξάρτητη βούληση, αφιερώνει επαρκή χρόνο και είναι κατάλληλα ενημερωμένο σχετικά με την κατάσταση κινδύνου του ιδρύματος·
- ζ. το διοικητικό όργανο με την εποπτική του αρμοδιότητα έχει συστήσει, κατά περίπτωση, επιτροπές κινδύνου, ελέγχου, διορισμού και αποδοχών, και κατά πόσον οι εν λόγω

¹⁸ EBA/GL/2021/05

¹⁹ EBA/GL/2021/06

επιτροπές εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους όπως προβλέπεται από το ισχύον νομικό και κανονιστικό πλαίσιο.

81. Κατά την εξέταση της σύνθεσης και της λειτουργίας του διοικητικού οργάνου και των επιτροπών του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τυχόν σχετικά ευρήματα από τις αξιολογήσεις καταλληλότητας των μελών του διοικητικού οργάνου και των επικεφαλής κρίσιμων λειτουργιών του ιδρύματος, οι οποίες διενεργούνται από το ίδρυμα ή, κατά περίπτωση, από τις αρμόδιες αρχές. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το αποτέλεσμα της διαδικασίας που εφαρμόζει το ίδρυμα για τον προσδιορισμό των επικεφαλής των κρίσιμων λειτουργιών και να αξιολογούν το επίπεδο της ατομικής ευθύνης, λαμβάνοντας υπόψη τις ατομικές δηλώσεις σχετικά με τους ρόλους και τα καθήκοντα όλων των μελών του διοικητικού οργάνου με διοικητική αρμοδιότητα, των ανώτερων διοικητικών στελεχών και των επικεφαλής των κρίσιμων λειτουργιών, καθώς και την αντιστοίχιση των καθηκόντων, συμπεριλαμβανομένων αναλυτικών στοιχείων σχετικά με τους διαύλους υποβολής αναφορών, τις γραμμές ευθύνης και τα πρόσωπα που αποτελούν μέρος των ρυθμίσεων διακυβέρνησης του ιδρύματος, καθώς και τα καθήκοντά τους.

5.3. Κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων και επιχειρηματική συμπεριφορά

82. Κατά την αξιολόγηση της κουλτούρα αντιμετώπισης κινδύνων και της επιχειρηματικής συμπεριφοράς του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, μεταξύ άλλων, αν:

- α. το ίδρυμα έχει συνεπείς εταιρικές αξίες και υγιή κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων, οι οποίες (i) υποστηρίζονται από αποτελεσματικές και άρτιες πολιτικές και διαδικασίες, επικοινωνία και εκπαίδευση του συνόλου του προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων ενός κώδικα δεοντολογίας και ενός κατάλληλου πλαισίου για τη διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων και μηχανισμών αναφοράς, με σκοπό την προώθηση υπεύθυνης και δεοντολογικής συμπεριφοράς, καθώς και την παρακολούθηση και διαχείριση των εκθέσεων σε συνδεδεμένα μέρη, και (ii) προάγουν ένα περιβάλλον ανοιχτής επικοινωνίας και αποτελεσματικής κριτικής·
- β. το διοικητικό όργανο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και οι επικεφαλής των κρίσιμων λειτουργιών έχουν δεσμευτεί να προωθούν μια ισχυρή εταιρική κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων, καθώς και την υπεύθυνη επιχειρηματική συμπεριφορά·
- γ. σε ολόκληρο το ίδρυμα επιδεικνύεται υψηλό επίπεδο ευαισθητοποίησης ως προς τους κινδύνους·
- δ. το ίδρυμα ενσωματώνει την ευαισθητοποίηση ως προς τους κινδύνους στις διαδικασίες λήψης αποφάσεών του, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης ανάληψης ευθύνης για τους κινδύνους.

83. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την τεκμηρίωση και τη διαχείριση των συναλλαγών με συνδεδεμένα μέρη,

συμπεριλαμβανομένης μιας διαδικασίας έγκρισης, ορίων έκθεσης, όρων που συνάδουν με τους όρους της αγοράς, καθώς και μηχανισμών παρακολούθησης και αναφοράς. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν το επίπεδο εποπτείας που ασκεί το διοικητικό όργανο.

5.4. Πολιτικές και πρακτικές αμοιβών

84. Κατά την αξιολόγηση των πολιτικών και πρακτικών αμοιβών του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τα άρθρα 74, 92 και 94 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2021/923 και τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις ορθές πολιτικές αμοιβών²⁰. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, μεταξύ άλλων, αν:

- α. το ίδρυμα έχει εφαρμόσει κατάλληλες και ουδέτερες ως προς το φύλο πολιτικές και πρακτικές αμοιβών για το σύνολο του προσωπικού, οι οποίες έχουν εγκριθεί, αναθεωρούνται τακτικά και εποπτεύονται από το διοικητικό όργανο, καθώς και αν οι πολιτικές αυτές συμμορφώνονται προς τις ισχύουσες νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις·
- β. οι λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου συμμετέχουν στον σχεδιασμό των πολιτικών αποδοχών και επαληθεύουν τη δέουσα επανεξέταση, παρακολούθηση και επικαιροποίησή τους·
- γ. οι πολιτικές και οι πρακτικές αποδοχών προάγουν την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση κινδύνων, μεταξύ άλλων λαμβάνοντας υπόψη τη διάθεση ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος όσον αφορά τους ΠΚΔ κινδύνους, συνάδουν με τις επιχειρηματικές στρατηγικές και τις στρατηγικές αντιμετώπισης κινδύνων, τη κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων και τις εταιρικές αξίες του ιδρύματος, καθώς και με τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος και τα μέτρα σχετικά με τις συγκρούσεις συμφερόντων, και δεν παρέχουν κίνητρα για ανάληψη υπέρμετρων κινδύνων·
- δ. το ίδρυμα έχει προσδιορίσει ορθά όλα τα μέλη του προσωπικού του των οποίων οι δραστηριότητες έχουν ουσιώδη αντίκτυπο στο προφίλ κινδύνου του, σύμφωνα με τις ισχύουσες νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις·
- ε. η αναλογία των μεταβλητών και των σταθερών αποδοχών είναι κατάλληλη και η μεταβλητή συνιστώσα των αποδοχών δεν υπερβαίνει το 100 % της σταθερής συνιστώσας των αποδοχών (ή το 200 % με έγκριση των μετόχων) για τα προσδιορισθέντα μέλη του προσωπικού·
- στ. το ίδρυμα έχει προβεί σε ορθή κατανομή των σταθερών και μεταβλητών συνιστωσών και δεν χρησιμοποιεί μέσα ή πρακτικές για την παράκαμψη των απαιτήσεων σχετικά με τις αμοιβές·
- ζ. οι μεταβλητές αποδοχές βασίζονται στις επιδόσεις (λαμβανομένων υπόψη τόσο χρηματοοικονομικών όσο και μη χρηματοοικονομικών κριτηρίων), καθώς και στο κατά πόσον το ίδρυμα συμμορφώνεται προς τις σχετικές νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις σχετικά με τις περιόδους αναβολής και διακράτησης, τις αποπληρωμές σε μέσα και τις ρήτρες επιστροφής αμοιβών και malus.

²⁰ EBA/GL/2021/04

5.5. Λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου

85. Κατά την αξιολόγηση των λειτουργιών εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση και τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 (DORA)²¹. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, μεταξύ άλλων, αν:

- α. το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου που καλύπτει όλους τους τομείς, το οποίο συνάδει με το μοντέλο των «τριών γραμμών άμυνας» και συμπεριλαμβάνει εύρυθμες, αποτελεσματικές και ανεξάρτητες λειτουργίες διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικής επιθεώρησης·
- β. οι επικεφαλές των λειτουργιών εσωτερικού ελέγχου i) ορίζονται σε κατάλληλο ιεραρχικό επίπεδο, το οποίο τους παρέχει τις κατάλληλες εξουσίες και το κύρος που απαιτούνται για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, ii) έχουν άμεση πρόσβαση και μπορούν να αναφέρονται απευθείας στο διοικητικό όργανο με την εποπτική του αρμοδιότητα και iii) διαθέτουν όλους τους αναγκαίους πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους·
- γ. το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς γραπτές πολιτικές εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται αποτελεσματικά, καθώς και σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων για την εφαρμογή του πλαισίου, διαχωρισμό των καθηκόντων, ορθές διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες και αξιόπιστες ρυθμίσεις υποβολής αναφορών.

86. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων καλύπτει το σύνολο του ιδρύματος, διαθέτει ολιστική εικόνα όλων των κινδύνων, συμμετέχει ενεργά και εγκαίρως στη διαμόρφωση της στρατηγικής διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος και παρακολουθεί την αποτελεσματική εφαρμογή της. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προσδιορίζουν κατά πόσον η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων παρέχει στο διοικητικό όργανο πλήρεις, επικαιροποιημένες και συναφείς πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους, ώστε να είναι δυνατό να καθοριστούν το επίπεδο διάθεσης ανάληψης κινδύνων του ιδρύματος και τα σχετικά όρια κινδύνου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη την αξιολόγηση που διενεργεί η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων σχετικά με την ανθεκτικότητα και τη βιωσιμότητα της στρατηγικής και της διάθεσης για ανάληψη κινδύνων, καθώς και τη συμμετοχή της στην αξιολόγηση των επιπτώσεων σημαντικών αλλαγών ή έκτακτων συναλλαγών στον συνολικό κίνδυνο του ιδρύματος και (κατά περίπτωση) του ομίλου.

87. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον η λειτουργία κανονιστικής συμμόρφωσης αξιολογεί και μετριάξει αποτελεσματικά τους κινδύνους συμμόρφωσης που προκύπτουν από τη μη τήρηση των ισχυουσών νομικών και κανονιστικών απαιτήσεων, των συμβατικών υποχρεώσεων ή των εσωτερικών κανόνων και κωδίκων δεοντολογίας, συμπεριλαμβανομένων

²¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2022/2554 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2022 σχετικά με την ψηφιακή επιχειρησιακή ανθεκτικότητα του χρηματοοικονομικού τομέα και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 648/2012, (ΕΕ) αριθ. 600/2014, (ΕΕ) αριθ. 909/2014 και (ΕΕ) 2016/1011 (ΕΕ L 333 της 27.12.2022, σ. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj>).

των κανόνων δεοντολογίας, και διασφαλίζει ότι όλες οι σημαντικές αποφάσεις διαχείρισης κινδύνων λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τους εν λόγω κινδύνους.

88. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης εξετάζει ανεξάρτητα και παρέχει αντικειμενική βεβαιότητα, σύμφωνα με το σχέδιο ελέγχου και το λεπτομερές πρόγραμμα εργασιών, σχετικά με την καταλληλότητα και την αποτελεσματικότητα των πολιτικών, των διαδικασιών και των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος, καθώς και σχετικά με τη συμμόρφωση όλων των δραστηριοτήτων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που παρέχονται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών, προς τις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης σε επίπεδο ομίλου είναι ανεξάρτητη, διαθέτει ενιαίο πρόγραμμα ελέγχου για το σύνολο του ομίλου, το οποίο καταρτίζεται βάσει των κινδύνων, διαθέτει τους κατάλληλους πόρους και κύρος και λογοδοτεί απευθείας στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος στο οποίο ενοποιείται.

5.6. Πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων

89. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση, τον κανονισμό σχετικά με την ψηφιακή επιχειρησιακή ανθεκτικότητα (DORA) και άλλες κατευθυντήριες γραμμές της EAT που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ σχετικά με τις ρυθμίσεις, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς εσωτερικής διακυβέρνησης. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, μεταξύ άλλων, αν:

- α. το ίδρυμα έχει θεσπίσει κατάλληλο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, που περιλαμβάνουν κατάλληλη και εφαρμοζόμενη στρατηγική κινδύνων, διάθεση για ανάληψη κινδύνων, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής διαχείρισης κινδύνων τρίτων, πλαίσια ΔΑΕΕΚ και ΔΑΕΕΡ και ικανότητες βάσει αποτελεσμάτων ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- β. κατά περίπτωση, το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου καλύπτει όλους τους σημαντικούς κινδύνους, ανεξάρτητα από το αν ο κίνδυνος προέρχεται από οντότητες που δεν υπόκεινται σε ενοποίηση, και παρέχει μια ολοκληρωμένη εικόνα όλων των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα·
- γ. το διοικητικό όργανο έχει την τελική ευθύνη για τη στρατηγική κινδύνου, τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου και το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και παρέχει κατάλληλη καθοδήγηση και εποπτεία·
- δ. το ίδρυμα, και, κατά περίπτωση, το ίδρυμα στο οποίο ενοποιείται, έχει τεκμηριώσει και εφαρμόσει κατάλληλη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και διάθεση για ανάληψη κινδύνου, οι οποίες καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους του ιδρύματος, περιλαμβάνουν όρια και επίπεδα ανοχής κινδύνου και αντικατοπτρίζουν τους χρηματοοικονομικούς πόρους του ιδρύματος·

- ε. το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων καθιερώνει επαρκείς διαδικασίες για τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, τον μετριασμό και την παρακολούθηση των κινδύνων, τον βαθμό στον οποίο εντάσσεται στη συνολική στρατηγική του ιδρύματος και τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζει την εν λόγω στρατηγική·
- στ. οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων είναι σαφείς, διαφανείς και επαρκώς τεκμηριωμένες και λαμβάνουν υπόψη κατάλληλους παράγοντες κινδύνου, καθώς και το κατά πόσον οι πολιτικές και οι τροποποιήσεις των πολιτικών κοινοποιούνται δεόντως και εγκαίρως·
- ζ. υπάρχουν κατάλληλοι και συνεκτικοί δεσμοί μεταξύ της επιχειρηματικής στρατηγικής, της στρατηγικής κινδύνων, της στρατηγικής ψηφιακής επιχειρησιακής ανθεκτικότητας, της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου και του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων, των πλαισίων διαχείρισης κεφαλαίου και ρευστότητας, καθώς και του σχεδίου του ιδρύματος για την αντιμετώπιση των ΠΚΔ κινδύνων, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

90. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει επαρκώς τεκμηριωμένη πολιτική έγκρισης νέων προϊόντων, η οποία εγκρίνεται από το διοικητικό όργανο και καλύπτει την ανάπτυξη νέων αγορών, προϊόντων, υπηρεσιών και σημαντικών αλλαγών σε ήδη υφιστάμενες αγορές, προϊόντα και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των έκτακτων συναλλαγών. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν κατά πόσον οι λειτουργίες διαχείρισης κινδύνων και κανονιστικής συμμόρφωσης συμμετέχουν δεόντως στην αξιολόγηση και την έγκριση νέων προϊόντων ή σημαντικών αλλαγών σε υφιστάμενα προϊόντα, καθώς και κατά πόσον οι εγκρίσεις συνδέονται με την επάρκεια των αντίστοιχων ελέγχων.

Πλαίσια της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ

91. Κατά την αξιολόγηση των πλαισίων της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις πληροφορίες της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ ²². Η αξιολόγηση των πλαισίων της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ του ιδρύματος πρέπει να περιλαμβάνει την περιοδική επανεξέταση της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ και να προσδιορίζει την αρτιότητα, την αποτελεσματικότητα και την πληρότητά τους. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο η ΔΑΕΕΚ και η ΔΑΕΕΡ ενσωματώνονται στις συνολικές πρακτικές διαχείρισης κινδύνων και στρατηγικής διαχείρισης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων του κεφαλαιακού σχεδιασμού και του σχεδιασμού ρευστότητας, καθώς και το κατά πόσον έχουν προορατικό χαρακτήρα·
 - β. να εξετάζουν την καταλληλότητα της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ για την αξιολόγηση και τη διατήρηση επαρκούς επιπέδου εσωτερικού κεφαλαίου και ρευστότητας, προκειμένου να καλύπτονται οι κίνδυνοι του ιδρύματος και να λαμβάνονται ορθές επιχειρηματικές αποφάσεις (π.χ. όσον αφορά την κατανομή του κεφαλαίου στο πλαίσιο του επιχειρηματικού σχεδίου), ακόμη και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων·

²² Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις πληροφορίες της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που συλλέγονται για τους σκοπούς της ΔΕΕΑ (ΕΒΑ/ΓΛ/2016/10).

- γ. να αξιολογούν αν η ΔΑΕΕΚ και η ΔΑΕΕΡ ενσωματώνονται στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και διαχείρισης σε όλα τα επίπεδα του ιδρύματος (π.χ. καθορισμός ορίων, μέτρηση επιδόσεων)·
- δ. να επαληθεύουν κατά πόσον τα πλαίσια της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ υπόκεινται σε τακτική εποπτεία από το διοικητικό όργανο, μεταξύ άλλων σε έγκριση των πλαισίων και των αποτελεσμάτων τους·
- ε. να αξιολογούν αν η ΔΑΕΕΚ και η ΔΑΕΕΡ εφαρμόζονται με συνεπή και αναλογικό τρόπο σε όλους τους επιχειρηματικούς τομείς και τις νομικές οντότητες του ιδρύματος και καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα·
- στ. να αξιολογούν τη συμμόρφωση προς τις σχετικές νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις και, επίσης, να εξετάζουν κατά πόσον η ΔΑΕΕΚ του ιδρύματος εντοπίζει αναδυόμενους κινδύνους ή/και κινδύνους χαμηλής πιθανότητας και υψηλού αντίκτυπου, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων ΤΠΕ, των περιβαλλοντικών κινδύνων και των γεωπολιτικών αβεβαιοτήτων·
- ζ. να αξιολογούν αν δικαιολογούνται τυχόν αποκλίσεις από την τυπική ΔΑΕΕΚ ή τη ΔΑΕΕΡ του ιδρύματος για μία ή περισσότερες από τις νομικές οντότητες ή τους επιχειρηματικούς τομείς του.

92. Οι εν λόγω αξιολογήσεις πρέπει να συμβάλουν στον προσδιορισμό των P2R και στην αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας όπως περιγράφεται στον Τίτλο 7, καθώς και στην αξιολόγηση της επάρκειας της ρευστότητας και της χρηματοδότησης όπως ορίζεται στον τίτλο 8.

Αξιολόγηση των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που διενεργεί το ίδρυμα

93. Κατά την αξιολόγηση των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων²³ και τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την ανάλυση περιβαλλοντικών σεναρίων για την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών κινδύνων. Η αξιολόγηση αυτή περιλαμβάνει την εξέταση του προγράμματος ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος και την εσωτερική οργάνωση, καθώς και τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ιδρύματος.

94. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προβαίνουν σε ποιοτική αξιολόγηση του προγράμματος ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, καθώς και σε ποσοτική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα αποτελέσματα της ποιοτικής και ποσοτικής αξιολόγησης μαζί με τα αποτελέσματα των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (βλ. τίτλο 12) για τους σκοπούς της αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας και

²³ Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων (EBA/GL/2018/04).

της επάρκειας ρευστότητας, καθώς και του προσδιορισμού της κατάλληλης εποπτικής δράσης στις διαπιστωθείσες ελλείψεις. Εάν από την εξέταση των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων διαπιστωθούν ελλείψεις στη διακυβέρνηση του ιδρύματος και στους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος, αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές κατά την αξιολόγηση των εν λόγω τομέων. Επιπλέον, τα αποτελέσματα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση του κεφαλαιακού σχεδιασμού του ιδρύματος, καθώς και για την ποσοτικοποίηση των απαιτήσεων ρευστότητας για την αξιολόγηση της επάρκειας ρευστότητας.

95. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ενσωματώνονται στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων στις διαδικασίες καθορισμού της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου και των ορίων του ιδρύματος. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμετοχή των ανώτερων διοικητικών στελεχών και του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος στο πρόγραμμα ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών αναφορών, καθώς και τον βαθμό ενσωμάτωσης των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και των αποτελεσμάτων τους στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.
96. Κατά την αξιολόγηση του προγράμματος ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και των προτεινόμενων δράσεων διαχείρισης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο τις ιδιοσυγκρασιακές προοπτικές όσο και τις προοπτικές του συστήματος ως συνόλου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη σκοπιμότητα των δράσεων διαχείρισης σε ακραίες καταστάσεις, μεταξύ άλλων το κατά πόσον τα χρονοδιαγράμματα για την υλοποίηση των δράσεων είναι ρεαλιστικά, και να λαμβάνουν υπόψη τα ιδιοσυγκρασιακά χαρακτηριστικά του ιδρύματος. Κατά την εξέταση των προγραμμάτων ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των διασυννοριακών ομίλων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα δυνητικά εμπόδια στη δυνατότητα μεταβίβασης κεφαλαίου και ρευστότητας εντός των ομίλων, καθώς και στη λειτουργία τυχόν ενδοομιλικών ρυθμίσεων χρηματοοικονομικής στήριξης, τα οποία ενδέχεται να προκύψουν σε ακραίες συνθήκες.
97. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα αποτελέσματα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ²⁴ και το κατά πόσον το ίδρυμα είναι σε θέση να διατηρεί ανά πάσα στιγμή την ισχύουσα συνολική κεφαλαιακή απαίτηση με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR) σε δυσμενές σενάριο, καθώς και αν έχει προσδιορίσει ένα σύνολο δράσεων διαχείρισης για την αντιμετώπιση τυχόν παραβιάσεων της TSCR. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τις επιπτώσεις των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων στον δείκτη μόχλευσης ενός ιδρύματος, καθώς και τις επιλέξιμες υποχρεώσεις του που διατηρούνται για τους σκοπούς των ελάχιστων απαιτήσεων για επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL), όπως αναφέρεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ.

²⁴ Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων δεν επεκτείνονται σε αντίστροφες ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

98. Κατά την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη όλες τις γνωστές μελλοντικές ρυθμιστικές αλλαγές που επηρεάζουν το ίδρυμα εντός του πεδίου εφαρμογής και του χρονικού ορίζοντα της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

5.7. Συστήματα ΤΠΕ, συγκέντρωση δεδομένων σχετικά με τους κινδύνους και υποβολή αναφορών σχετικά με τους κινδύνους

99. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το κατά πόσον τα συστήματα ΤΠΕ του ιδρύματος είναι αξιόπιστα, ανθεκτικά και επαρκή για τη μέτρηση, την αξιολόγηση και την υποβολή αναφορών σχετικά με το μέγεθος, τη σύνθεση και την ποιότητα των ανοιγμάτων σε όλα τα είδη κινδύνου, τα προϊόντα και τους αντισυμβαλλομένους του ιδρύματος, και να υποστηρίζουν πλήρως τις ικανότητες συγκέντρωσης δεδομένων κινδύνου σε κανονικές περιόδους και περιόδους ακραίων καταστάσεων.
100. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επαληθεύουν κατά πόσον το ίδρυμα αναπτύσσει και διατηρεί κατάλληλες ικανότητες συγκέντρωσης δεδομένων κινδύνου και αναφοράς κινδύνου, ανάλογες με το προφίλ κινδύνου και τη συστημική σημασία του. Κατά την εξέταση των ικανοτήτων του ιδρύματος όσον αφορά τη συγκέντρωση δεδομένων κινδύνου και την υποβολή αναφορών κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές της Επιτροπής της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία (BCBS 239) σχετικά με την αποτελεσματική συγκέντρωση δεδομένων κινδύνου και την υποβολή αναφορών κινδύνου ²⁵ για τα εποπτευόμενα ιδρύματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω αρχών. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα είναι σε θέση να παράγει ακριβή, συνεπή, πλήρη και αξιόπιστα δεδομένα κινδύνου και αναφορές για το σύνολο του ιδρύματος, τα οποία να καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους και να αντικατοπτρίζουν δεόντως το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, καθώς και τις ανάγκες του σε κεφάλαιο και ρευστότητα, και κατά πόσον τα στοιχεία αυτά μπορούν να συγκεντρωθούν και να τεθούν εγκαίρως και με τη δέουσα ευελιξία στη διάθεση του διοικητικού οργάνου και των ανώτερων διοικητικών στελεχών. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα έχει αναπτύξει ένα αποτελεσματικό σύστημα πληροφόρησης της διοίκησης και υποβολής στοιχείων σε επίπεδο ομίλου το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρηματικές μονάδες και τις νομικές οντότητες και αν οι πληροφορίες αυτές διατίθενται εγκαίρως στο διοικητικό όργανο της μητρικής επιχείρησης του ιδρύματος.
101. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαπιστώνουν κατά πόσον το διοικητικό όργανο του ιδρύματος εγκρίνει το πλαίσιο συγκέντρωσης δεδομένων κινδύνου και υποβολής αναφορών κινδύνου του ιδρύματος και εποπτεύει την αποτελεσματική εφαρμογή του, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης επαρκών πόρων για τη στήριξη αυτών των προσπαθειών. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν κατά πόσον οι δυνατότητες συγκέντρωσης δεδομένων κινδύνου και οι

²⁵ Επιτροπή της Βασιλείας για την Τραπεζική Εποπτεία, Αρχές αποτελεσματικής συγκέντρωσης δεδομένων κινδύνου και αναφοράς κινδύνου [Principles for effective risk data aggregation and risk reporting] (BCBS 239).

πρακτικές υποβολής αναφορών κινδύνου του ιδρύματος επικυρώνονται ανεξάρτητα, σύμφωνα με το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος.

5.8. Κίνδυνοι ΞΧ/ΧΤ και ανησυχίες προληπτικής εποπτείας

102. Κατά την ανάλυση του πλαισίου εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις αξιολογήσεις που λαμβάνονται από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ και να αξιολογούν αν αυτές εγείρουν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας. Αντιστρόφως, όταν από την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής προκύπτουν ελλείψεις στο πλαίσιο εσωτερικών ελέγχων και διακυβέρνησης και στους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την προληπτική εποπτεία όσον αφορά τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ και τους κινδύνους μη εφαρμογής και αποφυγής στοχευμένων οικονομικών κυρώσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης στις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.
103. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το συνολικό πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος περιλαμβάνει επίσης τη διαχείριση των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ και τους κινδύνους μη εφαρμογής και αποφυγής στοχευμένων οικονομικών κυρώσεων.
104. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, από προληπτική άποψη, κατά πόσον τηρούνται οι ρόλοι και οι αρμοδιότητες του διοικητικού οργάνου όσον αφορά το πλαίσιο ΚΞΧ/ΧΤ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τυχόν συμπληρωματικές πληροφορίες που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ μετά την αξιολόγησή τους σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις πολιτικές και τις διαδικασίες που αφορούν τη διαχείριση της κανονιστικής συμμόρφωσης και τον ρόλο και τις αρμοδιότητες του υπευθύνου κανονιστικής συμμόρφωσης ΚΞΧ/ΧΤ²⁶.

5.9. Διακυβέρνηση του σχεδιασμού της ανάκαμψης

105. Για την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ευρήματα και τις ελλείψεις που επισημάνθηκαν κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διακυβέρνησης του σχεδιασμού της ανάκαμψης η οποία διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.
106. Ομοίως, τα ευρήματα που εντοπίζονται από την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης του ιδρύματος.

²⁶ EBA/GL/2022/05

5.10. Σύνοψη των ευρημάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

107. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με την επάρκεια των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 4.

Πίνακας 4. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας σε σχέση με την εσωτερική διακυβέρνηση και τους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διαθέτει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι κατάλληλες. • Η διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου είναι επαρκής και συμμορφώνονται προς τον περιορισμό του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια, κατά περίπτωση. • Υπάρχει άρτια κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων και επιχειρηματική συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων της διαχείρισης των συγκρούσεων συμφερόντων και των διαδικασιών καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Το ίδρυμα έχει υιοθετήσει μια πολιτική πολυμορφίας που προάγει την ποικιλόμορφη σύνθεση του διοικητικού οργάνου και συμμορφώνεται προς τους στόχους που έχουν τεθεί. • Η πολιτική αποδοχών συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού σχεδιασμού και του σχεδιασμού ρευστότητας, είναι επαρκείς. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι κατάλληλα. • Οι λειτουργίες διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικής επιθεώρησης είναι ανεξάρτητα, λειτουργούν αποτελεσματικά, διαθέτουν επαρκείς

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>πόρους, το δε τμήμα εσωτερικής επιθεώρησης λειτουργεί σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή πρότυπα και τις προδιαγραφές.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα ΤΠΕ, η συγκέντρωση δεδομένων σχετικά με τους κινδύνους και η υποβολή αναφορών σχετικά με τους κινδύνους είναι κατάλληλα. • Η ενσωμάτωση των ΠΚΔ κινδύνων στο πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων είναι κατάλληλη. • Το πλαίσιο διακυβέρνησης για τον σχεδιασμό της ανάκαμψης είναι κατάλληλο. • Το ίδρυμα αντιμετωπίζει άμεσα τις ελλείψεις που εντοπίζονται ή/και τα προβλήματα που επισημαίνονται από τις αρμόδιες αρχές και τα διορθώνει αποτελεσματικά σε σύντομο χρονικό διάστημα, επιτυγχάνοντας ικανοποιητικά αποτελέσματα. Επιπλέον, το ίδρυμα υποβάλλει προορατικές αναφορές και ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας.
2	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα διαθέτει εν γένει εύρωστη και διακριτή οργανωτική δομή με σαφείς αρμοδιότητες και διαχωρισμό των καθηκόντων ανάληψης κινδύνων από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι εν γένει κατάλληλες. • Η διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου είναι σε μεγάλο βαθμό επαρκής και, κατά περίπτωση, συμμορφώνονται προς τον περιορισμό του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια. • Υπάρχει σε μεγάλο βαθμό άρτια κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων και επιχειρηματική συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων της διαχείρισης των συγκρούσεων συμφερόντων και των διαδικασιών καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Το ίδρυμα έχει υιοθετήσει μια πολιτική πολυμορφίας που προάγει την ποικιλόμορφη σύνθεση του διοικητικού οργάνου και συμμορφώνεται σε μεγάλο βαθμό προς τους στόχους που έχουν τεθεί ή εφαρμόζει τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στην πολιτική.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Η πολιτική αποδοχών συνάδει σε μεγάλο βαθμό με τη στρατηγική κινδύνων και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων της ΔΑΕΕΚ, της ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού σχεδιασμού και του σχεδιασμού ρευστότητας, είναι σε μεγάλο βαθμό επαρκείς. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι σε μεγάλο βαθμό επαρκείς. • Οι λειτουργίες διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικής επιθεώρησης είναι ανεξάρτητες και η λειτουργία τους είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική. • Τα συστήματα ΤΠΕ, η συγκέντρωση δεδομένων σχετικά με τους κινδύνους και η υποβολή αναφορών σχετικά με τους κινδύνους είναι σε μεγάλο βαθμό κατάλληλα. • Η ενσωμάτωση των ΠΚΔ κινδύνων στο πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων είναι σε μεγάλο βαθμό κατάλληλη. • Το πλαίσιο διακυβέρνησης του σχεδιασμού της ανάκαμψης είναι σε μεγάλο βαθμό κατάλληλο. • Το ίδρυμα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει επαρκώς τις περισσότερες από τις διαπιστωθείσες ελλείψεις ή/και τις ανησυχίες που εκφράστηκαν από τις αρμόδιες αρχές εντός αποδεκτού χρονικού πλαισίου και –κατά περίπτωση– συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις υποβολής αναφορών που έχουν καθορίσει οι αρμόδιες αρχές σε σχέση με τις εν λόγω ελλείψεις.
3	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες του ιδρύματος δεν είναι απόλυτα διακριτές και τα καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν διαχωρίζονται πλήρως από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα της σύνθεσης και της λειτουργίας του διοικητικού οργάνου.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη δέουσα διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου και, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν συμμορφώνονται προς τον περιορισμό του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα της κουλτούρας αντιμετώπισης των κινδύνων και της επιχειρηματικής συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένων της διαχείρισης των συγκρούσεων συμφερόντων και των διαδικασιών καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing). • Το ίδρυμα δεν έχει υιοθετήσει πολιτική για την πολυμορφία και δεν έχει εφαρμόσει μέτρα για την επίτευξη ενός κατάλληλου επιπέδου πολυμορφίας στο διοικητικό όργανο. • Υπάρχουν ανησυχίες ότι η πολιτική αποδοχών ενδέχεται να μην συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων και των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων της ΔΑΕΕΚ, της ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού σχεδιασμού ή/και του σχεδιασμού ρευστότητας. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου και των εσωτερικών ελέγχων. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την ανεξαρτησία και την αποτελεσματική λειτουργία των λειτουργιών διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης και εσωτερικής επιθεώρησης. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα των συστημάτων ΤΠΕ, τη συγκέντρωση των δεδομένων κινδύνου και την υποβολή αναφορών κινδύνου. • Υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την καταλληλότητα της ενσωμάτωσης των ΠΚΔ κινδύνων στο πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων. • Το πλαίσιο διακυβέρνησης του σχεδιασμού της ανάκαμψης εκτιμήθηκε ότι ενδέχεται να έχει σημαντικές ελλείψεις ή/και ότι τα εμπόδια για την αποτελεσματική εφαρμογή

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>του θα είναι σημαντικά, και οι ανησυχίες σχετικά με την εποπτεία δεν έχουν αντιμετωπιστεί πλήρως.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα αντιμετωπίζει σημαντικές προκλήσεις ή επιδεικνύει περιορισμένη βούληση να αντιμετωπίσει επαρκώς τις διαπιστωθείσες ελλείψεις ή/και τις ανησυχίες που διατυπώθηκαν από τις αρμόδιες αρχές σχετικά με την ποιότητα των διορθωτικών μέτρων ή/και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους, γεγονός που ενδέχεται να υποδηλώνει την ανάγκη παραπομπής του ζητήματος σε ανώτερο επίπεδο. Το ίδρυμα αντιμετωπίζει επίσης προκλήσεις όσον αφορά την υποβολή αναφορών προς τις αρμόδιες αρχές σχετικά με την πρόοδο των διορθωτικών μέτρων.
4	Οι ελλείψεις που αφορούν τις ρυθμίσεις της εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος παρουσιάζουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Η οργανωτική δομή και οι αρμοδιότητες του ιδρύματος δεν είναι διακριτές και τα καθήκοντα ανάληψης κινδύνων δεν διαχωρίζονται από τα καθήκοντα διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων. • Η σύνθεση και η λειτουργία του διοικητικού οργάνου είναι ακατάλληλες. • Η διάθεση χρόνου των μελών του διοικητικού οργάνου είναι ανεπαρκής και, κατά περίπτωση, δεν συμμορφώνονται προς τον περιορισμό του αριθμού των θέσεων σε διοικητικά συμβούλια. • Η κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων και η επιχειρηματική συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένων της διαχείρισης των συγκρούσεων συμφερόντων ή/και των διαδικασιών καταγγελίας δυσλειτουργιών (whistleblowing), είναι ακατάλληλες. • Το ίδρυμα δεν εφαρμόζει πολιτική πολυμορφίας, το διοικητικό όργανο δεν χαρακτηρίζεται από ποικιλομορφία και το ίδρυμα δεν έχει θεσπίσει μέτρα για την επίτευξη ενός κατάλληλου επιπέδου πολυμορφίας. • Η πολιτική αποδοχών δεν συνάδει με τη στρατηγική κινδύνου και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του ιδρύματος. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ΔΑΕΕΚ, ΔΑΕΕΡ, της πολιτικής έγκρισης νέων προϊόντων, του πλαισίου ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, του κεφαλαιακού σχεδιασμού ή/και του σχεδιασμού ρευστότητας, είναι ακατάλληλα.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<ul style="list-style-type: none"> • Οι λειτουργίες διαχείρισης κινδύνων, κανονιστικής συμμόρφωσης ή/και εσωτερικής επιθεώρησης δεν είναι ανεξάρτητα ή/και η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης δε λειτουργεί σύμφωνα με τα καθιερωμένα διεθνή πρότυπα και τις προδιαγραφές. • Το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και οι εσωτερικοί έλεγχοι είναι ακατάλληλα. • Τα συστήματα ΤΠΕ, η συγκέντρωση δεδομένων σχετικά με τους κινδύνους και η υποβολή αναφορών σχετικά με τους κινδύνους είναι ακατάλληλα. • Η ενσωμάτωση των ΠΚΔ κινδύνων στο πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων δεν είναι κατάλληλη. • Το πλαίσιο διακυβέρνησης του σχεδιασμού της ανάκαμψης εκτιμήθηκε ότι έχει σημαντικές ελλείψεις ή/και ότι τα εμπόδια για την αποτελεσματική εφαρμογή του θα είναι σημαντικά, οι δε ανησυχίες σχετικά με την εποπτεία δεν έχουν αντιμετωπιστεί πλήρως. • Το ίδρυμα δεν είναι σε θέση ή δεν προτίθεται να αντιμετωπίσει επαρκώς τις ελλείψεις που εντοπίζονται ή/και τις ανησυχίες που διατυπώνονται από τις αρμόδιες αρχές και δεν έχει την ικανότητα να τις διορθώσει εντός αποδεκτού χρονικού πλαισίου, μετά την παραπομπή του σε ανώτερη βαθμίδα από τις αρμόδιες αρχές. Το ίδρυμα αντιμετωπίζει επίσης σοβαρές προκλήσεις όσον αφορά την υποβολή αναφορών προς τις αρμόδιες αρχές σχετικά με την πρόοδο των διορθωτικών μέτρων.

108. Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο εποπτικών μέτρων που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που διαπιστωθούν ελλείψεις στην εσωτερική διακυβέρνηση του ιδρύματος και στους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το είδος του εποπτικού μέτρου με βάση την αποτελεσματικότητά του σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαπιστωθείσα έλλειψη. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόσουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα ή συνδυασμό αυτών με τα μέτρα που παρατίθενται στον παρακάτω πίνακα, εφόσον τα εν λόγω πρόσθετα εποπτικά μέτρα θεωρηθούν καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων. Σε περίπτωση παραβάσεων του DORA, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα εφαρμοστέα διορθωτικά μέτρα ή μέτρα αποκατάστασης που προβλέπονται στο άρθρο 50 του DORA.

Πίνακας 5 Δυνητικός και μη εξαντλητικός κατάλογος εποπτικών μέτρων που απορρέουν από την αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία β), δ), ε), στ), ζ), ι), ιβ), ιγ) και ιδ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και το άρθρο 50 του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

A. να ενισχύσει και να εξασφαλίσει την πιο ενεργή συμμετοχή του διοικητικού οργάνου ή των επιτροπών του·
B. να καταρτίσει και να εφαρμόσει σχέδια διορθωτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων·
Γ. να ενισχύσει τους εσωτερικούς ελέγχους·
Δ. να βελτιώσει το πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης·
Ε. να βελτιώσει τους μηχανισμούς υποβολής αναφορών και την εποπτεία·
ΣΤ. να περιορίσει τις μεταβλητές αποδοχές·
Ζ. να εφαρμόσει συστήματα διαχείρισης της κανονιστικής συμμόρφωσης·
Η. να εφαρμόσει πρόσθετες ή πιο συχνές απαιτήσεις υποβολής αναφορών·
Θ. να ενισχύσει συγκεκριμένες ρυθμίσεις, διαδικασίες, μηχανισμούς και στρατηγικές·
Ι. να επαναλάβει προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων με χρήση τροποποιημένων παραδοχών·
ΙΑ. να βελτιώσει τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων που εφαρμόζονται στους κινδύνους ΤΠΕ, ιδίως στους περιβαλλοντικούς κινδύνους.

Τίτλος 6. Αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου

6.1. Γενικές παρατηρήσεις

109. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να βαθμολογούν τους κινδύνους κεφαλαίου που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί για το ίδρυμα.
110. Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι να παρουσιάσει κοινές μεθοδολογίες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων και της διαχείρισης κινδύνων και των ελέγχων των κινδύνων. Η παρουσίαση δεν είναι περιοριστική και αφήνει περιθώριο στις αρμόδιες αρχές να λάβουν υπόψη και άλλα πρόσθετα κριτήρια που ενδέχεται να κριθούν σημαντικά βάσει της πείρας τους και των ειδικών χαρακτηριστικών του ιδρύματος.
111. Στο πλαίσιο του παρόντος τίτλου παρέχονται στις αρμόδιες αρχές κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη βαθμολόγηση των ακόλουθων κινδύνων κεφαλαίου:
- πιστωτικός κίνδυνος και κίνδυνος αντισυμβαλλομένου·
 - κίνδυνος αγοράς·
 - λειτουργικός κίνδυνος·
 - κίνδυνος επιτοκίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (IRRBB).
112. Στο παρόντα τίτλο προσδιορίζεται επίσης μια σειρά υποκατηγοριών στο πλαίσιο καθεμίας από τις ανωτέρω κατηγορίες κινδύνου, οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου. Οποιαδήποτε από τις εν λόγω υποκατηγορίες μπορεί να αξιολογηθεί και να βαθμολογηθεί μεμονωμένα, ανάλογα με τη σημαντικότητά της για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα. Στα παραρτήματα I-IV παρατίθενται μη εξαντλητικοί κατάλογοι υποκατηγοριών για τον πιστωτικό κίνδυνο, τον κίνδυνο αγοράς, τον λειτουργικό κίνδυνο και τον κίνδυνο επιτοκίου (IRRBB), τους οποίους οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά περίπτωση.
113. Η απόφαση σχετικά με τη σημαντικότητα εναπόκειται στην εποπτική αρχή. Ωστόσο, όσον αφορά τον κίνδυνο χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα, υπό το πρίσμα της σύστασης του ΕΣΣΚ σχετικά με τον δανεισμό σε ξένο νόμισμα ²⁷, η σημαντικότητα πρέπει να καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη το ακόλουθο όριο: τα δάνεια που εκφράζονται σε ξένο νόμισμα και παρέχονται σε δανειολήπτες που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου αποτελούν τουλάχιστον το 10 % του συνολικού χαρτοφυλακίου δανείων ενός ιδρύματος (σύνολο δανείων σε μη χρηματοπιστωτικές εταιρείες και νοικοκυριά), όταν το εν

²⁷ Σύσταση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με τον δανεισμό σε ξένο νόμισμα (ΕΣΣΚ/2011/1) (ΕΕ 342 της 22.11.2011, σ. 1).

λόγω συνολικό χαρτοφυλάκιο δανείων αποτελεί τουλάχιστον το 25 % του συνολικού ενεργητικού του ιδρύματος.

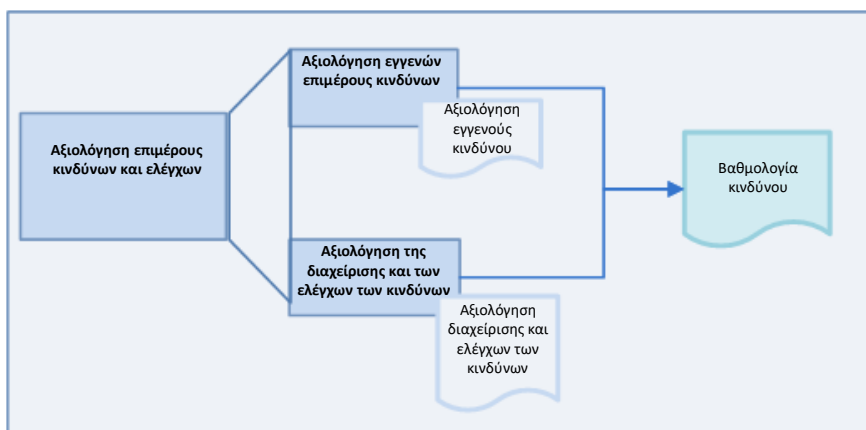
114. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν και άλλους κινδύνους οι οποίοι προσδιορίζονται ως σημαντικοί για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα αλλά δεν παρατίθενται ανωτέρω (π.χ. συνταξιοδοτικός κίνδυνος, στρατηγικός και επιχειρηματικός κίνδυνος, κίνδυνος παρέμβασης, συγκέντρωση εντός και μεταξύ των κινδύνων). Τα κάτωθι στοιχεία ενδεχομένως να είναι χρήσιμα για τη διαδικασία προσδιορισμού:
- α. παράγοντες που αυξάνουν το συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο·
 - β. κίνδυνοι που εντοπίζονται στο πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ του ιδρύματος·
 - γ. κίνδυνοι που προκύπτουν από το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εντοπίζονται από άλλα ιδρύματα που εφαρμόζουν παρόμοιο επιχειρηματικό μοντέλο)·
 - δ. στοιχεία που απορρέουν από την παρακολούθηση βασικών δεικτών·
 - ε. ευρήματα και παρατηρήσεις από εκθέσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ελέγχου·
 - στ. συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται από την ΕΑΤ, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ.
115. Τα προαναφερθέντα στοιχεία πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές κατά τον προγραμματισμό της έντασης της εποπτικής τους δραστηριότητας σε σχέση με την αξιολόγηση ενός συγκεκριμένου κινδύνου.
116. Όσον αφορά τον πιστωτικό κίνδυνο, τον κίνδυνο αγοράς και τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της ΕΑΤ, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12. Ωστόσο, με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης πέραν των εν λόγω ελάχιστων απαιτήσεων προκειμένου να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διαμορφώνουν ολοκληρωμένη άποψη σχετικά με τους κινδύνους κεφαλαίου.
117. Κατά την εκτίμηση των κινδύνων κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν επίσης υπόψη τον δυνητικό αντίκτυπο του κινδύνου του κόστους χρηματοδότησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία που περιλαμβάνεται στον τίτλο 8 και μπορούν να αποφασίζουν σχετικά με την αναγκαιότητα λήψης μέτρων για τη μείωση του κινδύνου αυτού.
118. Οι αρμόδιες αρχές, όταν εφαρμόζουν τις μεθοδολογίες που προσδιορίζονται σε αυτόν τον τίτλο, πρέπει να καθορίζουν συναφείς ποσοτικούς δείκτες και άλλα κριτήρια μέτρησης, που μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παρακολούθηση βασικών δεικτών, όπως ορίζεται στον τίτλο 3. Πρέπει επίσης να εξετάζουν, κατά περίπτωση, τις εσωτερικές μετρήσεις κινδύνου του ιδρύματος.

119. Για κάθε σημαντικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να αποτυπώνουν στη βαθμολογία κινδύνου:

- a. τον εγγενή κίνδυνο (ανοίγματα σε κίνδυνο)·
- b. την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης κινδύνων και ελέγχου αυτών.

120. Αυτή η ροή αξιολογήσεων παρουσιάζεται στο διάγραμμα 2 κατωτέρω.

Διάγραμμα 2. Ροή εργασιών αξιολόγησης για τους κινδύνους κεφαλαίου

121. Κατά τη διεξαγωγή των αξιολογήσεών τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων αναφορών που υποβάλλονται βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων, εσωτερικών κριτηρίων μέτρησης και αναφορών του ιδρύματος (π.χ. αναφορά εσωτερικού ελέγχου, αναφορές διαχείρισης κινδύνων, πληροφορίες από την ΔΑΕΕΚ), αναφορών επιτόπιων ελέγχων και εξωτερικών αναφορών (π.χ. κοινοποιήσεις του ιδρύματος προς τους επενδυτές ή τους οργανισμούς αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσφεύγουν στην υποβολή έκτακτων αναφορών όταν αυτό είναι απολύτως αναγκαίο και αναλογικό για την εκτέλεση των εποπτικών τους καθηκόντων, και όταν οι πληροφορίες δεν αποτελούν επανάληψη ή δεν είναι διαθέσιμες με άλλον τρόπο, σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 2 της ΟΚΑ. Παρότι η αξιολόγηση αφορά ειδικά το ίδρυμα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η σύγκριση με ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων για τον προσδιορισμό του πιθανού ανοίγματος σε κινδύνους κεφαλαίου. Για τον σκοπό αυτόν, η ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων πρέπει να ορίζεται βάσει εκτιμήσεων ανά κίνδυνο και ενδέχεται να διαφέρει από εκείνη που καθορίζεται για τους σκοπούς της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου ή άλλων αναλύσεων.

122. Κατά την αξιολόγηση των κινδύνων κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τον ακριβή και συνετό χαρακτήρα του υπολογισμού των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον εντοπισμό περιπτώσεων στις οποίες οι υπολογισμοί ελάχιστων ιδίων κεφαλαίων ενδέχεται να υποεκτιμούν το πραγματικό επίπεδο κινδύνου. Η εν λόγω αξιολόγηση πρέπει να συνεκτιμάται κατά τον προσδιορισμό των P2R, όπως προβλέπεται στην ενότητα 7.2.3.

123. Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε σημαντικού κινδύνου πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη πορισμάτων στην οποία επεξηγούνται οι κυριότεροι παράγοντες κινδύνου, καθώς και η βαθμολογία κινδύνου, όπως καθορίζεται στις επόμενες ενότητες.

6.2. Αξιολόγηση πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου

6.2.1. Γενικές παρατηρήσεις

124. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της EAT, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12.
125. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο που προκύπτει από όλα τα εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών ανοίγματα (συμπεριλαμβανομένων στοιχείων εκτός ισολογισμού). Πρέπει επίσης να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και τον κίνδυνο διακανονισμού που θα μπορούσε να εμπίπτει τόσο εντός όσο και εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Προκειμένου να διενεργήσουν την εν λόγω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν όλες τις συνιστώσες που καθορίζουν τις δυνητικές πιστωτικές ζημιές και ειδικότερα:
- α. την πιθανότητα ενός πιστωτικού γεγονότος (δηλαδή αθέτησης), ή συσχετιζόμενων πιστωτικών γεγονότων, που αφορά κυρίως τους δανειολήπτες και την ικανότητά τους να αποπληρώσουν τις συναφείς υποχρεώσεις τους·
 - β. το μέγεθος των ανοιγμάτων που υπόκεινται σε πιστωτικό κίνδυνο·
 - γ. το ποσοστό ανάκτησης των πιστωτικών ανοιγμάτων σε περίπτωση αθέτησης των δανειοληπτών.
126. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι οι εν λόγω συνιστώσες ενδέχεται να επιδεινωθούν σε βάθος χρόνου και να χειροτερεύσουν σε σύγκριση με τα αναμενόμενα αποτελέσματα.
127. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις επιπτώσεις των ΠΚΔ κινδύνων στον εγγενή πιστωτικό κίνδυνο, καθώς και την επάρκεια των ελέγχων πιστωτικού κινδύνου που σχετίζονται με τους ΠΚΔ κινδύνους, δίνοντας προτεραιότητα στους περιβαλλοντικούς κινδύνους. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους περιβαλλοντικούς κινδύνους μετάβασης και τους φυσικούς κινδύνους κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης του κινδύνου συγκέντρωσης και του κινδύνου ακίνητης περιουσίας, καθώς και κατά την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου σε συγκεκριμένα χαρτοφυλάκια ή κατηγορίες ανοιγμάτων που θεωρείται ότι παρουσιάζουν σημαντική έκθεση σε περιβαλλοντικούς κινδύνους.

128. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να δίνουν προσοχή στην εξέταση των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης πιστώσεων, μεταξύ άλλων κατά πόσον το ίδρυμα εφαρμόζει συστήματα και ελέγχους που διασφαλίζουν ότι τα κεφάλαια που χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή των δανείων που προέρχονται από νόμιμες πηγές.

6.2.2. Αξιολόγηση εγγενούς πιστωτικού κινδύνου

Προσδιορισμός των σημαντικών πηγών πιστωτικού κινδύνου

129. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον πιστωτικό κίνδυνο τόσο με βάση την τρέχουσα όσο και με βάση τη μελλοντική προοπτική, ενσωματώνοντας την ανάλυση του υφιστάμενου πιστωτικού κινδύνου του χαρτοφυλακίου με την αξιολόγηση της στρατηγικής πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος, της διάθεσης για ανάληψη πιστωτικού κινδύνου και των ορίων πιστωτικού κινδύνου (ενδεχομένως στο πλαίσιο της ευρύτερης αξιολόγησης της στρατηγικής που διενεργείται ως μέρος της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν πώς οι αναμενόμενες, καθώς και οι ακραίες, μακροοικονομικές εξελίξεις θα μπορούσαν να επηρεάσουν αυτά τα στοιχεία.
130. Για να εκτιμήσουν τον εγγενή πιστωτικό κίνδυνο του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει καταρχάς να προσδιορίσουν την έκθεσή του σε πιστωτικό κίνδυνο. Για να επιτευχθεί αυτό και να διασφαλιστεί ο συνεπής προσδιορισμός των πηγών πιστωτικού κινδύνου στις οποίες είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις ακόλουθες πηγές πληροφοριών:
- α. υποδείγματα αναφορών βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων, όπως τα COREP και FINREP, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές κανονιστικές κατηγορίες ανοιγμάτων βάσει της προσέγγισης του ιδρύματος όσον αφορά τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων (δηλ. τυποποιημένη προσέγγιση ή προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων)·
 - β. τις γνώσεις που αποκτώνται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (όπως η ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου) και από προηγούμενες εποπτικές δραστηριότητες·
 - γ. συγκρίσεις της θέσης του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, κατά περίπτωση. Ειδικότερα, όσον αφορά τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το αποτέλεσμα της εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 78 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
131. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρώνουν την αξιολόγησή τους πρωτίστως στις σημαντικότερες πηγές πιστωτικού κινδύνου που έχουν προσδιοριστεί, αξιολογώντας τη σημαντικότητά τους για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής εποπτείας. Για τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:
- α. τη στρατηγική και τη διάθεση για ανάληψη πιστωτικού κινδύνου και τα σχετικά όρια·
 - β. το ποσό της αξίας ανοίγματος για το υπό εξέταση χαρτοφυλάκιο, σε σύγκριση με τη συνολική αξία ανοίγματος των πιστωτικών ανοιγμάτων, συμπεριλαμβανομένης της διαχρονικής αύξησής της·

- γ. το ποσό της απαίτησης ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο που αφορά το υπό εξέταση χαρτοφυλάκιο σε σύγκριση με τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένης της διαχρονικής αύξησής της·
 - δ. κατά περίπτωση, το εσωτερικό κεφάλαιο που έχει διατεθεί για τον πιστωτικό κίνδυνο για το υπό εξέταση χαρτοφυλάκιο από το ίδρυμα, σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο·
 - ε. τη σύνθεση και την ποιότητα των εντός και εκτός ισολογισμού στοιχείων του ιδρύματος που σχετίζονται με τις πιστώσεις, τόσο στο χαρτοφυλάκιο εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων (συμπεριλαμβανομένων των ανοιγμάτων σε καθεστώς ανοχής) όσο και στο χαρτοφυλάκιο μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου και της μεταβολής με την πάροδο του χρόνου των απομειώσεων και των διαγραφών, καθώς και των ποσοστών αθέτησης του πιστωτικού χαρτοφυλακίου.
132. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα του κινδύνου σε σχέση με το τρέχον χαρτοφυλάκιο, καθώς και με βάση την ιστορική και τη μελλοντική προοπτική (προηγούμενες μεταβολές των εν λόγω στοιχείων και προβλέψεις, κατά περίπτωση).
133. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει –όπου αυτό είναι δυνατό και σκόπιμο– να λαμβάνουν υπόψη ως πρόσθετη πηγή πληροφοριών για την αξιολόγηση της σημαντικότητας τις εσωτερικές παραμέτρους πιστωτικού κινδύνου που χρησιμοποιεί το πιστωτικό ίδρυμα. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται η αξιολόγηση της επάρκειάς τους με βάση την ακριβή ποσοτικοποίηση των ανοιγμάτων πιστωτικού κινδύνου σε διάφορα χαρτοφυλάκια, με ιδιαίτερη προσοχή στα στοιχεία από την ετήσια έκθεση που καταρτίζεται από τη λειτουργία επικύρωσης του ιδρύματος, και ειδικότερα στα αποτελέσματα του εκ των υστέρων δοκιμαστικού ελέγχου, δηλαδή στη σύγκριση των εκτιμώμενων παραμέτρων με τα παρατηρούμενα αποτελέσματα όπως διενεργείται από το ίδρυμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν έμφαση στα χαρτοφυλάκια στα οποία οι εκτιμώμενες παράμετροι έχουν υποεκτιμήσει τα παρατηρούμενα αποτελέσματα.
134. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούνται από το ίδρυμα για τον εντοπισμό τυχόν πηγών πιστωτικού κινδύνου που δεν είχαν εντοπιστεί στο παρελθόν, όπως εκείνων που ανακύπτουν από μεταβολές στην πιστωτική ποιότητα, τη συγκέντρωση πιστωτικού κινδύνου, στην αξία των εξασφαλίσεων και στο πιστωτικό άνοιγμα κατά τη διάρκεια μιας περιόδου ακραίων καταστάσεων.
135. Με βάση την αξιολόγηση της σημαντικότητας που διενεργείται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, καθώς και το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του πιστωτικού κινδύνου και του πιστωτικού χαρτοφυλακίου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιλέξουν το κατάλληλο επίπεδο λεπτομέρειας για την αξιολόγηση.

Φύση, μέγεθος και σύνθεση του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων του ιδρύματος (εντός και εκτός ισολογισμού στοιχεία που σχετίζονται με τις πιστώσεις)

136. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη φύση των πιστωτικών ανοιγμάτων (δηλαδή τα είδη δανειοληπτών και ανοιγμάτων) και να αναλύουν τη σύνθεση του χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων του ιδρύματος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο η φύση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο μπορεί να επηρεάσει το μέγεθος του ανοίγματος (π.χ. πιστωτικές γραμμές/μη αναληφθείσες πιστωτικές διευκολύνσεις που εκταμιεύονται από τους δανειολήπτες, εκφρασμένες σε ξένο νόμισμα), λαμβάνοντας υπόψη τη νομική δυνατότητα του ιδρύματος να ακυρώσει μονομερώς μη αναληφθέντα ποσά από δεσμευμένες πιστωτικές διευκολύνσεις.
137. Για την αξιολόγηση της φύσης του πιστωτικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τις ακόλουθες υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου, διενεργώντας λεπτομερέστερη αξιολόγηση των υποκατηγοριών που θεωρούνται οι πλέον συναφείς για το ίδρυμα ²⁸:
- α. κίνδυνος συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων·
 - β. πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου και κίνδυνος παράδοσης·
 - γ. κίνδυνος χώρας·
 - δ. πιστωτικός κίνδυνος από τιτλοποιήσεις·
 - ε. κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα·
 - στ. κίνδυνος τιμών ακινήτων·
 - ζ. κίνδυνος μετοχών στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο·
 - η. κίνδυνος απομείωσης αξίας·
 - θ. κίνδυνος υποδείγματος για εποπτικώς εγκεκριμένα υποδείγματα.
138. Σε περίπτωση που τα ανοίγματα σε ειδικές δανειοδοτήσεις κρίνονται σημαντικά, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τα εν λόγω ανοίγματα χωριστά από τις άλλες δανειοδοτικές δραστηριότητες, δεδομένου ότι ο κίνδυνος των εν λόγω ανοιγμάτων έγκειται στην κερδοφορία του χρηματοδοτούμενου περιουσιακού στοιχείου ή έργου (π.χ. εμπορικά ακίνητα, μονάδα παραγωγής ενέργειας, ναυτιλία, βασικά εμπορεύματα) και όχι του δανειολήπτη (ο οποίος κατά κανόνα αποτελεί φορέα ειδικού σκοπού). Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:
- α. την κερδοφορία των έργων και τη συντηρητικότητα των παραδοχών στις οποίες στηρίζονται τα επιχειρηματικά σχέδια (περιλαμβανομένου του πιστωτικού κινδύνου των βασικών πελατών)·
 - β. τον αντίκτυπο των μεταβολών των κανονιστικών ρυθμίσεων, ιδίως για τους επιδοτούμενους τομείς, στις μελλοντικές ταμειακές ροές·

²⁸ Ανατρέξτε στο παράρτημα Ι για μια μη εξαντλητική ανάλυση των υποκατηγοριών πιστωτικού κινδύνου και περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με την αξιολόγησή τους.

- γ. τον αντίκτυπο της μεταβαλλόμενης ζήτησης της αγοράς, κατά περίπτωση, και την ύπαρξη αγοράς για τη δυνητική μελλοντική πώληση του χρηματοδοτούμενου αντικειμένου·
- δ. την ύπαρξη κοινοπραξίας ή άλλων δανειστών που αναλαμβάνουν από κοινού τον πιστωτικό κίνδυνο·
- ε. οποιαδήποτε μορφή εγγύησης που παρέχεται από τους αναδόχους·
- στ. την πιθανή αύξηση του κινδύνου συγκέντρωσης που ενδέχεται να συνεπάγονται οι δραστηριότητες αυτές.

Πιστωτική ποιότητα χαρτοφυλακίου

139. Κατά την αξιολόγηση της πιστωτικής ποιότητας του χαρτοφυλακίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην επάρκεια της ταξινόμησης των πιστωτικών ανοιγμάτων και να αξιολογούν τον αντίκτυπο πιθανής εσφαλμένης ταξινόμησης, με τη συνακόλουθη καθυστέρηση στον σχηματισμό προβλέψεων και την αναγνώριση ζημιών από το ίδρυμα.
140. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν ανάλυση για τη διάκριση μεταξύ των κατηγοριών εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και ανοιγμάτων σε καθεστώς ανοχής, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τον αριθμό των οφειλετών όσο και τα σχετικά ποσά/όγκους. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συνολική πιστωτική ποιότητα σε επίπεδο χαρτοφυλακίου και τις διάφορες βαθμίδες ποιότητας στο πλαίσιο καθεμίας από τις ανωτέρω κατηγορίες προκειμένου να προσδιορίσουν τον συνολικό πιστωτικό κίνδυνο του ιδρύματος. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τον κίνδυνο αθέτησης υποχρέωσης και τον κίνδυνο μεταβολής διαβάθμισης ανά κατηγορία ανοίγματος, λαμβάνοντας υπόψη τις τάσεις της πιστωτικής ποιότητας με την πάροδο του χρόνου, και πρέπει να εξετάζουν αν η πραγματική πιστωτική ποιότητα του χαρτοφυλακίου συνάδει με τη δηλωθείσα διάθεση για ανάληψη κινδύνου, καθώς και να προσδιορίζουν τους λόγους τυχόν αποκλίσεων.
141. Αυτό θα πρέπει να οδηγήσει σε μια συνολική αξιολόγηση όλου του πιστωτικού κύκλου του ιδρύματος, από τη χορήγηση έως την παρακολούθηση και τη διαχείριση κάθε κατηγορίας ανοιγμάτων. Κατά τη διεξαγωγή αυτών των αναλύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τη μέθοδο της σύγκρισης με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, καθώς και της συγκριτικής αξιολόγησης με βάση χαρτοφυλάκια αναφοράς (δηλαδή χαρτοφυλάκια δανειοληπτών που είναι κοινά σε ομάδες ιδρυμάτων), όπου αυτό είναι σκόπιμο και εφικτό. Η ανάλυση αυτή πρέπει να διενεργείται λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:
 - α. δείκτες ποιότητας στοιχείων ενεργητικού, ιστορικές τάσεις και ρυθμοί αύξησης ανά είδος δανειολήπτη, ανά τομέα και ανά προϊόν, κατανομή πιστωτικής διαβάθμισης των δανειοληπτών, ιστορικοί συντελεστές μεταβολής διαβάθμισης μεταξύ πιστωτικών διαβαθμίσεων, ποσοστά καθυστερήσεων και αθέτησης για διαφορετικούς χρονικούς ορίζοντες·

β. ποσοστά μη εξυπηρετούμενων δανείων και κάλυψη ανά χαρτοφυλάκιο, τομέα, διαχρονικές γεωγραφικές μεταβολές, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις σχετικές εισροές/εκροές από κάθε σχετικό χαρτοφυλάκιο, κατανομή των ανοιγμάτων στις κατηγορίες μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων (δηλ. ληξιπρόθεσμα, αμφίβολα), επίπεδο και διαχρονική εξέλιξη των απομειώσεων και των διαγραφών για κάθε σχετικό παράγοντα, ιστορικά ποσοστά ανάκτησης και διάρκεια της διαδικασίας ανάκτησης, υποθηκευμένα περιουσιακά στοιχεία και διαχρονικές μεταβολές τους, καθώς και το χρονικό διάστημα που έχει παρέλθει από τη στιγμή που τα ανοίγματα ταξινομήθηκαν ως μη εξυπηρετούμενα.

142. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ύψος των προβλέψεων για ζημιές από δάνεια και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι κατάλληλο για την ποιότητα των ανοιγμάτων και, κατά περίπτωση, για το επίπεδο των εξασφαλίσεων, εξετάζοντας ιδίως κατά πόσον το ύψος των προβλέψεων για ζημιές από δάνεια συνάδει με το επίπεδο κινδύνου στα διάφορα χαρτοφυλάκια, σε βάθος χρόνου και σε σύγκριση με τα ιδρύματα της ομάδας αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, καθώς και με τις σχετικές μακροοικονομικές εξελίξεις, και κατά πόσον οι προσαρμογές πιστωτικής αποτίμησης στις αγοραίες αξίες των παραγώγων αντανakλούν την πιστοληπτική ικανότητα των σχετικών αντισυμβαλλομένων. Όπου κρίνεται αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν επιτόπιους ελέγχους ή άλλες κατάλληλες εποπτικές ενέργειες προκειμένου να αξιολογούν την επάρκεια του επιπέδου του σχηματισμού προβλέψεων για ζημιές από δάνεια και αν η κάλυψη των κινδύνων είναι επαρκής, αξιολογώντας για παράδειγμα ένα δείγμα δανείων. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τυχόν πορίσματα εσωτερικών και εξωτερικών ελεγκτών, κατά περίπτωση.

143. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς πιστωτικού κινδύνου ενός ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων που πραγματοποιούνται από το ίδρυμα για τον εντοπισμό τυχόν πηγών πιστωτικού κινδύνου που δεν είχαν εντοπιστεί στο παρελθόν, όπως εκείνων που ανακύπτουν από μεταβολές στην πιστωτική ποιότητα, στον κίνδυνο συγκέντρωσης, στην αξία των εξασφαλίσεων και στο πιστωτικό άνοιγμα κατά τη διάρκεια μιας περιόδου ακραίων καταστάσεων.

Επίπεδο και ποιότητα του πλαισίου μείωσης πιστωτικού κινδύνου

144. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το επίπεδο και την ποιότητα των εγγυήσεων (συμπεριλαμβανομένων των πιστωτικών παραγώγων) και των διαθέσιμων εξασφαλίσεων που θα μπορούσαν να μειώσουν τις πιστωτικές ζημιές σε περίπτωση που προκύψουν πιστωτικά γεγονότα, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν είναι αποδεκτά ως επιλέξιμες τεχνικές μείωσης του πιστωτικού κινδύνου για τους υπολογισμούς των ιδίων

κεφαλαίων. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. την κάλυψη που παρέχεται από εξασφαλίσεις και εγγυήσεις ανά χαρτοφυλάκιο, ανά είδος δανειολήπτη, ανά βαθμίδα πιστοληπτικής ικανότητας, ανά τομέα και άλλες συναφείς πτυχές·
- β. τις αξίες των εξασφαλίσεων, όσον αφορά τα εξυπηρετούμενα και τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα·
- γ. τους ιστορικούς δείκτες ανάκτησης ανά είδος και το ποσό εξασφαλίσεων και εγγυήσεων.

145. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη σημαντικότητα του υπολειπόμενου κινδύνου (όπως αναφέρεται στο άρθρο 80 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) και, ιδίως, την επάρκεια και τη δυνατότητα επιβολής των συμφωνιών περί εξασφαλίσεων και των εγγυήσεων, το χρονοδιάγραμμα και τη δυνατότητα ρευστοποίησης των εξασφαλίσεων και εκτέλεσης των εγγυήσεων στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας, τη ρευστότητα και τη μεταβλητότητα των αξιών των στοιχείων ενεργητικού που χρησιμοποιούνται ως εξασφαλίσεις, καθώς και την ανακτήσιμη αξία των εξασφαλίσεων στο πλαίσιο τυχόν μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης που αφορούν πιστωτικές απαιτήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη συγκέντρωση εγγυητών και των εξασφαλίσεων, καθώς και τη συσχέτιση με τη φερεγγυότητα των δανειοληπτών (δηλαδή τον κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης) και τον δυνητικό αντίκτυπο από άποψη αποτελεσματικότητας της προστασίας.

ΠΚΔ παράγοντες

146. Κατά την αξιολόγηση επιπτώσεων των ΠΚΔ κινδύνων, και ιδίως των περιβαλλοντικών κινδύνων, στον εγγενή πιστωτικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιδιώκουν να λαμβάνουν υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά των κινδύνων αυτών, όπως ο μελλοντικός τους χαρακτήρας και οι διακριτές επιπτώσεις τους σε διακριτούς χρονικούς ορίζοντες, αναγνωρίζοντας τις αβεβαιότητες που συνδέονται με τις μακροπρόθεσμες προβλέψεις, ενώ παράλληλα πρέπει να αναπτύσσουν την ικανότητά τους να ενσωματώνουν τα χαρακτηριστικά αυτά στην αξιολόγησή τους.

6.2.3. Αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου πιστωτικών κινδύνων

147. Για να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το πλαίσιο διαχείρισης και ελέγχου πιστωτικών κινδύνων του ιδρύματος και την επάρκειά του σε σχέση με τα ανοίγματα εγγενούς πιστωτικού κινδύνου. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να βασίζονται στο αποτέλεσμα της αξιολόγησης άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (όπως η ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου και τομέων διακυβέρνησης). Για τα ιδρύματα που υπόκεινται στην εφαρμογή των στρατηγικών μείωσης των ΜΕΑ και της συναφούς διακυβέρνησης και επιχειρησιακής καθοδήγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν αν τα ιδρύματα πληρούν τις ειδικές απαιτήσεις που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις εν λόγω στρατηγικές και τη λειτουργικότητά τους, μεταξύ άλλων όσον αφορά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων προστασίας των καταναλωτών.

Στρατηγική και διάθεση για ανάληψη πιστωτικού κινδύνου

148. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο το ίδρυμα διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη διάθεση για ανάληψη πιστωτικού κινδύνου, στρατηγική και όρια, τα οποία έχουν εγκριθεί από το διοικητικό όργανο. Για την αξιολόγηση αυτή, μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον ρόλο του διοικητικού οργάνου κατά τον καθορισμό, την έγκριση και την επανεξέταση της στρατηγικής και της διάθεσης για ανάληψη πιστωτικού κινδύνου, την ορθή εφαρμογή της εν λόγω στρατηγικής από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, καθώς και την καταλληλότητά της για το ίδρυμα, δεδομένου του επιχειρηματικού μοντέλου, της συνολικής διάθεσης για ανάληψη κινδύνου, του τρέχοντος και μελλοντικού περιβάλλοντος της αγοράς και της χρηματοοικονομικής κατάστασης.

Οργανωτικό πλαίσιο και πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

149. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο και ρυθμίσεις διακυβέρνησης προκειμένου να καθιστούν δυνατή την αποτελεσματική ανάληψη, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου, με επαρκείς (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την εκτέλεση των απαραίτητων καθηκόντων. Ειδικότερα, πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται το σύστημα μέτρησης πιστωτικού κινδύνου. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επάρκεια των γραμμών ευθύνης, καθώς και τις δεξιότητες και την πείρα του προσωπικού σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων του, την ανάληψη, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αναφορά του πιστωτικού κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, και ιδίως τη ρύθμιση των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, και τέλος την ύπαρξη σαφούς διαχωρισμού μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των υπευθύνων για τη διαχείριση κινδύνου.

150. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες για τη χορήγηση πιστώσεων, τον προσδιορισμό, τη μέτρηση, την αναφορά και τον έλεγχο του πιστωτικού κινδύνου, καθώς και κατά πόσον αυτές συνάδουν με τη στρατηγική πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος και καλύπτουν όλες τις κύριες δραστηριότητες και διαδικασίες. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται η αξιολόγηση του κατά πόσον οι εν λόγω πολιτικές τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα και τον τραπεζικό όμιλο στον οποίο ανήκει. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον το διοικητικό όργανο εγκρίνει, συζητά και επανεξετάζει τακτικά αυτές τις πολιτικές, σύμφωνα με τις στρατηγικές διαχείρισης κινδύνων, καθώς και κατά πόσον τα ανώτερα διοικητικά στελέχη είναι υπεύθυνα για την κατάρτιση και την εφαρμογή των πολιτικών και των διαδικασιών, όπως αυτές ορίζονται από το διοικητικό όργανο.

151. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την κατανόηση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και την αναφορά του πιστωτικού κινδύνου, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν αν το ίδρυμα διαθέτει επαρκή υποδομή δεδομένων και αν οι αναλυτικές τεχνικές είναι κατάλληλες ώστε το ίδρυμα να είναι σε θέση να διαχειρίζεται επαρκώς τον πιστωτικό του κίνδυνο, να εκπληρώνει τις απαιτήσεις εποπτικής αναφοράς και να εντοπίζει, να μετρά και να παρακολουθεί τακτικά τον εγγενή πιστωτικό κίνδυνο σε όλες τις εντός και εκτός ισολογισμού δραστηριότητες (κατά περίπτωση σε επίπεδο ομίλου).
152. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σύστημα μέτρησης του πιστωτικού κινδύνου και κατά πόσον έχουν επίγνωση του βαθμού του αντίστοιχου κινδύνου υποδείγματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα έχει διενεργήσει ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για να κατανοήσει τις επιπτώσεις των ανεπιθύμητων συμβάντων στα ανοίγματα πιστωτικού κινδύνου και την επάρκεια των προβλέψεων πιστωτικού κινδύνου του, λαμβάνοντας υπόψη τη συχνότητα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου που έχουν προσδιοριστεί, τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σενάριο ακραίων καταστάσεων, καθώς και την εσωτερική χρήση των αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τις στρατηγικές που αφορούν τον κεφαλαιακό σχεδιασμό και τον πιστωτικό κίνδυνο.
153. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα έχει καθορίσει και αν έχει θέσει σε εφαρμογή τη συνεχή και αποτελεσματική παρακολούθηση των ανοιγμάτων σε πιστωτικό κίνδυνο (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου συγκέντρωσης των πιστωτικών ανοιγμάτων) σε όλο το ίδρυμα, μεταξύ άλλων, μέσω ειδικών δεικτών και συναφών σημείων ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών ειδοποιήσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα έχει θέσει σε εφαρμογή την τακτική υποβολή αναφοράς για τα ανοίγματα σε πιστωτικό κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένου του αποτελέσματος των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, στο διοικητικό όργανο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και τους αντίστοιχους υπεύθυνους διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου.
154. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και ισχυρές διασφαλίσεις για τη μείωση του πιστωτικού του κινδύνου σύμφωνα με τη στρατηγική του για τον πιστωτικό κίνδυνο και τη διάθεσή του για την ανάληψη πιστωτικού κινδύνου. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στο κατά πόσον οι λειτουργίες ελέγχου του ιδρύματος καλύπτουν επαρκώς το σύνολο των ενοποιημένων οντοτήτων, των γεωγραφικών τοποθεσιών και των πιστωτικών δραστηριοτήτων, καθώς και στην ύπαρξη λειτουργικών ορίων και άλλων πρακτικών που αποσκοπούν στη διατήρηση των πιστωτικών ανοιγμάτων εντός επιπέδων αποδεκτών για το ίδρυμα, σύμφωνα με τη διάθεσή του για ανάληψη κινδύνου και τα όριά του. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στο κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλους εσωτερικούς ελέγχους και πρακτικές που

διασφαλίζουν ότι οι παραβάσεις (ή οι εξαιρέσεις από) στις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα όρια αναφέρονται εγκαίρως στο κατάλληλο διοικητικό επίπεδο για τη λήψη μέτρων, συμπεριλαμβανομένων ελέγχων για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση και τη διαχείριση κινδύνων ΞΧ/ΧΤ στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα ως αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων χορήγησης πιστώσεων.

155. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το σύστημα ορίων είναι κατάλληλο για την πολυπλοκότητα του ιδρύματος και την ικανότητά του να μετρά και να διαχειρίζεται τον πιστωτικό κίνδυνο. Στο πλαίσιο αυτό αξιολογεί, μεταξύ άλλων, αν τα καθορισμένα όρια είναι απόλυτα ή αν είναι δυνατόν να υπάρξουν περιπτώσεις υπέρβασής τους. Στη δεύτερη περίπτωση, στις πολιτικές του ιδρύματος πρέπει να περιγράφεται σαφώς το χρονικό διάστημα και οι ειδικές περιστάσεις υπό τις οποίες είναι δυνατές οι εν λόγω περιπτώσεις υπέρβασης των ορίων. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των διαδικασιών που έχουν θεσπιστεί για την ενημέρωση των υπευθύνων πιστωτικής διαχείρισης σχετικά με τα όριά τους, καθώς και το κατά πόσον τα όρια αυτά υπόκεινται σε τακτική επανεξέταση και επικαιροποίηση (π.χ. ώστε να παραμένουν εναρμονισμένα με τις αλλαγές στη στρατηγική).
156. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της λειτουργίας εσωτερικής επιθεώρησης όσον αφορά την επάρκεια, το πεδίο εφαρμογής και τη συχνότητα των εσωτερικών επιθεωρήσεων σχετικά με το πλαίσιο διαχείρισης του πιστωτικού κινδύνου. Οι έλεγχοι αυτοί πρέπει να συμπεριλαμβάνουν την επανεξέταση των βασικών στοιχείων του πλαισίου διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου σε ολόκληρο το ίδρυμα, καθώς και την τήρηση των σχετικών εξωτερικών κανονισμών για τις εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες και τυχόν αποκλίσεις από οποιαδήποτε από αυτές.
157. Για τα ιδρύματα που υιοθετούν την προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον πιστωτικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν κατά πόσον η διαδικασία εσωτερικής επικύρωσης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό τυχόν ελλείψεων στο σύστημα διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να βασίζεται σε πληροφορίες –εφόσον είναι διαθέσιμες– που προκύπτουν από ήδη εκτελεσθείσες εποπτικές δραστηριότητες σχετικά με τα εσωτερικά υποδείγματα (π.χ. επιτόπιες επιθεωρήσεις) και να λαμβάνει υπόψη τις εποπτικές πρακτικές που περιγράφονται λεπτομερώς στο εποπτικό εγχειρίδιο της ΕΑΤ για την επικύρωση συστημάτων που βασίζονται στην προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων ²⁹.

6.2.4. Σύνοψη των ευρημάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

158. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μία σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 6. Όταν, βάσει

²⁹ EBA/REP/2023/29.

της σημαντικότητας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίζει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 6 Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας πιστωτικού κινδύνου και κινδύνου αντισυμβαλλομένου

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση της έκθεσης σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται αμελητέο/πολύ χαμηλό κίνδυνο. • Η έκθεση σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι αμελητέα/πολύ χαμηλή. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης για τον πιστωτικό κίνδυνο δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. • Το επίπεδο των ανοιγμάτων με ανοχή και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. • Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλός. • Οι επιπτώσεις των ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως των κινδύνων περιβαλλοντικής μετάβασης και των φυσικών κινδύνων, στον πιστωτικό κίνδυνο δεν είναι σημαντικές/είναι αμελητέες. • Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι επαρκές και αξιόπιστο, με πολύ υψηλό βαθμό βεβαιότητας. • Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι πολύ υψηλά. 	<ul style="list-style-type: none"> • Η διαχείριση και οι έλεγχοι των κινδύνων είναι επαρκείς σε σχέση με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ. • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής πιστωτικών κινδύνων του ιδρύματος και της συνολικής στρατηγικής του, καθώς και της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον πιστωτικό κίνδυνο είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων πιστωτικού κινδύνου είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου είναι άρτια. • Τα όρια που επιτρέπουν τη μείωση ή τον περιορισμό του πιστωτικού κινδύνου συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου του ιδρύματος.
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. 	<ul style="list-style-type: none"> • Οι ΠΚΔ κίνδυνοι, και ιδίως οι κίνδυνοι που σχετίζονται με την περιβαλλοντική μετάβαση και οι φυσικοί κίνδυνοι, ενσωματώνονται κατάλληλα στη διαχείριση και στους

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
	εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Το άνοιγμα σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι χαμηλό έως μέτριο. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης για τον πιστωτικό κίνδυνο είναι χαμηλό έως μέτριο. • Το επίπεδο των ανοιγμάτων με ανοχή και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι χαμηλό έως μέτριο. • Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι χαμηλός έως μέτριος. • Οι επιπτώσεις των ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως των κινδύνων περιβαλλοντικής μετάβασης και των φυσικών κινδύνων, στον πιστωτικό κίνδυνο είναι χαμηλές έως μέτριες. • Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι επαρκές και αξιόπιστο, με υψηλό βαθμό βεβαιότητας. • Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι υψηλά. 	ελέγχους του πιστωτικού κινδύνου.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Το άνοιγμα σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι μέτριο έως υψηλό. • Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης για τον πιστωτικό κίνδυνο είναι μέτριο έως υψηλό. • Το επίπεδο των ανοιγμάτων με ανοχή και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι μέτριο έως υψηλό. • Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι μέτριος έως υψηλός και υπόκειται σε 	<ul style="list-style-type: none"> • Η διαχείριση και οι έλεγχοι των κινδύνων δεν συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ. • Υπάρχει έλλειψη συνέπειας μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο και της συνολικής στρατηγικής του, καθώς και της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον πιστωτικό κίνδυνο δεν είναι επαρκώς εύρωστο· δεν υπάρχει σαφής διαχωρισμός καθηκόντων

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		<p>περαιτέρω επιδείνωση υπό ακραίες συνθήκες.</p> <ul style="list-style-type: none"> Οι επιπτώσεις των ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως των κινδύνων περιβαλλοντικής μετάβασης και των φυσικών κινδύνων, στον πιστωτικό κίνδυνο είναι μέτριες έως υψηλές. Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι μέτριο. Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι μέτριο. 	<p>μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου ή των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.</p> <ul style="list-style-type: none"> Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και υποβολής στοιχείων πιστωτικού κινδύνου δεν είναι κατάλληλα. Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του πιστωτικού κινδύνου δεν είναι επαρκώς άρτια. Τα όρια που επιτρέπουν τη μείωση ή τον περιορισμό του πιστωτικού κινδύνου δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος. Οι ΠΚΔ κίνδυνοι, ιδίως οι κίνδυνοι περιβαλλοντικής μετάβασης και οι φυσικοί κίνδυνοι, δεν ενσωματώνονται επαρκώς στη διαχείριση και στους ελέγχους του πιστωτικού κινδύνου.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε πιστωτικό κίνδυνο συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. Το άνοιγμα σε πολύπλοκα προϊόντα και συναλλαγές είναι υψηλό. Το επίπεδο του κινδύνου συγκέντρωσης για τον πιστωτικό κίνδυνο είναι υψηλό. Το επίπεδο των ανοιγμάτων με ανοχή και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων είναι υψηλό. Ο πιστωτικός κίνδυνος που τίθεται από εξυπηρετούμενα ανοίγματα είναι υψηλός. Οι επιπτώσεις των ΠΚΔ κινδύνων, ιδίως των κινδύνων περιβαλλοντικής μετάβασης και των φυσικών κινδύνων, στον πιστωτικό κίνδυνο είναι υψηλές. Το επίπεδο κάλυψης των προβλέψεων και των προσαρμογών πιστωτικής αποτίμησης είναι χαμηλό. Το επίπεδο κάλυψης και η ποιότητα των εγγυήσεων και των εξασφαλίσεων είναι χαμηλά. 	

159. Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο εποπτικών μέτρων που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που διαπιστωθούν ελλείψεις στο πλαίσιο διαχείρισης του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου αντισυμβαλλομένου του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το είδος του μέτρου με βάση την αποτελεσματικότητά του σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαπιστωθείσα έλλειψη. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) ή συνδυασμό αυτών, εφόσον αυτά κριθούν καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων.

Πίνακας 7. Δυνητικά και μη εξαντλητικά εποπτικά μέτρα για τον πιστωτικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αντισυμβαλλομένου

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία β), δ), ε), στ), ι), ιβ), ιγ) και ιδ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:
A. να εμπλέξει το διοικητικό όργανο ή τις επιτροπές του πιο ενεργά στις σχετικές πιστωτικές αποφάσεις·
B. να βελτιώσει τα συστήματα μέτρησης πιστωτικού κινδύνου·
Γ. να βελτιώσει τους ελέγχους των πιστωτικών διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης πιστώσεων, της παρακολούθησης και της ανάκτησης·
Δ. να ενισχύσει τη διαχείριση, αξιολόγηση και παρακολούθηση των εξασφαλίσεων·
Ε. να βελτιώσει την ποιότητα και τη συχνότητα υποβολής αναφορών σχετικά με τον πιστωτικό κίνδυνο στο διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη·
ΣΤ. να εφαρμόζει ειδική πολιτική προβλέψεων και –όπου επιτρέπεται από τους λογιστικούς κανόνες και τις κανονιστικές διατάξεις– να απαιτήσουν αύξηση των προβλέψεων·
Ζ. να προσαρμόζει τις εσωτερικές παραμέτρους κινδύνου ή/και τους συντελεστές στάθμισης κινδύνου που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του ύψους της έκθεσης στον κίνδυνο για συγκεκριμένα προϊόντα, κλάδους ή τύπους οφειλετών·
Η. να εφαρμόζει υψηλότερα ποσοστά περικοπής στην αξία της εξασφάλισης·
Θ. να μειώσει τα μεγάλα ανοίγματα ή άλλες πηγές κινδύνου πιστωτικής συγκέντρωσης·
Ι. να επιβάλει αυστηρότερα κριτήρια χορήγησης πιστώσεων για όλες ή ορισμένες κατηγορίες προϊόντων ή οφειλετών·
ΙΑ. να μειώσει την έκθεσή του σε, ή να εξασφαλίσει προστασία από, συγκεκριμένα είδη διευκολύνσεων (π.χ. ενυπόθηκα δάνεια, χρηματοδότηση εξαγωγών, εμπορικά ακίνητα, τιτλοποιήσεις), κατηγορίες οφειλετών, κλάδους, χώρες κ.λπ.·
ΙΒ. να εφαρμόζει κατάλληλη στρατηγική για τη μείωση του ποσού ή του μεριδίου των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων·
ΙΓ. να βελτιώσει τη διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου που σχετίζεται με τους ΠΚΔ κινδύνους, ιδίως τους περιβαλλοντικούς κινδύνους, ενδεχομένως με βάση μία ή περισσότερες από τις ενέργειες που αναφέρονται ανωτέρω.

6.3. Αξιολόγηση κινδύνου αγοράς

6.3.1. Γενικές παρατηρήσεις

160. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της ΕΑΤ, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12.

161. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, οι αναφορές στον «κίνδυνο αγοράς» περιλαμβάνουν όλους τους ακόλουθους κινδύνους, οι οποίοι πρέπει να αξιολογούνται από τις αρμόδιες αρχές:
- α. τον κίνδυνο αγοράς που προκύπτει από όλες τις εντός και εκτός ισολογισμού θέσεις οι οποίες υπόκεινται σε ζημίες που προκύπτουν από τις μεταβολές των τιμών αγοράς, δηλαδή τους κινδύνους στις θέσεις του χαρτοφυλακίου συναλλαγών, καθώς και τον κίνδυνο συναλλάγματος και τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών·
 - β. τον κίνδυνο ζημιών που προκύπτουν από τη μεταβολή των ποσών της προσαρμογής πιστωτικής αποτίμησης (Credit Valuation Adjustment - CVA) ως αντίδραση σε μεταβολές των πιστωτικών περιθωρίων αντισυμβαλλομένου ή/και των τιμών αγοράς, οι οποίες επηρεάζουν την εύλογη αξία των συναλλαγών παραγώγων και, κατά περίπτωση, των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων·
 - γ. ο κίνδυνος που συνδέεται με την αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων που αποτιμώνται στην εύλογη αξία, κατά την έννοια του άρθρου 105 του Κανονισμού (ΕΕ) 575/2013.
162. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν λιγότερο αναλυτική ανάλυση για ιδρύματα που πληρούν τις προϋποθέσεις του μικρού χαρτοφυλακίου συναλλαγών, όπως ορίζεται στο άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Για τα ιδρύματα με ασήμαντα ανοίγματα, η αξιολόγηση πρέπει να επικεντρώνεται στην επάρκεια της διάρθρωσης διαχείρισης και διακυβέρνησης κινδύνων και στην ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των συστημάτων και των ελέγχων.
163. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις των ΠΚΔ κινδύνων στον εγγενή κίνδυνο αγοράς, καθώς και την επάρκεια του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων αγοράς και των ελέγχων που σχετίζονται με τους ΠΚΔ κινδύνους, δίνοντας προτεραιότητα στους περιβαλλοντικούς κινδύνους.

6.3.2. Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου αγοράς

164. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες του ιδρύματος που ενέχουν κίνδυνο ανοιγμάτων και να αξιολογούν τον κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής εποπτείας. Για να αποκτήσουν αυτή την κατανόηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει καταρχάς να προσδιορίσουν τους κινδύνους της αγοράς στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα και να εστιάσουν την προσοχή τους στις υποκατηγορίες και στους παράγοντες που θεωρούνται ως οι πιο σημαντικοί για το ίδρυμα.
165. Για να υποστηρίξουν την ανάλυση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, τουλάχιστον, τα προϊόντα, τις δραστηριότητες και τους επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος. Πρέπει να συγκρίνουν τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς και τον κίνδυνο CVA, καθώς και την πρόσθετη προσαρμογή αποτίμησης που αφαιρείται από τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος, με τις συνολικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων. Όπου κρίνεται

σκόπιμο, πρέπει να συγκρίνουν το εσωτερικό κεφάλαιο που έχει διατεθεί από το ίδρυμα για τους εν λόγω κινδύνους με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο. Μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη τη σχετική στάθμιση των θέσεων κινδύνου αγοράς ως προς το σύνολο ενεργητικού, τη σχετική στάθμιση των καθαρών κερδών από θέσεις κινδύνου αγοράς προς το σύνολο των λειτουργικών εσόδων και τις ιστορικές μεταβολές των εν λόγω αριθμητικών στοιχείων και προβλέψεων. Επίσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η στρατηγική του ιδρύματος σχετικά με τις δραστηριότητες αγοράς και η σχετική διάθεση για ανάληψη κινδύνων. Κατά την εξέταση των δραστηριοτήτων αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παραπέμπουν στους κινδύνους που αναφέρονται στην παράγραφο 161, οι οποίοι ενδέχεται να αφορούν δραστηριότητες τόσο εντός όσο και εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών.

Φύση και σύνθεση των δραστηριοτήτων του ιδρύματος που σχετίζονται με τον κίνδυνο αγοράς

166. Το πρώτο βήμα για την αξιολόγηση της φύσης του εγγενούς κινδύνου αγοράς ενός ιδρύματος είναι ο συνεπής και ολοκληρωμένος προσδιορισμός των ανοιγμάτων του σε κίνδυνο αγοράς. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα υποδείγματα αναφορών βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων, όπως τα COREP και FINREP, τις εσωτερικές αναφορές, γνώσεις που αποκτώνται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (όπως η ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου) ή από προηγούμενες εποπτικές δραστηριότητες, καθώς και συγκρίσεις με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων, κατά περίπτωση.
167. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βασίζονται στην αξιολόγησή τους πρωτίστως στις σημαντικότερες πηγές κινδύνου που έχουν προσδιοριστεί, αξιολογώντας τη σημαντικότητά τους για το ίδρυμα από άποψη προληπτικής εποπτείας. Προκειμένου να αξιολογήσουν τη φύση του κινδύνου αγοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τις ακόλουθες υποκατηγορίες ³⁰:
- α. κίνδυνος επιτοκίου (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών)·
 - β. πιστωτικό περιθώριο για μη τιτλοποιήσεις, πιστωτικό περιθώριο για τιτλοποιήσεις (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών)·
 - γ. κίνδυνος μετοχών (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών)·
 - δ. κίνδυνος μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης (για τις επιχειρήσεις που υπόκεινται σε επιβάρυνση κινδύνου αθέτησης) ³¹·
 - ε. κίνδυνος αθέτησης (για τις επιχειρήσεις που υπόκεινται σε επιβάρυνση κινδύνου αθέτησης)·
 - στ. κίνδυνος συναλλάγματος, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου μετατροπής (τόσο στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών όσο και στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο)·
 - ζ. κίνδυνος βασικού εμπορεύματος (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και τραπεζικό χαρτοφυλάκιο)·

³⁰ Ανατρέξτε στο παράρτημα II για μια μη εξαντλητική ανάλυση των υποκατηγοριών κινδύνου αγοράς.

³¹ Ο κίνδυνος μεταβολής της πιστοληπτικής αξιολόγησης αντιμετωπίζεται ως μέρος του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου στο πλαίσιο της θεμελιώδους αναθεώρησης του χαρτοφυλακίου συναλλαγών.

- η. κίνδυνος CVA (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και τραπεζικό χαρτοφυλάκιο)·
- θ. κίνδυνος αποτίμησης (μέσα που αποτιμώνται στην εύλογη αξία εντός και εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών).

168. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λάβουν υπόψη:

- α. την πολυπλοκότητα των χρηματοοικονομικών προϊόντων (π.χ. προϊόντα που αποτιμώνται με τη χρήση τεχνικών αποτίμησης βάσει υποδείγματος θεωρητικών τιμών, προϊόντα που δεν υπόκεινται σε κινδύνους που υπάγονται στον συντελεστή δέλτα και κινδύνους βάσης). Η αρμόδια αρχή μπορεί να αξιολογήσει την παράμετρο αυτή χρησιμοποιώντας ως δείκτη την προσαύξηση υπολειπόμενων κινδύνων, σύμφωνα με το άρθρο 325κα του κανονισμού 575/2013/ΕΕ·
- β. τη ρευστότητα του ανοίγματος του ιδρύματος. Η αρμόδια αρχή μπορεί να το πράξει αξιολογώντας κατά πόσον το ίδρυμα εκτίθεται σε υποκατηγορίες με υψηλούς οριζόντες ρευστότητας, σύμφωνα με τον πίνακα 2 του άρθρου 325νστ του κανονισμού 575/2013/ΕΕ·
- γ. τη συγκέντρωση του κινδύνου αγοράς σε συγκεκριμένες μετοχές, τομείς, οικονομίες και κατηγορίες κινδύνου·
- δ. την πραγματοποίηση συγκεκριμένων πράξεων αγοράς, ο κίνδυνος των οποίων ενδέχεται να μην καλύπτεται πλήρως από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς (π.χ. συναλλαγές υψηλής συχνότητας).

169. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τις εσωτερικές μετρήσεις κινδύνου των ιδρυμάτων. Σε αυτές μπορεί να περιλαμβάνεται η δυνητική ζημία (VaR) ή η αναμενόμενη ζημία (expected shortfall) που υπολογίζονται για εσωτερικούς σκοπούς και δεν έχουν χρησιμοποιηθεί στον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων ή στις ευαισθησίες του κινδύνου αγοράς σε διάφορους παράγοντες κινδύνου και δυνητικές ζημίες.

170. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν την ικανότητα του ιδρύματος να διαμορφώνει μια ολοκληρωμένη εικόνα σχετικά με τον βαθμό του κινδύνου συγκέντρωσης της αγοράς στον οποίο εκτίθεται, είτε λόγω ανοιγμάτων σε έναν μόνο παράγοντα κινδύνου είτε λόγω ανοιγμάτων σε πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου που παρουσιάζουν συσχέτιση, δίνοντας έτσι ιδιαίτερη προσοχή στις συγκεντρώσεις σε πολύπλοκα και μη ρευστοποιήσιμα προϊόντα. Πρέπει να εξετάζουν την αξιολόγηση που διενεργεί η ίδια η επιχείρηση σχετικά με τις συγκεντρώσεις και τις μη ρευστοποιήσιμες θέσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απαιτούν από τα ιδρύματα να μειώσουν τα ανοίγματα έναντι κεντρικού αντισυμβαλλόμενο σε περίπτωση υπερβολικού κινδύνου συγκέντρωσης, ή να αναπροσαρμόσουν τα ανοίγματα στους λογαριασμούς εκκαθάρισης, σύμφωνα με το άρθρο 7 στοιχείο α) του κανονισμού 648/2012.

171. Κατά τον προσδιορισμό του κατά πόσον θα πρέπει να επιβληθούν P2R για τον κίνδυνο αγοράς στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα, σύμφωνα με την παράγραφο 300, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το αν η μεθοδολογία του Πυλώνα 1 αποτυπώνει επαρκώς τον κίνδυνο, λαμβάνοντας υπόψη ότι:

- α. τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση υποχρεούνται στο πλαίσιο του Πυλώνα 1 να υπολογίζουν μια προσαύξηση (προσαύξηση υπολειπόμενων κινδύνων) για τους εγγενείς κινδύνους πολύπλοκων χρηματοοικονομικών προϊόντων που δεν αποτυπώνονται επαρκώς στον υπολογισμό με τη μέθοδο βάσει ευαισθησιών και στην επιβάρυνση κινδύνου αθέτησης·
 - β. τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την προσέγγιση του εσωτερικού υποδείγματος ή την εναλλακτική προσέγγιση του εσωτερικού υποδείγματος υποχρεούνται να ενσωματώνουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους στα εν λόγω εσωτερικά υποδείγματα·
 - γ. οι συντελεστές στάθμισης κινδύνου που προβλέπονται στην εναλλακτική τυποποιημένη μέθοδο, τα μέτρα κινδύνου αναμενόμενης ζημίας που αναφέρονται στο άρθρο 325νδ του κανονισμού 575/2013/ΕΕ και τα μέτρα κινδύνου σεναρίου ακραίων καταστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 325ξγ του κανονισμού 575/2013/ΕΕ στο πλαίσιο της εναλλακτικής προσέγγισης του εσωτερικού υποδείγματος έχουν σχεδιαστεί ώστε να λαμβάνουν υπόψη τη ρευστότητα των θέσεων σύμφωνα με τον ορίζοντα ρευστότητας που αναφέρεται στον πίνακα 2 του άρθρου 325νστ του κανονισμού 575/2013/ΕΕ.
172. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν και να αναλύουν, σε σχέση με τις θέσεις κινδύνου αγοράς και τις αντίστοιχες ρυθμίσεις διακυβέρνησης, τυχόν συμφωνίες τιμολόγησης ενδοομιλικών συναλλαγών μεταξύ ιδρυμάτων εγκατεστημένων στην Ένωση που ανήκουν σε όμιλο τρίτης χώρας και άλλων οντοτήτων του εν λόγω ομίλου που είναι εγκατεστημένες εκτός της Ένωσης και δεν ενοποιούνται από τη μητρική επιχείρηση στην Ε.Ε. Η ανάλυση πρέπει να περιλαμβάνει:
- α. μια ποσοτική συνιστώσα για τον προσδιορισμό της σημαντικότητας των συμφωνιών τιμολόγησης ενδοομιλικών συναλλαγών σε σχέση με το σύνολο των αποτελεσμάτων χρήσης του χαρτοφυλακίου συναλλαγών και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος·
 - β. μια ποιοτική συνιστώσα για την αξιολόγηση του κατά πόσον το αποτέλεσμα αυτών των συμφωνιών είναι διαφανές για το διοικητικό όργανο του ιδρύματος και αποτυπώνεται κατάλληλα στη διακυβέρνηση της διαχείρισης κινδύνων·
 - γ. μια ποιοτική συνιστώσα για την αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο η συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής επηρεάζει τις επιχειρηματικές αποφάσεις του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο η δυναμική της συμφωνίας τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής επηρεάζει, ενδεχομένως, τις αποφάσεις που αφορούν χρηματιστηριακές συναλλαγές, καθώς και τις πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων που ενδέχεται να προκαλέσει η εν λόγω συμφωνία.
173. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τη σημαντικότητα της συμφωνίας τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής στο πλαίσιο των στοιχείων του χαρτοφυλακίου συναλλαγών εστιάζοντας στις συμφωνίες τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής που πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α. περιλαμβάνουν τουλάχιστον μία οντότητα του ομίλου που είναι εγκατεστημένη εκτός της Ένωσης και για την οποία το υψηλότερο επίπεδο ενοποίησης βρίσκεται εκτός της Ένωσης·

β. βασίζονται στη μέθοδο του κέρδους συναλλαγών (Transaction Profit Method - TPM) –ή σε οποιαδήποτε παρόμοια πρακτική που θα ήταν οικονομικά ισοδύναμη–, σύμφωνα με την οποία τα κέρδη και οι ζημίες που σχετίζονται με θέσεις που κατέχουν διάφορες οντότητες ανακατανέμονται μεταξύ των εν λόγω οντοτήτων με βάση την οριακή συνεισφορά «m» κάθε οντότητας σε βασικούς δείκτες μέτρησης που ορίζονται στη ρύθμιση τιμολόγησης.

174. Όσον αφορά τα ιδρύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 173 στοιχείο α), όταν τα κέρδη και οι ζημίες, που ανακατανέμονται ως αποτέλεσμα συμφωνιών τιμολόγησης ενδοομιλικών συναλλαγών με βάση μεθόδους του κέρδους συναλλαγών, είναι σημαντικά (π.χ. αντιπροσωπεύουν πάνω από το 5 % των αποτελεσμάτων χρήσης που παράγονται από το ίδρυμα) και ο κίνδυνος αυτός δεν καλύπτεται ή δεν καλύπτεται πλήρως από τις κεφαλαιακές απαιτήσεις του Πυλώνα 1 (P1R), οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να λαμβάνουν υπόψη αυτόν τον κίνδυνο για τον προσδιορισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων του Πυλώνα 2 (P2R)·
- β. να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 172, όπως η σημαντικότητα των συμφωνιών τιμολόγησης ενδοομιλικών συναλλαγών, σε σχέση με τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον κίνδυνο αγοράς του χαρτοφυλακίου, του οποίου τα κέρδη και οι ζημίες χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του ποσού της μεταφοράς στο ίδρυμα, καθώς και τις πιθανές αδυναμίες στις σχετικές ρυθμίσεις διακυβέρνησης·
- γ. να προσδιορίζουν P2R οι οποίες καλύπτουν επαρκώς τους κινδύνους αγοράς που δεν καλύπτονται στις P1R και δημιουργούνται στο πλαίσιο της συμφωνίας τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τη μέθοδο υπολογισμού που ορίζεται στο παράρτημα V ή εναλλακτική μεθοδολογία που παρέχει ακριβή μέτρηση του κινδύνου που δεν καλύπτεται στις P1R και προσδιορίζει τις επακόλουθες P2R λαμβάνοντας υπόψη ως σημείο αναφοράς τη μεθοδολογία του παραρτήματος V.

Ανάλυση κερδοφορίας και ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

175. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν τη διαχρονική κερδοφορία, συμπεριλαμβανομένης της μεταβλητότητας των κερδών, των δραστηριοτήτων αγοράς, προκειμένου να κατανοήσουν καλύτερα το προφίλ κινδύνου αγοράς του ιδρύματος. Η ανάλυση αυτή θα μπορούσε να διενεργείται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου ή ανά επιχειρηματικό τομέα, κατηγορία στοιχείων ενεργητικού ή ανά μονάδα, ανάλογα με τη σημαντικότητα και την πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων του ιδρύματος (όπως προκύπτει από την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου ή από άλλες εποπτικές πληροφορίες).

176. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διακρίνουν αφενός τα έσοδα από συναλλαγές διαπραγμάτευσης (trading) από τα λοιπά έσοδα (όπως προμήθειες, αμοιβές πελατών, κ.λπ.) και, αφετέρου, τα πραγματοποιηθέντα από τα μη πραγματοποιηθέντα κέρδη/ζημίες.

177. Όσον αφορά κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού ή/και ανοίγματα που παράγουν μη σημαντικά κέρδη ή ζημίες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την κερδοφορία σε σχέση

με το επίπεδο κινδύνου που έχει αναλάβει το ίδρυμα (π.χ. δυνητική ζημία/καθαρά κέρδη από χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού και υποχρεώσεις προοριζόμενα για εμπορική εκμετάλλευση), προκειμένου να εντοπίζουν και να αναλύουν τυχόν ασυνέπειες. Κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν τα στοιχεία του ιδρύματος με τις επιδόσεις του στο παρελθόν και με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων.

178. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το κατά πόσον ένα ίδρυμα έχει πραγματοποιήσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων οι οποίες συμπληρώνουν το σύστημα διαχείρισης κινδύνου. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. τη συχνότητα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- β. κατά πόσον εντοπίζονται συγκεκριμένοι παράγοντες κινδύνου (π.χ. έλλειψη ρευστότητας/αποκλίσεις τιμών, συγκεντρωμένες θέσεις, αγορές μίας κατεύθυνσης)·
- γ. τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται το σενάριο ακραίων καταστάσεων·
- δ. την εσωτερική χρήση των αποτελεσμάτων των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων για τις στρατηγικές που αφορούν τον κεφαλαιακό σχεδιασμό και τον κίνδυνο αγοράς.

6.3.3. Αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου αγοράς

179. Για να αποκτήσουν επαρκή κατανόηση της διαχείρισης του κινδύνου αγοράς, ανάλογη με το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το πλαίσιο διαχείρισης και ελέγχου κινδύνων του ιδρύματος, καθώς και την επάρκειά του σε σχέση με τα ανοίγματα εγγενούς κινδύνου. Για την αξιολόγηση αυτή, η αρμόδια αρχή πρέπει να χρησιμοποιεί όσα διαλαμβάνονται στις παραγράφους της παρούσας ενότητας, αξιοποιώντας επίσης τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. το αποτέλεσμα της αξιολόγησης άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (όπως η ανάλυση των περιοχών επιχειρηματικού μοντέλου και διακυβέρνησης)·
- β. το αποτέλεσμα της αξιολόγησης που αναφέρεται στο άρθρο 325γ του κανονισμού 575/2013/ΕΕ για τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την εναλλακτική τυποποιημένη μέθοδο, καθώς και το αποτέλεσμα της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2024/1085, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 104β, 325ξα και 325ξβ του κανονισμού 575/2013/ΕΕ.

180. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τις πολιτικές και τις διαδικασίες των ιδρυμάτων όσον αφορά την κατανομή των θέσεων στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, όπως περιγράφεται στον τίτλο 1 του κεφαλαίου 3 του κανονισμού 575/2013/ΕΕ.

Στρατηγική και διάθεση για ανάληψη κινδύνου αγοράς

181. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο τα ιδρύματα διαθέτουν άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη διάθεση ανάληψης κινδύνου, στρατηγική και όρια, τα οποία

έχουν εγκριθεί από το διοικητικό τους όργανο. Για την αξιολόγηση αυτή, μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον ρόλο του διοικητικού οργάνου κατά τον καθορισμό, την έγκριση και την επανεξέταση της στρατηγικής και της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου, την ορθή εφαρμογή της εν λόγω στρατηγικής από το διοικητικό όργανο, καθώς και την καταλληλότητά της για το ίδρυμα, δεδομένου του επιχειρηματικού μοντέλου, της συνολικής διάθεσης για ανάληψη κινδύνου, του τρέχοντος και μελλοντικού περιβάλλοντος της αγοράς και της χρηματοοικονομικής κατάστασης.

Οργανωτικό πλαίσιο και πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

182. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο για τον προσδιορισμό, την κατανόηση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς, με επαρκείς (τόσο από ποιοτική όσο και από ποσοτική άποψη) ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την εκτέλεση των απαραίτητων καθηκόντων. Για την εν λόγω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επάρκεια των γραμμών ευθύνης για την ανάληψη, την παρακολούθηση, την αναφορά και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς, την κάλυψη ολόκληρου του ιδρύματος από αυτές, την ύπαρξη σαφούς διαχωρισμού μεταξύ της μονάδας διαπραγμάτευσης και της μονάδας υποστήριξης, καθώς και μεταξύ των τμημάτων ανάληψης κινδύνων και ελέγχου, και τις δεξιότητες και την εμπειρία του εμπλεκόμενου προσωπικού.
183. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τον προσδιορισμό, τη διαχείριση, τη μέτρηση και τον έλεγχο του κινδύνου αγοράς, καθώς και κατά πόσον αυτές είναι ορθές και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος και καλύπτουν όλες τις κύριες δραστηριότητες και διαδικασίες. Στο πλαίσιο αυτό αξιολογείται κατά πόσον οι εν λόγω πολιτικές και διαδικασίες τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα.
184. Ειδικότερα, η αξιολόγηση πρέπει να καλύπτει τις θέσεις που πρόκειται να συμπεριληφθούν ή να εξαιρεθούν από το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών για κανονιστικούς σκοπούς, τις πολιτικές σχετικά με τις εσωτερικές αντισταθμίσεις κινδύνου, καθώς και τις διαδικασίες που αφορούν νέες δραστηριότητες ή/και προϊόντα της αγοράς.
185. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον προσδιορισμό, την κατανόηση και τη μέτρηση του κινδύνου αγοράς, σύμφωνα με το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, και αν το εν λόγω πλαίσιο συμμορφώνεται προς τις σχετικές ελάχιστες απαιτήσεις σύμφωνα με το ισχύον νομικό και κανονιστικό πλαίσιο.
186. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν τα ιδρύματα διαθέτουν επαρκές πλαίσιο παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων αγοράς, με το οποίο διασφαλίζεται η ανάληψη άμεσης δράσης στο κατάλληλο επίπεδο ανώτερων διοικητικών στελεχών διοίκησης ή από το διοικητικό όργανο, σε περιπτώσεις παραβάσεων. Το σύστημα παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνει ειδικούς δείκτες και σχετικούς παράγοντες ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων και να ενημερώνει το διοικητικό όργανο και τα

ανώτερα διοικητικά στελέχη σχετικά με τα τρέχοντα ανοίγματα και τις μετρήσεις τους σε σύγκριση με τα όρια που ορίζονται στην πολιτική.

187. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο συστημάτων ορίων και ελέγχου και άρτιες διασφαλίσεις για τη μείωση των κινδύνων του σύμφωνα με τη στρατηγική και τη διάθεσή του για την ανάληψη κινδύνου. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στο κατά πόσον οι λειτουργίες ελέγχου του ιδρύματος καλύπτουν επαρκώς το σύνολο των ενοποιημένων οντοτήτων, των γεωγραφικών τοποθεσιών και των δραστηριοτήτων στην αγορά, στην ύπαρξη λειτουργικών ορίων (συμπεριλαμβανομένων των ατομικών ορίων σε επίπεδο τμήματος ή επιχειρηματικής μονάδας, τα οποία θα πρέπει να παρακολουθούνται καθημερινά), καθώς και σε άλλες πρακτικές που αποσκοπούν στη διατήρηση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς εντός επιπέδων αποδεκτών για το ίδρυμα, σύμφωνα με τη διάθεσή του για ανάληψη κινδύνου και τα όριά του.
188. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν κατά πόσον η διαδικασία εσωτερικής επικύρωσης λειτουργεί άρτια και αποτελεσματικά ως προς τον κριτικό έλεγχο των παραδοχών του υποδείγματος και τον εντοπισμό τυχόν ελλείψεων στο σύστημα διαχείρισης του κινδύνου αγοράς. Για τα ιδρύματα που υιοθετούν εσωτερική προσέγγιση για τον προσδιορισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τον κίνδυνο αγοράς, η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να βασίζεται σε πληροφορίες – εφόσον είναι διαθέσιμες – που προκύπτουν από ήδη εκτελεσθείσες εποπτικές δραστηριότητες σχετικά με τα εσωτερικά υποδείγματα (π.χ. επιτόπιοι έλεγχοι).
189. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της λειτουργίας εσωτερικής επιθεώρησης όσον αφορά την επάρκεια, το πεδίο εφαρμογής και τη συχνότητα των εσωτερικών ελέγχων σχετικά με το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου αγοράς. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει την επανεξέταση των βασικών στοιχείων του πλαισίου διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου των κινδύνων σε ολόκληρο το ίδρυμα και την τήρηση των σχετικών εξωτερικών κανονισμών για τις εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες και τυχόν αποκλίσεις από οποιαδήποτε από αυτές.

6.3.4. Σύνοψη των ευρημάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

190. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μια σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 8. Όταν, βάσει της σημαντικότητας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 8. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας κινδύνου αγοράς

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται αμελητέο/πολύ χαμηλό κίνδυνο. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς δεν είναι σύνθετα. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς δεν είναι σημαντικός/είναι πολύ χαμηλός. • Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις χωρίς μεταβλητότητα. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής διαχείρισης του κινδύνου αγοράς του ιδρύματος και της συνολικής στρατηγικής του, καθώς και της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνων. • Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον κίνδυνο αγοράς είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου αγοράς είναι κατάλληλα. • Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο της αγοράς είναι άρτια και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση των ανοιγμάτων σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι χαμηλός έως μέτριος. • Η έκθεση του ιδρύματος σε κίνδυνο της αγοράς δημιουργεί αποδόσεις οι οποίες χαρακτηρίζονται από χαμηλό έως μέτριο βαθμό μεταβλητότητας. 	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει πλήρης συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής διαχείρισης του κινδύνου αγοράς του ιδρύματος και της συνολικής στρατηγικής του και του προφίλ κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο αγοράς
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> • Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. • Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγεται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. 	<ul style="list-style-type: none"> • Δεν υπάρχει πλήρης συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και στρατηγικής διαχείρισης του κινδύνου αγοράς του ιδρύματος και της συνολικής στρατηγικής του και του προφίλ κινδύνου. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο αγοράς

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
		<ul style="list-style-type: none"> Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι μέτριο έως υψηλό. Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται αποδόσεις που χαρακτηρίζονται από μέτριο έως υψηλό βαθμό μεταβλητότητας. 	<p>δεν διαχωρίζει επαρκώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου.</p> <ul style="list-style-type: none"> Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνων της αγοράς δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο της αγοράς δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων ή τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> Η φύση και η σύνθεση του ανοίγματος σε κίνδυνο αγοράς συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. Η πολυπλοκότητα των ανοιγμάτων του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς είναι υψηλή. Ο βαθμός συγκέντρωσης κινδύνου αγοράς είναι υψηλός. Τα ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο αγοράς παράγουν αποδόσεις οι οποίες χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό μεταβλητότητας. 	

191. Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο εποπτικών μέτρων που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που διαπιστωθούν ελλείψεις στο πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου αγοράς του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το είδος του μέτρου με βάση την αποτελεσματικότητά του σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαπιστωθείσα έλλειψη. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν άλλα εποπτικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) ή συνδυασμό αυτών, εφόσον αυτά κριθούν καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων.

Πίνακας 9. Δυνητικά και μη εξαντλητικά εποπτικά μέτρα για τον κίνδυνο αγοράς

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία β), δ), ε), στ), ι), ιβ), ιγ) και ιδ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:
A. να ενισχύσει την ποιότητα και τη συχνότητα της υποβολής αναφορών κινδύνου αγοράς προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος·
B. να ενισχύσει την απόδοση των εσωτερικών προσεγγίσεων του ιδρύματος ή των δυνατοτήτων δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου ή προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
Γ. να διενεργεί πιο συχνά και εις βάθος εσωτερικούς ελέγχους της δραστηριότητας στην αγορά·

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία β), δ), ε), στ), ι), ιβ), ιγ) και ιδ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:

Δ. να περιορίζει τις επενδύσεις σε συγκεκριμένα προϊόντα, όταν οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος δεν διασφαλίζουν ότι ο κίνδυνος που απορρέει από τα εν λόγω προϊόντα θα καλυφθεί και θα ελεγχθεί επαρκώς·

Ε. να προβαίνει στην αφαίρεση χρηματοοικονομικών προϊόντων όταν από τις διαδικασίες αποτίμησης του ιδρύματος δεν προκύπτουν συντηρητικές αποτιμήσεις που συμμορφώνονται προς τα πρότυπα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

ΣΤ. να μειώσει το επίπεδο του εγγενούς κινδύνου αγοράς (π.χ. μέσω αντιστάθμισης κινδύνου ή πώλησης στοιχείων ενεργητικού ή αύξησης των παραγώγων που διακανονίζονται μέσω κεντρικών αντισυμβαλλομένων), όταν έχουν διαπιστωθεί σημαντικές ελλείψεις στα συστήματα μέτρησης ή ελέγχου του ιδρύματος·

Ζ. να παρουσιάσει ένα σχέδιο για σταδιακή μείωση των ανοιγμάτων σε επισφαλείς ή/και μη ευχερώς ρευστοποιήσιμες θέσεις.

6.4. Αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου

6.4.1. Γενικές παρατηρήσεις

192. Κατά την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της EAT, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12.
193. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον λειτουργικό κίνδυνο σε όλους τους επιχειρηματικούς τομείς και τις δραστηριότητες του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τα πορίσματα από την αξιολόγηση των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης και των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος, όπως προσδιορίζονται στον τίτλο 5. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίσουν τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να εκδηλωθεί ο λειτουργικός κίνδυνος, λαμβάνοντας επίσης υπόψη το σύνολο δεδομένων ζημίας του ιδρύματος, καθώς και τις πιθανές επιπτώσεις από άλλους συναφείς κινδύνους (π.χ. λειτουργικός κίνδυνος που σχετίζεται με πιστωτικά όρια και με την αγορά).
194. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σημαντικότητα του λειτουργικού κινδύνου που προκύπτει από τρίτους παρόχους υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης (σε επίπεδο οντότητας και, κατά περίπτωση, σε επίπεδο ομίλου) σε μία ή περισσότερες υπηρεσίες που παρέχονται από έναν και μόνο τρίτο πάροχο υπηρεσιών (άμεσα ή έμμεσα μέσω αλυσίδων υπεργολαβίας) ή περιορισμένο αριθμό τρίτων παρόχων που υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες του ιδρύματος, καθώς και το κατά πόσον αυτές θα μπορούσαν να επηρεάσουν την επιχειρησιακή ανθεκτικότητα, τις επιδόσεις και τη διαχείριση κινδύνου του ιδρύματος. Κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο άλλα ιδρύματα βασίζονται στους ίδιους τρίτους παρόχους υπηρεσιών, εφόσον διαθέτουν σχετικές πληροφορίες.
195. Κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο ΤΠΕ, σύμφωνα με τον DORA, και τις πιθανές επιπτώσεις του σε κρίσιμες ή

σημαντικές λειτουργίες του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων τυχόν δυνητικών χρηματοοικονομικών επιπτώσεων, επιπτώσεων στη φήμη, κανονιστικών και στρατηγικών επιπτώσεων στο ίδρυμα.

196. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα εφαρμόζει κατάλληλη προσέγγιση επιχειρησιακής ανθεκτικότητας ώστε να είναι σε θέση να αντέξει, να προσαρμοστεί και να ανακάμψει από διαταραχές όταν αυτές προκύπτουν, καθώς και αν η προσέγγιση αυτή έχει εναρμονιστεί επαρκώς και με συνέπεια με το υφιστάμενο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων, τα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας και τη διαχείριση από τρίτους.
197. Κατά την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατά περίπτωση, αν οι πολιτικές και οι διαδικασίες του ιδρύματος εντοπίζουν, αξιολογούν και διαχειρίζονται κατάλληλα τους λειτουργικούς κινδύνους που προκύπτουν από δραστηριότητες κρυπτοστοιχείων και την τεχνολογία υποστήριξής τους.
198. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο φήμης σε συνδυασμό με τον λειτουργικό κίνδυνο, καθώς συνδέεται άρρηκτα με γεγονότα λειτουργικού κινδύνου. Ωστόσο, τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου φήμης δεν πρέπει να αποτυπώνονται στη βαθμολογία του λειτουργικού κινδύνου, αλλά, κατά περίπτωση, πρέπει να θεωρούνται μέρος της ανάλυσης επιχειρηματικού μοντέλου ή/και της αξιολόγησης του κινδύνου ρευστότητας, καθώς οι βασικές του συνέπειες μπορούν να υπονομεύσουν την εμπιστοσύνη των επενδυτών, των καταθετών ή των συμμετεχόντων στη διατραπεζική αγορά προς το ίδρυμα.
199. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις επιπτώσεις των κινδύνων ΠΚΔ στους εγγενείς λειτουργικούς κινδύνους και στους κινδύνους φήμης, καθώς και την επάρκεια των ελέγχων του λειτουργικού κινδύνου και του κινδύνου φήμης που σχετίζονται με τους κινδύνους ΠΚΔ, δίνοντας προτεραιότητα στους περιβαλλοντικούς φυσικούς κινδύνους και κινδύνους μετάβασης. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους περιβαλλοντικούς κινδύνους και τους κινδύνους προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας («πράσινο ξέπλυμα») κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης του νομικού κινδύνου και του κινδύνου φήμης.

6.4.2. Αξιολόγηση εγγενούς λειτουργικού κινδύνου

200. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν πλήρως τα εγγενή ανοίγματα του ιδρύματος σε λειτουργικό κίνδυνο και να αξιολογούν τη σημασία των επιπτώσεων του εν λόγω κινδύνου για την προληπτική εποπτεία του ιδρύματος, καθώς και τις επιπτώσεις του στην ικανότητά του να επιτελεί κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες σε περίπτωση διαταραχών.
201. Για την υποστήριξη αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον λειτουργικό κίνδυνο σε σύγκριση με τη συνολική απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και, κατά περίπτωση, το εσωτερικό κεφάλαιο που διατίθεται για τον λειτουργικό κίνδυνο από το ίδρυμα σε σύγκριση με το συνολικό εσωτερικό κεφάλαιο. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που αποκτώνται από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ (ιδίως από τον τίτλο 4 και τον τίτλο 5), από τη σύγκριση

με ομάδα ομοειδών ιδρυμάτων, από οποιεσδήποτε άλλες εποπτικές δραστηριότητες – συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων ΚΕΧ/ΧΤ που παρέχουν οι εποπτικές αρχές και οι αρχές εποπτείας της αγοράς– και από άλλες σχετικές πηγές πληροφοριών.

202. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τους βασικούς λειτουργικούς παράγοντες κινδύνου, τα πιθανά σενάρια διατάραξης της λειτουργίας και, κατά περίπτωση, να τα αναλύουν ανά επιχειρηματικό τομέα, νομική οντότητα, γεωγραφική τοποθεσία και κατηγορία γεγονότος (με την επιφύλαξη της διαθεσιμότητας δεδομένων) και να συγκρίνουν τη θέση του ιδρύματος με την ομάδα αναφοράς ομοειδών ιδρυμάτων. Οι παράγοντες αυτοί πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστον τη βασική στρατηγική του ιδρύματος όσον αφορά τον λειτουργικό κίνδυνο και τη διάθεση για ανάληψη λειτουργικού κινδύνου, το επιχειρηματικό περιβάλλον (συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής παρουσίας, των λειτουργιών ΤΠΕ και των διαύλων διανομής), τα πρόσφατα σημαντικά εταιρικά γεγονότα (όπως συγχωνεύσεις, εξαγορές, εκποιήσεις και αναδιαρθρώσεις), τα συστήματα ΤΠΕ και άλλες πτυχές που σχετίζονται με ΤΠΕ, σύμφωνα με την ενότητα 6.4.2.3, τις αλλαγές στις διαδικασίες, τις συμφωνίες με τρίτους, τα ζητήματα κανονιστικής συμμόρφωσης, τους επιχειρηματικούς στόχους και τα προγράμματα παροχής κινήτρων, καθώς και άλλους βασικούς παράγοντες που επηρεάζουν τον λειτουργικό κίνδυνο.

Φύση και σημασία των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους

203. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τη φύση των ανοιγμάτων σε λειτουργικούς κινδύνους αναλύοντας τα ανοίγματα σε σχέση με τις κύριες πηγές και τους κύριους παράγοντες του λειτουργικού κινδύνου ώστε να σχηματίσουν μελλοντοστραφή άποψη για τον μελλοντικό λειτουργικό κίνδυνο. Για την ανάλυση αυτή, οι αρμόδιες αρχές:

- α. μπορούν να εξετάσουν το επιχειρησιακό μοντέλο, τους επιχειρηματικούς τομείς, τα προϊόντα, τις διαδικασίες και τη γεωγραφική παρουσία του ιδρύματος, την αξιολόγηση των εξαρτήσεων και των ανοιγμάτων σε επιχειρησιακό κίνδυνο σε σχέση με τους κύριους παράγοντες κινδύνου (π.χ. διαδικασίες, άτομα, συστήματα και εξωτερικοί παράγοντες) καθώς και τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των παραγόντων κινδύνου, αξιοποιώντας την αυτοαξιολόγηση κινδύνου του ιδρύματος, την ανάλυση ομάδας ομοειδών ιδρυμάτων, δεδομένα και δημόσιες βάσεις δεδομένων ή/και βάσεις δεδομένων κοινοπραξιών, εφόσον είναι διαθέσιμες και σχετικές·
- β. πρέπει να εξετάζουν τόσο τη συχνότητα όσο και τη σοβαρότητα των γεγονότων στα οποία εκτίθεται το ίδρυμα, και να διακρίνουν εκείνα που προκαλούν ζημίες υψηλής σοβαρότητας και εκείνα που συμβαίνουν με υψηλές συχνότητες. Με βάση τη διάκριση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις τάσεις των απωλειών λειτουργικού κινδύνου και τη συγκέντρωσή τους· και
- γ. πρέπει να αξιοποιούν αναλύσεις σεναρίων και να λαμβάνουν υπόψη τις προγραμματισμένες επιχειρηματικές δραστηριότητες, καθώς και τις αναλύσεις μελλοντικών λειτουργικών κινδύνων που διενεργεί το ίδρυμα, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν διορθωτικά μέτρα και μέτρα μείωσης που ήδη εφαρμόζονται και είναι σε ισχύ.

204. Μετά τον εντοπισμό και την ανάλυση των κύριων πηγών και παραγόντων που διαμορφώνουν τον λειτουργικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εστιάσουν την προσοχή τους στις πηγές και τους παράγοντες με τις σημαντικότερες πιθανές επιπτώσεις στο ίδρυμα.
205. Μια βασική πηγή πληροφοριών που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι αρμόδιες αρχές είναι το σύνολο δεδομένων του ιδρύματος σχετικά με τις ζημίες και τα γεγονότα, καθώς μπορεί να προσφέρει πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη του προφίλ λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν περιοδικά την πληρότητα, την ακρίβεια και την ποιότητα των δεδομένων ζημίας. Μια άλλη πηγή πληροφοριών πρέπει να είναι τα αρχεία του ιδρύματος για όλα τα συμβάντα που σχετίζονται με ΤΠΕ και τις σημαντικές κυβερνοαπειλές (σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του DORA) και οι προσδιορισμένες πηγές κινδύνου ΤΠΕ (σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του DORA).

Αξιολόγηση υποκατηγοριών λειτουργικού κινδύνου

206. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρώνουν την αξιολόγηση των υποκατηγοριών λειτουργικού κινδύνου σε εκείνες που θεωρούνται σημαντικές για το ίδρυμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εφαρμόζουν την εποπτική κρίση τους για τον προσδιορισμό σημαντικών υποκατηγοριών, με βάση όλες τις διαθέσιμες εσωτερικές και εξωτερικές πηγές πληροφοριών. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει πάντα να λαμβάνουν υπόψη τις ακόλουθες πτυχές του λειτουργικού κινδύνου ³²:
- α. νομικός κίνδυνος·
 - β. κίνδυνος υποδείγματος·
 - γ. κίνδυνος ΤΠΕ.

6.4.2.1. Νομικός κίνδυνος

207. Κατά την αξιολόγηση της σημαντικότητας και της σημασίας των ανοιγμάτων του ιδρύματος που ενέχουν νομικό κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα:
- α. παραπλανητική πώληση προϊόντων ή υπηρεσιών·
 - β. σύγκρουση συμφερόντων κατά την επιχειρηματική δραστηριότητα·
 - γ. χειραγώγηση των επιτοκίων αναφοράς, των συναλλαγματικών ισοτιμιών ή οποιωνδήποτε άλλων χρηματοοικονομικών μέσων ή δεικτών·
 - δ. εμπόδια στην αλλαγή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που δεν έχουν λήξει ή/και στην αλλαγή παρόχου χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών·
 - ε. αυτόματες ανανεώσεις προϊόντων ή κυρώσεις πρόωρης αποχώρησης· ή/και
 - στ. επεξεργασία καταγγελιών πελατών·
 - ζ. παράβαση εθνικών και διεθνών κανόνων και κανονισμών (φορολογικοί κανόνες, εσωτερική απάτη ή εσωτερική κλοπή, κανόνες για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης

³² Ανατρέξτε στο παράρτημα III για μια μη εξαντλητική ανάλυση των υποκατηγοριών λειτουργικού κινδύνου.

εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, κανόνες για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και οικονομικές κυρώσεις)·

η. σχετικό με τα κριτήρια ΠΚΔ, ιδίως ανοίγματα σε δικαστικές διαφορές που σχετίζονται με το περιβάλλον και την προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας («πράσινο ξέπλυμα»).

208. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το αν το ίδρυμα ενδέχεται να επιβαρυνθεί με τυχόν δαπάνες, χρηματικά πρόστιμα, ποινικές ρήτρες ή αποζημιώσεις από νομικές διαδικασίες, καθώς και τον αριθμό και το περιεχόμενο των καταγγελιών. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του τίτλου 4 πρέπει επίσης να αξιοποιούνται, παράλληλα με τη διεξοδική εξέταση των πολιτικών παροχής κινήτρων, προκειμένου να εξαχθούν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τις πηγές πιθανών παραπτωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει επαρκή και αποτελεσματικά συστήματα και διαδικασίες για την εφαρμογή και την τήρηση περιοριστικών μέτρων (π.χ. κυρώσεις), συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης της συμμόρφωσης του ιδρύματος προς τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις εσωτερικές πολιτικές, τις διαδικασίες και τους ελέγχους ³³.

209. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή πρέπει να εφαρμόζει μια μελλοντοστραφή προσέγγιση, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις των εξελίξεων στο κανονιστικό πλαίσιο και τις ενέργειες των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την προστασία του καταναλωτή και την παροχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών γενικά.

6.4.2.2. Κίνδυνος υποδείγματος

210. Στο πλαίσιο του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο υποδείγματος, με ιδιαίτερη έμφαση στα εσωτερικά προαιρετικά υποδείγματα (π.χ. υποδείγματα τεχνητής νοημοσύνης, τιμολόγησης προϊόντων, καθορισμού και παρακολούθησης ορίων κινδύνου, υποδείγματα ΔΑΕΕΚ/ΔΑΕΕΡ, επιλογές ανάκαμψης).

211. Για την αξιολόγηση του κινδύνου υποδείγματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. σε ποιο βαθμό και για ποιους σκοπούς χρησιμοποιεί το ίδρυμα υποδείγματα για τη λήψη αποφάσεων, καθώς και τη σπουδαιότητα των εν λόγω αποφάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν την επιχειρηματική δραστηριότητα για την οποία το ίδρυμα προβαίνει σε εκτεταμένη χρήση υποδειγμάτων και να αξιολογούν τις πιθανές επιπτώσεις του κινδύνου υποδείγματος, μεταξύ άλλων, μέσω αναλύσεων ευαισθησίας και σεναρίων ή προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων· και
- β. την αξιοπιστία των μηχανισμών ελέγχου (όσον αφορά τις μεθόδους, τη συχνότητα, την παρακολούθηση κ.λπ.), συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας έγκρισης υποδείγματος, των τακτικών αναθεωρήσεων που διενεργούνται και του επιπέδου ευαισθητοποίησης του

³³ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις εσωτερικές πολιτικές, τις διαδικασίες και τους ελέγχους για τη διασφάλιση της εφαρμογής ενωσιακών και εθνικών περιοριστικών μέτρων (EBA/GL/2024/14)

ιδρύματος όσον αφορά τις ελλείψεις του υποδείγματος ή τις εξελίξεις στην αγορά και στον επιχειρηματικό τομέα.

212. Όταν τα υποδείγματα χρησιμοποιούνται για σκοπούς λήψης αποφάσεων (π.χ. τιμολόγηση προϊόντων, υποδείγματα τεχνητής νοημοσύνης, αξιολόγηση χρηματοοικονομικών μέσων, κατάρτιση προφίλ πελατών), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον υπάρχει αξιόπιστη εσωτερική διαδικασία επικύρωσης ή/και διαδικασία επανεξέτασης υποδείγματος, με σκοπό τον εντοπισμό και τη μείωση του κινδύνου υποδείγματος (εξαιρουμένων των υποδειγμάτων βάσει κανονιστικής υποχρέωσης).
213. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης του κινδύνου υποδείγματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τις αξιολογήσεις για άλλους κινδύνους κεφαλαίου και κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, ειδικότερα όσον αφορά την επάρκεια των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση του κινδύνου, την τιμολόγηση και την αποτίμηση στοιχείων του ενεργητικού ή/και υποχρεώσεων. Τα αποτελέσματα της εν λόγω αξιολόγησης πρέπει να τροφοδοτούν τα πορίσματα σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο.

6.4.2.3. Κίνδυνος ΤΠΕ – Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου ΤΠΕ

Προσδιορισμός ουσιαστών κινδύνων ΤΠΕ

214. Σύμφωνα με τον DORA, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον προσδιορισμό, την ταξινόμηση και την τεκμηρίωση από το ίδρυμα όλων των επιχειρηματικών λειτουργιών, ρόλων και αρμοδιοτήτων που υποστηρίζονται από ΤΠΕ, των πληροφοριακών πόρων ³⁴ και των πόρων ΤΠΕ ³⁵ που υποστηρίζουν τις εν λόγω λειτουργίες, καθώς και τους ρόλους και τις εξαρτήσεις τους σε σχέση με τον κίνδυνο ΤΠΕ. Η εξέταση αυτή πρέπει να βοηθά τις αρμόδιες αρχές να κατανοούν πλήρως τα εγγενή ανοίγματα του ιδρύματος σε κίνδυνο ΤΠΕ (προφίλ κινδύνου ΤΠΕ), να εντοπίζουν σημαντικούς εγγενείς κινδύνους ΤΠΕ και να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τις επιπτώσεις τους στην προληπτική εποπτεία. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα ακόλουθα, κατά περίπτωση:
- α. την αναφορά σχετικά με την εξέταση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ (σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5 του DORA)·
 - β. τις πηγές κινδύνων ΤΠΕ, ιδίως την έκθεση σε κίνδυνο από και προς άλλες χρηματοοικονομικές οντότητες, η οποία προσδιορίζεται από το ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του DORA·
 - γ. τα αναφερόμενα μείζονα συμβάντα που σχετίζονται με τις ΤΠΕ (σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του DORA), συμπεριλαμβανομένης της τάσης των συγκεντρωτικών ετήσιων δαπανών και ζημιών, οι οποίες προκαλούνται από μείζονα συμβάντα που σχετίζονται με τις ΤΠΕ (σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 10 του DORA)·
 - δ. τα αποτελέσματα των δοκιμών που προβλέπονται στο πρόγραμμα δοκιμών ψηφιακής επιχειρησιακής ανθεκτικότητας (σύμφωνα με το άρθρο 24 του DORA),

³⁴ Άρθρο 3 παράγραφος 6 του Κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554

³⁵ Άρθρο 3 παράγραφος 7 του Κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554

- συμπεριλαμβανομένης της σύνοψης των ευρημάτων των δοκιμών παρείσδυσης απειλών (Threat-led penetration testing - TLPT) και των σχετικών σχεδίων αποκατάστασης (σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 6 του DORA).
- ε. το μητρώο πληροφοριών (σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 του DORA), μεταξύ άλλων του βαθμού συγκέντρωσης σε τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένων των ενδοομιλικών παρόχων υπηρεσιών ΤΠΕ, του είδους υπηρεσιών ΤΠΕ ή/και των συστημάτων ΤΠΕ.
 - στ. τις συστάσεις και τις γνώμες των κύριων εποπτικών φορέων (σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 3 και το άρθρο 42 παράγραφος 7 του DORA) και τις σχετικές απαντήσεις, εκθέσεις και πληροφορίες από κρίσιμους τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ (σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1 στοιχείο γ), το άρθρο 42 παράγραφος 1 και το άρθρο 48 παράγραφος 2 του DORA).
 - ζ. το επίπεδο πολυπλοκότητας των συστημάτων ΤΠΕ και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης κινδύνων ΤΠΕ στα παρωχημένα συστήματα ΤΠΕ (σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 7 του DORA).
 - η. την αξιολόγηση κινδύνων έπειτα από σημαντικές αλλαγές (σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του DORA).
 - θ. το επίπεδο θέσπισης και ενσωμάτωσης καινοτόμων λύσεων ΤΠΕ.
 - ι. τις τοποθεσίες, δηλαδή τις περιφέρειες ή τις χώρες όπου βρίσκονται κέντρα δεδομένων και ευαίσθητοι οριοθετημένοι χώροι, συμπεριλαμβανομένων εκείνων όπου παρέχονται υπηρεσίες ΤΠΕ από τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ βάσει συμβατικών ρυθμίσεων, καθώς και την τοποθεσία επεξεργασίας και αποθήκευσης των δεδομένων.
 - ια. οποιεσδήποτε σχετικές σημαντικές ελλείψεις ή αδυναμίες που εντοπίζονται σύμφωνα με τον τίτλο 5.
 - ιβ. τις αυτοαξιολογήσεις κινδύνων ΤΠΕ και ελέγχων (εάν παρέχονται στις πληροφορίες ΔΑΕΕΚ).
 - ιγ. τις πληροφορίες σχετικά με τη διαχείριση κινδύνων ΤΠΕ που υποβάλλονται στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος.
 - ιδ. τα ευρήματα εσωτερικών και εξωτερικών ελέγχων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ.
 - ιε. το περιβάλλον εξωτερικών απειλών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με τις απειλές και τις ευπάθειες.

Εξέταση συστημάτων ΤΠΕ και υπηρεσιών ΤΠΕ

215. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη σχετική τεκμηρίωση, τη μεθοδολογία και τις διαδικασίες του ιδρύματος και να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον το ίδρυμα έχει προσδιορίσει δεόντως τα συστήματα ΤΠΕ και τις υπηρεσίες ΤΠΕ που υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τα συστήματα ΤΠΕ που υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες, καθώς και τους κρίσιμους πληροφοριακούς πόρους και τους πόρους ΤΠΕ που προσδιορίζονται από το ίδρυμα (σύμφωνα με το άρθρο 8 του DORA).
- β. τις βασικές διαδικασίες που εξαρτώνται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένων των διασυνδέσεων με τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ που υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες, οι οποίες προσδιορίζονται από το ίδρυμα (σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5 του DORA).

Προσδιορισμός και χαρτογράφηση σημαντικών κινδύνων ΤΠΕ σε συστήματα και υπηρεσίες ΤΠΕ που υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες

216. Μετά την εξέταση της εξάρτησης του ιδρύματος από πληροφοριακούς πόρους και πόρους ΤΠΕ, του προφίλ κινδύνου ΤΠΕ, των συστημάτων ΤΠΕ και των υπηρεσιών ΤΠΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τους σημαντικούς κινδύνους ΤΠΕ που μπορούν να έχουν σημαντικές επιπτώσεις από πλευράς προληπτικής εποπτείας στα συστήματα και τις υπηρεσίες ΤΠΕ του ιδρύματος τα οποία υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες, καθώς και σημαντικές επιπτώσεις στην ικανότητά του να λειτουργεί σε περίπτωση διαταραχής. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. τις οικονομικές ζημιές, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων αποζημιώσεων προς πελάτες, δικαστικών εξόδων και εξόδων αποκατάστασης, συμβατικών αποζημιώσεων, δαπανών και απώλειες εσόδων.
- β. το ενδεχόμενο διαταραχής της δραστηριότητας, λαμβάνοντας υπόψη (ενδεικτικά) την κρισιμότητα των επηρεαζόμενων υπηρεσιών, μεταξύ άλλων των συναλλαγών και δραστηριοτήτων του ιδρύματος (συμπεριλαμβανομένων εξαρτήσεων από τρίτους), τον αριθμό των πελατών ή/και των χρηματοοικονομικών αντισυμβαλλομένων ή/και των υποκαταστημάτων και των εργαζομένων που ενδέχεται να επηρεαστούν.
- γ. τις πιθανές απώλειες δεδομένων.
- δ. τις πιθανές επιπτώσεις στη φήμη του ιδρύματος.
- ε. τον πιθανό κανονιστικό αντίκτυπο, συμπεριλαμβανομένου του ενδεχομένου δημόσιας επίπληξης, επιβολής προστίμων ή ακόμα και μεταβολής των αδειών.
- στ. τον πιθανό στρατηγικό αντίκτυπο στο ίδρυμα.
- ζ. την πιθανή γεωγραφική εξάπλωση.

217. Στη συνέχεια, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντιστοιχίσουν τον σημαντικό κίνδυνο ΤΠΕ που έχει εντοπιστεί στις κατηγορίες κινδύνου ΤΠΕ που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ. Τα ιδρύματα αναμένεται να διατηρούν τη δική τους κατηγοριοποίηση αντί να χρησιμοποιούν εκείνη που ορίζεται στο παράρτημα.

6.4.3. Αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου λειτουργικού κινδύνου

218. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το πλαίσιο και τις ρυθμίσεις που εφαρμόζει το ίδρυμα για τη διαχείριση και τον έλεγχο του λειτουργικού κινδύνου λαμβάνοντας υπόψη το

αποτέλεσμα της ανάλυσης του συνολικού πλαισίου διαχείρισης κινδύνου και εσωτερικού ελέγχου στο οποίο αναφέρεται ο τίτλος 5, καθώς αυτό επηρεάζει τα ανοίγματα λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος. Όσον αφορά τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, η αρμόδια αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση που παρέχεται από την εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ.

Στρατηγική και διάθεση για ανάληψη λειτουργικού κινδύνου

219. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει ορθή, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική λειτουργικού κινδύνου και ένα επίπεδο διάθεσης για ανάληψη κινδύνου που έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο, στο οποίο περιγράφονται η φύση, τα είδη και τα επίπεδα λειτουργικού κινδύνου που το ίδρυμα είναι διατεθειμένο να αναλάβει. Για την αξιολόγηση αυτή, μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον ρόλο του διοικητικού οργάνου στον καθορισμό, την έγκριση, την εφαρμογή και την επανεξέταση της στρατηγικής και της διάθεσης για ανάληψη λειτουργικού κινδύνου (συμπεριλαμβανομένων της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου ΤΠΕ και της στρατηγικής ψηφιακής λειτουργικής ανθεκτικότητας), καθώς και την επαρκή κάλυψη και την καταλληλότητα της στρατηγικής σε σχέση με τη φύση και τη σημαντικότητα του προφίλ λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος.

Οργανωτικό πλαίσιο και πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

220. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς το άρθρο 323 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αρτιότητα και την αποτελεσματικότητα του οργανωτικού πλαισίου και των ρυθμίσεων διακυβέρνησης για τη διασφάλιση αποτελεσματικής διαχείρισης, μέτρησης και ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου, με επαρκείς ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την εκτέλεση των απαιτούμενων καθηκόντων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεκτιμούν κατά πόσον έχουν καθοριστεί σαφείς γραμμές ευθύνης για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, τη μείωση, την παρακολούθηση και την αναφορά του λειτουργικού κινδύνου, καθώς και την τήρηση του μοντέλου των τριών γραμμών άμυνας.

221. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό πλαίσιο ελέγχου και αξιόπιστες δικλίδες ασφαλείας για τον μετριασμό του λειτουργικού κινδύνου του, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων πολιτικών και διαδικασιών που καλύπτουν και τον υπολειπόμενο κίνδυνο, καθώς και κατά πόσον αυτά συνάδουν με τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου και τη στρατηγική διαχείρισης του λειτουργικού κινδύνου του ιδρύματος και καλύπτουν όλες τις βασικές δραστηριότητες και διαδικασίες. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η αξιολόγηση του κατά πόσον οι εν λόγω πολιτικές και διαδικασίες τυποποιούνται με σαφήνεια, κοινοποιούνται και εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα.

222. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της λειτουργίας εσωτερικής επιθεώρησης όσον αφορά την επάρκεια, το πεδίο εφαρμογής και τη συχνότητα των εσωτερικών επιθεωρήσεων σχετικά με το πλαίσιο διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου.

Επιχειρησιακή συνέχεια, απόκριση και ανάκαμψη

223. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς (i) τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση όσον αφορά τη συνολική διαχείριση της επιχειρησιακής συνέχειας και (ii) τον DORA όσον αφορά την πολιτική επιχειρησιακής συνέχειας των ΤΠΕ και τα σχέδια αντιμετώπισης και ανάκαμψης της λειτουργίας των ΤΠΕ. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίσουν κατά πόσον η πολιτική συνέχειας των ΤΠΕ και τα σχέδια αντιμετώπισης και ανάκαμψης της λειτουργίας των ΤΠΕ αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συνολικής πολιτικής επιχειρησιακής συνέχειας και του σχεδίου αντιμετώπισης και ανάκαμψης της λειτουργίας του ιδρύματος.
224. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα έχει θεσπίσει αποτελεσματικό σύστημα διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας, με δοκιμασμένα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας, απόκρισης και ανάκαμψης που καλύπτουν τουλάχιστον τις κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες του, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν ανατεθεί σε τρίτους παρόχους, καθώς και κατά πόσον τα σχέδια αυτά λαμβάνουν υπόψη μια σειρά σοβαρών αλλά εύλογων σεναρίων στα οποία το ίδρυμα ενδέχεται να είναι ευάλωτο. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν κατά πόσον η πολιτική επιχειρησιακής συνέχειας του ιδρύματος επιτρέπει τη λήψη κατάλληλων μέτρων απόκρισης και ανάκαμψης σε περίπτωση οποιουδήποτε συμβάντος.
225. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξακριβώνουν αν η διαχείριση της επιχειρησιακής συνέχειας του ιδρύματος περιλαμβάνει:
- α. ανάλυση επιχειρηματικών επιπτώσεων (ΑΕΕ)·
 - β. κατάλληλες στρατηγικές ανάκαμψης που ενσωματώνουν τις κύριες εσωτερικές και εξωτερικές εξαρτήσεις, και ορίζουν σαφώς τις προτεραιότητες ανάκαμψης και τα επίπεδα ανθεκτικότητας·
 - γ. ολοκληρωμένα και ευέλικτα σχέδια για την αντιμετώπιση εύλογων σεναρίων διαταραχής, τα οποία καθορίζονται βάσει της ΑΕΕ και σε συντονισμό με εσωτερικούς και εξωτερικούς ενδιαφερόμενους φορείς·
 - δ. σχέδια που καθορίζουν στρατηγικές έκτακτης ανάγκης καθώς και διαδικασίες απόκρισης και ανάκαμψης·
 - ε. αποτελεσματική δοκιμή του σχεδιασμού και της επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας των σχεδίων·
 - στ. επίγνωση της διαχείρισης της επιχειρησιακής συνέχειας και σχετικά προγράμματα κατάρτισης·
 - ζ. σχέδια επικοινωνίας για την ενημέρωση της διοίκησης και όλων των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών, τεκμηρίωση σχετικά με τη διαχείριση κρίσεων, μέτρα και λειτουργία διαχείρισης κρίσεων, κατά περίπτωση (σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 7 του DORA).
226. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν τα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας, απόκρισης και ανάκαμψης του ιδρύματος:

- α. καθορίζουν ρόλους και αρμοδιότητες, συμπεριλαμβανομένων σαφών κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την πιθανή διαδοχή, και ορίζουν εσωτερική διαδικασία λήψης αποφάσεων, καθώς και τους παράγοντες που ενεργοποιούν τη διαδικασία αυτή·
- β. επανεξετάζονται προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι στρατηγικές έκτακτης ανάγκης παραμένουν συνεπείς με τις τρέχουσες δραστηριότητες, τους κινδύνους και τις απειλές, τα επίπεδα ανθεκτικότητας, καθώς και τους στόχους και τις προτεραιότητες ανάκαμψης·
- γ. δίνουν προτεραιότητα στα μέτρα διασφάλισης της επιχειρησιακής συνέχειας, χρησιμοποιώντας προσέγγιση με βάση τον κίνδυνο·
- δ. υποβάλλονται σε τακτικούς ελέγχους προκειμένου να διασφαλίζεται η τήρηση των στόχων και των χρονοδιαγραμμάτων ανάκαμψης· και
- ε. περιλαμβάνουν δοκιμές των υπηρεσιών που παρέχονται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών, κατά περίπτωση·

227. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν κατά πόσον τα αποτελέσματα των ελέγχων τεκμηριώνονται και κοινοποιούνται στο διοικητικό όργανο.

Αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ

228. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος ως προς τον DORA και τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την εσωτερική διακυβέρνηση όσον αφορά την εσωτερική διακυβέρνηση και την οργάνωση της διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον το διοικητικό όργανο του ιδρύματος λογοδοτεί συνολικά για τη διαχείριση κινδύνων ΤΠΕ και καθορίζει, εγκρίνει και επιβλέπει δεόντως την εφαρμογή όλων των ρυθμίσεων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον τα μέλη του διοικητικού οργάνου διαθέτουν επαρκείς γνώσεις και δεξιότητες για να κατανοούν και να αξιολογούν τους κινδύνους ΤΠΕ και τις επιπτώσεις τους στις δραστηριότητες του ιδρύματος.

229. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον τρόπο με τον οποίο οι ρόλοι και οι αρμοδιότητες για το σύνολο των λειτουργιών που σχετίζονται με τις ΤΠΕ, καθώς και οι καθιερωμένες ρυθμίσεις διακυβέρνησης, ενσωματώνονται και εντάσσονται στο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και διακυβέρνησης του ιδρύματος για τη διαχείριση των κινδύνων ΤΠΕ. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν αν το ίδρυμα έχει πράγματι αναθέσει την ευθύνη για τη διαχείριση και την εποπτεία των κινδύνων ΤΠΕ σε ανεξάρτητη λειτουργία ελέγχου που έχει άμεση πρόσβαση στο διοικητικό όργανο με την εποπτική του αρμοδιότητα και μπορεί να αναφέρεται απευθείας σε αυτό, καθώς και να αξιολογούν το κατά πόσον το ίδρυμα αποδεικνύει ότι διαθέτει:

- α. σαφή επικοινωνία, κατανομή και ενοποίηση ρόλων και αρμοδιοτήτων σε όλες τις λειτουργίες που σχετίζονται με τις ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών λειτουργιών και διαδικασιών που υποστηρίζονται από τις ΤΠΕ·
- β. επαρκή και κατάλληλο προϋπολογισμό, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες ψηφιακής επιχειρησιακής ανθεκτικότητας όσον αφορά όλα τα είδη πόρων, μεταξύ των οποίων τα σχετικά προγράμματα ευαισθητοποίησης, η κατάρτιση και η απόκτηση δεξιοτήτων ΤΠΕ

για το σύνολο του προσωπικού [σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) του DORA].

- γ. επαρκή παρακολούθηση και απόκριση από το διοικητικό όργανο σχετικά με τα κρίσιμα ευρήματα ελέγχου ΤΠΕ και ευρήματα που αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 5 του DORA.

230. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν πλήρως το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ του ιδρύματος και να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα εφαρμόζει επαρκείς και κατάλληλες στρατηγικές, πολιτικές, διαδικασίες, πρωτόκολλα και εργαλεία ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένων επιπέδων ανοχής κινδύνου, για την αποτελεσματική, αποδοτική και ολοκληρωμένη αντιμετώπιση σημαντικών κινδύνων ΤΠΕ σύμφωνα με τον DORA. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατά περίπτωση:

- α. την καταλληλότητα και την αποτελεσματικότητα των πολιτικών διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ του ιδρύματος³⁶, των διεργασιών και των διαδικασιών, οι οποίες καλύπτουν, μεταξύ άλλων, τη διαχείριση των ΤΠΕ από τρίτους, τον εντοπισμό και την απόκριση σε συμβάντα που σχετίζονται με τις ΤΠΕ, τη διαχείριση της αξιολόγησης των ΤΠΕ, την κρυπτογράφηση και την κρυπτογραφία, την ασφάλεια λειτουργιών ΤΠΕ, την ασφάλεια δικτύου, τον έλεγχο πρόσβασης, καθώς και το κατά πόσον αυτά έχουν εγκριθεί από το διοικητικό όργανο και έχουν κοινοποιηθεί σε όλους τους σχετικούς εμπλεκόμενους φορείς (σύμφωνα με το άρθρο 14 του DORA).
- β. την καταλληλότητα του επιπέδου ανοχής κινδύνου του ιδρύματος όσον αφορά τους κινδύνους ΤΠΕ και της ανοχής στις επιπτώσεις για τις διαταραχές των ΤΠΕ (σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 8 στοιχείο β) του DORA).
- γ. την καταλληλότητα και την εφαρμογή της στρατηγικής ψηφιακής επιχειρησιακής ανθεκτικότητας του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της ευθυγράμμισής της με την επιχειρηματική στρατηγική.
- δ. τη συνέπεια της στρατηγικής για τους κινδύνους τρίτων παρόχων ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένης της στρατηγικής πολλαπλών προμηθευτών ΤΠΕ, κατά περίπτωση, με τη συνολική επιχειρηματική στρατηγική και το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ.
- ε. τον υπολειπόμενο κίνδυνο από τους κινδύνους που έχει εντοπίσει το ίδρυμα σε σχέση με τις συμβατικές ρυθμίσεις για τη χρήση υπηρεσιών ΤΠΕ που υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες.
- στ. τον υπολειπόμενο κίνδυνο από τους κινδύνους που έχει εντοπίσει το ίδρυμα σε σχέση με έργα ΤΠΕ τα οποία επηρεάζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες και για τα οποία έχει υποβληθεί αναφορά στο διοικητικό όργανο, καθώς και σε σχέση με την απόκτηση, την ανάπτυξη και τη συντήρηση συστημάτων ΤΠΕ και τις αλλαγές στον τομέα των ΤΠΕ.

³⁶ Σύμφωνα με τον DORA, οι πολιτικές αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον την πολιτική ασφάλειας των πληροφοριών, τις πολιτικές δημιουργίας εφεδρικών συστημάτων, την πολιτική διαχείρισης πόρων ΤΠΕ, την πολιτική κρυπτογράφησης και κρυπτογραφικών ελέγχων, την πολιτική διαχείρισης κρυπτογραφικών κλειδιών, την πολιτική διαχείρισης έργων ΤΠΕ, την πολιτική απόκτησης, ανάπτυξης και συντήρησης συστημάτων ΤΠΕ, την πολιτική ανθρώπινων πόρων, την πολιτική φυσικής και περιβαλλοντικής ασφάλειας, την πολιτική διαχείρισης συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ, καθώς και την πολιτική σχετικά με τη χρήση υπηρεσιών ΤΠΕ που υποστηρίζουν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες και παρέχονται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ.

- ζ. την αρτιότητα και την πληρότητα του προγράμματος δοκιμών ψηφιακής επιχειρησιακής ανθεκτικότητας·
 - η. την τάση και το μέγεθος μειζόνων συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ, καθώς και τα ευρήματα που αναφέρονται στο διοικητικό όργανο σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο ε) και το άρθρο 13 παράγραφος 5 του DORA·
 - θ. τους ελέγχους κινδύνων ΤΠΕ που αφορούν συγκεκριμένα τον μείζονα κίνδυνο ΤΠΕ που προσδιορίστηκε·
 - ι. την έγκαιρη υποβολή αναφορών στο διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη σχετικά με πτυχές της διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ·
 - ια. την κάλυψη και τα ευρήματα του εσωτερικού ελέγχου.
231. Κατά την αξιολόγηση της διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στη διαχείριση των κινδύνων τρίτων παρόχων υπηρεσιών ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου συγκέντρωσης του ιδρύματος σε τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν τη στενή συνεργασία με τους κύριους εποπτικούς φορείς τρίτων παρόχων κρίσιμων υπηρεσιών ΤΠΕ, σύμφωνα με τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές των ΕΕΑ ³⁷, σε περίπτωση που το υπό αξιολόγηση ίδρυμα λαμβάνει υπηρεσίες ΤΠΕ από τρίτο πάροχο κρίσιμων υπηρεσιών ΤΠΕ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν την αποτελεσματικότητα του ειδικού ρόλου που έχει θεσπίσει το ίδρυμα, ή του ορισθέντος ανώτερου διοικητικού στελέχους, όσον αφορά την παρακολούθηση των συμφωνιών με τρίτους παρόχους ΤΠΕ.
- 232.** Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης είναι αποτελεσματική και διαθέτει επαρκείς γνώσεις, δεξιότητες και εμπειρογνωμοσύνη για τον έλεγχο του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ του ιδρύματος, ελέγχοντας αν:
- α. ο έλεγχος του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων ΤΠΕ διενεργείται με την απαιτούμενη ποιότητα, εστίαση και συχνότητα και είναι ανάλογος του προφίλ κινδύνου ΤΠΕ του ιδρύματος·
 - β. το σχέδιο ελέγχου περιλαμβάνει ελέγχους σχετικά με τους σημαντικούς κινδύνους ΤΠΕ που έχει εντοπίσει το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων ανεξάρτητων αξιολογήσεων των σχεδίων απόκρισης και ανάκαμψης της λειτουργίας των ΤΠΕ·
 - γ. τα κρίσιμα ευρήματα ελέγχου ΤΠΕ επαληθεύονται εγκαίρως και αποκαθίστανται, μεταξύ άλλων μέσω υποβολής εκθέσεων στο διοικητικό όργανο·
 - δ. τα ευρήματα ελέγχου ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένων των δράσεων που έχουν συμφωνηθεί, παρακολουθούνται και οι εκθέσεις προόδου επανεξετάζονται περιοδικά από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και/ή την ελεγκτική επιτροπή.

³⁷ Κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία στον τομέα της εποπτείας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ΕΕΑ και των αρμόδιων αρχών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 (ΕΕ) (JC/2024/36).

6.4.4. Αξιολόγηση του κινδύνου φήμης

233. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο φήμης στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα αξιοποιώντας τις γνώσεις που αποκομίζονται από τον τίτλο 4 έως τον τίτλο 6.2. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει επίσης να επικεντρώνεται στο συνολικό πλαίσιο κινδύνου φήμης, διασφαλίζοντας την ικανότητα του ιδρύματος να διαχειρίζεται αποτελεσματικά τυχόν συμβάντα φήμης. Στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφεύγουν τον διπλό υπολογισμό στοιχείων που έχουν ήδη ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της αξιολόγησης νομικού κινδύνου (ενότητα 6.4.2.1).
234. Κατά την αξιολόγηση της σημασίας του κινδύνου φήμης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το μέγεθος του ιδρύματος, καθώς και τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των υπηρεσιών, των δραστηριοτήτων και των λειτουργιών του (για παράδειγμα, εισηγμένες μετοχές ή χρεόγραφα ή συμμετοχή σε διαπραπειακές αγορές).
235. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τόσο εσωτερικούς όσο και εξωτερικούς παράγοντες ή γεγονότα τα οποία ενδέχεται να προκαλέσουν προβλήματα στη φήμη του ιδρύματος, εξαιρουμένων γεγονότων που οδηγούν σε νομικές διαδικασίες. Κατά την αξιολόγηση ιδρυμάτων κατηγορίας 1 και κατηγορίας 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλους τους ακόλουθους δείκτες:
- α. αρνητική κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, καθώς και πρωτοβουλίες ενώσεων καταναλωτών που ενδέχεται να επιδεινώσουν τη δημόσια εικόνα και τη φήμη του ιδρύματος·
 - β. τον αριθμό και τις μεταβολές των καταγγελιών των πελατών ή την αιφνίδια απώλεια πελατών ή επενδυτών·
 - γ. αρνητικά γεγονότα που αφορούν ομοειδή ιδρύματα και τα οποία το κοινό ενδέχεται να συσχετίσει με τον χρηματοοικονομικό τομέα στο σύνολό του ή με κάποιο όμιλο ιδρυμάτων·
 - δ. τη φήμη προσώπων που συμμετέχουν στη διοίκηση του ιδρύματος ή κατέχουν σημαντικές συμμετοχές·
 - ε. τη συμμετοχή ή τη λειτουργία σε τομείς ή δικαιοδοσίες που διατρέχουν υψηλό κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ ή με φυσικά πρόσωπα που συνδέονται με υψηλό κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ·
 - στ. τη συμμετοχή ή τη λειτουργία σε τομείς ή δικαιοδοσίες ή/και με αντισυμβαλλόμενους που παρουσιάζουν υψηλή έκθεση σε σημαντικά ζητήματα ή δημόσιες αντιπαραθέσεις που σχετίζονται με παράγοντες ΠΚΔ, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, περιβαλλοντικών παραγόντων·
 - ζ. τις επιπτώσεις συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ στη φήμη του ιδρύματος, όπως καταγράφονται από το ίδρυμα σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2024/1772 της Επιτροπής³⁸.

³⁸ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2024/1772 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2024, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό των κριτηρίων ταξινόμησης συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ και

η. άλλους δείκτες της αγοράς, εφόσον είναι διαθέσιμοι (π.χ. υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας ή μεταβολές στην τιμή της μετοχής κατά τη διάρκεια του έτους).

236. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σπουδαιότητα του ανοίγματος του ιδρύματος σε κίνδυνο φήμης και τον τρόπο με τον οποίο αυτός συνδέεται με τους λοιπούς κινδύνους, αξιοποιώντας τις σχετικές αξιολογήσεις κινδύνου (μεταξύ άλλων και από άλλες εποπτικές αρχές) για να εντοπίσουν τυχόν δευτερεύουσες επιπτώσεις προς οποιαδήποτε κατεύθυνση.
237. Στο πλαίσιο της ανάλυσης του λειτουργικού κινδύνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη συνάφεια και τη σημασία των ανοιγμάτων του ιδρύματος στον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ από άποψη προληπτικής εποπτείας στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής του λειτουργικού κινδύνου. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τα σχετικά στοιχεία που λαμβάνουν από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ για να συμπληρώνουν τα πορίσματά τους από τη συνεχή εποπτεία και να αξιολογούν το αν προκαλούν ανησυχίες προληπτικής εποπτείας σχετικά με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ.
238. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι οποιοδήποτε ίδρυμα μπορεί να εκτεθεί σε κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ ανεξάρτητα από το μέγεθος ή την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος. Ως εκ τούτου, πρέπει επίσης να δοθεί επαρκής προσοχή σε ιδρύματα που θεωρούνται οικονομικά εύρωστα και ενδέχεται να έχουν καλή φήμη, δεδομένου ότι τα εν λόγω ιδρύματα μπορεί να στοχεύουν ειδικά στην ΞΧ/ΧΤ. Πρέπει επίσης να δοθεί προσοχή στα ιδρύματα που έχουν σημειώσει μεγάλη επιτυχία στην προσέλκυση νέων πελατών/στην επέκταση του μεριδίου αγοράς –ιδίως με τη χρήση μη παραδοσιακών διαύλων διανομής–, δεδομένου ότι αυτό θα μπορούσε να σχετίζεται με αδύναμους ελέγχους δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη κατά τη φάση προσέλκυσης νέων πελατών.
239. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανταλλάσσουν σχετικές πληροφορίες με τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ σχετικά με ζητήματα λειτουργικού κινδύνου που έχουν εντοπιστεί και τα οποία μπορούν να προκαλέσουν κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, κινδύνους μη εφαρμογής και αποφυγής στοχευμένων οικονομικών κυρώσεων και ανησυχίες, όπως ελλείψεις στο σύστημα ΤΠΕ των ιδρυμάτων ή στο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου.
240. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα εφαρμόζει επαρκείς κανόνες, στρατηγικές, διαδικασίες και μηχανισμούς για τη διαχείριση του κινδύνου φήμης. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:
- α. το ίδρυμα διαθέτει τυποποιημένες πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό, τη διαχείριση και την παρακολούθηση αυτού του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου ενός άρτιου κώδικα δεοντολογίας, και κατά πόσον αυτές οι εν λόγω πολιτικές και διαδικασίες είναι ανάλογες του μεγέθους και της σχετικής σημασίας του ιδρύματος για το σύστημα·
 - β. το ίδρυμα αντιμετωπίζει τον εν λόγω κίνδυνο με προνοητικό τρόπο, μεταξύ άλλων με τη θέσπιση κατάλληλων μετρήσεων και εργαλείων παρακολούθησης, την κάλυψη πιθανών

ζητημάτων φήμης στα σχέδια έκτακτης ανάγκης, την υλοποίηση σχετικών προγραμμάτων κατάρτισης και ευαισθητοποίησης, καθώς και την αξιοποίηση των διδαγμάτων που έχουν αντληθεί·

- γ. το ίδρυμα διενεργεί ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή αναλύσεις σεναρίων για την αξιολόγηση τυχόν δευτερευουσών επιπτώσεων του κινδύνου φήμης (π.χ. κόστος ρευστότητας και χρηματοδότησης, συναλλαγές τιτλοποίησης, πρόσβαση σε υπηρεσία για τραπεζικές εργασίες μέσω ανταποκριτών)·
- δ. το ίδρυμα λαμβάνει μέτρα για την προστασία της εικόνας του μέσω εργαλείων παρακολούθησης των μέσων ενημέρωσης και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, πρωτοκόλλων για την αντιμετώπιση της παραπληροφόρησης και της αρνητικής δημοσιότητας, καθώς και μέσω άμεσων επικοινωνιακών εκστρατειών·
- ε. το ίδρυμα εξετάζει τον δυνητικό αντίκτυπο της στρατηγικής του και των επιχειρηματικών σχεδίων του, και γενικότερα της συμπεριφοράς του, στη φήμη του.

6.4.5. Επιχειρησιακή ανθεκτικότητα

241. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν μια ολιστική άποψη σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος να επιτελεί κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες υπό συνθήκες διαταραχής (επίπεδο επιχειρησιακής ανθεκτικότητας). Την επίτευξη του στόχου αυτού διευκολύνει η αποτελεσματική διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου, η οποία συνεκτιμά το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο και το συνολικό προφίλ κινδύνου του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις υφιστάμενες αξιολογήσεις τους σχετικά με τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου, την επιχειρησιακή συνέχεια, τις ικανότητες διαχείρισης αλλαγών, τις υπηρεσίες τρίτων και τις ΤΠΕ στις οποίες βασίζεται το ίδρυμα, προκειμένου να αξιολογήσουν ολιστικά κατά πόσον τα στοιχεία αυτά, από κοινού, υποστηρίζουν την επιχειρησιακή ανθεκτικότητα του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν κατά πόσον το ίδρυμα εφαρμόζει το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων, τα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας, τη διαχείριση των ΤΠΕ από τρίτους (η οποία έχει ήδη αξιολογηθεί στο πλαίσιο του DORA και των κατευθυντήριων γραμμών της EAT που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ σχετικά με τις ρυθμίσεις, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς εσωτερικής διακυβέρνησης), καθώς και τα πλαίσια ανάκαμψης και εξυγίανσης με συνεπή και συντονισμένο τρόπο. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το ίδρυμα έχει χαρτογραφήσει επαρκώς τις εσωτερικές και εξωτερικές διασυνδέσεις και αλληλεξαρτήσεις που απαιτούνται για την επιτέλεση κρίσιμων ή σημαντικών λειτουργιών του.

242. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη παραδέχονται την πιθανότητα να προκύψουν αστοχίες και μεριμνούν δεόντως για την ανάπτυξη της ικανότητας απόκρισης του ιδρύματος σε διαταραχές και ανάκαμψης από αυτές. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν εάν:

- α. το διοικητικό όργανο αναλαμβάνει ενεργό ρόλο στην επίτευξη ευρείας κατανόησης της προσέγγισης επιχειρησιακής ανθεκτικότητας σε ολόκληρο το ίδρυμα και στην

παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας της προσέγγισης επιχειρησιακής ανθεκτικότητας του ιδρύματος·

- β. υποβάλλονται εγκαίρως αναφορές σχετικά με την τρέχουσα επιχειρησιακή ανθεκτικότητα του ιδρύματος προς υποστήριξη της εποπτείας που ασκεί το διοικητικό όργανο, ιδίως όταν έχουν εντοπιστεί σημαντικές ελλείψεις που ενδέχεται να επηρεάσουν την επιτέλεση κρίσιμων ή σημαντικών λειτουργιών του ιδρύματος.

6.4.6. Σύνοψη των ευρημάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

243. Κατόπιν της ανωτέρω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε μια σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία κινδύνου με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 10. Όταν, βάσει της σημαντικότητας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 10. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας λειτουργικού κινδύνου

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> Τα ανοίγματα σε λειτουργικό κίνδυνο περιορίζονται σε λίγες κατηγορίες με υψηλή συχνότητα και μικρές επιπτώσεις. Η σπουδαιότητα του ανοίγματος σε λειτουργικούς κινδύνους δεν είναι σημαντική/είναι πολύ χαμηλή, όπως φαίνεται από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. Το επίπεδο των ακαθάριστων ζημιών (πριν από τις ανακτήσεις και συμπεριλαμβανομένων των ζημιών στο χαρτοφυλάκιο πιστώσεων που προκαλούνται από λειτουργικό κίνδυνο) που υπέστη το ίδρυμα τα τελευταία έτη δεν ήταν σημαντικό/ήταν πολύ χαμηλό ή μειώθηκε από υψηλότερο επίπεδο. Δεν υπάρχουν σημαντικά ανοίγματα σε κίνδυνο ΤΠΕ, η αρχιτεκτονική των ΤΠΕ είναι απλή, ανθεκτική και ευέλικτη, ενώ οι κίνδυνοι στον τομέα ΤΠΕ 	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνου. Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τους λειτουργικούς κινδύνους είναι εύρωστο και προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. Το πλαίσιο λειτουργικού κινδύνου περιλαμβάνει όλους τους σχετικούς κινδύνους. Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς λειτουργικών κινδύνων είναι κατάλληλα. Το πλαίσιο ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου είναι άρτιο.

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
		<p>είναι αμελητέοι ή πολύ χαμηλοί.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης έναντι τρίτων παρόχων υπηρεσιών είναι χαμηλό, με απλές αλυσίδες υπεργολαβίας. • Η ένταση της απειλής που θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική λειτουργική διαταραχή (συμπεριλαμβανομένων συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ) κρίσιμων ή σημαντικών λειτουργιών είναι χαμηλή. 	<ul style="list-style-type: none"> • Η διαχείριση και οι έλεγχοι κινδύνων ΤΠΕ είναι επαρκείς σε σχέση με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον DORA. • Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων τρίτων είναι αξιόπιστο και αποτελεσματικό, ενώ συνοδεύεται από κατάλληλες συμβατικές ρυθμίσεις. • Αποτελεσματική και άρτια διαχείριση της επιχειρησιακής συνέχειας, η οποία περιλαμβάνει δοκιμασμένα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας, απόκρισης και ανάκαμψης.
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> • Τα ανοίγματα σε λειτουργικούς κινδύνους περιορίζονται κατά κύριο λόγο σε κατηγορίες με υψηλή συχνότητα και μικρές επιπτώσεις. • Η σημασία του ανοίγματος σε λειτουργικούς κινδύνους είναι χαμηλή έως μέτρια, όπως φαίνεται από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. • Το επίπεδο των ακαθάριστων ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν χαμηλό έως μέτριο, ή αναμένεται να αυξηθεί από ιστορικά χαμηλό επίπεδο ή να μειωθεί από ιστορικά υψηλό επίπεδο. • Χαμηλό άνοιγμα σε κινδύνους ΤΠΕ, αρχιτεκτονική ΤΠΕ μέτριας πολυπλοκότητας/μερικώς περιορισμένη και χαμηλοί/μέτριοι κίνδυνοι ΤΠΕ. • Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης έναντι τρίτων παρόχων υπηρεσιών είναι μέτριο, με μέτριες αλυσίδες υπεργολαβίας. • Η ένταση της απειλής που θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική λειτουργική διαταραχή (συμπεριλαμβανομένων 	

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
		συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ) κρίσιμων ή σημαντικών λειτουργιών είναι μέτρια.	
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> Τα ανοίγματα σε λειτουργικό κίνδυνο επεκτείνονται σε μερικές κατηγορίες με χαμηλή συχνότητα και πολύ σοβαρές επιπτώσεις. Η σπουδαιότητα του ανοίγματος σε λειτουργικό κίνδυνο είναι μέτρια έως υψηλή, όπως φαίνεται από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων. Το επίπεδο των ακαθάριστων ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν μέτριο έως υψηλό, ή αναμένεται να αυξηθεί από ιστορικά χαμηλό επίπεδο ή να μειωθεί από ιστορικά υψηλό επίπεδο. Ενδείξεις πιθανού σημαντικού ανοίγματος σε κίνδυνο ΤΠΕ, πολύπλοκης/άκαμπτης/κατακερματισμένης αρχιτεκτονικής ΤΠΕ και μέτριων/υψηλών κινδύνων ΤΠΕ. Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης έναντι τρίτων παρόχων υπηρεσιών είναι υψηλό, με μέτριες έως μεγάλες/πολύπλοκες αλυσίδες υπεργολαβίας. Η ένταση της απειλής που θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική λειτουργική διαταραχή (συμπεριλαμβανομένων συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ) κρίσιμων ή σημαντικών λειτουργιών είναι υψηλή. 	<ul style="list-style-type: none"> Η συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον λειτουργικό κίνδυνο και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνων δεν είναι επαρκώς ανεπτυγμένη ή είναι ακόμη και ανεπαρκής. Το οργανωτικό πλαίσιο για τον λειτουργικό κίνδυνο δεν είναι επαρκώς ισχυρό. Το πλαίσιο λειτουργικού κινδύνου δεν περιλαμβάνει όλους τους σχετικούς κινδύνους. Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς λειτουργικών κινδύνων είναι ακατάλληλα. Το πλαίσιο ελέγχου του λειτουργικού κινδύνου είναι αδύναμο. Η διαχείριση και οι έλεγχοι των κινδύνων ΤΠΕ δεν συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον DORA. Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων τρίτων είναι ελλιπές/αδύναμο, ενώ συνοδεύεται από ανεπαρκείς συμβατικές ρυθμίσεις. Ανεπαρκής διαχείριση της επιχειρησιακής συνέχειας, η οποία περιλαμβάνει αναξιόπιστα/αναποτελεσματικά/ελλιπή σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας, απόκρισης και ανάκαμψης.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη	<ul style="list-style-type: none"> Τα ανοίγματα σε λειτουργικούς κινδύνους επεκτείνονται σε όλες τις βασικές κατηγορίες. Η σπουδαιότητα του ανοίγματος σε λειτουργικό κίνδυνο είναι υψηλή και αυξανόμενη, όπως φαίνεται 	

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
	προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<p>από αναλύσεις σεναρίων και σε σύγκριση με τις ζημιές των ομοειδών ιδρυμάτων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το επίπεδο των ζημιών που πραγματοποίησε το ίδρυμα τα τελευταία έτη ήταν υψηλό, ή ο κίνδυνος αυξήθηκε σημαντικά. • Πολλαπλές ενδείξεις σημαντικών ανοιγμάτων σε κινδύνους ΤΠΕ, εξαιρετικά πολύπλοκη/ευάλωτη αρχιτεκτονική ΤΠΕ και υψηλοί κίνδυνοι ΤΠΕ. • Το επίπεδο κινδύνου συγκέντρωσης έναντι τρίτων παρόχων υπηρεσιών είναι πολύ υψηλό/σοβαρό, με μεγάλες/πολύπλοκες αλυσίδες υπεργολαβίας. • Η ένταση της απειλής που θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική λειτουργική διαταραχή (συμπεριλαμβανομένων συμβάντων που σχετίζονται με τις ΤΠΕ) κρίσιμων ή σημαντικών λειτουργιών είναι πολύ υψηλή/σοβαρή. 	

244. Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο εποπτικών μέτρων που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που διαπιστωθούν ελλείψεις στο πλαίσιο διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου και στην επιχειρησιακή ανθεκτικότητα του ιδρύματος (λαμβάνοντας υπόψη τη στενή αλληλεξάρτηση μεταξύ της επιχειρησιακής ανθεκτικότητας και διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το είδος του μέτρου με βάση την αποτελεσματικότητά του σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαπιστωθείσα έλλειψη. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόσουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) ή συνδυασμό αυτών με τα μέτρα που αναφέρονται στον παρακάτω πίνακα, εφόσον αυτά κριθούν καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων. Σε περίπτωση που διαπιστωθούν παραβιάσεις του DORA, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν τα εφαρμοστέα διορθωτικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 50 του DORA.

Πίνακας 11. Δυνητικός και μη εξαντλητικός κατάλογος εποπτικών μέτρων που προκύπτουν από την αξιολόγηση του λειτουργικού κινδύνου και της επιχειρησιακής ανθεκτικότητας

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1, στοιχεία β), δ), ε), στ), ι), ιβ), ιγ) και ιδ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και το άρθρο 50 του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:
A. να εμπλέξει το διοικητικό όργανο ή τις επιτροπές του πιο ενεργά στις σχετικές αποφάσεις διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου·
B. να βελτιώσει τα συστήματα μέτρησης λειτουργικού κινδύνου·
Γ. να ενισχύσει τους ελέγχους σχετικά με τις επιχειρησιακές διαδικασίες, μεταξύ άλλων του προσδιορισμού, της παρακολούθησης, της απόκρισης και της ανάκαμψης·
Δ. να βελτιώσει το πλαίσιο επιχειρησιακής διακυβέρνησης·
Ε. να βελτιώσει την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τον επιχειρησιακό κίνδυνο προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη·
ΣΤ. να καταρτίζει και να εφαρμόζει σχέδια διορθωτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων·
Ζ. να περιορίζει ορισμένες ρυθμίσεις με τρίτους, ιδίως για κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες·
Η. να ενισχύσει τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και την ανάλυση σεναρίων λειτουργικού κινδύνου·
Θ. να εφαρμόσει αυστηρότερα επιχειρησιακά μέτρα·
Ι. να ενισχύσει τα σχέδια επιχειρησιακής συνέχειας, απόκρισης και ανάκαμψης·
ΙΑ. να ενισχύσει τη διαχείριση λειτουργικού κινδύνου που σχετίζεται με τους κινδύνους ΠΚΔ, ιδίως τους περιβαλλοντικούς κινδύνους, ενδεχομένως με βάση ένα ή περισσότερα από τα μέτρα που αναφέρονται ανωτέρω.

6.5. Αξιολόγηση κινδύνου επιτοκίου και κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου από δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών

6.5.1. Γενικές παρατηρήσεις

245. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου επιτοκίου που προκύπτει από θέσεις ευαίσθητες σε επιτόκια εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, εντός και εκτός ισολογισμού (συνήθως αναφέρεται ως κίνδυνος επιτοκίου στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο, ή IRRBB) και του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου που προκύπτει από θέσεις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (συνήθως αναφέρεται ως CSRBB), καθώς και της επάρκειας του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της EAT, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12.
246. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον IRRBB, συμπεριλαμβανομένων των αντισταθμίσεων για τις εν λόγω θέσεις, ανεξάρτητα από την αναγνώριση και τη μέτρησή τους, καθώς και ανεξάρτητα από την αναγνώριση και τη μέτρηση των ζημιών και των κερδών για λογιστικούς σκοπούς.
247. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συνάφεια και τη σημαντικότητα τουλάχιστον των ακόλουθων υποκατηγοριών³⁹ κατά την αξιολόγηση του IRRBB: κίνδυνος επιτοκιακού

³⁹ Παρακαλούμε ανατρέξτε στο Παράρτημα IV για μια μη εξαντλητική ανάλυση των υποκατηγοριών του IRRBB.

ανοίγματος (gap risk), κίνδυνος βάσης (basis risk) και κίνδυνος δικαιώματος προαίρεσης (option risk).

248. Η αξιολόγηση του IRRBB πρέπει να διαχωρίζεται από την αξιολόγηση του CSRBB, την οποία οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να διενεργούν σύμφωνα με την ενότητα 6.5.3. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον τα εσωτερικά συστήματα των ιδρυμάτων αξιολογούν και παρακολουθούν επαρκώς τον κίνδυνο CSRBB από την άποψη της οικονομικής αξίας και των καθαρών εσόδων από τόκους (συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών αγοραίας αξίας), καθώς και αν ορίζουν τον CSRBB και καθορίζουν το πεδίο εφαρμογής του κατάλληλα ⁴⁰.
249. Με βάση τη συνολική αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου IRRBB, καθώς και της διαχείρισης κινδύνων και των ελέγχων για τον IRRBB και τον CSRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον IRRBB και τον CSRBB, η οποία θα καταλήγει σε μια συνδυασμένη βαθμολογία με βάση τα κριτήρια που παρατίθενται στον πίνακα 12. Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε επιμέρους κινδύνου πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων στην οποία επεξηγούνται οι κύριοι παράγοντες κινδύνων.

6.5.2. IRRBB

6.5.2.1. Αξιολόγηση εγγενούς IRRBB

250. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς επιπέδου του IRRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τους κύριους παράγοντες που αυξάνουν την έκθεση του ιδρύματος σε IRRBB και να αξιολογούν τις δυνητικές επιπτώσεις του εν λόγω κινδύνου για το ίδρυμα από την άποψη της προληπτικής εποπτείας.

Προκαταρκτική αξιολόγηση

251. Για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αξιολόγησης του IRRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει κατ' αρχάς να εντοπίζουν τις πηγές του IRRBB στις οποίες είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, καθώς και το κατά πόσον έχουν συμβεί τυχόν σημαντικές αλλαγές. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις γνώσεις που έχουν αποκτήσει από τις πληροφορίες της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ που συλλέχθηκαν για σκοπούς της ΔΕΕΑ, από την υποβολή αναφορών για το IRRBB, από την αξιολόγηση άλλων στοιχείων της ΔΕΕΑ, από τη σύγκριση της θέσης του ιδρύματος με τις θέσεις των ομοειδών ιδρυμάτων του και από άλλες εποπτικές δραστηριότητες. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη διακυβέρνηση του κινδύνου επιτοκίου από το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένης της βασικής στρατηγικής του IRRBB του ιδρύματος και της διάθεσής του σε σχέση με τον IRRBB, καθώς και το επίπεδο του εσωτερικού κεφαλαίου που έχει διαθέσει το ίδρυμα για τον IRRBB.

⁴⁰ Λαμβάνοντας επίσης υπόψη την καθοδήγηση που παρέχεται στο έγγραφο EBA/2022/14.

Φύση και σύνθεση του προφίλ κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος

252. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν σαφή εικόνα του τρόπου με τον οποίο οι μεταβολές των επιτοκίων μπορούν να επηρεάσουν δυσμενώς τα καθαρά έσοδα από τόκους (και, κατά περίπτωση, τα κέρδη) και την οικονομική αξία του ιδρύματος (την παρούσα αξία των αναμενόμενων ταμειακών ροών) ώστε να αποκτούν εικόνα της πιθανής απειλής για την κεφαλαιακή επάρκεια, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.
253. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν και να διαμορφώνουν σαφή άποψη σχετικά με τη διάρθρωση και τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού, των υποχρεώσεων και των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της ευαισθησίας τους σε μεταβολές των επιτοκίων, των ληκτοτήτων και των ημερομηνιών ανατιμολόγησης, καθώς και του ποσοστού των προϊόντων και των θέσεων με αβέβαιες ληκτότητες (π.χ. με ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης ή χαρακτηριστικά προπληρωμής) και τυχόν συναφών συμπεριφορικών παραδοχών.
254. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη στρατηγική αντιστάθμισης κινδύνου του ιδρύματος και τον βαθμό στον οποίο είναι δυνατή η εφαρμογή φυσικής αντιστάθμισης (λαμβάνοντας επίσης υπόψη την ανθεκτικότητα της ανάπτυξης υποδειγμάτων ληκτοτήτων αποτίμησης για στοιχεία με μη προσδιορισμένη ληκτότητα), το ποσό των παραγώγων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς αντιστάθμισης και κατά πόσον τα παράγωγα μπορούν να μετριάσουν την ευαισθησία της EVE, των NII ή άλλων μετρήσεων που χρησιμοποιούνται από το ίδρυμα εσωτερικά.
255. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να δίνουν προσοχή σε τυχόν συγκεντρώσεις (π.χ. στα χαρτοφυλάκια δανείων ή ομολόγων) όσον αφορά τη ληκτότητα ανατιμολόγησης ή σε προϊόντα με αυτόματα ή συμπεριφορικά δικαιώματα προαίρεσης, μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα και τη φύση του IRRBB που ενσωματώνεται σε μέσα εύλογης αξίας, συμπεριλαμβανομένων μέσων μειωμένης ρευστότητας, πχ. στοιχείων ενεργητικού και υποχρεώσεων επιπέδου 3.
256. Κατά την ανάλυση των επιπτώσεων στα κέρδη του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωρίζουν τον βαθμό στον οποίο οι αποδόσεις του ιδρύματος εξαρτώνται από θέσεις ευαίσθητες σε επιτόκια, και πρέπει να καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο οι διαφορετικές μεταβολές των επιτοκίων θα μπορούσαν να επηρεάσουν τα καθαρά έσοδα από τόκους, αλλά και τις επιπτώσεις στις μεταβολές της αγοραίας αξίας των μέσων –ανάλογα με τη λογιστική μεταχείριση– που εμφανίζονται είτε στον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης είτε απευθείας στις μετοχές (π.χ. μέσω λοιπών συνολικών εσόδων).
257. Κατά την ανάλυση των επιπτώσεων στην οικονομική αξία και τα κέρδη του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν πρώτα τα αποτελέσματα των εποπτικών δοκιμών ακραίων τιμών που ορίζονται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και εξειδικεύονται περαιτέρω στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2024/856, προκειμένου να λάβουν μια αρχική τιμή αναφοράς έναντι της οποίας θα συγκρίνουν τον τρόπο με τον οποίο οι μεταβολές του επιτοκίου θα μπορούσαν να επηρεάσουν το ίδρυμα. Για την

αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην ευαισθησία των ταμειακών ροών έναντι της ανατιμολόγησης, τόσο από την άποψη του χρόνου και του ύψους των ποσών τους, όσο και από την άποψη των μεταβολών στις υποκείμενες βασικές παραδοχές (ιδίως για λογαριασμούς πελατών χωρίς συγκεκριμένες ημερομηνίες ανατιμολόγησης, λογαριασμούς πελατών με ενσωματωμένα δικαιώματα προαίρεσης του πελάτη ή/και ίδια κεφάλαια).

258. Όταν από τη δοκιμή εποπτικών αποτελεσμάτων προκύπτει για το ίδρυμα ακραία τιμή σχετικά με τα καθαρά έσοδα από τόκους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο ανάλυσης πρόσθετων παραμέτρων για τη συμπλήρωση της αξιολόγησης, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο (π.χ. δεδομένου του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος). Μεταξύ των πρόσθετων παραμέτρων που μπορούν να ληφθούν υπόψη συγκαταλέγονται οι μεταβολές της αγοραίας αξίας των χρηματοοικονομικών μέσων εύλογης αξίας, η αξιολόγηση των χειρότερων προβλέψεων των NII σε σύγκριση με τα τρέχοντα πραγματοποιηθέντα NII, καθώς και σε σύγκριση με τα διοικητικά έξοδα/γενικά έξοδα και τις καθαρές προμήθειες/αμοιβές, με σκοπό την αποτύπωση των ενσωματωμένων ζημιών/κερδών που οφείλονται στις παρατηρούμενες μεταβολές των επιτοκίων και των συνθηκών της αγοράς.
259. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην ευαισθησία των ταμειακών ροών στις μεταβολές της αποτίμησης των μέσων εύλογης αξίας εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένων των παραγώγων επιτοκίου που χρησιμοποιούνται για την αντιστάθμιση των μέσων εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών (π.χ. τις επιπτώσεις των μεταβολών που αφορούν τρέχουσες τιμές της αγοράς σε μέσα εύλογης αξίας επί των αποτελεσμάτων χρήσης, αποτελεσματικότητα λογαριασμών αντιστάθμισης κινδύνου).
260. Εκτός από τη χρήση του κριτηρίου της εποπτικής δοκιμής ακραίων τιμών που ορίζεται στο άρθρο 98 παράγραφος 5 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και εξειδικεύεται περαιτέρω στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2024/856, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα να λαμβάνουν υπόψη άλλα σενάρια διαταραχής των επιτοκίων.
261. Στο πλαίσιο της ποσοτικής αξιολόγησής τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των εσωτερικών ή τυποποιημένων μεθοδολογιών του ιδρύματος για τη μέτρηση του IRRBB· μεταξύ αυτών, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να αξιολογούν, για τα ιδρύματα που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικά νομίσματα, την επίδραση που έχουν τα διαφορετικά νομίσματα στις μετρήσεις της οικονομικής αξίας και των κερδών, καθώς και, όταν εφαρμόζεται εσωτερική μεθοδολογία, τις προσεγγίσεις που χρησιμοποιούν τα ιδρύματα για την άθροιση των ποσών για κάθε νόμισμα. Μέσω της ανάλυσης των εν λόγω μεθοδολογιών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν βαθύτερα τους κύριους παράγοντες κινδύνου στους οποίους υπόκειται το προφίλ IRRBB του ιδρύματος.
262. Κατά την ανάλυση των αποτελεσμάτων των επιπτώσεων των εποπτικών προσομοιώσεων ακραίων τιμών και των εσωτερικών ή τυποποιημένων μεθοδολογιών του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα αριθμητικά στοιχεία σε δεδομένες χρονικές στιγμές,

καθώς και τις ιστορικές τάσεις. Τα εν λόγω ποσοστά πρέπει να συγκρίνονται με αυτά των ομοειδών ιδρυμάτων και να εξετάζονται στο πλαίσιο της κατάστασης της παγκόσμιας αγοράς.

Σενάρια αιφνίδιων διακυμάνσεων και ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

263. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των σεναρίων αιφνίδιας διακύμανσης των επιτοκίων για την τρέχουσα διαχείριση και για τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του IRRBB που διενεργεί το ίδρυμα στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεχούς εσωτερικής διαχείρισης. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να έχουν επίγνωση των κύριων πηγών του IRRBB του ιδρύματος και, ειδικότερα, των επιπτώσεων που έχουν οι μεταβολές στις συμπεριφορικές παραδοχές, για παράδειγμα όσον αφορά τις καταθέσεις μη τακτής λήξης (NMD).

264. Εάν, κατά την εξέταση των αποτελεσμάτων των σεναρίων διακυμάνσεων και των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, αποκαλυφθούν ή υπάρχουν υπόνοιες για συγκεκριμένες συσσωρεύσεις ανατιμολόγησης/λήξης σε διάφορα σημεία της καμπύλης, οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να χρειαστεί να διενεργήσουν πρόσθετες αναλύσεις.

Αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου του IRRBB

265. Για να αποκτήσουν ολοκληρωμένη άποψη του προφίλ κινδύνου επιτοκίου του ιδρύματος εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη διακυβέρνηση και το πλαίσιο στο οποίο στηρίζονται τα ανοίγματα του ιδρύματος που επηρεάζονται από τα επιτόκια.

Στρατηγική και διάθεση ανάληψης κινδύνου για τον IRRBB

266. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική και διάθεση ανάληψης κινδύνου IRRBB, η οποία έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο. Για την αξιολόγηση αυτή, μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον ρόλο του διοικητικού οργάνου στον καθορισμό, την έγκριση και την επανεξέταση της στρατηγικής και της διάθεσης ανάληψης κινδύνου IRRBB, την ορθή εφαρμογή της στρατηγικής αυτής από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, καθώς και την καταλληλότητα της για το ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό μοντέλο του, το περιβάλλον της αγοράς στην οποία δραστηριοποιείται και τον ρόλο του στο χρηματοοικονομικό σύστημα, καθώς και την κεφαλαιακή επάρκεια.

Οργανωτικό πλαίσιο και πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου

267. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο και σαφώς καθορισμένες αρμοδιότητες για τις λειτουργίες της διαχείρισης, της μέτρησης, της παρακολούθησης και του ελέγχου του IRRBB με επαρκείς ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους. Για την αξιολόγηση αυτή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την καταλληλότητα των γραμμών ευθύνης όσον αφορά τη συνολική διαχείριση του IRRBB, καθώς και τη λήψη αποφάσεων, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τον IRRBB, συμπεριλαμβανομένης της ανεξαρτησίας του τομέα ελέγχου του IRRBB.

268. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει σαφώς καθορισμένες πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του IRRBB, οι οποίες συνάδουν με τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου IRRBB, οι οποίες εγκρίνονται και επανεξετάζονται τακτικά από το διοικητικό όργανο. Οι πολιτικές πρέπει να τυποποιούνται με σαφήνεια, να κοινοποιούνται και να εφαρμόζονται με συνέπεια σε ολόκληρο το ίδρυμα, καθώς και σε όλους τους τραπεζικούς ομίλους. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επαληθεύουν ότι οι πολιτικές καθορίζουν τις διαδικασίες για την ανάπτυξη νέων προϊόντων, καθώς και τις σημαντικές πρωτοβουλίες αντιστάθμισης ή διαχείρισης κινδύνου, διασφαλίζοντας ότι αυτές υπόκεινται σε κατάλληλες διαδικασίες και ελέγχους πριν από την εφαρμογή τους και ότι το ίδρυμα έχει διενεργήσει ανάλυση των πιθανών επιπτώσεών τους στο συνολικό προφίλ κινδύνου του.
269. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, τη διαχείριση και τον περιορισμό του IRRBB, ανάλογα με το επίπεδο, την πολυπλοκότητα και την επικινδυνότητα των θέσεων εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών και το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Η αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει εσωτερικά μοντέλα, όπως εκείνα που σχετίζονται με τη συμπεριφορά των πελατών (π.χ. μοντέλα σταθερότητας των καταθέσεων και πρόωρη αποπληρωμή δανείων). Στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον οι υπεύθυνοι διαχείρισης κινδύνων και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος κατανοούν τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται τα συστήματα μέτρησης και έχουν επίγνωση του βαθμού κινδύνου του υποδείγματος που υπερσχύει στις τεχνικές μέτρησης κινδύνου του ιδρύματος.
270. Επιπλέον, πρέπει να συνεκτιμούν αν τα πληροφοριακά συστήματα και οι τεχνικές μέτρησης δίνουν τη δυνατότητα στη διοίκηση να προβαίνει σε μέτρηση του IRRBB που ενέχουν όλα τα σημαντικά εντός ή εκτός ισολογισμού ανοίγματα (όταν αυτό ισχύει σε επίπεδο ομίλου), συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών αντισταθμίσεων κινδύνου, σε συγκεντρώσεις όσον αφορά τις ληκτότητες και τους αντισυμβαλλομένους, στο χαρτοφυλάκιο των εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Το πλαίσιο IRRBB πρέπει να υπόκειται σε τακτικές επανεξετάσεις και αξιολογήσεις της αποτελεσματικότητάς του. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν τις εσωτερικές επανεξετάσεις και αξιολογήσεις με τις πληροφορίες που προέρχονται από το COREP.
271. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την προσέγγιση του ιδρύματος όσον αφορά την ανάπτυξη υποδειγμάτων συμπεριφοράς των καταθέσεων μη τακτής λήξης (NMD), συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον η προσέγγιση αυτή λαμβάνει υπόψη σημαντικούς παράγοντες κινδύνου που επηρεάζουν τη συμπεριφορά ανατιμολόγησης των NMD. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν κατάλληλα αναλυτικά εργαλεία για την αξιολόγηση αυτή, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Μεταξύ των προσεγγίσεων που ενδέχεται να είναι σχετικές περιλαμβάνονται η αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο το ίδρυμα κατηγοριοποιεί τις NMD με βάση παράγοντες κινδύνου που σχετίζονται με το προφίλ του πελάτη, του ιδρύματος ή της αγοράς, καθώς και η σύγκριση με ομοειδή ιδρύματα αναφοράς που παρουσιάζουν παρόμοιο προφίλ κινδύνου. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο το ίδρυμα εξισορροπεί τα ιστορικά

δεδομένα με μελλοντοστραφείς προσεγγίσεις και τις κρίσεις των εμπειρογνομόνων, καθώς και να αναλύσουν τις επιπτώσεις στα καθαρά έσοδα από τόκους (NII) και στην οικονομική αξία των μετοχών (EVE) σε περίπτωση προσαρμογής των συμπεριφορικών παραδοχών.

272. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν αν τα εσωτερικά συστήματα μέτρησης (IMS) του ιδρύματος λαμβάνουν υπόψη όλες τις σημαντικές μορφές κινδύνου επιτοκίου στον οποίο εκτίθεται το ίδρυμα (π.χ. κίνδυνος επιτοκιακού ανοίγματος, κίνδυνος βάσης και κίνδυνος δικαιώματος προαίρεσης). Το IMS πρέπει να βαθμονομείται δεόντως, να επικυρώνεται ανεξάρτητα, να υποβάλλεται σε εκ των υστέρων ελέγχους και να επανεξετάζεται με την κατάλληλη συχνότητα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεκτιμούν κατά πόσον το IMS υποστηρίζεται από τεκμηρίωση, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του IRRBB που ενέχουν το επιχειρηματικό μοντέλο οι δραστηριότητες του ιδρύματος.
273. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο παρακολούθησης και εσωτερικής αναφοράς για τον IRRBB, το οποίο διασφαλίζει την άμεση ανάληψη δράσης στο κατάλληλο επίπεδο ανώτερων διοικητικών στελεχών ή από το διοικητικό όργανο του ιδρύματος, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο. Το σύστημα παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνει ειδικούς δείκτες και σχετικούς παράγοντες ενεργοποίησης για την παροχή αποτελεσματικών έγκαιρων προειδοποιήσεων (π.χ. για υπερβάσεις των ορίων του IRRBB). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το κατά πόσον ο τομέας διαχείρισης και ελέγχου αναφέρει τακτικά τα αποτελέσματα της παρακολούθησης στο διοικητικό όργανο και στα ανώτερα διοικητικά στελέχη, με κατάλληλη συχνότητα ανάλογα με την κλίμακα, την πολυπλοκότητα και το επίπεδο των ανοιγμάτων IRRBB.
274. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και τις αξιόπιστες δικλίδες ασφαλείας για τον περιορισμό των ανοιγμάτων του στον IRRBB σύμφωνα με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση ανάληψης κινδύνου του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου συστήματος ελέγχου για αμφότερες τις μετρήσεις του IRRBB. Η λειτουργία εσωτερικού ελέγχου πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις χρηματοοικονομικές δραστηριότητες. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη λειτουργικότητα του τμήματος εσωτερικής επιθεώρησης, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον οι έλεγχοί του διεξάγονται με επαρκή συχνότητα και καλύπτουν τα κύρια στοιχεία του πλαισίου IRRBB.

6.5.3. CSRBB

6.5.3.1. Αξιολόγηση εγγενούς CSRBB

275. Μέσω της αξιολόγησης του εγγενούς επιπέδου του CSRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν τους κύριους παράγοντες που αυξάνουν την έκθεση του ιδρύματος σε CSRBB και να αξιολογούν τις δυνητικές επιπτώσεις του εν λόγω κινδύνου για το ίδρυμα από την άποψη της προληπτικής εποπτείας.

276. Για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της αξιολόγησης του CSRBB, οι αρμόδιες αρχές πρέπει κατ' αρχάς να εντοπίζουν τις πηγές του CSRBB στις οποίες είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, καθώς και το κατά πόσον έχουν συμβεί τυχόν σημαντικές αλλαγές. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη διακυβέρνηση του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου από το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένης της στρατηγικής CSRBB και της διάθεσής του για ανάληψη κινδύνου σε σχέση με τον κίνδυνο CSRBB, καθώς και την αντιμετώπιση του CSRBB στο πλαίσιο της ΔΑΕΕΚ.
277. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν σαφή εικόνα του τρόπου με τον οποίο τα πιστωτικά περιθώρια μπορούν να επηρεάσουν δυσμενώς τα καθαρά έσοδα από τόκους (και, κατά περίπτωση, τα κέρδη) και την οικονομική αξία του ιδρύματος ώστε να αποκτούν εικόνα της πιθανής απειλής για την κεφαλαιακή επάρκεια, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την προσέγγιση που εφαρμόζει το ίδρυμα για να διαμορφώσει αυτή τη σαφή εικόνα σχετικά με τη διάρθρωση και τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού, των υποχρεώσεων και των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων του ιδρύματος, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αυτά επηρεάζουν το επίπεδο και την κατεύθυνση του CSRBB.
278. Κατά την ανάλυση των επιπτώσεων στα κέρδη του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την επίδραση των ευαίσθητων σε περιθώρια επιτοκίου θέσεων στην απόδοση του ιδρύματος, την επίδραση των μεταβολών των πιστωτικών περιθωρίων στα καθαρά έσοδα από τόκους του πιστωτικού ιδρύματος, καθώς και τις επιπτώσεις στις μεταβολές της αγοραίας αξίας των μέσων –ανάλογα με τη λογιστική αντιμετώπιση– που εμφανίζονται είτε στον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης είτε απευθείας στις μετοχές (π.χ. μέσω λοιπών συνολικών εσόδων).
279. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των μεθοδολογιών του ιδρύματος για τη μέτρηση του CSRBB, κατά περίπτωση. Μέσω της ανάλυσης των εν λόγω μεθοδολογιών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανοούν βαθύτερα τους κύριους παράγοντες κινδύνου στους οποίους υπόκειται το προφίλ CSRBB του ιδρύματος.

6.5.3.2. Αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου του CSRBB

280. Για να αποκτήσουν ολοκληρωμένη άποψη του προφίλ κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου του ιδρύματος στις δραστηριότητες εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη διακυβέρνηση και το πλαίσιο στο οποίο στηρίζονται τα ανοίγματα πιστωτικού περιθωρίου του ιδρύματος.
281. Η αξιολόγηση της διακυβέρνησης του CSRBB από το ίδρυμα πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
- α. τη στρατηγική και τη διάθεση ανάληψης πιστωτικού κινδύνου του ιδρύματος για τον CSRBB·
 - β. το οργανωτικό πλαίσιο του ιδρύματος και την κατανομή αρμοδιοτήτων όσον αφορά τις λειτουργίες διαχείρισης, μέτρησης, παρακολούθησης και ελέγχου του CSRBB·

γ. τις πολιτικές και τις διαδικασίες του ιδρύματος για τη διαχείριση του CSRBB.

282. Για την αξιολόγηση των εν λόγω τομέων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανατρέξουν στην ενότητα 6.5.2.2 σχετικά με την αξιολόγηση του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου του IRRBB, καθώς οι αρχές που περιλαμβάνονται σε αυτήν ισχύουν επίσης για την αξιολόγηση της διαχείρισης του CSRBB.

283. Κατά την ανάλυση της περιμέτρου των στοιχείων ενεργητικού και των υποχρεώσεων που καλύπτονται από την αξιολόγηση του CSRBB, όπως ορίζεται και στο πλαίσιο των μεθοδολογιών του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο κάθε πιθανή εξαίρεση μέσω από τη σχετική περίμετρο πραγματοποιείται αποκλειστικά λόγω έλλειψης ευαισθησίας έναντι του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου και αν αυτή τεκμηριώνεται και αιτιολογείται κατάλληλα, όπως απαιτείται στην παράγραφο 124 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τον IRRBB και τον CSRBB ⁴¹. Μεταξύ των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη συγκαταλέγονται οι εξής:

- α. αν το ίδρυμα περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού αποτιμώμενα στην εύλογη αξία τους·
- β. αν το ίδρυμα περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού των οποίων ο κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου μπορεί να προκύψει από μια άμεση/έμμεση ή ακόμη και μοντελοποιημένη τιμή αγοράς, ανεξάρτητα από τον τρόπο λογιστικής μεταχείρισής τους·
- γ. η δυνητική συνάφεια των πιστωτικών περιθωρίων στην πρακτική τιμολόγησης διαφορετικών στοιχείων ενεργητικού/παθητικού που εφαρμόζει το ίδρυμα (για παράδειγμα, μέσω ρητών αναφορών σε παρατηρούμενες αγοραίες τιμές ή μέσω πιο έμμεσης συνάφειας)·
- δ. οι διαφορές, εάν υπάρχουν, που εφαρμόζει το ίδρυμα μεταξύ της περιμέτρου για την EVE και τα NII στη μέτρηση του CSRBB (π.χ. λόγω του χρονικού ορίζοντα των NII ή για άλλους λόγους).

284. Για να αναλύσουν τον τρόπο μέτρησης του CSRBB από το ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατά περίπτωση, τα σενάρια διαταραχών που λαμβάνει υπόψη το πιστωτικό ίδρυμα, καθώς και τον τρόπο και τους λόγους για τους οποίους οι διαταραχές ενδέχεται να διαφέρουν μεταξύ των επιμέρους στοιχείων του ισολογισμού.

285. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ελέγχουν κατά πόσον το ιδιοσυγκρασιακό περιθώριο αποκλείεται από τον υπολογισμό του CSRBB του ιδρύματος ή αν περιλαμβάνεται αποκλειστικά για λόγους αναλογικότητας και ανεξάρτητα από την κατηγορία της ΔΕΕΑ στην οποία ταξινομείται το ίδρυμα, εφόσον διασφαλίζεται ότι τα μέτρα θα οδηγήσουν σε πιο συντηρητικά αποτελέσματα.

⁴¹ Κατευθυντήριες γραμμές εκδοθείσες βάσει του άρθρου 84 παράγραφος 6 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για τον καθορισμό κριτηρίων σχετικά με τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, τη διαχείριση και τον περιορισμό των κινδύνων που προκύπτουν από δυνητικές μεταβολές στα επιτόκια και σχετικά με την εκτίμηση και την παρακολούθηση του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου στις εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών δραστηριότητες των ιδρυμάτων (EBA/GL/2022/14).

286. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση, τη διαχείριση και τον περιορισμό του CSRBB, ανάλογα με το επίπεδο, την πολυπλοκότητα και την επικινδυνότητα των θέσεων εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών και το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Πρέπει να συνεκτιμούν αν τα πληροφοριακά συστήματα και οι τεχνικές μέτρησης δίνουν τη δυνατότητα στη διοίκηση να προβαίνει σε μέτρηση του CSRBB που ενέχει όλα τα σημαντικά εντός ή εκτός ισολογισμού ανοίγματα (όταν αυτό ισχύει σε επίπεδο ομίλου) στο χαρτοφυλάκιο εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Το πλαίσιο για τον CSRBB πρέπει να υπόκειται σε τακτικές επανεξετάσεις και αξιολογήσεις της αποτελεσματικότητάς του. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον οι σημαντικές παραδοχές μέτρησης επανεξετάζονται τουλάχιστον άπαξ ετησίως και συχνότερα όταν οι συνθήκες της αγοράς μεταβάλλονται ραγδαία.
287. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν αν τα εσωτερικά συστήματα μέτρησης (IMS) του ιδρύματος λαμβάνουν υπόψη όλες τις πηγές του CSRBB που είναι σημαντικές για το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Το IMS πρέπει να βαθμονομείται δεόντως, να επικυρώνεται ανεξάρτητα, να υποβάλλεται σε εκ των υστέρων ελέγχους και να επανεξετάζεται με την κατάλληλη συχνότητα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεκτιμούν κατά πόσον το IMS υποστηρίζεται από τεκμηρίωση, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του CSRBB που ενέχουν το επιχειρηματικό μοντέλο οι δραστηριότητες του ιδρύματος.
288. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο παρακολούθησης και εσωτερικής αναφοράς για τον CSRBB, το οποίο διασφαλίζει την άμεση ανάληψη δράσης στο κατάλληλο επίπεδο ανώτερων διοικητικών στελεχών ή από το διοικητικό όργανο του ιδρύματος, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το κατά πόσον η μονάδα διαχείρισης και ελέγχου αναφέρει τακτικά τα αποτελέσματα της παρακολούθησης στο διοικητικό όργανο και στα ανώτερα διοικητικά στελέχη, με κατάλληλη συχνότητα ανάλογα με την κλίμακα, την πολυπλοκότητα και το επίπεδο των ανοιγμάτων CSRBB.
289. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο πλαίσιο ελέγχου και τις κατάλληλες εγγυήσεις για τον περιορισμό των σημαντικών ανοιγμάτων του στον CSRBB σύμφωνα με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου του καθώς και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου. Η λειτουργία εσωτερικού ελέγχου πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις ενοποιημένες οντότητες, όλες τις γεωγραφικές τοποθεσίες και όλες τις χρηματοοικονομικές δραστηριότητες. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη λειτουργικότητα της λειτουργίας εσωτερικής επιθεώρησης, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον οι έλεγχοί του διεξάγονται με επαρκή συχνότητα και καλύπτουν τα κύρια στοιχεία του πλαισίου CSRBB.

6.5.4. Σύνοψη των πορισμάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

290. Κατόπιν των ανωτέρω αξιολογήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τον IRRBB και τον CSRBB του ιδρύματος. Η εν λόγω άποψη πρέπει να

αποτυπώνεται σε μια σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από βαθμολογία με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 12. Αν, βάσει της σημασίας ορισμένων υποκατηγοριών κινδύνου, η αρμόδια αρχή αποφασίσει να τις αξιολογήσει και να τις βαθμολογήσει μεμονωμένα, πρέπει να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι οδηγίες που παρέχονται στον παρόντα πίνακα, στο μέτρο του δυνατού.

Πίνακας 12. Εποπτικά ζητήματα για τη βαθμολόγηση του IRRBB και του CSRBB

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	Για τον IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων δεν είναι σημαντική/είναι πολύ χαμηλή. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων δεν είναι σημαντική/είναι πολύ χαμηλή. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) δεν είναι σημαντική/είναι πολύ χαμηλή. 	Για τον IRRBB και τον CSRBB: <ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος όσον αφορά τον κίνδυνο επιτοκίου και τον κίνδυνο πιστωτικού περιθωρίου, αφενός, και της συνολικής στρατηγικής του και της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου, αφετέρου. • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο επιτοκίου και τον κίνδυνο πιστωτικού περιθωρίου είναι εύρωστο και προβλέπει σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των τμημάτων διαχείρισης και ελέγχου.
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	Για τον IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι χαμηλή έως μέτρια. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι χαμηλή έως μέτρια. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) είναι χαμηλή έως μέτρια. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς του κινδύνου επιτοκίου και του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου είναι κατάλληλα. • Υπάρχουν σαφώς καθορισμένα όρια εσωτερικής πολιτικής και αντίστοιχα μέτρα μετριασμού του κινδύνου, καθώς και πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο επιτοκίου και τον κίνδυνο πιστωτικού περιθωρίου (εφόσον είναι σημαντικοί), τα οποία είναι άρτια και συνάδουν με τη στρατηγική του ιδρύματος και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου.
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών	Για τον IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι μέτρια έως υψηλή. 	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει ασυνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος όσον αφορά τον κίνδυνο επιτοκίου και τον κίνδυνο πιστωτικού περιθωρίου,

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου
	επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι μέτρια έως υψηλή. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) είναι μέτρια έως υψηλή. 	<p>αφενός, και της συνολικής στρατηγικής και της διάθεσης ανάληψης κινδύνου του, αφετέρου.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο επιτοκίου και τον κίνδυνο πιστωτικού περιθωρίου δεν διαχωρίζει επαρκώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των τμημάτων διαχείρισης και ελέγχου.
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και ελέγχου κινδύνου.	<p>Για τον IRRBB:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας στις μεταβολές των επιτοκίων είναι υψηλή. • Η ευαισθησία των κερδών στις μεταβολές των επιτοκίων είναι υψηλή. • Η ευαισθησία της οικονομικής αξίας και των κερδών στις μεταβολές των υποκείμενων παραδοχών (π.χ. στην περίπτωση προϊόντων με ενσωματωμένο δικαίωμα προαίρεσης που ανήκει στον πελάτη) είναι υψηλή. 	<ul style="list-style-type: none"> • Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου επιτοκίου και κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. • Τα όρια εσωτερικής πολιτικής, τα μέτρα μετριασμού του κινδύνου ή/και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου επιτοκίου και του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου (εφόσον είναι σημαντικοί) δεν ευθυγραμμίζονται μεταξύ τους ή δεν συνάδουν με τη στρατηγική κινδύνου του ιδρύματος και και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου.

291. Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο των εποπτικών μέτρων που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που εντοπιστούν ελλείψεις στο πλαίσιο διαχείρισης του IRRBB και του CSRBB του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το είδος του μέτρου με βάση την αποτελεσματικότητά του σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαπιστωθείσα έλλειψη. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ) ή συνδυασμό αυτών, εφόσον αυτά κριθούν καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων.

Πίνακας 13. Πιθανά και μη εξαντλητικά εποπτικά μέτρα για τον IRRBB και τον CSRBB

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1, στοιχεία β), δ), ε), στ), ι) και ιβ), καθώς και το άρθρο 84 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το πιστωτικό ίδρυμα:
A. να ενισχύσει την ικανότητά του να διεξάγει ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
B. να ενισχύσει την υποβολή πληροφοριών αναφοράς σχετικά με τη διαχείριση του IRRBB προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1, στοιχεία β), δ), ε), στ), ι) και ιβ), καθώς και το άρθρο 84 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το πιστωτικό ίδρυμα:

Γ. να εφαρμόζει διαφοροποιημένα εσωτερικά όρια, προκειμένου να μειώσει τον εγγενή κίνδυνο των δραστηριοτήτων, των προϊόντων και των συστημάτων·

Δ. να υποβάλλει πρόσθετες ή συχνότερες αναφορές σχετικά με τις θέσεις IRRBB του ιδρύματος·

Ε. να χρησιμοποιεί την τυποποιημένη μεθοδολογία για τον IRRBB·

ΣΤ. να καθορίζει παραδοχές για την ανάπτυξη υποδειγμάτων και παραμέτρων, εκτός από εκείνες που προσδιορίζονται από τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα της EAT (σύμφωνα με το άρθρο 98 παράγραφος 5 στοιχείο β) τελευταίο εδάφιο της οδηγίας 2013/36/ΕΕ).

Τίτλος 7. Αξιολόγηση κινδύνων κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

7.1. Γενικές παρατηρήσεις

292. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν μέσω της αξιολόγησης των κινδύνων κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ το κατά πόσον τα ίδια κεφάλαια που διατηρεί το ίδρυμα παρέχουν επαρκή κάλυψη των κινδύνων κεφαλαίου στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί αξιολογούνται ως σημαντικοί γι' αυτό.
293. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εκπληρώνουν την υποχρέωσή τους αυτή προσδιορίζοντας και καθορίζοντας την ποσότητα (ποσό) και την ποιότητα (σύνθεση) των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που απαιτείται να διαθέτει το ίδρυμα για την κάλυψη, ειδικών κινδύνων για το ίδρυμα, κινδύνων και στοιχείων κινδύνων που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς στις P1R και, όπου απαιτείται, τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για την αντιμετώπιση ελλείψεων σε υποδείγματα, ελέγχους, διακυβέρνηση ή άλλες ελλείψεις, καθώς και του κινδύνου που προκύπτει από το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος (P2R για κινδύνους πέραν του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και P2R-LR τον για κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης).
294. Σε περίπτωση που αναμένονται ή πιθανολογούνται σημαντικές επιπτώσεις στο κεφαλαιακό προφίλ του ιδρύματος λόγω σημαντικών αλλαγών στο κανονιστικό πλαίσιο για τον προσδιορισμό των P1R (π.χ. αύξηση ή μείωση του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο) ή στην εφαρμογή του στο συγκεκριμένο ίδρυμα (όπως το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αλληλεπίδραση μεταξύ των επιπτώσεων αυτών και των P2R. Η αξιολόγηση αυτή μπορεί να οδηγήσει σε επαναπροσδιορισμό (είτε προς τα πάνω είτε προς τα κάτω) του επιπέδου ή της σύνθεσης των P2R ώστε να διασφαλιστεί ότι οι συνολικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος συνάδουν με το άρθρο 104α παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ιδίως ότι οι P2R καλύπτουν κινδύνους ή στοιχεία κινδύνων που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από τις P1R. Για τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να

αυξήσουν τη συχνότητα της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, όπως ορίζεται στο μοντέλο συμμετοχής ΔΕΕΑ στην ενότητα 2.4, ή συγκεκριμένων στοιχείων αυτής.

295. Για την αντιμετώπιση δυνητικής κεφαλαιακής ανεπάρκειας, μεταξύ άλλων υπό ακραίες συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της θέσπισης και κοινοποίησης P2G και P2G-LR· πρόκειται για την ποσότητα (ποσό) και ποιότητα (σύνθεση) των ιδίων κεφαλαίων που αναμένεται να διατηρεί το ίδρυμα πέραν των συνολικών του κεφαλαιακών απαιτήσεων ή των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης.
296. Κατά τον καθορισμό των P2R και, κατά περίπτωση, των P2G, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
- α. να λαμβάνουν υπόψη τυχόν εποπτικά μέτρα που έχουν εφαρμόσει ή σκοπεύουν να εφαρμόσουν στο συγκεκριμένο ίδρυμα·
 - β. να αιτιολογούν σαφώς όλα τα στοιχεία των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων για τις P2R και τις P2R-LR, καθώς και για τις P2G και τις P2G-LR·
 - γ. να εφαρμόζουν τις P2R και τις P2R-LR, καθώς και τις P2G και τις P2G-LR με συνεπή τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται ευρεία συνοχή των αποτελεσμάτων της προληπτικής εποπτείας μεταξύ των ιδρυμάτων.
297. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος και τον αντίκτυπο ακραίων σεναρίων σε αυτά, καθώς και τους κινδύνους που ενέχει η υπερβολική μόχλευση, ως βασικό καθοριστικό παράγοντα για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος. Η απόφαση αυτή πρέπει να συνοψίζεται σε μια βαθμολογία, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις παραμέτρους που αναφέρονται στο τέλος του παρόντος τίτλου.

7.2. Προσδιορισμός της κεφαλαιακής απαίτησης του Πυλώνα 2 για κινδύνους άλλους από τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2R)

298. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν P2R για κινδύνους άλλους από τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης, όταν εντοπίζουν οποιαδήποτε από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 104α παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ για ένα ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένων ιδίως:
- α. του κινδύνου μη αναμενόμενων ζημιών και αναμενόμενων ζημιών που δεν καλύπτονται επαρκώς από προβλέψεις, κατά τη διάρκεια δωδεκάμηνης περιόδου (εκτός εάν ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 καθορίζει απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων για διαφορετική περίοδο), τις οποίες αντιμετωπίζουν μεμονωμένα ιδρύματα λόγω των δραστηριοτήτων τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αντικατοπτρίζουν τον αντίκτυπο ορισμένων οικονομικών εξελίξεων και εξελίξεων της αγοράς·
 - β. ελλείψεων του υποδείγματος που χρησιμοποιείται στις εσωτερικές προσεγγίσεις για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων («ελλείψεις ρυθμιστικού υποδείγματος»), όπως αξιολογούνται στο πλαίσιο του άρθρου 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, εξαιρουμένων

εκείνων που καλύπτονται ήδη από το γεγονός ότι το συγκεκριμένο ίδρυμα υπόκειται στο κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού 575/2013.

- γ. ελλείψεων στην εσωτερική διακυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εσωτερικού ελέγχου και άλλων ελλείψεων, καθώς και κινδύνων που απορρέουν από το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, οι οποίοι εντοπίστηκαν κατόπιν της αξιολόγησης κινδύνου που περιγράφεται στους τίτλους 4 έως 6, εφόσον άλλα εποπτικά μέτρα δεν έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά ή κρίθηκαν ανεπαρκή για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί.

7.2.1. Καθορισμός των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη μη αναμενόμενων ζημιών

299. Κατά τον καθορισμό των P2R για τον κίνδυνο μη αναμενόμενων ζημιών σύμφωνα με το στοιχείο α) της επόμενης παραγράφου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κάθε είδος κινδύνου που ενδέχεται να διακυβεύσει την κεφαλαιακή θέση του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις P2R για την κάλυψη του κινδύνου μη αναμενόμενων ζημιών, προσδιορίζοντας το κεφάλαιο που θεωρείται επαρκές για την κάλυψη του είδους του κινδύνου και αφαιρώντας το σχετικό μέρος των P1R.
300. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν, ανά κίνδυνο, τα ποσά κεφαλαίου που θεωρούνται επαρκή, εντοπίζοντας, αξιολογώντας και ποσοτικοποιώντας τους κινδύνους στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα, και να λαμβάνουν υπόψη το πλήρες προφίλ κινδύνου του ιδρύματος. Ο προσδιορισμός των ποσών κεφαλαίου που θεωρούνται επαρκή πρέπει να περιλαμβάνει:
- α. τους ειδικούς κινδύνους για κάθε μεμονωμένο ίδρυμα ή στοιχεία κινδύνων που δεν καλύπτονται από τις P1R.
 - β. τους ειδικούς κινδύνους για κάθε μεμονωμένο ίδρυμα ή στοιχεία τέτοιων κινδύνων που δεν καλύπτονται επαρκώς από τις P1R.
301. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ποσό του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές για την κάλυψη κάθε κινδύνου που προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 79 έως 85 και 87α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ δεν είναι χαμηλότερο από το σχετικό μέρος των P1R που καλύπτει τον εν λόγω κίνδυνο. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις όπου ο ουσιαστικός διαχωρισμός του ποσού κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές ανά κίνδυνο αποτελεί υπερβολική επιβάρυνση, ιδίως για μικρά ιδρύματα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμμορφώνονται προς την πρώτη πρόταση της παρούσας παραγράφου καταβάλλοντας κάθε δυνατή προσπάθεια και χρησιμοποιώντας τους υπολογισμούς της ΔΑΕΕΚ, την εποπτική κρίση και άλλες πηγές πληροφοριών.
302. Κατά τον προσδιορισμό, την αξιολόγηση και την ποσοτικοποίηση των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται το ίδρυμα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βασίζονται στις ακόλουθες πηγές πληροφοριών:

- α. την ΔΑΕΕΚ και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της από την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, εφόσον κρίνεται αξιόπιστη ή μερικώς αξιόπιστη σύμφωνα με τις παραγράφους 306 έως 308;
 - β. τις εποπτικές αναφορές·
 - γ. το αποτέλεσμα της εποπτικής αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων τυχόν σχετικών προηγούμενων εποπτικών δραστηριοτήτων, και της συγκριτικής αξιολόγησης, καθώς και άλλα συναφή στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προκύπτουν από την αλληλεπίδραση και τον διάλογο με το ίδρυμα.
303. Η ΔΑΕΕΚ και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές ως μία από τις βασικές παραμέτρους για τον προσδιορισμό και την αξιολόγηση των κινδύνων που αφορούν το ίδρυμα. Ο προσδιορισμός του ποσού του κεφαλαίου που θεωρείται επαρκές και των P2R ανά κίνδυνο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους υπολογισμούς της ΔΑΕΕΚ, εάν κρίνεται αξιόπιστη ή μερικώς αξιόπιστη, καθώς και τα αποτελέσματα της εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης και άλλα σχετικά στοιχεία, κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανομένης της εποπτικής κρίσης.
304. Για τους σκοπούς του άρθρου 98 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τον καθορισμό των P2R, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν και να εξετάζουν τις επιπτώσεις της διαφοροποίησης που προκύπτουν από γεωγραφικούς, κλαδικούς ή άλλους παράγοντες εντός κάθε κατηγορίας σημαντικού κινδύνου (διαφοροποίηση εντός κινδύνου). Για κάθε κίνδυνο κεφαλαίου που καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι εν λόγω επιπτώσεις διαφοροποίησης δεν πρέπει να μειώνουν τις ελάχιστες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
305. Ωστόσο, η διαφοροποίηση μεταξύ κινδύνων διαφορετικών κατηγοριών, συμπεριλαμβανομένων όσων καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (διαφοροποίηση μεταξύ κινδύνων) δεν πρέπει να θεωρείται μέρος του καθορισμού των P2R.

Υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ

306. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ εκτιμώντας το κατά πόσον είναι:
- α. αναλυτικοί: οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες πρέπει να επιτρέπουν την ανάλυση των υπολογισμών ανά κατηγορία κινδύνου, παρά να παρουσιάζουν έναν ενιαίο υπολογισμό (οικονομικού κεφαλαίου) ο οποίος καλύπτει όλους τους κινδύνους·
 - β. αξιόπιστοι: οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες που χρησιμοποιήθηκαν πρέπει να καλύπτουν αποδεδειγμένα τον κίνδυνο που επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν (π.χ. ο υπολογισμός του κινδύνου συγκέντρωσης πρέπει να χρησιμοποιεί κατάλληλες αναλύσεις ανά τομέα οι οποίες αντικατοπτρίζουν τις πραγματικές συσχετίσεις και τις συνθέσεις του δανειακού χαρτοφυλακίου) και πρέπει να είναι επαρκώς ισχυροί, σταθεροί, ευαίσθητοι στον κίνδυνο και συντηρητικοί ώστε να ποσοτικοποιούν επαρκώς τις ζημίες που συνδέονται με τους

κινδύνους. Οι εν λόγω υπολογισμοί/μεθοδολογίες πρέπει να συνάδουν με τις στρατηγικές διαδικασίες των ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης για ανάληψη κινδύνων.

- γ. κατανοητοί: οι υποκείμενοι παράγοντες και οι βασικές παραδοχές των υπολογισμών/μεθοδολογιών πρέπει να προσδιορίζονται με σαφήνεια. Ένας υπολογισμός με τη μέθοδο του «μαύρου κουτιού» δεν πρέπει να γίνεται αποδεκτός. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα παρέχει επεξήγηση των βασικών παραδοχών που χρησιμοποιούνται, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον του χρονικού ορίζοντα, των επιπέδων εμπιστοσύνης, των παραδοχών συσχέτισης, των βασικών παραμέτρων, των πλέον εσφαλμένων τομέων των μοντέλων που χρησιμοποιούνται, και του τρόπου με τον οποίο αυτοί λαμβάνονται υπόψη και διορθώνονται στον τελικό υπολογισμό της ΔΑΕΕΚ.
- δ. συγκρίσιμοι: οι υπολογισμοί/μεθοδολογίες πρέπει να αναφέρουν σαφώς τις βασικές παραδοχές όσον αφορά το συνολικό επίπεδο συντηρητισμού, τις περιόδους διακράτησης/τους ορίζοντες κινδύνου και τα επίπεδα εμπιστοσύνης (ή ισοδύναμη μέτρηση), προκειμένου να καταστεί δυνατή η προσαρμογή που μπορεί να ζητηθεί ή να τεθεί σε εφαρμογή από τις αρμόδιες αρχές προκειμένου να διευκολυνθεί η συγκρισιμότητα με τα ομοειδή ιδρύματα και η εποπτική συγκριτική αξιολόγηση.

307. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ, συγκρίνοντάς τους με το αποτέλεσμα των εποπτικών συγκριτικών αξιολογήσεων για τους ίδιους κινδύνους, και άλλα συναφή δεδομένα.

308. Ο υπολογισμός της ΔΑΕΕΚ πρέπει να θεωρείται εν μέρει αξιόπιστος όταν, παρά το γεγονός ότι δεν πληροί όλα τα κριτήρια της παραγράφου 306, εξακολουθεί να εμφανίζεται επαρκώς αξιόπιστος, αν και κάτι τέτοιο πρέπει να συμβαίνει σε εξαιρετικές περιπτώσεις και να συνοδεύεται από ενέργειες για τη βελτίωση των ελλείψεων που εντοπίζονται στον υπολογισμό της ΔΑΕΕΚ.

Εποπτικοί δείκτες συγκριτικής αξιολόγησης και άλλα συναφή δεδομένα

309. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν εποπτικούς δείκτες συγκριτικής αξιολόγησης για κάθε συγκεκριμένο κίνδυνο ως μέσο ελέγχου των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή για στοιχεία τέτοιων κινδύνων, που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ή για την περαιτέρω στήριξη του καθορισμού των P2R ανά επιμέρους κίνδυνο, ιδιαίτερα όταν οι υπολογισμοί της ΔΑΕΕΚ για τους εν λόγω σημαντικούς κινδύνους, ή για τα στοιχεία τέτοιων κινδύνων, θεωρούνται αναξιόπιστοι ή δεν είναι διαθέσιμοι.

310. Οι εποπτικοί δείκτες συγκριτικής αξιολόγησης πρέπει να αναπτύσσονται για να παρέχουν ένα συνετό, συνεπές (δηλαδή, κατά περίπτωση, βαθμονομημένο σε ισοδύναμες περιόδους διακράτησης/χρονικούς ορίζοντες του κινδύνου και επίπεδα εμπιστοσύνης όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013), διαφανές και συγκρίσιμο μέτρο με το οποίο υπολογίζονται και συγκρίνονται μεταξύ των ιδρυμάτων τα κεφάλαια που θεωρούνται κατάλληλα για έναν δεδομένο κίνδυνο.

311. Κατά την εφαρμογή εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το επιχειρηματικό μοντέλο των ιδρυμάτων και, στον βαθμό που κρίνεται σκόπιμο, να τους συμπληρώνουν με την εφαρμογή εποπτικής κρίσης ώστε να λαμβάνονται υπόψη ειδικοί ανά επιχειρηματικό μοντέλο και ανά ίδρυμα παράγοντες.
312. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν άλλα συναφή δεδομένα για να στηρίζουν τον καθορισμό των P2R ανά κίνδυνο. Άλλα συναφή δεδομένα μπορούν να περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων κινδύνου (σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον τίτλο 6), συγκρίσεις μεταξύ ομάδων ομοειδών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένης(-ων) της αναφοράς/των αναφορών και των εποπτικών δεικτών αναφοράς που εκδίδονται από την EAT.
313. Τα άλλα συναφή δεδομένα πρέπει να παρακινούν την αρμόδια αρχή να επανεκτιμήσει την καταλληλότητα/αξιοπιστία της ΔΑΕΕΚ/της εποπτικής συγκριτικής αξιολόγησης για συγκεκριμένο κίνδυνο ή/και να προσαρμόσει το αποτέλεσμα, όταν υφίστανται αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβειά του.
314. Για να διασφαλίζεται η συνέπεια κατά τον καθορισμό των P2R, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν αποτελέσματα άλλων ομοειδών ιδρυμάτων που έχουν καθοριστεί για την ανάλυση κινδύνων κεφαλαίου, όπως ορίζεται στον τίτλο 6.
315. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη εποπτική συγκριτική αξιολόγηση και άλλα συναφή στοιχεία για τον προσδιορισμό των P2R, στο πλαίσιο του διαλόγου με το ίδρυμα, πρέπει να εξηγούν το σκεπτικό και τις γενικές αρχές στις οποίες βασίζονται τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται.

7.2.2. Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη των ελλείψεων του ρυθμιστικού υποδείγματος που δεν καλύπτονται από το γεγονός ότι ένα ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων

316. Εάν, στο πλαίσιο επανεξέτασης των προσεγγίσεων εσωτερικών διαβαθμίσεων για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων, οι αρμόδιες αρχές εντοπίσουν ελλείψεις στα υποδείγματα που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε υποεκτίμηση των P1R, πρέπει να προσδιορίζουν τις P2R μόνον εφόσον αυτό κριθεί πιο κατάλληλο από άλλα εποπτικά μέτρα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις P2R για την κάλυψη των ακόλουθων ελλείψεων:
- α. όταν δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο των P1R μέσω άλλων εποπτικών μέτρων, όπως η απαίτηση από τα ιδρύματα να προσαρμόσουν τα μοντέλα τους ή να εφαρμόσουν κατάλληλο περιθώριο συντηρητισμού στις εκτιμήσεις τους·
 - β. συνεκτιμώντας το κατά πόσον το ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και, εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση, προβαίνοντας στις ενέργειες που αναλύονται στην επόμενη παράγραφο.

Οι εν λόγω P2R πρέπει να καθορίζονται μόνον ως προσωρινό μέτρο, στο πλαίσιο αντιμετώπισης των ελλείψεων.

317. Όταν ένα ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων, όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να διασφαλίζουν ότι το ονομαστικό ποσό των P2R δεν αυξάνεται αυτόματα ως αποτέλεσμα του ότι το ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων («προσωρινό ανώτατο όριο»), σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφος 6 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Για τον σκοπό αυτό, το εφαρμοστέο ποσοστό των P2R που έχουν προηγουμένως κοινοποιηθεί στο ίδρυμα από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με τον τελευταίο κύκλο ΔΕΕΑ θα εφαρμοστεί στο συνολικό ποσό ανοίγματος σε κίνδυνο χωρίς εφαρμογή του κατώτατου ορίου του ιδρύματος (U-TREA), όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Η προσέγγιση αυτή θα παραμείνει σε ισχύ έως τη διενέργεια της επανεξέτασης που περιγράφεται στο στοιχείο β)·
- β. να επανεξετάζουν χωρίς καθυστέρηση, και το αργότερο έως την ημερομηνία λήξης της επόμενης ΔΕΕΑ, τις P2R που έχουν επιβληθεί στο ίδρυμα σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτής της επανεξέτασης, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει:
 - i. να αφαιρούν κάθε μέρος των P2R που μπορεί να καλύπτει ελλείψεις από τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων για τον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων που καλύπτονται ήδη από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων, προκειμένου να εξαλείψουν τις τυχόν πιθανές επιπτώσεις διπλής μέτρησης·
 - ii. να εξετάζουν αν υπάρχουν αριθμητικές επιπτώσεις (δηλαδή όταν η αύξηση του ονομαστικού ποσού των P2R δεν οφείλεται σε αύξηση του κινδύνου, αλλά προκύπτει από το ότι οι P2R εκφράζονται ως ποσοστό του Συνολικού Ποσού Ανοίγματος σε Κίνδυνο) στο ονομαστικό ποσό TREA που προκύπτει από την αυτόματη αύξηση του TREA λόγω του γεγονότος ότι το ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων, και να τις απαλείφουν κατά περίπτωση·
- γ. να κοινοποιούν στα ιδρύματα τις εφαρμοστέες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων μετά την επανεξέταση που αναφέρεται στο στοιχείο β), δίνοντας έμφαση, ιδίως, σε τυχόν ευρήματα που σχετίζονται με στοιχεία διπλής μέτρησης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να απαιτήσουν από τα ιδρύματα να γνωστοποιούν, στο πλαίσιο της υποβολής αναφορών του Πυλώνα 3, τον αντίκτυπο είτε του προσωρινού ανώτατου ορίου είτε της επανεξέτασης της διπλής μέτρησης –ανάλογα με το ποιο μέτρο είναι εφαρμοστέο κατά την ημερομηνία αναφοράς– στις αναφερόμενες P2R.

318. Για τους σκοπούς της προηγούμενης παραγράφου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενθαρρύνουν τα ιδρύματα να τις ενημερώνουν σε πρώιμο στάδιο όταν προβλέπουν (με βάση εκτιμήσεις) ότι ενδέχεται να δεσμευτούν από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων. Σκοπός είναι να διευκολυνθεί, στο μέτρο του δυνατού, ο έλεγχος των στοιχείων διπλής μέτρησης που περιγράφονται στην προηγούμενη παράγραφο.

319. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την επανεξέταση που περιγράφεται στην παράγραφο 317 κατά τη στιγμή που ένα ίδρυμα δεσμεύεται για πρώτη φορά από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων. Μετά την περάτωση αυτής της επανεξέτασης, το

προσωρινό ανώτατο όριο για τις P2R δεν ισχύει και οι P2R που γνωστοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές εφαρμόζονται στο TREA που προκύπτει με την εφαρμογή του κατώτατου ορίου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι, εφόσον ένα ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων, δεν επιβάλλονται πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που θα συνεπάγονταν διπλή καταμέτρηση των κινδύνων οι οποίοι καλύπτονται ήδη πλήρως από το γεγονός ότι το ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφος 8 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και με την παράγραφο 294.

7.2.3. Καθορισμός ιδίων κεφαλαίων ή άλλων μέτρων για την κάλυψη άλλων ελλείψεων

320. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις P2R ώστε να καλύπτονται οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν στο πλαίσιο της αξιολόγησης κινδύνου που περιγράφεται στους τίτλους 4 έως 6, εφόσον άλλα εποπτικά μέτρα δεν αποδείχθηκαν αποτελεσματικά ή κρίθηκαν ανεπαρκή για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν τις εν λόγω πρόσθετες P2R μόνο ως προσωρινό μέτρο, ενόσω αντιμετωπίζονται οι ελλείψεις.
321. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν P2R μόνο για την κάλυψη του κινδύνου χρηματοδότησης –ο οποίος εντοπίζεται μετά από την αξιολόγηση κινδύνων που αναφέρεται στον τίτλο 8– όταν κάτι τέτοιο θεωρείται περισσότερο ενδεδειγμένο από άλλα εποπτικά μέσα.
322. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα επανειλημμένα αδυνατεί να καθορίσει ή να διατηρήσει επαρκές επίπεδο ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη των P2G, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν P2R για την κάλυψη του εν λόγω πρόσθετου κινδύνου το αργότερο δύο χρόνια μετά την παραβίαση της καθοδήγησης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αναβάλουν την εν λόγω απόφαση όταν επιτρέπουν στα ιδρύματα να λειτουργούν κάτω από το επίπεδο καθοδήγησης λόγω οικονομικών συνθηκών ή συνθηκών της αγοράς ή ειδικών συνθηκών ανά ίδρυμα, σύμφωνα με τις παραγράφους 452 και 453.

7.2.4. Προσδιορισμός της σύνθεσης των κεφαλαιακών απαιτήσεων του Πυλώνα 2

323. Εφόσον κρίνεται αναγκαίο και λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να απαιτήσουν από το ίδρυμα να καλύψει τις P2R με υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου από εκείνη που αναφέρεται στο άρθρο 104α παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ⁴². Η απόφαση αυτή πρέπει να αιτιολογείται με σαφήνεια, επισημαίνοντας τις ειδικές περιστάσεις που οδήγησαν στη λήψη της. Στις αιτιολογήσεις τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παραπέμπουν σε στοιχεία όπως:

- a. την ειδική φύση του ιδρύματος, τη μετοχική δομή του και, κατά περίπτωση, τη διάρθρωση του ομίλου, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει τη δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων·

⁴² Τουλάχιστον το 56,25% του κεφαλαίου κοινών μετοχών κατηγορίας 1 και τουλάχιστον το 75% του κεφαλαίου της κατηγορίας 1.

- b. την ειδική φύση των κινδύνων που αντιμετωπίζει το μεμονωμένο ίδρυμα, οι οποίοι ενδέχεται να οδηγήσουν σε ιδιαίτερα ταχεία εξάντληση του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.

7.3. Κεφαλαιακές Απαιτήσεις του πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2R-LR)

324. Όταν, ως αποτέλεσμα της αξιολόγησης του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, σύμφωνα με το άρθρο 104α παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις P2R-LR για την αντιμετώπιση του εν λόγω κινδύνου, πρέπει να προσθέσουν την εν λόγω απαίτηση στην απαίτηση ιδίων κεφαλαίων με βάση τον δείκτη μόχλευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και όχι στις P1R με βάση το TREA, όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την απαίτηση του δείκτη μόχλευσης και τις P2R-LR ως ξεχωριστή δέσμη απαιτήσεων που βασίζονται στο TREA και τις P2R για όλα τα άλλα είδη κινδύνου (δηλαδή τα διαθέσιμα ίδια κεφάλαια μπορούν να χρησιμοποιηθούν ταυτόχρονα για την κάλυψη των απαιτήσεων στη δέσμη που βασίζεται στο TREA και στη δέσμη που βασίζεται στον δείκτη μόχλευσης των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων).

7.3.1. Αξιολόγηση κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης

325. Σύμφωνα με την έννοια του δείκτη μόχλευσης (και τη δέσμη των απαιτήσεών του) ως μηχανισμού ασφαλείας για τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που βασίζονται στο TREA, κατά την αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εστιάζουν σε δυνητικά ουσιώδεις αδυναμίες που δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, όπως ορίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι οποίες ενδέχεται να προβλέπουν διορθωτικά μέτρα για τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ιδρύματος, τα οποία δεν προβλέπονταν στο επιχειρηματικό του σχέδιο.

326. Κατά την αξιολόγηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν όλες τις ακόλουθες πτυχές και να προσαρμόζουν το βάθος της αξιολόγησης κάθε πτυχής σύμφωνα με τη σημασία της για το ίδρυμα:

- α. Τα στοιχεία κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που θεωρείται ότι δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ως αποτέλεσμα ιδίως:
 - i. ρυθμιστικού αρμπιτράζ / βελτιστοποίησης του δείκτη μόχλευσης με την ανταλλαγή ανοιγμάτων που υπολογίζονται στον δείκτη μόχλευσης για οικονομικά παρόμοια ανοίγματα που μπορεί να λαμβάνονται λιγότερο υπόψη στον υπολογισμό του δείκτη μόχλευσης·
 - ii. ρυθμιστικού αρμπιτράζ / βελτιστοποίησης με την ελαχιστοποίηση του ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης με τη μορφή προσωρινών μειώσεων του όγκου συναλλαγών σε

βασικές χρηματοπιστωτικές αγορές (ιδίως στη χρηματαγορά, σε ορισμένες δραστηριότητες όπως οι ΣΧΤ, αλλά και στην αγορά παραγώγων) γύρω από ημερομηνίες αναφοράς που έχουν ως αποτέλεσμα την αναφορά και τη δημοσιοποίηση αυξημένων δεικτών μόχλευσης («δραστηριότητες κάλυψης παραθύρων»)-

- iii. ειδικών χαρακτηριστικών του επιχειρηματικού μοντέλου, επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή άλλων τραπεζικών ιδιαιτεροτήτων που είτε αυξάνουν είτε μειώνουν τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα εκτίθεται στον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης, αλλά δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς στον υπολογισμό του δείκτη μόχλευσης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατά περίπτωση, τα υψηλά ανοίγματα σε πωληθέντα δικαιώματα προαίρεσης επί μετοχικών ή αρνητικών θέσεων μέσω πιστωτικών παραγώγων που μπορεί να έχουν αυξημένο άνοιγμα σε ανώτατες ζημίες, καθώς οι θέσεις αυτές δεν λαμβάνονται πλήρως υπόψη στο άνοιγμα του δείκτη μόχλευσης (σε αντίθεση, για παράδειγμα, με τα πωληθέντα πιστωτικά παράγωγα), και τις συγκεντρώσεις σε ορισμένα εκτός ισολογισμού στοιχεία, όπου οι ιδιοσυγκρασίες που είναι εγγενείς στις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ιδρύματος μπορεί να οδηγήσουν σε αυξημένη μεταβλητότητα των αναλήψεων.
- β. στοιχείων κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που εξαιρούνται ρητά ή δεν αντιμετωπίζονται ρητά από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης, μεταξύ άλλων λόγω των εξαιρέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 429α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ιδίως όταν υπάρχουν ανησυχίες σχετικά με την αξιολόγηση της συνεχούς συμμόρφωσης προς τις προϋποθέσεις για τις εν λόγω εξαιρέσεις και όταν η εξάρτηση από έναν ενιαίο αποκλεισμό είναι εξαιρετικά σημαντική για το ίδρυμα και το εξαιρούμενο ποσό είναι αδικαιολόγητα ευμετάβλητο.
- γ. των μεταβολών του δείκτη μόχλευσης του ιδρύματος και των συνιστωσών του, συμπεριλαμβανομένης της προβλεπόμενης επίπτωσης των τρεχουσών και μελλοντικών αναμενόμενων ζημιών στον δείκτη μόχλευσης, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος.

7.3.2. Προσδιορισμός των P2R-LR

327. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τις P2R-LR ως τη διαφορά μεταξύ του κεφαλαίου που κρίνεται επαρκές για την κάλυψη του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων του δείκτη μόχλευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Το ποσό αυτό δεν μπορεί να είναι αρνητικό.

328. Κατά τον καθορισμό των P2R-LR, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν ιδίως υπόψη τα εξής:

- α. στοιχεία κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που θεωρείται ότι δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται επαρκώς από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, ιδίως όταν η αξιολόγηση των πτυχών που περιγράφονται στις παραγράφους 325 και 326 υποδεικνύει υψηλή ευπάθεια σε σύγκριση με το άνοιγμα του δείκτη.

β. στοιχεία κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που εξαιρούνται ρητά ή δεν καλύπτονται ρητά από την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων του δείκτη μόχλευσης, μεταξύ άλλων λόγω των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 429α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα οποία αξιολογούνται σύμφωνα με την παράγραφο 326 στοιχείο β). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ορίζουν τις P2R-LR μόνο στις περιπτώσεις όπου η ιδιαίτερα εκτεταμένη χρήση ορισμένης εξαίρεσης έχει ως αποτέλεσμα επίπεδο δείκτη μόχλευσης που δεν αντικατοπτρίζει κατάλληλα τον κίνδυνο που αντιμετωπίζει το ίδρυμα.

329. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εντοπίζουν, να αξιολογούν και να ποσοτικοποιούν τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης χρησιμοποιώντας τις πηγές πληροφοριών και τις μεθόδους που ορίζονται στις παραγράφους 302 και 303, χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πηγές πληροφοριών, στον βαθμό που είναι σχετικές με τον κίνδυνο αυτό.

7.3.3. Σύνθεση των P2R-LR

330. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσθέτουν τις P2R-LR στην ελάχιστη απαίτηση για τον δείκτη μόχλευσης των κεφαλαίων της κατηγορίας 1. Προκειμένου να ικανοποιηθεί αυτή η πρόσθετη απαίτηση, τα ιδρύματα πρέπει επίσης να μπορούν να χρησιμοποιούν οποιοδήποτε κεφάλαιο της κατηγορίας 1.

331. Εφόσον κρίνεται αναγκαίο και λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις των ιδρυμάτων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να απαιτήσουν από τα ιδρύματα να καλύψουν τις P2R-LR με υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου από εκείνη που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο. Η απόφαση αυτή πρέπει να αιτιολογείται με σαφήνεια, επισημαίνοντας τις ειδικές περιστάσεις που οδήγησαν στη λήψη της, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση επιμέρους κινδύνου του ιδρύματος και καταστάσεις όπου η υλοποίηση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης ενδέχεται να απαιτεί υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου για την κάλυψη πιθανών ζημιών.

7.4. Συμφωνία με τα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας και τυχόν μακροπροληπτικές απαιτήσεις

332. Κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων του πυλώνα 2 (ή άλλων κεφαλαιακών μέτρων), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμφωνούν τις απαιτήσεις του πυλώνα 2 με τυχόν υφιστάμενες απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος αντιμετωπίζοντας τους ίδιους κινδύνους ή στοιχεία των κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να καθορίζουν απαιτήσεις του πυλώνα 2 ή άλλα κεφαλαιακά μέτρα (συμπεριλαμβανομένων των P2G) όταν ο ίδιος κίνδυνος καλύπτεται ήδη από συγκεκριμένες απαιτήσεις κεφαλαιακού αποθέματος. Τυχόν απαιτήσεις του πυλώνα 2 ή άλλα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει να είναι ειδικά ανά ίδρυμα και δεν πρέπει να καλύπτουν μακροπροληπτικούς ή συστημικούς κινδύνους.

7.5. Προσδιορισμός των TSCR, TSLRR, OCR και OLRR

333. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να υπολογίζουν και να εκφράζουν τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR) σε σχέση με το κεφάλαιο CET1, το κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 και τα συνολικά ίδια κεφάλαια σύμφωνα με τον πίνακα 14 κατωτέρω:

Πίνακας 14. Προσδιορισμός της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR) σε σχέση με το κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, το κεφάλαιο T1 και τα συνολικά ίδια κεφάλαια

	TSCR = (a) + (b)	
	Στοιχείο (α)	Στοιχείο (β)
Όσον αφορά το κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1	Απαίτηση ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	P2R που απαιτείται να τηρούνται υπό μορφή κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 σύμφωνα με την ενότητα 7.2
Όσον αφορά το κεφάλαιο της κατηγορίας 1	Απαίτηση ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	P2R που απαιτείται να τηρούνται υπό μορφή κεφαλαίου κατηγορίας 1 σύμφωνα με την ενότητα 7.2
Όσον αφορά τα συνολικά ίδια κεφάλαια	Απαίτηση ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	Σύνολο P2R που έχουν οριστεί σύμφωνα με την ενότητα 7.2

334. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) (όσον αφορά το κεφάλαιο της κατηγορίας 1) ως άθροισμα των εξής:

- α. της απαίτησης ιδίων κεφαλαίων του δείκτη μόχλευσης σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- β. των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης (που καθορίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια της ενότητας 7.3).

335. Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα να καλύπτουν τις P2R-LR με υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου σύμφωνα με την παράγραφο 331, πρέπει να προσδιορίζουν τις συνολικές απαιτήσεις TSLRR (σε όρους κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1) ως το μέρος των πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων που αναφέρονται στο στοιχείο β) της προηγούμενης παραγράφου, το οποίο απαιτείται από την αρμόδια αρχή να τηρείται υπό τη μορφή κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1.

336. Όταν εξετάζουν το ενδεχόμενο να απαιτήσουν υψηλότερη ποιότητα κεφαλαίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποσκοπούν στην αποφυγή επικαλύψεων με άλλες υφιστάμενες απαιτήσεις στο πλαίσιο της σχετικής δέσμης απαιτήσεων που βασίζεται στο TREA ή στον δείκτη μόχλευσης, καθώς και με τις ελάχιστες απαιτήσεις για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (MREL).

337. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση (OCR) ως άθροισμα των εξής:

- α. της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR)·
- β. των συνδυασμένων κεφαλαιακών απαιτήσεων αποθέματος ασφαλείας.

338. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν την απαίτηση για δείκτη συνολικής μόχλευσης (OLRR) ως άθροισμα των εξής:

- α. των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR)·
- β. της απαίτησης αποθέματος ασφαλείας για τον δείκτη μόχλευσης των παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII) σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

339. Οι αρμόδιες αρχές δεν πρέπει να αποδέχονται στοιχεία και μέσα εκτός από όσα είναι επιλέξιμα για τον καθορισμό των ιδίων κεφαλαίων (όπως ορίζεται στο δεύτερο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013) κατά την αξιολόγηση/υπολογισμό της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR), των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR), των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων (OCR) ή των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης (OLRR).

7.6. Τήρηση των απαιτήσεων υπό ακραίες συνθήκες – Χρήση των P2G και P2G-LR για την αντιμετώπιση των ποσοτικών αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

340. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν μέσω των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος (ποσότητα και σύνθεση) υπό ακραίες συνθήκες και το κατά πόσον είναι απαραίτητη η λήψη εποπτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των P2G, των P2G-LR, του αναθεωρημένου σχεδιασμού κεφαλαιακής ενίσχυσης και άλλων μέτρων για την αντιμετώπιση πιθανών ανεπαρειών. Για την αξιολόγηση της κεφαλαιακής επάρκειας υπό ακραίες συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. τη χρήση των ποιοτικών αποτελεσμάτων (π.χ. ελλείψεις που εντοπίζονται στη διαχείριση και στον έλεγχο κινδύνου) των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων και των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- β. τη χρήση των ποσοτικών αποτελεσμάτων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων, εάν η ΔΑΕΕΚ θεωρείται αξιόπιστη, καθώς και των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 100 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όπως ορίζονται στον τίτλο 11, και συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα:
 - i. του καθορισμού συγκεκριμένων σεναρίων αναφοράς/παραδοχών που πρόκειται να εφαρμόζουν τα ιδρύματα·
 - ii. της διενέργειας ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο συστήματος με τη χρήση συνεπών μεθοδολογιών και σεναρίων που εκτελούνται είτε από ιδρύματα είτε από εποπτικούς φορείς.

341. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, κατά περίπτωση, τα ποσοτικά αποτελέσματα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων όσον αφορά την επάρκεια και την ποιότητα

των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος και να καθορίζουν το κατά πόσον η ποσότητα και η ποιότητα των ιδίων κεφαλαίων επαρκούν για την κάλυψη των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων και ιδίως:

- α. των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων συμπεριλαμβανομένων των συνδυασμένων απαιτήσεων αποθέματος βάσει του βασικού σεναρίου, για μελλοντικό χρονικό ορίζοντα, τουλάχιστον δύο ετών·
- β. της TSCR στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων για μελλοντικό χρονικό ορίζοντα, τουλάχιστον δύο ετών.

342. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν τις P2G και τις P2G-LR και, όταν ο καθορισμός οδηγεί σε θετική αξία, πρέπει να ορίζουν τις P2G και τις P2G-LR για την αντιμετώπιση των ανησυχιών των εποπτικών φορέων σχετικά με την ευαισθησία του ιδρύματος στα δυσμενή σεναρία που χρησιμοποιούνται στις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Οι P2G δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για την κάλυψη κινδύνων ή στοιχείων κινδύνων που καλύπτονται ήδη από τις P2R σύμφωνα με την ενότητα 7.2. Ομοίως, οι P2G-LR δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται για την κάλυψη των πτυχών του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που καλύπτονται ήδη από τις P2R-LR σύμφωνα με την ενότητα 7.3.
343. Το επίπεδο των P2G πρέπει να προστατεύει από πιθανή παραβίαση της TSCR στο πλαίσιο δυσμενούς σεναρίου. Ομοίως, το επίπεδο των P2G-LR πρέπει να παρέχει προστασία έναντι παραβίασης των TSLRR στο πλαίσιο δυσμενούς σεναρίου. Όταν τα ποσοτικά αποτελέσματα των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων υποδηλώνουν ότι το ίδρυμα δεν αναμένεται να παραβιάσει την TSCR βάσει του δυσμενούς σεναρίου, οι αρμόδιες αρχές μπορεί να αποφασίσουν να μην ορίσουν P2G. Ομοίως, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν να μην ορίσουν P2G-LR σε περίπτωση που δεν αναμένεται παραβίαση των TSLRR σύμφωνα με το δυσμενές σενάριο των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.
344. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καθορίζουν και να ορίζουν τις P2G και τις P2G-LR βάσει των αποτελεσμάτων του δυσμενούς σεναρίου εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο ΕΕ που διενεργούνται από την ΕΑΤ ή άλλων σχετικών εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που εκτελούνται σε επίπεδο συστήματος με μελλοντικό χρονικό ορίζοντα τουλάχιστον δύο ετών.
345. Με βάση τη θέσπιση μιας αναλογικής προσέγγισης για ιδρύματα και θυγατρικές διασυννοριακών ομίλων που δεν ανήκουν στην κατηγορία 1, για τον ορισμό και την επικαιροποίηση του P2G και του P2G-LR, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν τα αποτελέσματα απλουστευμένων μορφών εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (π.χ. μέσω της χρήσης προκαθορισμένων εποπτικών σεναρίων αναφοράς, ανάλυσης ευαισθησίας, προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων από την κορυφή προς τη βάση που διενεργούνται από τις ορισθείσες αρχές, επιπτώσεων σε επίπεδο χαρτοφυλακίου από προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων σε ενοποιημένο επίπεδο) προηγούμενων

εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σύμφωνα με την παράγραφο 340. Οι απλουστευμένες μορφές εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων μπορούν να διενεργούνται σε επιμέρους βάση και όχι στο πλαίσιο της άσκησης σε επίπεδο συστήματος.

346. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν και να ορίζουν τις P2G και τις P2G-LR σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης συμμετοχής που ορίζεται στην ενότητα 2.4. Συγκεκριμένα, η ελάχιστη συχνότητα με την οποία προσδιορίζονται και ορίζονται οι P2G και οι P2G-LR πρέπει να είναι η συχνότητα της αξιολόγησης κεφαλαιακής επάρκειας σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης συμμετοχής ΔΕΕΑ.

347. Με την επιφύλαξη της προηγούμενης παραγράφου, οι αρμόδιες αρχές:

- α. πρέπει να αξιολογούν αν το υφιστάμενο επίπεδο των P2G και των P2G-LR εξακολουθεί να είναι κατάλληλο όταν είναι διαθέσιμα τα αποτελέσματα των νέων εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, και να το αναθεωρεί, εάν είναι απαραίτητο·
- β. μπορούν να προσδιορίζουν τις P2G και τις P2G-LR μόνο ανά διετία αντί σε ετήσια βάση, μεταξύ άλλων για ιδρύματα κατηγορίας 1 στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ. Ωστόσο, κατά το έτος που έπεται του έτους προσδιορισμού των P2G, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον οι P2G και οι P2G-LR εξακολουθούν να είναι συναφείς ή πρέπει να επικαιροποιηθούν, βάσει όλων των σχετικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων προηγούμενων εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, σε συνδυασμό με πρόσθετη ανάλυση ευαισθησίας (π.χ. απλουστευμένες μορφές εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων).

348. Κατά τη βαθμονόμηση των P2G, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι ορίζεται σε επίπεδο κατάλληλο για την κάλυψη τουλάχιστον των αναμενόμενων επιπτώσεων ακραίων καταστάσεων, οι οποίες πρέπει να υπολογίζονται βάσει των μεταβολών στον δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (δηλ. λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις κινήσεις του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 όσο και το TREA) κατά το χειρότερο έτος των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και λαμβάνοντας υπόψη το επίπεδο των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων. Η μέγιστη επίπτωση των ακραίων καταστάσεων, για τον καθορισμό των P2G, πρέπει να νοείται ως η διαφορά μεταξύ του χαμηλότερου δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 στο δυσμενές σενάριο για τον ορίζοντα της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του πραγματικού δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 στο σημείο εκκίνησης.

349. Κατά την βαθμονόμηση των P2G-LR, ο μέγιστος αντίκτυπος ακραίων καταστάσεων πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις μεταβολές του κεφαλαίου της κατηγορίας 1 κατά το χειρότερο έτος της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και λαμβανομένων υπόψη των εφαρμοστέων κεφαλαιακών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης. Η μέγιστη επίπτωση των ακραίων καταστάσεων, για τον καθορισμό των P2G-LR, πρέπει να νοείται ως η διαφορά μεταξύ του χαμηλότερου δείκτη μόχλευσης στο δυσμενές σενάριο για τον ορίζοντα της

άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του πραγματικού δείκτη μόχλευσης στο σημείο εκκίνησης.

350. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν το σημείο εκκίνησης των P2G ειδικά για κάθε ίδρυμα, αντισταθμίζοντας στοιχεία που καλύπτουν ήδη κινδύνους που αντικατοπτρίζονται στον μέγιστο αντίκτυπο των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αντισταθμίζουν τα σχετικά μέτρα, ιδίως το απόθεμα ασφαλείας διατήρησης κεφαλαίου, σύμφωνα με την παράγραφο 354. Επιπλέον, κατά τον καθορισμό των σημείων εκκίνησης των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (P2G) και των Κεφαλαιακών κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR), οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν, κατά περίπτωση, άλλες προσαρμογές του μέγιστου αντικτύπου ακραίων καταστάσεων που σχετίζεται με την παραδοχή του στατικού ισολογισμού ή τον διαφορετικό χρονικό ορίζοντα μεταξύ της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και του χρόνου έναρξης.

351. Κατά τον καθορισμό των P2G και των P2G-LR, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν επαρκή σύνδεση μεταξύ των αντίστοιχων σημείων εκκίνησης, καθώς και των τελικών τιμών τους. Για τον σκοπό αυτό, μπορούν να αποφασίσουν να χρησιμοποιήσουν μια προσέγγιση ομαδοποίησης για την ταξινόμηση των ιδρυμάτων σύμφωνα με τα σημεία εκκίνησης των P2G και των P2G-LR, με βάση τις σχετικές εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που ορίζονται στην παράγραφο 344 ή με βάση άλλες προσεγγίσεις που ορίζονται στην παράγραφο 345. Κατά συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσδιορίσουν ένα σταθερό εύρος επιπέδων των P2G και των P2G-LR σε κάθε κλιμάκιο και να ορίσουν τις τελικές P2G και P2G-LR εντός του εύρους του προσδιορισθέντος κλιμακίου ή, κατ' εξαίρεση, εκτός του εύρους του σχετικού κλιμακίου, με βάση τις ειδικές ανά ίδρυμα εκτιμήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποσκοπούν στην αποφυγή φαινομένων «κατακρήμνισης» (cliff effects) μεταξύ κλιμακίων, για παράδειγμα επιτρέποντας μερική αλληλεπικάλυψη μεταξύ των επιπέδων των P2G και των P2G-LR για παρακείμενα κλιμάκια, και πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα τελικά επίπεδα των P2G και των P2G-LR που προκύπτουν είναι συγκεκριμένα για κάθε ίδρυμα.

352. Κατά τον προσδιορισμό των τελικών P2G και των P2G-LR, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, εφόσον τα σχετικά στοιχεία είναι διαθέσιμα κατά περίπτωση, τους ακόλουθους παράγοντες:

- α. το έτος κατά το οποίο σημειώνονται οι μεγαλύτερες επιπτώσεις των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε σχέση με το σημείο εκκίνησης και τον χρονικό ορίζοντα των σεναρίων που χρησιμοποιούνται σε αυτές·
- β. το αποτέλεσμα αξιόπιστης άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς ορισμούς και παραδοχές σεναρίων, ιδίως στις περιπτώσεις που θεωρούνται περισσότερο συναφείς για το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος, ή όταν τα εσωτερικά σενάρια είναι πιο σοβαρά από τα εποπτικά σενάρια·

- γ. τις μεταβολές που επέρχονται μετά την καταληκτική ημερομηνία της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με ουσιώδη επίπτωση στο προφίλ κινδύνου ή την κεφαλαιακή θέση του ιδρύματος (π.χ. πώληση μη εξυπηρετούμενων δανείων). Οι εν λόγω μεταβολές μπορεί να περιλαμβάνουν ενδιάμεσες μεταβολές του προφίλ κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων διαρθρωτικών αλλαγών στη δραστηριότητα ή τον ισολογισμό του ιδρύματος·
- δ. τις σχετικές με τη διαχείριση ενέργειες μετριασμού του ιδρύματος, οι οποίες θεωρούνται αξιόπιστες και απολύτως βέβαιες μετά την εποπτική τους αξιολόγηση·
- ε. τις πληροφορίες σχετικά με εποπτικές γνώμες για τη συνάφεια των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με τη στρατηγική, τα χρηματοοικονομικά σχέδια και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος·
- στ. τη μειωμένη βεβαιότητα σχετικά με την πραγματική ευαισθησία του ιδρύματος σε αντίξοα σενάρια·
- ζ. τυχόν αλληλοεπικαλύψεις με τις P2G ή τις P2G-LR·
- η. τη συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος, όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη συνολική ικανότητα ανάκαμψης στο πλαίσιο του σχεδίου ανάκαμψης ⁴³·
- θ. την ποιότητα (σύνθεση) των διαθέσιμων ίδιων κεφαλαίων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του χειρότερου έτους ακραίων καταστάσεων·
- ι. αν το ίδρυμα βρίσκεται υπό αναδιάρθρωση ή εξυγίανση.

353. Για τον σκοπό προσδιορισμού των P2G, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν αν τα σενάρια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων καλύπτουν όλους τους σημαντικούς κινδύνους που συμβάλλουν στις P2R στην TSCR. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει κυρίως να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι τα δυσμενή μακροοικονομικά σενάρια ενδέχεται να μην καλύπτουν πλήρως ορισμένους κινδύνους, για παράδειγμα τον κίνδυνο συνταξιοδοτικών προϊόντων ή ορισμένα στοιχεία κινδύνου πιστοληπτικής συγκέντρωσης (π.χ. κίνδυνος συγκέντρωσης σε μία μόνο επιχείρηση), που μπορεί να ενισχύσουν πιθανές απώλειες στο πλαίσιο δοκιμασμένων δυσμενών σεναρίων.

354. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον βαθμό στον οποίο οι ισχύουσες συνδυασμένες απαιτήσεις αποθέματος και άλλα εφαρμοστέα μέτρα καλύπτουν ήδη τους κινδύνους που προκύπτουν από τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές:

- α. πρέπει να αντισταθμίσουν τις P2G έναντι του Αποθέματος Ασφαλείας Διατήρησης Κεφαλαίου (CCB), λόγω της εκ φύσεως αλληλεπικάλυψης των P2G και του CCB.
- β. σε εξαιρετικές περιπτώσεις, πρέπει να αντισταθμίζουν τις P2G κατά περίπτωση έναντι του αντικυκλικού κεφαλαίου αποθέματος ασφαλείας (CCyB) —επισημαίνεται ότι καταρχήν δεν αναμένεται καμία αλληλεπικάλυψη μεταξύ τους— με βάση την εξέταση των υποκείμενων

⁴³ Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη συνολική ικανότητα ανάκαμψης στο πλαίσιο του σχεδιασμού ανάκαμψης (EBA/GL/2023/06) – Τμήμα II. Αξιολόγηση της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης — «προσαρμοσμένη συνολική δυνατότητα ανάκαμψης».

κινδύνων που καλύπτονται από το απόθεμα ασφαλείας και συνυπολογίζονται στον σχεδιασμό των σεναρίων που χρησιμοποιούνται στις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, μετά από συνεργασία με την αρχή μακροπροληπτικής εποπτείας·

- γ. δεν πρέπει να αντισταθμίζουν τις P2G έναντι των αποθεμάτων ασφαλείας συστημικού κινδύνου [αποθέματα ασφαλείας παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII)/άλλων συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (O-SII) και απόθεμα ασφαλείας συστημικού κινδύνου], καθώς αυτά προορίζονται να καλύψουν τους κινδύνους που ενέχει ένα πιστωτικό ίδρυμα για το χρηματοπιστωτικό σύστημα·
- δ. δεν πρέπει να αντισταθμίζουν τις P2G-LR με την απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τον δείκτη μόχλευσης G-SII που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
- ε. μπορεί να επανεξετάσει τις P2G που έχουν κοινοποιηθεί στο εν λόγω ίδρυμα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι η βαθμονόμησή τους παραμένει κατάλληλη σε περίπτωση που ένα ίδρυμα δεσμεύεται από το κατώτατο όριο κεφαλαιακών απαιτήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 104β παράγραφος 4α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

355. Όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις P2G, πρέπει να το θέτουν πάνω από τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR). Όταν οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις P2G-LR, πρέπει να το θέτουν πάνω από τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να θεωρούν τις OCR και τις OLRR ως δύο ξεχωριστές δέσμες απαιτήσεων. Κατά συνέπεια, τα διαθέσιμα ίδια κεφάλαια μπορούν να χρησιμοποιηθούν ταυτόχρονα για την κάλυψη των P2G και P2G-LR.

7.7. Σύνοψη των ευρημάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

356. Σύμφωνα με την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να σχηματίσουν άποψη ως προς το κατά πόσο οι υφιστάμενοι πόροι ιδίων κεφαλαίων παρέχουν υγιή κάλυψη των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 15.

357. Κατά τον καθορισμό της βαθμολογίας κεφαλαιακής επάρκειας, κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη βαθμολογία της συνολικής ικανότητας ανάκαμψης όσον αφορά το κεφάλαιο (χαμηλή, επαρκής με πιθανό περιθώριο βελτίωσης ή ικανοποιητική), όπως ορίζεται στις παραγράφους 41 έως 43 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τη συνολική ικανότητα ανάκαμψης στο πλαίσιο του σχεδίου ανάκαμψης⁴⁴. Η συνεκτίμηση της βαθμολογίας της συνολικής ικανότητας ανάκαμψης στο πλαίσιο της κεφαλαιακής επάρκειας είναι ιδιαίτερα σημαντική σε περίπτωση «χαμηλής» βαθμολογίας της συνολικής ικανότητας ανάκαμψης για το κεφάλαιο.

⁴⁴ EBA/GL/2023/06

Πίνακας 15. Εποπτικές προσδοκίες για την απόδοση βαθμολογίας κεφαλαιακής επάρκειας

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
1	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων θέτουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα είναι σε θέση να ανταποκριθεί με άνεση στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) και τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR). • Το ίδρυμα διατηρεί ένα επίπεδο ιδίων κεφαλαίων το οποίο υπερβαίνει με άνεση τις συνολικές του κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR) και τις συνολικές του απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR) και αναμένεται να συνεχίσει και στο μέλλον. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων δεν αποκαλύπτουν αισθητό κίνδυνο όσον αφορά την επίπτωση μιας σοβαρής αλλά πιθανής οικονομικής ύφεσης στα ίδια κεφάλαια ή τη μόχλευση. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, δεν παρεμποδίζεται, ή όλες οι οντότητες διαθέτουν επαρκή κεφάλαια τα οποία υπερβαίνουν τις εποπτικές απαιτήσεις. • Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης το οποίο έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό εάν χρειαστεί. • Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά το κεφάλαιο, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «ικανοποιητική». • Δεν υπάρχει ουσιαστικός/πολύ χαμηλός κίνδυνος υπερβολικής μόχλευσης.
2	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα αντιμετωπίζει δυσκολίες να ανταποκριθεί στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) ή τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR). Τα μέτρα μετριασμού της διοίκησης για την αντιμετώπιση του προβλήματος αξιολογούνται ως αξιόπιστα. • Το ίδρυμα βαίνει προς παραβίαση ορισμένων κεφαλαιακών αποθεμάτων ασφαλείας του, αλλά εξακολουθεί να βρίσκεται εμφανώς πάνω από τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις του βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) και τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR). • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου όσον αφορά την επίπτωση μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης όσον αφορά τα ίδια κεφάλαια ή τη

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
		<p>μόχλευση, αλλά τα διαχειριστικά μέτρα για την αντιμετώπισή τους κρίνονται αξιόπιστα.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται ή θα μπορούσε να παρεμποδιστεί οριακά. • Το ίδρυμα διαθέτει ένα ρεαλιστικό και αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης το οποίο, αν και ενέχει κίνδυνο, έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό, εάν χρειαστεί. • Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά το κεφάλαιο, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «ικανοποιητική» ή «επαρκής με περιθώρια βελτίωσης». • Υφίσταται χαμηλό επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.
3	<p>Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα δεν ανταποκρίνεται στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) ή τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR). Υπάρχουν ανησυχίες σχετικά με την αξιοπιστία των διαχειριστικών μέτρων μετριασμού για την αντιμετώπιση του προβλήματος. • Το ίδρυμα χρησιμοποιεί μερικά από τα κεφαλαιακά του αποθέματα ασφαλείας. Είναι πιθανό το ίδρυμα να παραβιάσει τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) εάν η κατάσταση επιδεινωθεί. • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν κίνδυνο μεσαίου επιπέδου όσον αφορά την επίπτωση μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης στα ίδια κεφάλαια ή τη μόχλευση. Τα μέτρα διαχείρισης ενδέχεται να μην τον αντιμετωπίσουν με αξιοπιστία. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται. • Το ίδρυμα διαθέτει σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης; το οποίο δεν είναι πιθανό να αποδειχθεί αποτελεσματικό. • Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά το κεφάλαιο, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «επαρκής με περιθώριο βελτίωσης» ή «χαμηλή». • Υφίσταται μέτριο επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παρατηρήσεις
4	Η ποσότητα και η σύνθεση των ιδίων κεφαλαίων που διατηρούνται ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το ίδρυμα δεν ανταποκρίνεται στις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G) ή τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης (P2G-LR) (ή εσκεμμένα δεν έχει θεσπίσει Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 ή Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης) και δεν θα είναι σε θέση να το πράξει στο προσεχές μέλλον. Τα μέτρα μετριασμού της διοίκησης για την αντιμετώπιση του προβλήματος αξιολογούνται ως μη αξιόπιστα. • Το ίδρυμα βαίνει προς παραβίαση των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή των συνολικών απαιτήσεων του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR). • Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αποκαλύπτουν ότι οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή οι συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) θα μπορούσαν να παραβιαστούν κατά την έναρξη μιας σοβαρής αλλά εύλογης οικονομικής ύφεσης. Τα μέτρα που λαμβάνει η διοίκηση δεν θα αντιμετωπίσουν με αξιόπιστο τρόπο το πρόβλημα. • Η ελεύθερη ροή κεφαλαίων μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται. • Το ίδρυμα δεν διαθέτει σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης ή διαθέτει κάποιο το οποίο είναι πρόδηλα ανεπαρκές. • Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά το κεφάλαιο, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «χαμηλή» • Υφίσταται υψηλό επίπεδο κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης.

358. Ο παρακάτω πίνακας παρέχει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο εποπτικών μέτρων που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που διαπιστωθούν ελλείψεις στην κεφαλαιακή επάρκεια του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των συνθηκών ακραίων καταστάσεων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με το είδος του εποπτικού μέτρου με βάση την αποτελεσματικότητά του όσον αφορά τη συγκεκριμένη διαπιστωθείσα ανεπάρκεια. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα ή συνδυασμό αυτών, εφόσον αυτά κρίνονται καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων.

Πίνακας 16. Πιθανά και μη εξαντλητικά εποπτικά μέτρα για την κεφαλαιακή επάρκεια

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ), η), θ) και ι) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα:
Α. να τηρεί πρόσθετες απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων καθορίζοντας τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR) και προσδιορίζοντας τις Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G), κατά περίπτωση
Β. να υποβάλει αξιόπιστο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης που αντιμετωπίζει τον κίνδυνο μη εκπλήρωσης των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων, σε περίπτωση που τα ποσοτικά αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων υποδεικνύουν ότι, υπό τα συγκεκριμένα σενάρια ακραίων καταστάσεων, το ίδρυμα δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις, και να ορίσει προθεσμία για την εφαρμογή του·
Γ. να πραγματοποιεί κατά περίπτωση αλλαγές στα σχέδια κεφαλαιακής ενίσχυσης, μεταξύ άλλων και στα προτεινόμενα μέτρα διαχείρισης, ή να λαμβάνει πρόσθετα μέτρα μετριασμού τα οποία θα είναι κατάλληλα υπό το πρίσμα των σεναρίων και των τρεχουσών μακροοικονομικών συνθηκών·
Δ. να περιορίζει τις μεταβλητές αποδοχές ως ποσοστό των καθαρών εσόδων, όταν αυτές δεν συνάδουν με τη διατήρηση υγιούς κεφαλαιακής βάσης·
Ε. να περιορίσει ή να μειώσει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες ή τις λειτουργίες του ή να αφαιρέσει δραστηριότητες που ενέχουν υπερβολικούς κινδύνους για την ευρωστία του·
ΣΤ. να μειώσει τον κίνδυνο που ενέχουν ορισμένες δραστηριότητες, προϊόντα και συστήματα, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων που παρέχονται από τρίτους·
Ζ. να χρησιμοποιεί τα καθαρά κέρδη για την ενίσχυση των ιδίων κεφαλαίων·
Η. να περιορίσει ή να απαγορεύσει τη διανομή κερδών ή την καταβολή τόκων σε μετόχους, μέλη ή κατόχους μέσω πρόσθετης κατηγορίας 1, εφόσον η απαγόρευση δεν συνιστά αθέτηση υποχρέωσης·
Θ. να επιβάλλει απαιτήσεις για πρόσθετες ή συχνότερες υποβολές αναφορών, συμπεριλαμβανομένων των αναφορών σχετικά με τα ίδια κεφάλαια, τη ρευστότητα και τη μόχλευση.

359. Όταν οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν την αξιοπιστία του σχεδίου κεφαλαιακής ενίσχυσης ή του αναθεωρημένου σχεδίου κεφαλαιακής ενίσχυσης, σύμφωνα με τα σημεία Β. και Γ. του πίνακα 16, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

- α. καλύπτει ολόκληρο τον υποτιθέμενο χρονικό ορίζοντα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων·
- β. προβάλλει ένα σύνολο αξιόπιστων μέτρων μετριασμού και διαχείρισης, όπως ο περιορισμός των καταβολών μερισμάτων κ.λπ·
- γ. το ίδρυμα είναι πρόθυμο και ικανό να λάβει τέτοια μέτρα προκειμένου να αντιμετωπίσει τις παραβιάσεις των ισχυουσών κεφαλαιακών απαιτήσεων κατά τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο συστήματος·
- δ. αν τα μέτρα μετριασμού και διαχείρισης υπόκεινται σε νομικούς περιορισμούς ή περιορισμούς που αφορούν τη φήμη, για παράδειγμα λόγω αντίθετων ή αντικρουόμενων προηγούμενων δημόσιων ανακοινώσεων (π.χ. σχετικά με τις πολιτικές μερισμάτων, τα επιχειρηματικά σχέδια και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου)·
- ε. την πιθανότητα τα μέτρα μετριασμού και διαχείρισης να επιτρέψουν στο ίδρυμα να ανταποκριθεί πλήρως στις ισχύουσες κεφαλαιακές απαιτήσεις εντός κατάλληλου χρονικού πλαισίου·
- στ. τα προτεινόμενα μέτρα ευθυγραμμίζονται σε γενικές γραμμές με τους προβληματισμούς μακροοικονομικής εποπτείας και με γνωστές μελλοντικές ρυθμιστικές αλλαγές που

επηρεάζουν ένα ίδρυμα εντός του πεδίου εφαρμογής και του χρονοδιαγράμματος των προβλεπόμενων δυσμενών σεναρίων·

ζ. το εύρος επιλογών ανάκαμψης και την ανάλυσή τους όπως ορίζεται στο σχέδιο ανάκαμψης του ιδρύματος.

360. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναμένουν από τα ιδρύματα να εφαρμόσουν το αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων περαιτέρω αλλαγών που πραγματοποιούνται βάσει των αποτελεσμάτων της εποπτικής αξιολόγησης και του διαλόγου με το ίδρυμα.

Τίτλος 8. Αξιολόγηση κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης και αξιολόγηση ρευστότητας και χρηματοδότησης στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ

8.1. Γενικές παρατηρήσεις

361. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους σημαντικούς κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος, καθώς και το κατά πόσον η ρευστότητα και η χρηματοδότηση του ιδρύματος παρέχουν κατάλληλη κάλυψη έναντι των αξιολογηθέντων κινδύνων. Σκοπός του παρόντος τίτλου είναι η παρουσίαση μεθοδολογιών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των επιμέρους κινδύνων και της διαχείρισης και των μηχανισμών ελέγχου των κινδύνων. Η παρουσίαση δεν είναι περιοριστική και αφήνει περιθώριο στις αρμόδιες αρχές να λάβουν υπόψη και άλλα πρόσθετα κριτήρια που ενδέχεται να κριθούν σημαντικά βάσει της πείρας τους και των ειδικών χαρακτηριστικών του ιδρύματος κατά την αξιολόγηση της ρευστότητας και της χρηματοδότησης του ιδρύματος από τις αρμόδιες αρχές.

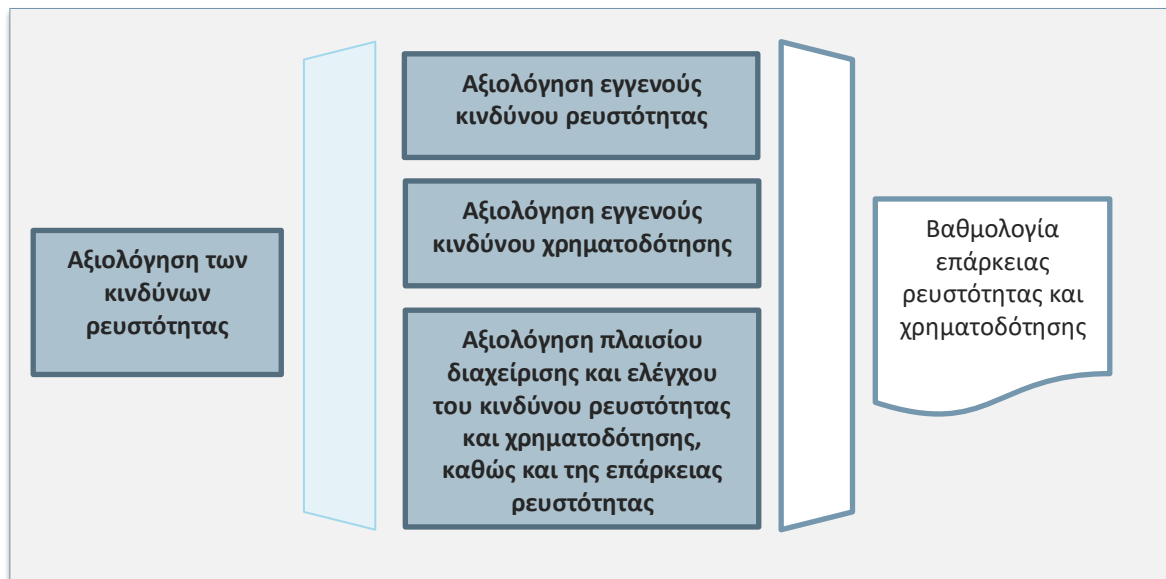
362. Κατά την αξιολόγηση του εγγενούς κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και της επάρκειας του πλαισίου εσωτερικού ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τη συνολική συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της EAT, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12.

363. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει έξι βασικούς παράγοντες:

- α. αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου ρευστότητας (ενότητα 8.2)·
- β. αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης (ενότητα 8.3)·
- γ. αξιολόγηση πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης (ενότητα 8.4)·
- δ. σύνοψη ευρημάτων και βαθμολόγηση της επάρκειας ρευστότητας και χρηματοδότησης (ενότητα 8.5)·
- ε. προσδιορισμός πιθανών μετρήσεων κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ (ενότητα 8.6)·
- στ. συγκριτική αξιολόγηση και καθορισμός ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας και χρηματοδότησης (ενότητα 8.7).

364. Η αξιολόγηση παρουσιάζεται με γράφημα στο διάγραμμα 3.

Διάγραμμα 3. Στοιχεία της αξιολόγησης κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης

365. Κατά την αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, μεταξύ άλλων, τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR), όπως ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/61⁴⁴ της Επιτροπής, και τον δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR), όπως ορίζεται στον τίτλο IV του έκτου μέρους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και τη ΔΑΕΕΡ του ιδρύματος. Πρέπει επίσης να εξετάζουν συστάσεις, κατευθυντήριες γραμμές και κατευθύνσεις που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις εφαρμογής του LCR και του NSFR που εκδίδονται από την ΕΑΤ, καθώς και προειδοποιήσεις και συστάσεις που εκδίδονται από τις αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας ή από το ΕΣΣΚ. Ωστόσο, με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης πέραν των εν λόγω ελάχιστων απαιτήσεων, με σκοπό να παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διαμορφώνουν ολοκληρωμένη άποψη σχετικά με τους κινδύνους.

366. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αξιολόγηση λαμβάνει υπόψη τον τρόπο με τον οποίο το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος επηρεάζει το προφίλ κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησής του, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της ανάλυσης του επιχειρηματικού μοντέλου που διενεργείται σύμφωνα με τον τίτλο 4. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να δίνουν προσοχή στις μεταβολές του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος με την πάροδο του χρόνου και στο κατά πόσον αυτές έχουν συμβάλει σε αύξηση των κινδύνων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν βασικούς ποσοτικούς δείκτες, προκειμένου να εντοπίζουν τις τάσεις και να τεκμηριώνουν την παρούσα ανάλυση.

367. Προκειμένου να διευκολυνθεί η ποσοτική αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος, καθώς και της επάρκειας των κεφαλαίων του, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανατρέχουν στις πρόσθετες κατευθύνσεις που διατίθενται στην ενότητα 8.7 σχετικά με τη συγκριτική αξιολόγηση και τον καθορισμό ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας και χρηματοδότησης.

- 368.** Οι αρμόδιες αρχές αξιολογούν επίσης κάθε πληροφορία με δυνητικές επιπτώσεις στη ρευστότητα και στη χρηματοδοτική θέση (π.χ. από τις αρμόδιες αρχές ΚΞΧ/ΧΤ).
369. Κατά την εξέταση της ποιότητας των οργανωτικών ρυθμίσεων και των ρυθμίσεων διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις καλύπτουν όλες τις σημαντικές νομικές οντότητες, τα υποκαταστήματα και τις θυγατρικές του.
370. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις των κινδύνων ΠΚΔ στους εγγενείς κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και την επάρκεια του πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης που σχετίζεται με τους κινδύνους ΠΚΔ, δίνοντας προτεραιότητα στους περιβαλλοντικούς κινδύνους.
371. Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης κάθε επιμέρους κινδύνου πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων και επεξήγηση των κυριότερων παραγόντων κινδύνου, καθώς και της βαθμολογίας, όπως καθορίζεται στις επόμενες ενότητες.

8.2. Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου ρευστότητας

372. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης ρευστότητας του ιδρύματος εντός κατάλληλου συνόλου χρονικών οριζώντων, συμπεριλαμβανομένων των ενδοημερήσιων περιόδων, για να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα διατηρεί επαρκή επίπεδα αποθεμάτων ρευστότητας, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
- α. εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα·
 - β. εκτίμηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας·
 - γ. εκτίμηση του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας·
 - δ. εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.
373. Για την αξιολόγηση των αναγκών ρευστότητας, των αποθεμάτων ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας υπό κανονικές συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τεκμηριώνουν την ανάλυση με αποδεικτικά στοιχεία από τα υποδείγματα υποβολής στοιχείων για τα πρόσθετα μέτρα παρακολούθησης του κινδύνου ρευστότητας (ΑΜΜ) όπως ορίζεται στο εκτελεστικό τεχνικό πρότυπο για την υποβολή εποπτικών αναφορών. Κατά την εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας σε ακραίες συνθήκες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τα μέτρα που ενδέχεται να λάβουν τα ιδρύματα για τη διαφύλαξη της φήμης τους/του δικτύου τους. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξετάζονται οι επιπτώσεις στη φήμη των μεγάλων αντισυμβαλλομένων χονδρικής και λιανικής, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ενδέχεται να ενεργοποιηθούν μέσω κοινωνικών ή άλλων διαύλων. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν λιγότερο αναλυτική αξιολόγηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας και προσομοίωση ακραίων καταστάσεων

ρευστότητας, όταν αυτό δικαιολογείται από μικρότερη σημαντικότητα αυτών των πηγών κινδύνου, ιδίως για τα ιδρύματα της κατηγορίας 3 και της κατηγορίας 4, και λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων της ΔΑΕΕΡ.

Εκτίμηση των αναγκών ρευστότητας βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα

374. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις στις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων 30 ημέρες νωρίτερα, για παράδειγμα, για χρονική περίοδο μεταξύ 30 ημερών και 3 μηνών, καθώς και μετά την εκδήλωση των ακραίων καταστάσεων, κατά τη διάρκεια μιας δυσμενούς αλλά εύλογης περιόδου ακραίων καταστάσεων, για παράδειγμα, τριών έως δώδεκα μηνών, η οποία καλύπτει ιδιοσυγκρασιακές διαταραχές, διαταραχές που εκτείνονται σε όλο το εύρος της αγοράς και συνδυασμένες διαταραχές. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αναλύουν το μέγεθος, την τοποθεσία και το νόμισμα των αναγκών ρευστότητας, καθώς και τις διαφορετικές επιπτώσεις των διαταραχών στα διάφορα σημαντικά νομίσματα, ώστε να αποτυπώνεται ο κίνδυνος μετατρεψιμότητας των νομισμάτων και ο κίνδυνος πιθανών διαταραχών στην πρόσβαση στις αγορές συναλλάγματος (συμπεριλαμβανομένων ιδιαιτεροτήτων όπως, για παράδειγμα, η απώλεια πρόσβασης σε τραπεζικό λογαριασμό ανταποκριτών που εκφράζεται σε ξένο νόμισμα).
375. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να υποστηρίζουν την αξιολόγηση του κινδύνου βραχυπρόθεσμης ρευστότητας μέσω ανάλυσης του δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR), όπως ορίζεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, εξετάζοντας, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον ο δείκτης LCR υπολογίζεται και αναφέρεται ορθά και αν προσδιορίζει επαρκώς την κάλυψη των αναγκών ρευστότητας του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν κατά πόσον τα ιδρύματα ελέγχουν περιοδικά την ικανότητά τους να υποβάλλουν καθημερινά αναφορά σχετικά με τον δείκτη LCR, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα ιδρύματα είναι σε θέση να παρέχουν αξιόπιστα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 414 του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013, όταν αυτό απαιτείται.
376. Κατά την εκτίμηση της επίπτωσης των ακραίων καταστάσεων στις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σημαντικές πηγές κινδύνου ρευστότητας για το ίδρυμα, και ειδικότερα:
- α. την πιθανότητα ότι τυχόν ισχύουσα κανονιστική απαίτηση της ΕΕ δεν θα προσδιόριζε επαρκώς τις ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος στην περίπτωση του τύπου του σεναρίου ακραίας κατάστασης που χρησιμοποιήθηκε για την απαίτηση, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες οι ληκτότητες είναι μικρότερες από 30 ημέρες·
 - β. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με αντισυμβαλλόμενους χονδρικής όσον αφορά εντός ισολογισμού στοιχεία και συγκεντρώσεις χρηματοδότησης. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη μεταβλητότητα της χρηματοδότησης που παρέχεται από αντισυμβαλλόμενους οι οποίοι ανήκουν στο σύνολό τους στους σημαντικότερους τομείς που λαμβάνουν υπηρεσίες και απειλούνται από πιθανούς κινδύνους μετάδοσης. Στο

πλαίσιο αυτό, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη χρηματοδότηση που συγκεντρώνεται μέσω νέων επιχειρηματικών τομέων και διαύλων διανομής, καθώς και από πελάτες οι οποίοι ασκούν δραστηριότητες που ενέχουν αυξημένο επίπεδο κινδύνου (εκδότες κρυπτοστοιχείων και πάροχοι υπηρεσιών).

- γ. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με ενδεχόμενες ταμειακές ροές/εκτός ισολογισμού στοιχεία (π.χ. πιστωτικά όρια, απαιτήσεις κάλυψης περιθωρίου) και δραστηριότητες (π.χ. στήριξη ρευστότητας για μη ενοποιημένες εταιρείες ειδικού σκοπού πέραν των συμβατικών υποχρεώσεων·
- δ. τις εισροές και εκροές τόσο σε μικτή όσο και σε καθαρή βάση· όταν υπάρχουν πολύ μεγάλες εισροές και εκροές, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στον κίνδυνο που αντιμετωπίζει το ίδρυμα όταν οι εισροές δεν εισπράττονται όταν αναμένονται, ακόμα και στην περίπτωση που περιορίζεται ο κίνδυνος καθαρών εκροών·
- ε. τους κινδύνους που προκύπτουν σε σχέση με αντισυμβαλλόμενους λιανικής, συμπεριλαμβανομένων των συγκεντρώσεων χρηματοδότησης. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τη μεθοδολογία για την ταξινόμηση καταθέσεων λιανικής σε διαφορετικές κατηγορίες κινδύνων, σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 25 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής·
- στ. τον κίνδυνο ότι οι υπερβολικοί κίνδυνοι στο προφίλ μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης θα επηρεάσουν αρνητικά τη συμπεριφορά των αντισυμβαλλομένων παροχής βραχυπρόθεσμης ρευστότητας·
- ζ. τον κίνδυνο που προκύπτει στο πλαίσιο των καταπιστευματικών καταθέσεων ⁴⁵.

377. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι κατά την αξιολόγησή τους σχετικά με τις βραχυπρόθεσμες ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος λαμβάνονται υπόψη ο αντίκτυπος της ψηφιοποίησης (συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, των άμεσων πληρωμών) και οι δυνατότητες διάδοσης πληροφοριών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για την αύξηση της ταχύτητας των αναλήψεων στο πλαίσιο μιας προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Αξιολόγηση του ενδοημερήσιου κινδύνου ρευστότητας

378. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το άνοιγμα του ιδρύματος σε ενδοημερήσιο κίνδυνο ρευστότητας για επιλεγμένο χρονικό ορίζοντα. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, αξιολόγηση της ενδοημερήσιας ρευστότητας που είναι διαθέσιμη ή προσβάσιμη υπό κανονικές συνθήκες, καθώς και υπό οικονομικές ή λειτουργικές πιέσεις (π.χ. αστοχίες πληροφορικής, νομικοί περιορισμοί στη μεταφορά κεφαλαίων, αναστολή/τερματισμός της πρόσβασης σε υπηρεσίες τραπεζικής ανταπόκρισης ή/και υπηρεσίες εκκαθάρισης για νομίσματα, εμπορεύματα ή μέσα σημαντικά για το ίδρυμα). Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να συνεκτιμηθεί ιδιαιτέρως το ότι, σε περιόδους πίεσης, οι αυξημένες ενδοημερήσιες ανάγκες ενός ιδρύματος σε εξασφαλίσεις ενδέχεται να περιορίσουν την

⁴⁵ Οι βέλτιστες πρακτικές είναι διαθέσιμες στην έκθεση της EAT: Παρακολούθηση της εφαρμογής του δείκτη κάλυψης ρευστότητας στην ΕΕ – Δεύτερη έκθεση (EBA/REP/2021/07).

ικανότητά του να αξιοποιήσει το απόθεμα ρευστότητας για την κάλυψη εκροών υπό πίεση, όταν αυτό απαιτείται.

379. Για τις γεωγραφικές περιοχές στις οποίες δεν διατίθεται ακόμα η υποβολή αναφορών για τον ενδοημερήσιο κίνδυνο ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να βασίζονται στην ανάλυση του ίδιου του ιδρύματος.

Εκτίμηση του αποθέματος ρευστότητας και της ικανότητας κάλυψης των αναγκών ρευστότητας

380. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των αποθεμάτων ρευστότητας του ιδρύματος και την ικανότητα αντιστάθμισης αναφορικά με τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού που εξετάζονται βάσει των διάφορων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων εντός ενός μηνός, καθώς και στη διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζώντων, δυνητικά έως ενός έτους, συμπεριλαμβανομένης της μίας ημέρας. Η αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει εξέταση της ταξινόμησης και της ποιότητας των ρευστών διαθέσιμων στοιχείων ενεργητικού (όπως προσδιορίζονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής), της συμμόρφωσής τους προς τις γενικές και λειτουργικές απαιτήσεις για ρευστά διαθέσιμα στοιχεία ενεργητικού υψηλής ποιότητας, καθώς και του κατά πόσον το απόθεμα ρευστότητας και η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας συνάδουν με τη διάθεση του ιδρύματος για ανάληψη κινδύνου.
381. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες που ενδέχεται να περιορίσουν την ικανότητα του ιδρύματος να ρευστοποιήσει τα ρευστά στοιχεία ενεργητικού του εγκαίρως κατά τη διάρκεια περιόδου ακραίων συνθηκών, όπως η υψηλή συγκέντρωση σε μεμονωμένους αντισυμβαλλομένους ή σε συγκεκριμένα είδη στοιχείων ενεργητικού, τα στοιχεία ενεργητικού του αποθέματος ρευστότητας που είναι βεβαρυμένα ή αποτελούν αντικείμενο δανειοδοσίας, καθώς και η αναντιστοιχία μεταξύ του νομίσματος στο οποίο εκφράζονται τα ρευστά στοιχεία ενεργητικού και αυτού στο οποίο εκφράζονται οι ανάγκες ρευστότητας του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν την πιθανή αξία των δεσμευμένων διευκολύνσεων ρευστότητας που ενδέχεται να περιλαμβάνονται στην ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας.
382. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν (κατά περίπτωση) κατά πόσον οι παραδοχές του ιδρύματος σχετικά με την ικανότητά του να έχει πρόσβαση στις αγορές επαναγοράς (repos) και στη χρηματοδότηση από την κεντρική τράπεζα σε περίοδο ακραίων συνθηκών είναι κατάλληλες, μεταξύ άλλων με γνώμονα την καταλληλότητα και τη διαθεσιμότητα των στοιχείων ενεργητικού που μπορούν να χρησιμεύσουν ως εξασφάλιση. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το κατά πόσον το ίδρυμα δοκιμάζει την πρόσβασή του στην αγορά με πωλήσεις ή συμφωνίες επαναγοράς ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Ομοίως, πρέπει να επανεξετάζουν τις παραδοχές των ιδρυμάτων σχετικά με τη χρονική διάσταση της ρευστότητας υπό συνθήκες ακραίων συνθηκών.

Εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας

383. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν δικές τους προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων ρευστότητας για να αξιολογούν ανεξάρτητα τους βραχυπρόθεσμους και μεσοπρόθεσμους κινδύνους ρευστότητας. Τα σενάρια ακραίων καταστάσεων πρέπει να συνδέονται με παραδοχές ακραίων καταστάσεων του δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR) 30 ημερών, αλλά οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησής τους εξετάζοντας κινδύνους για διάστημα έως 30 ημερών, καθώς και πέραν των 30 ημερών, και προσαρμόζοντας τις παραδοχές για τον LCR ώστε να αντικατοπτρίζουν του κινδύνους που δεν καλύπτονται επαρκώς από τον LCR. Τούτο πρέπει να περιλαμβάνει μια εποπτική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων που συνδυάζει ακραίες καταστάσεις που αφορούν ειδικά το ίδρυμα και ακραίες καταστάσεις σε όλο το εύρος της αγοράς.

8.3. Αξιολόγηση εγγενούς κινδύνου χρηματοδότησης

384. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τον κίνδυνο χρηματοδότησης του ιδρύματος και να εξετάζουν αν πληρούνται επαρκώς τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα στοιχεία ενεργητικού και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία με ένα εύρος μέσων σταθερής χρηματοδότησης τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων. Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. εκτίμηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος·
- β. εκτίμηση των κινδύνων για τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης·
- γ. εκτίμηση της πραγματικής πρόσβασης στην αγορά·
- δ. εκτίμηση της αναμενόμενης μεταβολής των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος.

Εκτίμηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος

385. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων τόσο μεσοπρόθεσμων όσο και μακροπρόθεσμων συμβατικών και συμπεριφορικών αναντιστοιχιών, σε σχέση με το επιχειρηματικό του μοντέλο, τη στρατηγική και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα στοιχεία ενεργητικού του ιδρύματος, καθώς και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία, καλύπτονται επαρκώς από ένα εύρος μέσων σταθερής χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 413 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να υποστηρίζουν την εν λόγω αξιολόγηση αναλύοντας τον NSFR, όπως ορίζεται στον τίτλο IV του έκτου μέρους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και να αξιολογήσουν αν αυτός έχει αναφερθεί ορθά.

386. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις που έχουν στο προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος τυχόν (τοπικοί) ρυθμιστικοί και συμβατικοί παράγοντες που επηρεάζουν τα συμπεριφορικά χαρακτηριστικά των πηγών χρηματοδότησης (π.χ. κανονισμοί

σχετικά με την εκκαθάριση, τη διάσωση με ίδια κεφάλαια, τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων, καθώς ενδέχεται να επηρεάζουν τη συμπεριφορά των πηγών χρηματοδότησης).

387. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον οι πιθανές αδυναμίες που απορρέουν από το χρηματοδοτικό προφίλ του ιδρύματος, όπως αναντιστοιχίες ληκτότητας που παραβιάζουν τα επιτρεπόμενα όρια, υπερβολικές συγκεντρώσεις χρηματοδοτικών πηγών, υπερβολικά επίπεδα δεσμευμένων στοιχείων ενεργητικού ή ακατάλληλη ή ασταθής χρηματοδότηση μακροπρόθεσμων στοιχείων ενεργητικού, θα μπορούσαν να οδηγήσουν το ίδρυμα σε μη αποδεκτή αύξηση του κόστους χρηματοδότησης και σε απώλεια πρόσβασης στη χρηματοδότηση. Ειδικότερα, οι παραδοχές σχετικά με τον «δεσμευτικό χαρακτήρα» της χρηματοδότησης μέσω διαύλων που βασίζονται στη χρηματοοικονομική τεχνολογία (fintech) ή έχουν λιγότερο παραδοσιακό χαρακτήρα –όπως, για παράδειγμα, οι διαδικτυακές πλατφόρμες καταθέσεων– πρέπει να αξιολογούνται προσεκτικά κατά τον σχεδιασμό ή τη διαμόρφωση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων.

Εκτίμηση των κινδύνων για τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης

388. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να μειώσουν τη σταθερότητα του προφίλ χρηματοδότησης σε σχέση με το είδος και τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού, των στοιχείων εκτός ισολογισμού και των υποχρεώσεων και παθητικού. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη διαρθρωτική αναντιστοιχία ληκτότητας μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού (συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων τυχόν νομισματικών αναντιστοιχιών), κατάλληλους δείκτες διαρθρωτικής χρηματοδότησης (π.χ. τον δείκτη δανείων προς καταθέσεις, το χρηματοδοτικό κενό πελατών και κλίμακα ληκτότητας προσαρμοσμένη με βάση τη συμπεριφορά), καθώς και τα χαρακτηριστικά χρηματοδότησης που θα μπορούσαν να υποδηλώνουν αυξημένους κινδύνους και ανησυχίες ΞΧ/ΧΤ από προληπτική άποψη. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τις επιπτώσεις των ζημιών στη σταθερότητα της χρηματοδότησης, γνωρίζοντας ότι οι πάροχοι χρηματοδότησης ενδέχεται να είναι ευαίσθητοι σε πολύ χαμηλότερες ζημίες από εκείνες που θα έθεταν σε κίνδυνο τους δείκτες κεφαλαίου.
389. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τους κινδύνους για τη βιωσιμότητα του προφίλ χρηματοδότησης που προκύπτουν από τη συγκέντρωση σε πηγές χρηματοδότησης (ιδίως όσον αφορά το είδος των χρηματοδοτικών μέσων που χρησιμοποιούνται, συγκεκριμένες αγορές χρηματοδότησης, μεμονωμένους ή συνδεδεμένους αντισυμβαλλόμενους). Για παράδειγμα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα χαρακτηριστικά των σημαντικότερων τομέων στους οποίους το ίδρυμα παρέχει υπηρεσίες και τον τρόπο με τον οποίο αυτά επηρεάζουν το προφίλ κινδύνου χρηματοδότησης του ιδρύματος, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή σε ανοίγματα σε κυκλικούς ή ευμετάβλητους τομείς.
390. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν τον κίνδυνο ότι η δέσμευση στοιχείων ενεργητικού μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στη διάθεση της αγοράς για ανάληψη του μη εξασφαλισμένου χρέους του ιδρύματος (στο πλαίσιο των συγκεκριμένων χαρακτηριστικών

της αγοράς ή των αγορών στις οποίες δραστηριοποιείται το ίδρυμα και στο επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος).

Εκτίμηση της πραγματικής πρόσβασης στην αγορά

391. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωρίζουν την πραγματική πρόσβαση του ιδρύματος στην αγορά και τις τρέχουσες και μελλοντικές απειλές για την εν λόγω πρόσβαση στην αγορά, συμπεριλαμβανομένων των διαταραχών στην πρόσβαση στις αγορές συναλλάγματος (συμπεριλαμβανομένων των διαταραχών για ιδιοσυγκρασιακούς λόγους). Για την αξιολόγηση, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα έχει μεγάλη δραστηριότητα σε συγκεκριμένες αγορές ή αντισυμβαλλόμενους (συμπεριλαμβανομένων των κεντρικών τραπεζών) σε σχέση με την ικανότητα των εν λόγω αγορών/αντισυμβαλλομένων, τυχόν σημαντικές ή απρόβλεπτες μεταβολές στην έκδοση χρέους, τον κίνδυνο οι ειδήσεις σχετικά με το ίδρυμα να επηρεάσουν ενδεχομένως αρνητικά την αγορά (αντίληψη/εμπιστοσύνη) και, κατά συνέπεια, την πρόσβαση στην αγορά, καθώς και ενδείξεις ότι οι βραχυπρόθεσμοι κίνδυνοι ρευστότητας ενδέχεται να περιορίσουν την πρόσβαση του ιδρύματος στις κύριες αγορές χρηματοδότησής του.

Εκτίμηση της αναμενόμενης μεταβολής των κινδύνων χρηματοδότησης βάσει του σχεδίου χρηματοδότησης του ιδρύματος

392. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την αναμενόμενη μεταβολή των κινδύνων χρηματοδότησης με βάση το σχέδιο χρηματοδότησης του ιδρύματος και να διαμορφώνουν άποψη σχετικά με τη σκοπιμότητα του σχεδίου (π.χ. μέσω εκ των υστέρων δοκιμαστικού ελέγχου, λαμβάνοντας υπόψη εναλλακτικά σενάρια).

8.4. Αξιολόγηση πλαισίου διαχείρισης και ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης

393. Προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη εικόνα για το προφίλ κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος και το επίπεδο διασύνδεσής τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν το πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων στο οποίο υπόκεινται οι κίνδυνοι ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος. Για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. τη στρατηγική κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης·
- β. το οργανωτικό πλαίσιο, τις πολιτικές και τις διαδικασίες·
- γ. τον εντοπισμό, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά κινδύνων
- δ. τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος που αφορούν ειδικά τη ρευστότητα/τη χρηματοδότηση·
- ε. το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και του κινδύνου χρηματοδότησης·

στ. τα σχέδια έκτακτης ανάγκης του ιδρύματος για τον κίνδυνο ρευστότητας και τα σχέδια ανάκαμψης·

ζ. τα σχέδια χρηματοδότησης του ιδρύματος.

Στρατηγική κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης και διάθεση για ανάληψη κινδύνου

394. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσο το ίδρυμα διαθέτει άρτια, σαφώς διατυπωμένη και τεκμηριωμένη στρατηγική κινδύνου ρευστότητας/χρηματοδότησης, η οποία έχει εγκριθεί από το διοικητικό όργανο. Για την αξιολόγηση αυτή, μεταξύ άλλων παραγόντων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον ρόλο του διοικητικού οργάνου στον καθορισμό, την έγκριση και την επανεξέταση της στρατηγικής και της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου ρευστότητας/χρηματοδότησης (συμπεριλαμβανομένων των βασικών παραδοχών στις οποίες στηρίζεται), την ορθή εφαρμογή της στρατηγικής αυτής από το διοικητικό όργανο, καθώς και την καταλληλότητά της για το ίδρυμα, λαμβάνοντας υπόψη το επιχειρηματικό του μοντέλο, τη συνολική ανοχή κινδύνου, τον ρόλο του ιδρύματος στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, τη χρηματοοικονομική του κατάσταση και την ικανότητα χρηματοδότησής του.

Οργανωτικό πλαίσιο, πολιτικές και διαδικασίες

395. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο οργανωτικό πλαίσιο και ρυθμίσεις διακυβέρνησης για τη διαχείριση κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένου ενός άρτιου πλαισίου ΔΑΕΕΡ σύμφωνα με την παράγραφο 91 του τίτλου 5 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες μονάδες μέτρησης και ελέγχου, με επαρκείς ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για την ανάπτυξη και λειτουργία των εν λόγω μονάδων και την εκτέλεση των απαραίτητων καθηκόντων παρακολούθησης. Ο έλεγχος κινδύνου ρευστότητας και η παρακολούθηση των συστημάτων και των διαδικασιών πρέπει να διενεργούνται από ανεξάρτητη μονάδα.

396. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης και κατά πόσον αυτές συνάδουν με τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται η αξιολόγηση του κατά πόσον οι πολιτικές και οι διαδικασίες καθορίζονται δεόντως, τυποποιούνται και κοινοποιούνται αποτελεσματικά σε ολόκληρο το ίδρυμα. Το διοικητικό όργανο πρέπει να εγκρίνει και να επανεξετάζει ανά τακτά χρονικά διαστήματα τις πολιτικές και τις διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζουν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη.

397. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια της προσέγγισης του ιδρύματος για τη διατήρηση πρόσβασης στην αγορά στις σημαντικές αγορές χρηματοδότησής του, μεταξύ άλλων τις τυχόν ασκήσεις προσομοίωσης της πρόσβασης στην αγορά που έχουν πραγματοποιηθεί, της προσέγγισης του ιδρύματος για τη διατήρηση συνεχούς παρουσίας

στις αγορές (όσον αφορά συγκεκριμένα μικρά ιδρύματα ή εξειδικευμένα επιχειρηματικά μοντέλα, η προσομοίωση της πρόσβασης στις αγορές ενδέχεται να μην είναι συναφής), της προσέγγισης του ιδρύματος για την ανάπτυξη ισχυρών σχέσεων με παρόχους χρηματοδότησης, καθώς και τυχόν στοιχείων που αποδεικνύουν ότι το ίδρυμα θα εξακολουθήσει να έχει συνεχή πρόσβαση στην αγορά σε περιόδους ακραίων συνθηκών.

Εντοπισμός, μέτρηση, διαχείριση, παρακολούθηση και αναφορά κινδύνων

398. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο και συστήματα ΤΠ για τον εντοπισμό και τη μέτρηση του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης, ανάλογα με το μέγεθος του ιδρύματος, την πολυπλοκότητα, τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου και την ικανότητα ανάληψης κινδύνων. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους παρακάτω παράγοντες:

- α. αν το ίδρυμα έχει εφαρμόσει κατάλληλες μεθόδους για την μελλοντική εκτίμηση των ταμειακών ροών του στη διάρκεια ενός κατάλληλου συνόλου χρονικών οριζόντων, με παραδοχές που να βασίζονται στην υφιστάμενη κατάσταση αλλά και σε ακραίες καταστάσεις, και συνολικά για όλους τους παράγοντες σημαντικού κινδύνου·
- β. αν το ίδρυμα χρησιμοποιεί κατάλληλες βασικές παραδοχές και μεθοδολογίες, οι οποίες αναθεωρούνται τακτικά, αναγνωρίζοντας την αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων κινδύνων (πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος αγοράς, IRRBB κ.λπ.) όπως προκύπτει από στοιχεία εντός και εκτός ισολογισμού·
- γ. αν το ίδρυμα κατανοεί την ικανότητα πρόσβασής του σε χρηματοοικονομικά μέσα οπουδήποτε και αν διατηρούνται, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν νομικούς, κανονιστικούς και λειτουργικούς περιορισμούς στη χρήση τους, συμπεριλαμβανομένης, ενδεικτικά, της μη πρόσβασης σε περιουσιακά στοιχεία λόγω δέσμευσης κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών οριζόντων.

399. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον τα ιδρύματα διαθέτουν κατάλληλο πλαίσιο υποβολής αναφορών για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης, το οποίο έχει εγκριθεί από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ποιότητα των συστημάτων πληροφοριών και των εσωτερικών ροών πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τη σύνταξη των αναφορών, καθώς και το κατά πόσον οι αναφορές αυτές είναι κατανοητές από το κοινό στο οποίο απευθύνονται, ακριβείς και εύχρηστες (π.χ. κατά πόσον είναι έγκαιρες, δεν είναι υπερβολικά πολύπλοκες και εμπίπτουν στο ορθό πεδίο εφαρμογής). Οι αναφορές πρέπει να υποβάλλονται ανά τακτά διαστήματα στους κατάλληλους αποδέκτες (όπως είναι το διοικητικό όργανο, τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ή η επιτροπή διαχείρισης ενεργητικού-παθητικού).

400. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια της διαδικασίας μέτρησης του κινδύνου ενδοημερήσιας ρευστότητας, και ιδίως για τα ιδρύματα τα οποία συμμετέχουν σε συστήματα πληρωμών, διακανονισμού και εκκαθάρισης. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον το ίδρυμα παρακολουθεί και ελέγχει επαρκώς τις ταμειακές ροές και τους πόρους ρευστότητας που είναι διαθέσιμοι για την εκπλήρωση ενδοημερήσιων απαιτήσεων και

προβλέψεων όταν προκύπτουν ταμειακές ροές κατά τη διάρκεια της ημέρας, καθώς και αν το ίδρυμα διενεργεί επαρκείς ειδικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τις ενδοημερήσιες λειτουργίες, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις επιχειρηματικές εξελίξεις (π.χ. τη δυνατότητα για άμεσες πληρωμές).

401. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει επαρκές σύνολο δεικτών ρευστότητας και χρηματοδότησης. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:

- α. αν οι δείκτες αντικατοπτρίζουν επαρκώς το προφίλ κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου του βαθμού διαφοροποίησης των στοιχείων ενεργητικού στο απόθεμα ρευστότητας και της συνοχής μεταξύ του νομίσματος στο οποίο εκφράζονται τα ρευστά στοιχεία ενεργητικού του και της κατανομής των εκροών ρευστότητάς του ανά νόμισμα·
- β. αν οι δείκτες καλύπτουν επαρκώς βασικές πτυχές κινδύνου ρευστότητας που σχετίζονται με πιθανούς κινδύνους «κατακρήμνισης», όπως η συγκέντρωση ληκτοτήτων εκροών (λαμβάνοντας επίσης υπόψη τυχόν πιθανή πρόωρη ανάληψη υποχρεώσεων) και τα προγράμματα στήριξης από τις κεντρικές τράπεζες·
- γ. αν οι δείκτες επιτρέπουν τον προσδιορισμό τρωτών σημείων της διαρθρωτικής χρηματοδότησης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων τυχόν συγκεντρώσεων σε συγκεκριμένες αγορές, νομίσματα, αντισυμβαλλομένους και ληκτότητες·
- δ. αν οι δείκτες παρέχουν μια εικόνα του «δεσμευτικού χαρακτήρα» της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων (ανεξαρτήτως των παραδοχών του δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR) ή του δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)), συμπεριλαμβανομένης της ανάλυσης σε ομοιογενείς κατηγορίες σύμφωνα με τις ιδιότητές τους ως προς τον κίνδυνο, και του ποσοστού των καταθέσεων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ενός προγράμματος εγγύησης/ασφάλισης καταθέσεων.

402. Τα ιδρύματα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι οι δείκτες τεκμηριώνονται επαρκώς, αναθεωρούνται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, χρησιμοποιούνται ως πηγή πληροφόρησης για τον καθορισμό της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου του ιδρύματος, αποτελούν μέρος της υποβολής αναφορών διαχείρισης και χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό λειτουργικών ορίων.

Ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος που αφορούν ειδικά τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση

403. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν ένα ίδρυμα έχει εφαρμόσει επαρκείς ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ειδικά για τον κίνδυνο ρευστότητας, σύμφωνα με τις

κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που διενεργούν τα ιδρύματα ⁴⁶:

- α. για να κατανοήσουν τις επιπτώσεις των ανεπιθύμητων συμβάντων στο άνοιγμά του σε κίνδυνο και να είναι σε θέση να αξιολογήσουν την επάρκεια των ρευστών στοιχείων ενεργητικού του, της ικανότητας αντιστάθμισης κινδύνου και της χρηματοδοτικής διάρθρωσής του·
- β. για την κάλυψη κινδύνων που ενδέχεται να προκύψουν κατά τη διάρκεια διαφόρων τύπων σεναρίων ακραίων καταστάσεων ή/και για την αντιμετώπιση κινδύνων που προκύπτουν από ελλείψεις στη λειτουργία ελέγχου, τη διακυβέρνηση ή άλλους τομείς.

404. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το πλαίσιο επιτρέπει στο ίδρυμα:

- α. τον καθορισμό του ορίζοντα επιβίωσης του ιδρύματος δεδομένου του υφιστάμενου αποθέματος ρευστότητάς του και των πηγών σταθερής χρηματοδότησης, και λαμβάνοντας υπόψη τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου του ιδρύματος, κατά τη διάρκεια μιας δυσμενούς αλλά εύλογης περιόδου ακραίων καταστάσεων της ρευστότητας·
- β. την ανάλυση τις επίπτωσης των σεναρίων ακραίων καταστάσεων στην ενοποιημένη θέση ρευστότητας σε ολόκληρο τον όμιλο και στη θέση ρευστότητας επιμέρους οντοτήτων και επιχειρηματικών τομέων·
- γ. την κατανόηση των περιπτώσεων στις οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν κίνδυνοι, ανεξάρτητα από την οργανωτική δομή του ιδρύματος και τον βαθμό κεντρικής διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας.

405. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα παρέχει τις εκτιμώμενες επιπτώσεις διαφορετικών τύπων σεναρίων ακραίων καταστάσεων (όπως επεξηγούνται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων), καθώς και έναν αριθμό προσομοιώσεων ευαισθησίας (βάσει της αρχής της αναλογικότητας). Τα σενάρια ακραίων καταστάσεων και οι διαταραχές που προσομοιώνονται σε αυτά δεν πρέπει να βασίζονται μόνο στο παρελθόν, αλλά πρέπει να χρησιμοποιούν και υποθετικά σενάρια ακραίων καταστάσεων που βασίζονται στην κρίση των εμπειρογνομόνων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύουν το αν τα ακόλουθα σενάρια θεωρούνται τουλάχιστον:

- α. βραχυπρόθεσμα και παρατεταμένα·
- β. ειδικά σχεδιασμένα για το ίδρυμα και για όλο το εύρος της αγοράς (συμβαίνουν ταυτόχρονα σε διάφορες αγορές)·
- γ. συνδυασμός των στοιχείων α) και β).

406. Μια σημαντική πλευρά την οποία πρέπει να εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές όταν αξιολογούν το πλαίσιο ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος είναι η παρουσίαση της εκτιμώμενης επίπτωσης του/των υποθετικού(-ών) σεναρίου(-ων) ακραίων καταστάσεων στις ταμειακές ροές του ιδρύματος και στην ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τον ορίζοντα επιβίωσής του, και αν οι εκτιμήσεις αντικατοπτρίζουν τις διαφορές

⁴⁶ EBA/GL/2019/04.

επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η οικονομική πίεση τόσο στα στοιχεία ενεργητικού του ιδρύματος όσο και στις εισροές και εκροές του.

407. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να αξιολογούν αν το ίδρυμα εφαρμόζει μια συντηρητική προσέγγιση στον καθορισμό παραδοχών για την προσομοίωση ακραίων καταστάσεων. Ανάλογα με το είδος και την αυστηρότητα του σεναρίου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν, κατά περίπτωση, την καταλληλότητα ενός αριθμού παραδοχών, και ειδικότερα:
- α. την εξέλιξη των πηγών λιανικής χρηματοδότησης·
 - β. τη μείωση εξασφαλισμένων και μη εξασφαλισμένων πηγών χονδρικής χρηματοδότησης·
 - γ. τη συσχέτιση μεταξύ των αγορών χρηματοδότησης και της διαφοροποίησης μεταξύ των διαφόρων αγορών·
 - δ. τα πρόσθετα ενδεχόμενα ανοίγματα εκτός ισολογισμού
 - ε. την περίοδο ισχύος των χρηματοδοτήσεων (π.χ. όταν ο πάροχος της χρηματοδότησης διατηρεί δικαιώματα προαίρεσης)·
 - στ. τον αντίκτυπο τυχόν επιδείνωσης της πιστοληπτικής διαβάθμισης του ιδρύματος·
 - ζ. τη μετατρεψιμότητα συναλλάγματος και την πρόσβαση σε αγορές συναλλάγματος και τραπεζικούς λογαριασμούς ανταποκριτών·
 - η. τη δυνατότητα μεταβίβασης ρευστότητας μεταξύ οντοτήτων, τομέων και χωρών·
 - θ. τις εκτιμήσεις μελλοντικής επέκτασης του ισολογισμού·
 - ι. λόγω κινδύνων φήμης, μια έμμεση απαίτηση για το ίδρυμα να ανανεώνει στοιχεία του ενεργητικού και να επεκτείνει ή να διατηρεί άλλες μορφές παροχής ρευστότητας.
408. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το διαχειριστικό πλαίσιο των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος ειδικά για τον κίνδυνο ρευστότητας είναι κατάλληλο και εάν ενσωματώνεται δεόντως στη γενική στρατηγική διαχείρισης κινδύνων. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη:
- α. αν ο βαθμός και η συχνότητα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ενδείκνυνται για τη φύση και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, τα ανοίγματα σε κινδύνους ρευστότητας και τη σχετική σημασία του εντός του χρηματοπιστωτικού συστήματος·
 - β. αν τα αποτελέσματα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ενσωματώνονται στη διαδικασία στρατηγικού σχεδιασμού του ιδρύματος για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση και χρησιμοποιούνται προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της διαχείρισης ρευστότητας στην περίπτωση κρίσης, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας και του σχεδίου αποκατάστασης της ρευστότητας του ιδρύματος·
 - γ. αν το ίδρυμα διαθέτει δέουσα διαδικασία ώστε να εντοπίζει κατάλληλους παράγοντες κινδύνου για την πραγματοποίηση προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, έχοντας υπόψη όλες τις ουσιώδεις αδυναμίες οι οποίες ενδέχεται να υπονομεύσουν τη θέση ρευστότητας του συγκεκριμένου ιδρύματος·
 - δ. αν οι παραδοχές και τα σενάρια αναθεωρούνται και ενημερώνονται επαρκώς συχνά·

- ε. σε περίπτωση αξιολόγησης της διαχείρισης ρευστότητας ενός ομίλου, αν το ίδρυμα δίνει επαρκή προσοχή σε τυχόν πιθανά εμπόδια στη μεταφορά ρευστότητας εντός του ομίλου.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης

409. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το αν το ίδρυμα διαθέτει ισχυρό και ολοκληρωμένο εσωτερικό πλαίσιο ορίων και ελέγχων και άρτιες δικλείδες ασφαλείας για τον μετριασμό του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησής του, σύμφωνα με τη διάθεσή του για ανάληψη κινδύνου, καθώς και για τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας μιας διαφοροποιημένης χρηματοδοτικής διάρθρωσης. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον το πλαίσιο ορίων και ελέγχων είναι επαρκές για την πολυπλοκότητα, το μέγεθος και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος και αντικατοπτρίζει τους διάφορους σημαντικούς παράγοντες κινδύνου ρευστότητας και τα αποτελέσματα των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.
410. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το ίδρυμα έχει θέσει όρια για τη διασφάλιση της συμφωνίας μεταξύ του νομίσματος στο οποίο εκφράζονται τα ρευστά στοιχεία ενεργητικού του και της κατανομής ανά νόμισμα των καθαρών εκροών ρευστότητας σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής.
411. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον τα όρια εγκρίνονται και επανεξετάζονται τακτικά από τα αρμόδια όργανα του ιδρύματος και κοινοποιούνται σε όλους τους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς. Η διαδικασία αυτή, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο το ίδρυμα παρακολουθεί τη συμμόρφωση προς τα όρια και τη διαδικασία παραπομπής παραβάσεων, πρέπει να τεκμηριώνονται με τη δέουσα σαφήνεια στις διαδικασίες του.
412. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το αν το ίδρυμα έχει εφαρμόσει ένα επαρκές σύστημα τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων (transfer pricing system) ως στοιχείο του πλαισίου ελέγχου κινδύνου ρευστότητας, το οποίο ενσωματώνει πλήρως το κόστος, τα οφέλη και τους κινδύνους ρευστότητας. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον ο μηχανισμός τιμών μεταβίβασης επιτρέπει στη διοίκηση να παρέχει κατάλληλα κίνητρα για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας, καθώς και κατά πόσον το σύστημα και η βαθμονόμησή του επανεξετάζονται και επικαιροποιούνται κατάλληλα, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον η πολιτική του ιδρύματος για την ενσωμάτωση της μεθοδολογίας τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων (FTP) στο πλαίσιο εσωτερικής τιμολόγησης χρησιμοποιείται για την αξιολόγηση και τη λήψη αποφάσεων για συναλλαγές με πελάτες (τούτο περιλαμβάνει και τα δύο τμήματα του ισολογισμού, π.χ. τη χορήγηση δανείων και την αποδοχή καταθέσεων).
413. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς ελέγχους όσον αφορά το απόθεμα ασφαλείας ρευστών στοιχείων ενεργητικού, συμπεριλαμβανομένων των ορίων συγκέντρωσης και της κατάλληλης συνεχούς παρακολούθησης της επάρκειας του αποθέματος ασφαλείας, καθώς και τυχόν μεταβολές στις συνθήκες της αγοράς που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ικανότητα του ιδρύματος να ρευστοποιεί γρήγορα τα στοιχεία ενεργητικού του.

Σχέδια έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας

414. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας του ιδρύματος προσδιορίζει επαρκώς τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τα σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση σοβαρών πιθανών διαταραχών στην ικανότητα του ιδρύματος να καλύπτει τις οικείες ανάγκες ρευστότητας και να αυτοχρηματοδοτείται. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το περιεχόμενο και το πεδίο εφαρμογής των μέτρων έκτακτης ανάγκης χρηματοδότησης, περιλαμβανομένου του σχεδίου έκτακτης ανάγκης ρευστότητας, και ειδικότερα παράγοντες, όπως:

- α. κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας επεξηγεί επαρκώς τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης για την ενεργοποίηση και τη διατήρησή του·
- β. κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας αντικατοπτρίζει δεόντως το προφίλ του ιδρύματος σε σχέση με τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης και τον ευρύτερο κίνδυνο·
- γ. κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει ένα πλαίσιο δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, εκείνων που ορίζονται ως δείκτες ρευστότητας στο πλαίσιο των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τους δείκτες του σχεδίου ανάκαμψης οι οποίοι πιθανώς να επιτρέπουν αποτελεσματικά στο ίδρυμα να αναγνωρίζει εγκαίρως συνθήκες επιδείνωσης της αγοράς και να καθορίζει ταχέως τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν·
- δ. κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας, περιγράφει σαφώς ότι το απόθεμα ασφαλείας ρευστότητας του δείκτη κάλυψης ρευστότητας έχει σχεδιαστεί για να χρησιμοποιείται σε περίπτωση ακραίων καταστάσεων, ακόμη και αν αυτό οδηγεί σε τιμές του δείκτη κάλυψης ρευστότητας κάτω του 100 %, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι αποτελεί μέρος της αναμενόμενης διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες και ότι πραγματοποιούνται επακόλουθες κοινοποιήσεις προς τα ανώτερα διοικητικά στελέχη εάν επιτευχθούν οι καθορισμένες χαμηλότερες τιμές του δείκτη κάλυψης ρευστότητας. Το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας πρέπει να αντικατοπτρίζει και να περιγράφει σαφώς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίζεται ο κίνδυνος ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες, ώστε να πλησιάζει όσο το δυνατόν περισσότερο τα στοχευμένα επίπεδα του δείκτη κάλυψης ρευστότητας·
- ε. κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας διατυπώνει με σαφήνεια όλες τις σημαντικές (πιθανές) πηγές χρηματοδότησης, περιλαμβανομένων των εκτιμώμενων ποσών που διατίθενται από τις διαφορετικές πηγές ρευστότητας και τον εκτιμώμενο χρόνο που απαιτείται για την άντληση κεφαλαίων από αυτές·
- στ. κατά πόσον τα μέτρα είναι σύμφωνα με τη συνολική στρατηγική κινδύνου του ιδρύματος και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου ρευστότητας·
- ζ. την καταλληλότητα των παραδοχών όσον αφορά τον ρόλο της χρηματοδότησης από κεντρικές τράπεζες στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας του ιδρύματος. Παραδείγματα παραγόντων που δύνανται να εξετάσουν οι αρμόδιες αρχές περιλαμβάνουν τις απόψεις του ιδρύματος για:

- I. την τρέχουσα και μελλοντική διαθεσιμότητα πιθανών εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης που συνδέονται με προγράμματα δανεισμού από κεντρικές τράπεζες·
- II. τα είδη των πιστοδοτήσεων, τα αποδεκτά ενέχυρα και τις λειτουργικές διαδικασίες για την πρόσβαση σε κεφάλαια κεντρικών τραπεζών·
- III. τις συνθήκες κάτω από τις οποίες θα χρειαζόταν χρηματοδότηση από κεντρικές τράπεζες, το απαιτούμενο ποσό και την περίοδο για την οποία ενδεχομένως θα απαιτούνταν η εν λόγω χρήση της χρηματοδότησης από κεντρικές τράπεζες.

415. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν τα μέτρα που περιγράφονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας είναι εύλογα σε σχέση με τα σενάρια ακραίων καταστάσεων στα οποία προορίζονται να ληφθούν. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. το επίπεδο συνέπειας και αλληλεπίδρασης μεταξύ των προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος σε σχέση με τη ρευστότητα, του σχεδίου έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας, των δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης του κινδύνου ρευστότητας και, κατά περίπτωση, του σχεδίου ανάκαμψης που σχετίζεται με τη ρευστότητα·
- β. κατά πόσον τα μέτρα που ορίζονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας πιθανολογείται ότι επιτρέπουν στο ίδρυμα να αντιδράσει επαρκώς σε ένα φάσμα πιθανών σεναρίων ακραίων καταστάσεων ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων ακραίων καταστάσεων που αφορούν ειδικά το ίδρυμα και όλο το εύρος της αγοράς, καθώς και της πιθανής αλληλεπίδρασης μεταξύ τους· και αν τα μέτρα που ορίζονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητας ποσοτικοποιούνται με συντηρητικό τρόπο σε σχέση με την ικανότητα δημιουργίας ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες και τον χρόνο που απαιτείται για την εφαρμογή τους, λαμβάνοντας υπόψη λειτουργικές απαιτήσεις όπως η ενεχυρίαση εξασφαλίσεων σε κεντρική τράπεζα.

416. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα του πλαισίου διακυβέρνησης του ιδρύματος σε σχέση με το σχέδιο έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την κάλυψη του κινδύνου ρευστότητάς του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. η καταλληλότητα των διαδικασιών παραπομπής και προτεραιοποίησης, αναλύοντας πότε και πώς μπορεί και πρέπει να ενεργοποιηθεί κάθε μέτρο·
- β. κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς πολιτικές και διαδικασίες όσον αφορά την επικοινωνία εντός του ιδρύματος και με εξωτερικά μέρη·
- γ. τον βαθμό συνέπειας μεταξύ του σχεδίου έκτακτης ανάγκης ρευστότητας⁴⁷ και των σχεδίων επιχειρησιακής συνέχειας του ιδρύματος.

⁴⁷ Σε περίπτωση που το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας ενσωματωθεί πλήρως στο σχέδιο ανάκαμψης, αυτό θα ενσωματωθεί στη βαθμολογία της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης (ORC). Σε περίπτωση που το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας δεν ενσωματωθεί στο σχέδιο ανάκαμψης και τα δύο έγγραφα είναι χωριστά, το σχέδιο έκτακτης ανάγκης ρευστότητας πρέπει να αναλύεται χωριστά.

Σχέδια χρηματοδότησης

417. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το σχέδιο χρηματοδότησης είναι εφικτό και κατάλληλο σε σχέση με τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του ιδρύματος, τις τρέχουσες και τις προβλεπόμενες δραστηριότητές του και το προφίλ ρευστότητας και χρηματοδότησής του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:

- α. αν το σχέδιο χρηματοδότησης λαμβάνει υπόψη εναλλακτικά σενάρια. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην ευρωστία του σχεδίου για την υποστήριξη των προβλεπόμενων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων·
- β. η αναμενόμενη μεταβολή του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος η οποία προκύπτει από την εκτέλεση του σχεδίου χρηματοδότησης και αν αυτό είναι κατάλληλο δεδομένων των δραστηριοτήτων και του επιχειρηματικού μοντέλου του ιδρύματος·
- γ. αν το σχέδιο χρηματοδότησης στηρίζει τυχόν απαιτούμενες ή επιθυμητές βελτιώσεις στο προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος·
- δ. την άποψη των ιδρυμάτων σχετικά με τις δραστηριότητες στην αγορά (ή τις μεταβολές αυτών) που σχεδιάζονται στη γεωγραφική τους περιοχή σε συγκεντρωτικό επίπεδο, και τη σημασία τους για την επιτευξιμότητα των επιμέρους σχεδίων χρηματοδότησης· και
- ε. αν το σχέδιο χρηματοδότησης:
 - I. ενσωματώνεται στο συνολικό σχέδιο στρατηγικής του ιδρύματος·
 - II. συμβαδίζει με το επιχειρηματικό μοντέλο του·
 - III. συμβαδίζει με τη διάθεσή του για ανάληψη κινδύνου ρευστότητας·

418. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν:

- α. αν το ίδρυμα αναλύει επαρκώς και γνωρίζει την καταλληλότητα και επάρκεια του σχεδίου χρηματοδότησης δεδομένης της τρέχουσας ρευστότητας και των χρηματοδοτικών θέσεων του ιδρύματος, καθώς και την προβλεπόμενη εξέλιξή τους. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάζουν αν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος δύνανται να τεκμηριώνουν την επιτευξιμότητα του σχεδίου χρηματοδότησης και τα σημεία στα οποία έγκεινται οι αδυναμίες του·
- β. την πολιτική του ιδρύματος για τον καθορισμό των σημαντικών παραμέτρων χρηματοδότησης καθώς και των αγορών που έχουν σημασία για το ίδρυμα (και αν είναι επαρκής)·
- γ. τον χρονικό ορίζοντα που προβλέπει το ίδρυμα για τη μετάβαση σε ένα διαφορετικό προφίλ χρηματοδότησης, εφόσον απαιτείται ή κρίνεται επιθυμητό, έχοντας υπόψη ότι ενδέχεται να ενέχει κινδύνους εάν η μετάβαση προς το τελικό στάδιο είναι είτε υπερβολικά ταχεία είτε υπερβολικά αργή·
- δ. αν το σχέδιο χρηματοδότησης περιλαμβάνει διαφορετικές στρατηγικές και σαφείς διαδικασίες διαχείρισης για την έγκαιρη εφαρμογή των μεταβολών στρατηγικής.

419. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το σχέδιο χρηματοδότησης ως προς τη δέουσα εφαρμογή του. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, τουλάχιστον:
- α. αν το σχέδιο χρηματοδότησης τεκμηριώνεται δεόντως και κοινοποιείται σε όλο το σχετικό προσωπικό·
 - β. αν το σχέδιο χρηματοδότησης ενσωματώνεται στις καθημερινές λειτουργίες του ιδρύματος, και ιδίως στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τη χρηματοδότηση.
420. Επίσης, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον το ίδρυμα είναι σε θέση να συμφωνήσει τα στοιχεία από το σχέδιο χρηματοδότησης με τα στοιχεία που παρέχονται στις αρμόδιες αρχές στο υπόδειγμα του σχεδίου χρηματοδότησης.
421. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ποιότητα των διαδικασιών του ιδρύματος για την παρακολούθηση της εκτέλεσης του σχεδίου χρηματοδότησης και την ικανότητά του να ανταποκρίνεται εγκαίρως σε αποκλίσεις. Στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες, όπως:
- α. η ποιότητα της ενημέρωσης προς τα (ανώτερα) διοικητικά στελέχη σε σχέση με την τρέχουσα κατάσταση της εκτέλεσης του σχεδίου χρηματοδότησης·
 - β. αν το σχέδιο χρηματοδότησης προβλέπει να εφαρμόζονται εναλλακτικά εφεδρικά μέτρα όταν επέρχονται μεταβολές των συνθηκών της αγοράς· και
 - γ. η πολιτική και η πρακτική του ιδρύματος όσον αφορά την τακτική αναθεώρηση, τον εκ των υστέρων έλεγχο και την επικαιροποίηση του σχεδίου χρηματοδότησης όταν η πραγματική χρηματοδότηση που αντλήθηκε διαφέρει αισθητά από το σχέδιο χρηματοδότησης.

8.5. Σύνοψη των ευρημάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

422. Μετά την ανωτέρω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τους κινδύνους ρευστότητας και χρηματοδότησης του ιδρύματος, καθώς και σχετικά με την ικανότητα των πηγών ρευστότητας του ιδρύματος να καλύψουν ή να μετριάσουν τους εν λόγω κινδύνους. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε σύνοψη ευρημάτων, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία της επάρκειας ρευστότητας και χρηματοδότησης με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 17. Η βαθμολογία της επάρκειας ρευστότητας και χρηματοδότησης πρέπει να αντικατοπτρίζει την άποψη των αρμόδιων αρχών σχετικά με το αν οι υφιστάμενες πηγές ρευστότητας παρέχουν κατάλληλη κάλυψη των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εξετάσουν τη χρήση ενδιάμεσων βαθμολογιών για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης, όπου κρίνεται σκόπιμο.
423. Κατά τον καθορισμό της βαθμολογίας επάρκειας ρευστότητας και χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, κατά περίπτωση, να λαμβάνουν υπόψη τη βαθμολογία της συνολικής ικανότητας ανάκαμψης της ρευστότητας στον σχεδιασμό ανάκαμψης (χαμηλή, επαρκής με πιθανά περιθώρια βελτίωσης, ικανοποιητική) όπως ορίζεται στις παραγράφους 41-43 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τη συνολική ικανότητα ανάκαμψης στο πλαίσιο

του σχεδιασμού ανάκαμψης⁴⁸. Η συνεκτίμηση της βαθμολογίας της συνολικής ικανότητας ανάκαμψης στο πλαίσιο της επάρκειας ρευστότητας είναι ιδιαίτερα σημαντική στην περίπτωση «χαμηλής» βαθμολογίας συνολικής ικανότητας ανάκαμψης της ρευστότητας.

Πίνακας 17. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση βαθμολογίας επάρκειας ρευστότητας και χρηματοδότησης

Βαθμολογία κινδύνου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
1	Υπάρχει χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> Δεν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος/υπάρχει πολύ χαμηλός κίνδυνος που απορρέει από αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων). Το μέγεθος και η σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας επαρκούν και είναι κατάλληλα. Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) δεν είναι σημαντικό/είναι πολύ χαμηλό. Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος υπερβαίνουν σαφώς τις εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις και αναμένεται να παραμείνουν σε αυτά τα επίπεδα και στο μέλλον. Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, δεν παρεμποδίζεται ή όλες οι οντότητες διαθέτουν επαρκή ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και αποθέματα ρευστότητας που υπερβαίνουν τις εποπτικές απαιτήσεις. Δεν υπάρχει αισθητός κίνδυνος/υπάρχει πολύ χαμηλός κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος ή τη βιωσιμότητά του. Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης δεν είναι σημαντικός. Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης) δεν είναι 	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο ρευστότητας/χρηματοδότησης και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνου. Το οργανωτικό πλαίσιο που αφορά τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης είναι εύρωστο με σαφείς αρμοδιότητες και σαφή διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης είναι κατάλληλα. Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου του κινδύνου ρευστότητας είναι εύρωστα και συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνου και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου του ιδρύματος. Το ίδρυμα διαθέτει εύλογο και αξιόπιστο σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας το οποίο έχει τη δυνατότητα να είναι αποτελεσματικό εάν χρειαστεί.

⁴⁸ EBA/GL/2023/06

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		<p>ουσιώδεις/είναι πολύ χαμηλής σημασίας.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) δεν ενέχουν σημαντικό κίνδυνο/ενέχουν πολύ μικρό κίνδυνο για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά τη ρευστότητα, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «ικανοποιητική». 	
2	Υπάρχει μέτριος-χαμηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένο υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> • Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων) συνεπάγονται χαμηλό έως μέτριο κίνδυνο. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι χαμηλός έως μέτριος. • Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι χαμηλό έως μέτριο. • Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος υπερβαίνουν τις εποπτικές ποσοτικές απαιτήσεις, ωστόσο, υπάρχει ο κίνδυνος να μην παραμείνουν σε αυτά τα επίπεδα στο μέλλον. • Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, ανάλογα με την περίπτωση, παρεμποδίζεται ή θα μπορούσε να παρεμποδιστεί οριακά. • Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του είναι χαμηλός έως μέτριος. • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι χαμηλός έως μέτριος. 	

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		<ul style="list-style-type: none"> Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης) είναι χαμηλής έως μέτριας σημασίας. Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν χαμηλά επίπεδα κινδύνου για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά τη ρευστότητα, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «ικανοποιητική» ή «επαρκής με περιθώρια βελτίωσης». 	
3	Υπάρχει μέτριος-υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένο υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων) συνεπάγονται μέτριο έως υψηλό κίνδυνο. Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι μέτριος έως υψηλός. Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι μέτριο έως υψηλό. Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος επιδεινώνονται ή/και υπολείπονται των εποπτικών ποσοτικών απαιτήσεων και εγείρονται ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος να αποκαταστήσει έγκαιρα τη συμμόρφωση προς τις εν λόγω απαιτήσεις. Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται. Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος και τη βιωσιμότητά του είναι μέτριος έως υψηλός. 	<ul style="list-style-type: none"> Δεν υπάρχει πλήρης συνέπεια μεταξύ της πολιτικής και της στρατηγικής του ιδρύματος σχετικά με τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης και της συνολικής του στρατηγικής και διάθεσης για ανάληψη κινδύνου. Το οργανωτικό πλαίσιο για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης δεν διαχωρίζει επαρκώς τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα μεταξύ των υπευθύνων για την ανάληψη κινδύνου και των μονάδων διαχείρισης και ελέγχου. Τα συστήματα μέτρησης, παρακολούθησης και αναφοράς του κινδύνου ρευστότητας και χρηματοδότησης δεν εφαρμόζονται με επαρκή ακρίβεια και συχνότητα. Τα εσωτερικά όρια και το πλαίσιο ελέγχου για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης δεν συνάδουν με τη στρατηγική διαχείρισης κινδύνων και τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου του ιδρύματος. Το ίδρυμα διαθέτει σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας το οποίο είναι απίθανο να αποδειχθεί αποτελεσματικό, ή το ίδρυμα δεν

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		<ul style="list-style-type: none"> Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι μέτριος έως υψηλός. Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης) είναι μέτριας έως υψηλής σημασίας. Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν μέτρια επίπεδα κινδύνου για τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά τη ρευστότητα, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «επαρκής με περιθώριο βελτίωσης» ή «χαμηλή». 	διαθέτει σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας, ή διαθέτει ένα σχέδιο που είναι προφανώς ανεπαρκές
4	Υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικών επιπτώσεων για το ίδρυμα, από άποψη προληπτικής εποπτείας, λαμβανομένο υπόψη του επιπέδου εγγενούς κινδύνου και της διαχείρισης και των ελέγχων.	<ul style="list-style-type: none"> Οι αναντιστοιχίες (π.χ. μεταξύ ληκτοτήτων, νομισμάτων) συνεπάγονται υψηλό κίνδυνο. Ο κίνδυνος που προκύπτει από το μέγεθος και τη σύνθεση του αποθέματος ρευστότητας είναι υψηλός. Το επίπεδο άλλων παραγόντων κινδύνου ρευστότητας (π.χ. κίνδυνος φήμης, αδυναμία μεταβίβασης ρευστότητας εντός του ομίλου) είναι υψηλό. Η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας και τα αποθέματα ρευστότητας του ιδρύματος επιδεινώνονται ραγδαία ή/και υπολείπονται των εποπτικών ποσοτικών απαιτήσεων και εγείρονται σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος να αποκαταστήσει έγκαιρα τη συμμόρφωση προς τις εν λόγω απαιτήσεις. Η ελεύθερη ροή ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου, κατά περίπτωση, παρεμποδίζεται σοβαρά. Ο κίνδυνος που απορρέει από το προφίλ χρηματοδότησης του 	

Βαθμο λογία κινδύν ου	Εποπτική άποψη	Παράμετροι σε σχέση με τον εγγενή κίνδυνο	Παράμετροι για την επάρκεια της διαχείρισης και των ελέγχων
		<p>ιδρύματος και της βιωσιμότητάς του είναι υψηλός.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος που προκύπτει από τη σταθερότητα της χρηματοδότησης είναι υψηλός. • Άλλοι παράγοντες που προκαλούν κίνδυνο χρηματοδότησης (π.χ. κίνδυνος φήμης, πρόσβαση σε αγορές χρηματοδότησης) είναι υψηλής σημασίας. • Η σύνθεση και η σταθερότητα της μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης (άνω του ενός έτους) ενέχουν υψηλά επίπεδα κινδύνου όσον αφορά τις δραστηριότητες και το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος. • Η συνολική ικανότητα ανάκαμψης του ιδρύματος όσον αφορά τη ρευστότητα, όπως προκύπτει από την εποπτική αξιολόγηση, είναι «χαμηλή». 	

424. Μετά τη βαθμολόγηση της επάρκειας ρευστότητας και χρηματοδότησης που αναφέρεται στην ενότητα 8.5, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίσουν κατά πόσον είναι απαραίτητο να καθοριστούν συγκεκριμένες απαιτήσεις ρευστότητας και χρηματοδότησης για την κάλυψη των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί το ίδρυμα.

425. Ο επόμενος πίνακας παρέχει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο ποιοτικών και ποσοτικών εποπτικών μέτρων που μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι αρμόδιες αρχές σε περίπτωση που εντοπιστεί συγκεκριμένη έλλειψη. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόζουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα [συμπεριλαμβανομένων ποσοτικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ] ή συνδυασμό αυτών, εφόσον αυτά κριθούν καταλληλότερα για την αντιμετώπιση των διαπιστωθεισών ελλείψεων.

426. Όταν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι ενδέχεται να απαιτηθούν ποσοτικά μέτρα, πρέπει να ανατρέχουν στις πρόσθετες κατευθύνσεις που περιλαμβάνονται στην επόμενη ενότητα σχετικά με τη συγκριτική αξιολόγηση και τον καθορισμό ποσοτικών μέτρων ρευστότητας και χρηματοδότησης.

427. Επισημαίνεται ότι ορισμένα από τα μέτρα που αναφέρονται στον πίνακα 18 έχουν ποιοτικό χαρακτήρα. Όπου διαπιστώνονται σοβαρές αδυναμίες, ιδίως όσον αφορά τη διαχείριση της ρευστότητας και της χρηματοδότησης, πρέπει, όπου είναι δυνατόν, να δίνεται προτεραιότητα στα ποιοτικά μέτρα.

Πίνακας 18. Δυνητικά και μη εξαντλητικά εποπτικά μέτρα για τον κίνδυνο ρευστότητας και χρηματοδότησης

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 102, το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία β), ε), στ), ι), ια), θ) και ιδ) και το άρθρο 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, το άρθρο 8 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, και το άρθρο 428β παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	
A. να απαιτούν από τα ιδρύματα να τηρούν δείκτη κάλυψης ρευστότητας υψηλότερο από το εποπτικό ελάχιστο όριο, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά·	
B. να απαιτούν από τα ιδρύματα να εφαρμόζουν μια ελάχιστη περίοδο επιβίωσης με διάρκεια που διασφαλίζει τον επαρκή περιορισμό των ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί·	
Γ. να απαιτούν από τα ιδρύματα να τηρούν ένα ελάχιστο συνολικό ποσό ρευστών στοιχείων ενεργητικού ή ικανότητα αντιστάθμισης τέτοιου μεγέθους ώστε οι ελλείψεις που εντοπίζονται να μετριάζονται επαρκώς·	
Δ. να απαιτούν από τα ιδρύματα να τηρούν δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) υψηλότερο από το εποπτικό ελάχιστο όριο, τέτοιου μεγέθους ώστε οι ελλείψεις που εντοπίζονται να μετριάζονται επαρκώς·	
Ε. να απαιτούν από τα ιδρύματα να διαθέτουν ένα ελάχιστο συνολικό ποσό διαθέσιμης σταθερής χρηματοδότησης, τέτοιου μεγέθους ώστε οι ελλείψεις που εντοπίζονται να μετριάζονται επαρκώς·	
ΣΤ. να επιβάλλουν συγκεκριμένες απαιτήσεις ρευστότητας, περιλαμβανομένων των περιορισμών στις αναντιστοιχίες ληκτότητας μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού·	
Ζ. να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις ή άλλα διοικητικά μέτρα, που περιλαμβάνουν προληπτικά τέλη·	
Η. να επιβάλλουν απαιτήσεις επί της συγκέντρωσης των διακρατούμενων ρευστών στοιχείων ενεργητικού, στις οποίες να περιλαμβάνονται: - απαιτήσεις επί της σύνθεσης του προφίλ ρευστών στοιχείων ενεργητικού του ιδρύματος σε επίπεδο αντισυμβαλλόμενων, νομίματος· ή/και - ανώτατα όρια, όρια ή περιορισμοί επί των συγκεντρώσεων χρηματοδότησης.	
Θ. να επιβάλλουν περιορισμούς στις βραχυπρόθεσμες συμβατικές ή συμπεριφορικές αναντιστοιχίες ληκτότητας μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, στις οποίες περιλαμβάνονται: - η επιβολή περιορισμών στις αναντιστοιχίες ληκτότητας (σε ειδικά χρονικά κλιμάκια) μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού· - η επιβολή περιορισμών στις ελάχιστες περιόδους επιβίωσης· ή/και - η επιβολή περιορισμών στην εξάρτηση από συγκεκριμένες πηγές βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης, όπως η χρηματοδότηση μέσω χρηματαγοράς.	
Ι. να επιβάλλουν πρόσθετες ή συχνότερες απαιτήσεις υποβολής αναφορών σχετικά με τις θέσεις ρευστότητας, οι οποίες περιλαμβάνουν: - τη συχνότητα υποβολής κανονιστικών γνωστοποιήσεων σχετικά με τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR)· ή/και - τη συχνότητα και την ανάλυση άλλων εκθέσεων αναφοράς ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων των «πρόσθετων μέτρων παρακολούθησης».	
ΙΑ. να απαιτούν τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίστηκαν όσον αφορά στην ικανότητα του ιδρύματος να εντοπίζει, να μετρά, να παρακολουθεί και να ελέγχει τον κίνδυνο ρευστότητας, μεταξύ άλλων: - να ενισχύσουν τη δυνατότητα προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για βελτίωση της ικανότητας του ιδρύματος να εντοπίζει και να ποσοτικοποιεί τις ουσιώδεις πηγές κινδύνου ρευστότητας για το ίδρυμα· - να ενισχύσουν την ικανότητά του να ρευστοποιεί τα ρευστά στοιχεία ενεργητικού του· - να ενισχύσουν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τον κίνδυνο ρευστότητας και το πλαίσιο δεικτών έγκαιρης προειδοποίησης ρευστότητας· ή/και - να ενισχύσουν την υποβολή πληροφοριών αναφοράς σχετικά με τη διαχείριση ρευστότητας προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος.	

Πιθανά εποπτικά μέτρα που μπορούν να λάβουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 102, το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχεία β), ε), στ), ι), ια), θ) και ιδ) και το άρθρο 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, το άρθρο 8 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/61 της Επιτροπής, και το άρθρο 428β παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013

ΙΒ. να απαιτούν τη λήψη μέτρων για την τροποποίηση του προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

- της μείωσης της εξάρτησής του από συγκεκριμένες χρηματοδοτικές αγορές (με δυνητικά υψηλή μεταβλητότητα), όπως η χονδρική χρηματοδότηση·
- της μείωσης της συγκέντρωσης του προφίλ χρηματοδότησης όσον αφορά τους αντισυμβαλλόμενους, τις κορυφώσεις στο προφίλ μακροχρόνιας διάρκειας, των (αναντιστοιχιών) νομισμάτων κ.λπ.· ή/και
- της μείωσης του ύψους των βεβαρημένων στοιχείων ενεργητικού, ενδεχομένως μέσω της διαφοροποίησης ανάμεσα στη συνολική επιβάρυνση και την πλεονάζουσα εξασφάλιση (π.χ. για καλυμμένα ομόλογα, μηχανισμούς κάλυψης διαφορών αποτίμησης).

ΙΓ. να απαιτούν την υποβολή πρόσθετων ή συχνότερων αναφορών σχετικά με τις θέσεις χρηματοδότησης του ιδρύματος, μεταξύ άλλων:

- αύξηση της συχνότητας αναφοράς βάσει κανονιστικών υποχρεώσεων σχετικά με την παρακολούθηση του προφίλ χρηματοδότησης (όπως η έκθεση του NSFR και τα «πρόσθετα μέτρα παρακολούθησης»)· ή/και
- αύξηση της συχνότητας αναφοράς σχετικά με το σχέδιο χρηματοδότησης του ιδρύματος προς τους εποπτικούς φορείς.

ΙΔ. να απαιτούν τη λήψη ενεργειών για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που εντοπίστηκαν όσον αφορά τον έλεγχο του κινδύνου χρηματοδότησης του ιδρύματος, μεταξύ άλλων:

- να ενισχύσουν την υποβολή αναφορών σχετικά με τον κίνδυνο χρηματοδότησης προς το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος·
- την επαναδιατύπωση ή ενίσχυση του σχεδίου χρηματοδότησης· ή/και
- την επιβολή περιορισμών στη διάθεση για ανάληψη κινδύνου του ιδρύματος
- να ενισχύσουν τις δυνατότητες διεξαγωγής προσομοίωσης ακραίων συνθηκών του ιδρύματος απαιτώντας από το ίδρυμα, μεταξύ άλλων, η προσομοίωση να καλύπτει μεγαλύτερη περίοδο ακραίων συνθηκών.

428. Κατά τον καθορισμό διαρθρωτικών μακροπρόθεσμων εποπτικών απαιτήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν την ανάγκη πρόσθετων βραχυπρόθεσμων/μεσοπρόθεσμων απαιτήσεων ρευστότητας ή/και ιδίων κεφαλαίων ως ενδιάμεση λύση για τη μείωση των κινδύνων που παραμένουν μολονότι οι διαρθρωτικές απαιτήσεις έχουν τα θεμιτά αποτελέσματα.

429. Όταν οι αρμόδιες αρχές καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει υψηλός κίνδυνος σημαντικής αύξησης του κόστους χρηματοδότησης του ιδρύματος, πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να ζητήσουν αλλαγές στη χρηματοδοτική διάρθρωση για να μετριαστεί ο κίνδυνος του κόστους χρηματοδότησης, ή ακόμη και μέτρα σχετικά με τα ίδια κεφάλαια (όπως προβλέπεται στον τίτλο 7) για την αντιστάθμιση των επιπτώσεων στα αποτελέσματα χρήσης, σε περίπτωση που το ίδρυμα δεν μπορεί να μετακυλήσει το αυξημένο κόστος χρηματοδότησης στους πελάτες του.

8.6. Συγκριτική αξιολόγηση και καθορισμός ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας και χρηματοδότησης

Προσδιορισμός ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας και χρηματοδότησης

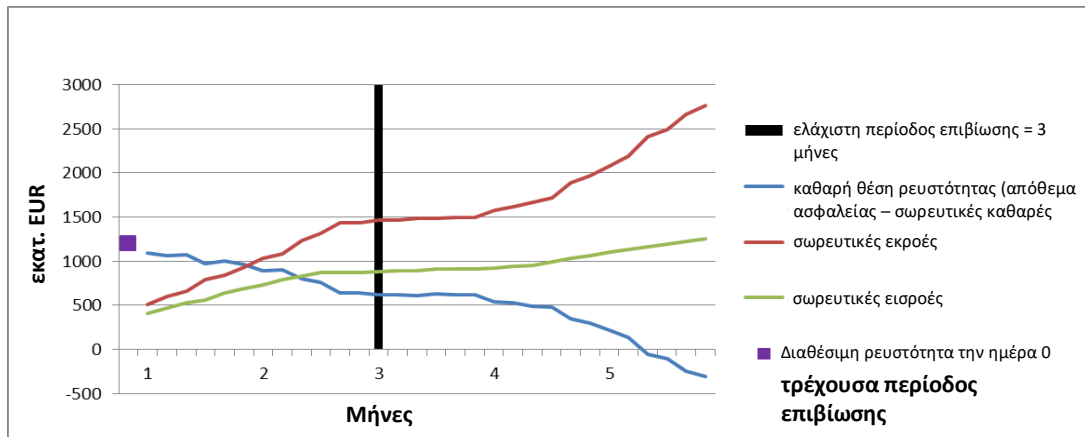
430. Προκειμένου να υποστηρίξουν τη βαθμολογία της επάρκειας ρευστότητας και χρηματοδότησης και να βαθμονομήσουν συγκεκριμένες ποσοτικές απαιτήσεις όπου αυτό κρίνεται ενδεχομένως αναγκαίο (π.χ. οποιοδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στον πίνακα 18 ανωτέρω και τα οποία είναι ποσοτικά), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους εποπτικούς δείκτες αναφοράς για τη ρευστότητα και τη χρηματοδότηση ως ποσοτικά εργαλεία. Πρέπει να χρησιμοποιούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχουν έναν συνετό, συνεπή, διαφανή και συγκρίσιμο δείκτη αναφοράς βάσει του οποίου θα υπολογίζουν και θα συγκρίνουν τις ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας για ιδρύματα με παρόμοια επιχειρηματικά μοντέλα και προφίλ κινδύνου. Κατά την ανάπτυξη εποπτικών δεικτών αναφοράς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να βασίζονται στην εποπτική αξιολόγηση των κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης, καθώς και στα αποτελέσματα των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ρευστότητας.
431. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τον καταλληλότερο δείκτη αναφοράς για το επιχειρηματικό μοντέλο του ιδρύματος, και κρίνοντας το αποτέλεσμα του δείκτη αναφοράς να εξετάζουν τους παράγοντες που προσιδιάζουν στο συγκεκριμένο επιχειρηματικό μοντέλο, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Όταν οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τους εποπτικούς δείκτες αναφοράς για τον προσδιορισμό ειδικών απαιτήσεων ρευστότητας, πρέπει να επεξηγούν στο ίδρυμα το σκεπτικό και τις γενικές υποκείμενες αρχές στις οποίες βασίζονται οι δείκτες αναφοράς.
432. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την καταλληλότητα όποιων δεικτών αναφοράς εφαρμόζονται στα ιδρύματα και να τους αναθεωρούν και να τους επικαιροποιούν σε συνεχή βάση, σύμφωνα με την εμπειρία που έχουν αποκτήσει κατά τη χρήση τους.
433. Ένα βασικό δεδομένο των δεικτών αναφοράς της αρμόδιας αρχής για την ποσοτικοποίηση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας ή χρηματοδότησης είναι τα δεδομένα που συλλέγονται μέσω των πληροφοριών εποπτικής αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 415 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 σχετικά με τη ρευστότητα και τη σταθερή χρηματοδότηση σε ατομική και ενοποιημένη βάση και μέσω πρόσθετων δεικτών παρακολούθησης της ρευστότητας.
434. Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα πιθανών προσεγγίσεων:
- α. Παράδειγμα 1: ίδρυμα με αρχικό απόθεμα ασφαλείας ρευστότητας ύψους 1.200 εκατ. EUR. Οι σωρευτικές εισροές και σωρευτικές εκροές υπολογιζόμενες υπό ακραίες συνθήκες προβλέπονται εντός χρονικού ορίζοντα πέντε μηνών. Στη διάρκεια αυτού του χρονικού ορίζοντα, το ίδρυμα χρησιμοποιεί το απόθεμα ρευστότητας κάθε φορά που οι εισροές είναι χαμηλότερες από τις εκροές. Το αποτέλεσμα είναι ότι, υπό τις συνθήκες ακραίων καταστάσεων που έχουν καθοριστεί, το ίδρυμα θα μπορούσε να επιβιώσει

τεσσεράμισι μήνες, διάστημα μεγαλύτερο από την ελάχιστη περίοδο επιβίωσης που έχει οριστεί από τις εποπτικές αρχές (στο συγκεκριμένο παράδειγμα, τρεις μήνες):

Πίνακας 19 Επεξηγηματικό παράδειγμα δείκτη αναφοράς για ποσοτικοποίηση της ρευστότητας

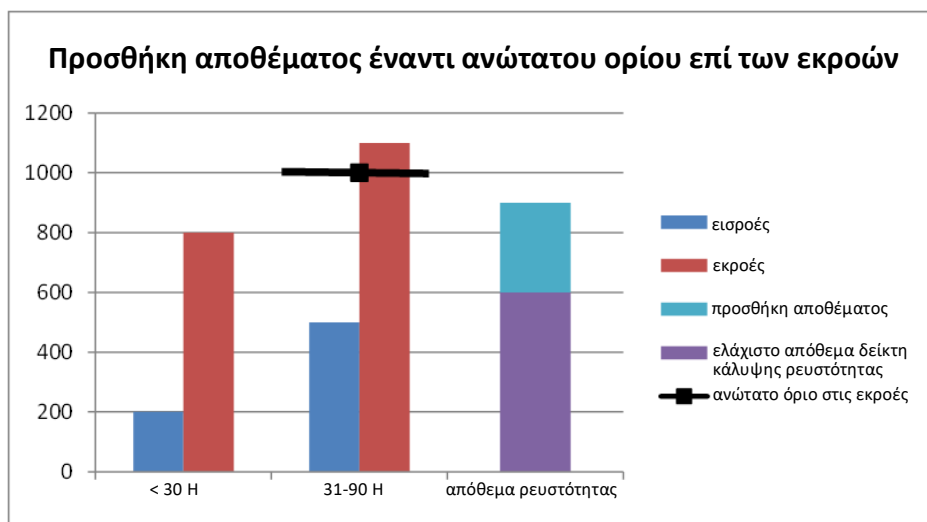
Χρονικός ορίζοντας σε μήνες	σωρευτικές εκροές	σωρευτικές εισροές	σωρευτικές καθαρές εκροές	καθαρή θέση ρευστότητας (απόθεμα ασφαλείας – σωρευτικές καθαρές εκροές)	Διαθέσιμη ρευστότητα την ημέρα 0
					1.200
1	511	405	106	1.094	
	598	465	133	1.067	
	659	531	128	1.072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1.001	
	933	693	240	960	
2	1.037	731	306	894	
	1.084	788	295	905	
	1.230	833	397	803	
	1.311	875	435	765	
	1.433	875	558	642	
	1.440	876	564	636	
3	1.465	882	583	617	
	1.471	889	582	618	
	1.485	891	594	606	
	1.485	911	574	626	
	1.492	916	576	624	
	1.493	916	577	623	
4	1.581	918	663	537	
	1.618	945	673	527	
	1.666	956	710	490	
	1.719	993	726	474	
	1.885	1.030	856	344	
	1.965	1.065	900	300	
5	2.078	1.099	980	220	
	2.192	1.131	1.061	139	Περίοδος επιβίωσης
	2.415	1.163	1.252	-52	
	2.496	1.194	1.302	-102	
	2.669	1.224	1.445	-245	
	2.764	1.253	1.511	-311	

Διάγραμμα 4: Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικής ποσοτικής απαίτησης ρευστότητας

β. Παράδειγμα 2: Η εποπτική ελάχιστη περίοδος επιβίωσης ορίζεται στους τρεις μήνες. Ένα εναλλακτικό μέτρο για τον καθορισμό μιας ελάχιστης περιόδου επιβίωσης, που εκφράζει επίσης την εποπτική ανησυχία ότι η διαφορά ανάμεσα στις εισροές και τις εκροές ανέρχεται σε απαράδεκτα υψηλά επίπεδα, είναι η επιβολή ανώτατου ορίου στις εκροές. Στο ακόλουθο σχήμα, ο μηχανισμός επιβολής ανώτατου ορίου στις εκροές απεικονίζεται με τη μαύρη οριζόντια γραμμή. Ένα ίδρυμα είναι υποχρεωμένο να μειώσει τις εκροές του σε χαμηλότερο επίπεδο από το ανώτατο όριο. Το ανώτατο όριο μπορεί να επιβληθεί για ένα ή περισσότερα χρονικά κλιμάκια και για καθαρές εκροές (μετά τη διόρθωση των εισροών) ή ακαθάριστες εκροές. Η εναλλακτική λύση της επιβολής μιας απαίτησης αποθέματος, αντ' αυτού, παρουσιάζεται στην τρίτη στήλη.

Διάγραμμα 5: Επεξηγηματικό παράδειγμα καθορισμού ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων

435. Στις περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν αναπτύξει τον δικό τους δείκτη αναφοράς για την ποσοτικοποίηση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας, μπορούν να

εφαρμόσουν έναν δείκτη αναφοράς ακολουθώντας τα παρακάτω βήματα ειδικά στην περίπτωση του κινδύνου ρευστότητας:

- α. να διενεργήσουν συγκριτική ανάλυση, υπό ακραίες συνθήκες, των καθαρών ταμειακών εκροών και των επιλέξιμων ρευστών στοιχείων ενεργητικού για ένα σύνολο χρονικών οριζόντων: έως έναν μήνα (συμπεριλαμβανομένης της μίας ημέρας), από έναν μήνα έως τρεις μήνες και από τρεις μήνες έως ένα έτος· για τον σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εκτιμούν τις καθαρές εκροές (ακαθάριστες εκροές και εισροές)·
- β. να εκτιμήσουν την ικανότητα αντιστάθμισης μέσω διαφορετικών περιόδων ληκτότητας, εξετάζοντας συνθήκες ακραίων καταστάσεων (για παράδειγμα, τη συνετή αποτίμηση υπό παραδοχές ακραίων καταστάσεων των ρευστών στοιχείων ενεργητικού έναντι της τρέχουσας αποτίμησης υπό φυσιολογικές συνθήκες και μετά από κούρεμα), οικοδομώντας έναν πίνακα ληκτότητας υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων για το προσεχές έτος·
- γ. να εκτιμήσουν την περίοδο επιβίωσης του ιδρύματος με βάση την αξιολόγηση του πίνακα ληκτότητας υπό ακραίες συνθήκες·
- δ. να καθορίσουν την ελάχιστη επιθυμητή/εποπτική περίοδο επιβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος και τις συνθήκες της αγοράς και τις μακροοικονομικές συνθήκες·
- ε. εάν η ελάχιστη επιθυμητή/εποπτική περίοδος επιβίωσης υπερβαίνει την τρέχουσα περίοδο επιβίωσης του ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκτιμήσουν πρόσθετα ποσά ρευστών στοιχείων ενεργητικού (πρόσθετα αποθέματα ρευστότητας) που πρέπει να διατηρεί το ίδρυμα για να παρατείνει την περίοδο επιβίωσης έως το ελάχιστο απαιτούμενο όριο.

Διατύπωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας και χρηματοδότησης

436. Για τη διατύπωση των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις, εκτός εάν κρίνεται καταλληλότερη άλλη προσέγγιση σε συγκεκριμένες περιστάσεις:

- a. Προσέγγιση 1 – να απαιτούν έναν δείκτη κάλυψης ρευστότητας υψηλότερο από το εποπτικό ελάχιστο όριο, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά.
- b. Προσέγγιση 2 – να απαιτούν μια ελάχιστη περίοδο επιβίωσης με διάρκεια που διασφαλίζει τον επαρκή περιορισμό των ελλείψεων που έχουν εντοπιστεί· η περίοδος επιβίωσης μπορεί να προσδιοριστεί είτε άμεσα, ως απαίτηση, είτε έμμεσα, με επιβολή ανώτατου ορίου στο ποσό των εκροών επί των αντίστοιχων χρονικών κλιμακίων που εξετάζονται· οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν διαφορετικούς τύπους ρευστών στοιχείων ενεργητικού (π.χ. στοιχεία ενεργητικού που είναι επιλέξιμα για τις κεντρικές τράπεζες), προκειμένου να καλύψουν κινδύνους που δεν καλύπτονται (επαρκώς) από τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας.
- c. Προσέγγιση 3 – να απαιτούν ελάχιστο συνολικό ποσό ρευστών στοιχείων ενεργητικού ή ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, είτε ως ελάχιστο συνολικό ποσό είτε ως

ελάχιστο ποσό επιπλέον του ισχύοντος εποπτικού ελάχιστου ορίου, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά· οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις στη σύνθεση των ρευστών στοιχείων ενεργητικού, συμπεριλαμβανομένων των λειτουργικών απαιτήσεων (π.χ. άμεση μετατρεψιμότητα σε μετρητά ή κατάθεση των ρευστών στοιχείων ενεργητικού στην κεντρική τράπεζα).

437. Για την κατάλληλη διατύπωση των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων σταθερής χρηματοδότησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις, εκτός εάν κρίνεται καταλληλότερη άλλη προσέγγιση σε συγκεκριμένες περιστάσεις:
- α. Προσέγγιση 4 – να απαιτούν έναν συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) υψηλότερο από το ελάχιστο υποχρεωτικό όριο, σε τέτοιο μέγεθος ώστε οι ελλείψεις που εντοπίζονται να μετριάζονται επαρκώς.
 - β. Προσέγγιση 5 – να απαιτούν ένα ελάχιστο συνολικό ποσό διαθέσιμης σταθερής χρηματοδότησης, είτε ως ελάχιστο συνολικό ποσό είτε ως ελάχιστο ποσό επιπλέον του ισχύοντος εποπτικού ελάχιστου ορίου, τέτοιου ύψους που θα διασφαλίζει ότι οι ελλείψεις που έχουν εντοπιστεί θα μειωθούν ικανοποιητικά.
438. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίσουν ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας ή χρηματοδότησης με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχονται σε γενικές γραμμές συνεκτικά αποτελέσματα μεταξύ ιδρυμάτων, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι τύποι των απαιτήσεων μπορεί να διαφέρουν μεταξύ των ιδρυμάτων λόγω των ειδικών συνθηκών που ισχύουν σε καθένα από αυτά. Επιπλέον της ποσότητας, η διάρθρωση πρέπει να προσδιορίζει την αναμενόμενη σύνθεση και φύση της απαίτησης. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προσδιορίζει την εποπτική απαίτηση και τυχόν απαιτήσεις της οδηγίας 2013/36/ΕΕ που έχουν εφαρμογή εν προκειμένω. Τα αποθέματα ρευστότητας και η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητας που διατηρεί το ίδρυμα προκειμένου να πληροί τις εποπτικές απαιτήσεις πρέπει να είναι διαθέσιμα για χρήση από το ίδρυμα υπό συνθήκες ακραίων καταστάσεων.
439. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ίδρυμα τις ενημερώνει αμέσως σε περίπτωση που δεν πληροί τις απαιτήσεις ή δεν αναμένεται να πληροί τις απαιτήσεις βραχυπρόθεσμα. Η γνωστοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από σχέδιο που έχει καταρτιστεί από το ίδρυμα για την έγκαιρη αποκατάσταση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σκοπιμότητα του σχεδίου και να λαμβάνουν τα κατάλληλα εποπτικά μέτρα εάν το σχέδιο δεν κρίνεται εφικτό. Στις περιπτώσεις όπου το σχέδιο κρίνεται εφικτό, οι αρμόδιες αρχές πρέπει: να προσδιορίζουν τυχόν αναγκαία ενδιάμεσα εποπτικά μέτρα σύμφωνα με τις συνθήκες που επικρατούν στο ίδρυμα· να παρακολουθούν την εφαρμογή του σχεδίου αποκατάστασης· και να παρακολουθούν στενά τη θέση ρευστότητας του ιδρύματος, ζητώντας από το ίδρυμα να αυξήσει τη συχνότητα υποβολής αναφορών, εάν χρειάζεται.

440. Επιπλέον των ανωτέρω, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, επίσης, να επιβάλλουν ποιοτικές απαιτήσεις σε μορφή περιορισμών/ανώτατων ορίων/ορίων στις αναντιστοιχίες, τις συγκεντρώσεις, τη διάθεση για ανάληψη κινδύνου, καθώς και ποσοτικών περιορισμών στη χορήγηση εξασφαλισμένων δανείων κ.λπ., σύμφωνα με τα κριτήρια που προσδιορίζονται στον τίτλο 9 των κατευθυντήριων γραμμών.
441. Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα διαφορετικών προσεγγίσεων όσον αφορά στη διάρθρωση ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας:

Παράδειγμα διατύπωσης ειδικών απαιτήσεων

Από την 1η Ιανουαρίου 2025 και μέχρι να δοθούν διαφορετικές οδηγίες, ζητείται από την Τράπεζα Χ:

- α. Προσέγγιση 1: να διασφαλίζει ότι η ικανότητα κάλυψης των αναγκών ρευστότητάς της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από π.χ. το 125% των καθαρών εκροών ρευστότητάς της, όπως αυτές μετρώνται βάσει του δείκτη κάλυψης ρευστότητας (LCR).
- β. Προσέγγιση 2: να διασφαλίζει ότι η ικανότητα αντιστάθμισής της οδηγεί πάντοτε σε περίοδο επιβίωσης ίση ή μεγαλύτερη των τριών μηνών, όπως αυτή μετράται με βάση την εσωτερική προσομοίωση ακραίων καταστάσεων/τον πίνακα ληκτότητας/τα ειδικά κριτήρια μέτρησης ρευστότητας που έχουν αναπτυχθεί από τις εποπτικές αρχές.
- γ. Προσέγγιση 3:
 - να διασφαλίζει ότι η ικανότητα αντιστάθμισής της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από Χ δισεκατομμύρια ευρώ· ή
 - να διασφαλίζει ότι η ικανότητα αντιστάθμισής της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από Χ δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον της ελάχιστης απαίτησης σύμφωνα με τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας.
- δ. Προσέγγιση 4: να διασφαλίζει ότι η διαθέσιμη σταθερή χρηματοδότησή της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από π.χ. το 125% της απαιτούμενης σταθερής χρηματοδότησής της, όπως αυτές μετρώνται βάσει του συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR).
- ε. Προσέγγιση 5:
 - να διασφαλίζει ότι η διαθέσιμη σταθερή χρηματοδότησή της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από Χ δισεκατομμύρια EUR·
 - να διασφαλίζει ότι η διαθέσιμη σταθερή χρηματοδότησή της είναι πάντοτε ίση ή μεγαλύτερη από Χ δισεκατομμύρια EUR επιπλέον της ελάχιστης απαίτησης σύμφωνα με τον συντελεστή καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR).

Τίτλος 9. Συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και κοινοποίηση

9.1. Γενικές παρατηρήσεις

442. Ο παρών τίτλος εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων κάθε στοιχείου της ΔΕΕΑ συνδυάζονται στη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο κοινοποιείται το αντίστοιχο αποτέλεσμα, συμπεριλαμβανομένης της διατύπωσης και της αιτιολόγησης των απαιτήσεων και των κατευθύνσεων σχετικά με τα ίδια κεφάλαια. Επίσης, εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο τα μη εξαντλητικά εποπτικά μέτρα που παρατίθενται στο τέλος κάθε σχετικής ενότητας και τίτλου των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών αλληλεπιδρούν με άλλα σχετικά πλαίσια (δηλ. μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, αξιολογήσεις των αρχών εξυγίανσης, μακροπροληπτικά μέτρα και μέτρα ΚΕΧ/ΧΤ).

9.2. Συνολική αξιολόγηση ΔΕΕΑ

443. Κατά τον προσδιορισμό της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τα πορίσματα των αξιολογήσεων των στοιχείων της ΔΕΕΑ και ειδικότερα:

- α. τους κινδύνους στους οποίους το ίδρυμα είναι εκτεθειμένο ή ενδέχεται να εκτεθεί·
- β. την πιθανότητα η εταιρική διακυβέρνηση, οι ελλείψεις σε επίπεδο ελέγχου ή/και το επιχειρηματικό μοντέλο ή η στρατηγική του ιδρύματος να επιδεινώνουν ή να μειώνουν τους εν λόγω κινδύνους ή να εκθέτουν το ίδρυμα σε νέες κατηγορίες κινδύνων·
- γ. κατά πόσο οι πηγές ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας του ιδρύματος παρέχουν επαρκή κάλυψη έναντι των εν λόγω κινδύνων·
- δ. τη δυνατότητα θετικής και αρνητικής αλληλεπίδρασης ανάμεσα στα στοιχεία (π.χ. οι αρμόδιες αρχές μπορεί να κρίνουν μια ισχυρή κεφαλαιακή θέση ως δυνητικό παράγοντα μετριασμού συγκεκριμένων ανησυχιών σε επίπεδο ρευστότητας και χρηματοδότησης ή, αντίστροφα, μια αδύναμη κεφαλαιακή θέση μπορεί να θεωρηθεί ότι επιδεινώνει τις ανησυχίες στο συγκεκριμένο επίπεδο).

444. Με βάση τις εν λόγω παραμέτρους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να προσδιορίζουν τη βιωσιμότητα του ιδρύματος, η οποία ορίζεται ως η εγγύτητα αυτού σε ένα σημείο μη βιωσιμότητας σύμφωνα με την επάρκεια των πόρων ιδίων κεφαλαίων και ρευστότητας, της διακυβέρνησης, των ελέγχων ή/και του επιχειρηματικού μοντέλου ή της στρατηγικής για την κάλυψη των κινδύνων στους οποίους το ίδρυμα εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί. Ως αποτέλεσμα αυτού του προσδιορισμού, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:

- α. να λαμβάνουν όλα τα εποπτικά μέτρα που είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση των ανησυχιών·

- β. να καθορίζουν μελλοντικούς εποπτικούς πόρους και σχεδιασμό για το ίδρυμα, μεταξύ άλλων αν θα πρέπει να προγραμματίζονται συγκεκριμένες εποπτικές δραστηριότητες για το ίδρυμα στο πλαίσιο του Προγράμματος Εποπτικής Εξέτασης·
- γ. να προσδιορίζουν την ανάγκη μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
- δ. να προσδιορίζουν κατά πόσο το ίδρυμα μπορεί να θεωρηθεί ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει» κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

445. Η συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ πρέπει να αποτυπώνεται σε μια βαθμολογία βιωσιμότητας που υπολογίζεται με βάση τις παραμέτρους που ορίζονται στον πίνακα 13 και τεκμηριώνονται σαφώς στην ετήσια σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ. Η εν λόγω ετήσια σύνοψη πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνει τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ και τις βαθμολογίες των στοιχείων της ΔΕΕΑ, καθώς και τυχόν εποπτικών πορισμάτων που έχουν διατυπωθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών.

Πίνακας 20. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
1	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική του ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι κίνδυνοι κεφαλαίου και ρευστότητας του ιδρύματος δεν ενέχουν σημαντικό κίνδυνο/ενέχουν πολύ μικρό κίνδυνο σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας. • Η σύνθεση και ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων δεν εγείρουν ανησυχίες. • Η θέση ρευστότητας και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος δεν εγείρουν ανησυχίες. • Δεν υπάρχουν ουσιώδεις ανησυχίες σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος.
2	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα των ιδίων κεφαλαίων. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
3	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ελέγχου σε επίπεδο ιδρύματος. Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος. Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος.
4	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ιδρύματος.	<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ιδρύματος. Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή των ελέγχων σε επίπεδο ιδρύματος. Υπάρχει υψηλό επίπεδο κινδύνου σημαντικών επιπτώσεων από άποψη προληπτικής εποπτείας εξαιτίας των κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας. Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με τη σύνθεση και την ποσότητα ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος. Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με τη θέση ρευστότητας ή/και το προφίλ χρηματοδότησης του ιδρύματος. Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχίας σχετικά με την αξιοπιστία και τη σκοπιμότητα του σχεδίου ανάκαμψης του ιδρύματος.

446. Προκειμένου να προσδιορίζουν κατά πόσο ένα ίδρυμα θεωρείται ότι «τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει», το οποίο αποτυπώνεται με τη συνολική βαθμολογία «F» της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απευθύνονται στις αρχές εξυγίανσης προκειμένου να ενημερώνονται για τα πορίσματα της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.

9.3. Κοινοποίηση του αποτελέσματος της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ

447. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν γραπτώς στο ίδρυμα το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, σύμφωνα με το μοντέλο ελάχιστης συμμετοχής ΔΕΕΑ που

περιγράφεται στην ενότητα 2.4. Η κοινοποίηση πρέπει να απευθύνεται στο διοικητικό όργανο του ιδρύματος.

448. Η κοινοποίηση του αποτελέσματος της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ στα ιδρύματα και, κατά περίπτωση, σε άλλες αρμόδιες αρχές ή αρχές εξυγίανσης, θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- α. το σχετικό επίπεδο εφαρμογής, την ημερομηνία κοινοποίησης και την ημερομηνία εφαρμογής της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, καθώς και τις ημερομηνίες αναφοράς των πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτισή της σύμφωνα με το άρθρο 10 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής·
- β. περιγραφή του αποτελέσματος της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένης μιας σύνοψης της αξιολόγησης, των σημαντικών εποπτικών ευρημάτων και της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ. Όταν απαιτείται η λήψη διορθωτικών μέτρων από το ίδρυμα για συγκεκριμένα στοιχεία ή υποστοιχεία της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο να ορίσουν ένα κατάλληλο χρονικό πλαίσιο για τη λήψη διορθωτικών μέτρων και να κοινοποιήσουν τη βαθμολογία για τα εν λόγω στοιχεία και υποστοιχεία, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο·
- γ. το απαιτούμενο επίπεδο και την ποιότητα των P2R, σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που καθορίζονται στον τίτλο 7, συμπεριλαμβανομένης της ειδικής ανά ίδρυμα αιτιολόγησης για τον καθορισμό των απαιτήσεων, χωριστά για τον κίνδυνο υπερβολικής μόχλευσης και για άλλους τύπους κινδύνων. Η αιτιολόγηση πρέπει να παρέχει σαφή ένδειξη των σημαντικών παραγόντων κινδύνου που συμβάλλουν στις P2R. Σε περίπτωση σημαντικών αλλαγών στο κανονιστικό πλαίσιο για τον προσδιορισμό των P1R που ισχύει για ένα ίδρυμα, η κοινοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει το αποτέλεσμα της αξιολόγησης που διενεργήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 294 του τίτλου 7. Για την αιτιολόγηση των P2R, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
 - i. να παραπέμπουν, στο μέτρο του δυνατού, στις κατηγορίες και υποκατηγορίες/στοιχεία κινδύνου που περιγράφονται στον τίτλο 6 και στις ενότητες 7.2 και 7.3, λαμβάνοντας υπόψη τους υφιστάμενους ορισμούς των ειδικών τύπων κινδύνου στην ισχύουσα νομοθεσία, με σκοπό τη διασφάλιση της συνολικής συγκρισιμότητας μεταξύ των ιδρυμάτων·
 - ii. να προσδιορίζουν τις κύριες ελλείψεις που πρέπει να καλύπτονται από τις εν λόγω απαιτήσεις έως ότου αντιμετωπιστούν σύμφωνα με την παράγραφο 320.
- δ. κατά την κοινοποίηση του απαιτούμενου επιπέδου κεφαλαίου και της ποιότητας των απαιτήσεων του πυλώνα 2 σύμφωνα με το προηγούμενο σημείο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει:
 - i. να κοινοποιούν τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) του ιδρύματος ως ποσοστό (δείκτης) επί του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης. Ο δείκτης TSCR πρέπει να υπολογίζεται με βάση τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{Δείκτης } TSCR = \frac{TSCR}{TREA}$$

- ii. να κοινοποιούν τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης βάσει της ΔΕΕΑ (TSLRR) του ιδρύματος ως ποσοστό (δείκτης) επί του ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης (LRE), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης. Ο δείκτης TSLRR πρέπει να υπολογίζεται με βάση τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{Δείκτης TSLRR} = \frac{TSLRR}{LRE}$$

- iii. να κοινοποιούν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις (OCR) του ιδρύματος και τις συνιστώσες τους –τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του Πυλώνα 1, τις P2R και τις απαιτήσεις αποθέματος ασφαλείας– ως ποσοστό (δείκτης) του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης·
- iv. να κοινοποιούν τις συνολικές απαιτήσεις του δείκτη μόχλευσης (OLRR) του ιδρύματος και τις συνιστώσες τους –την απαίτηση ιδίων κεφαλαίων για τον δείκτη μόχλευσης, τις P2R-LR και την απαίτηση αποθέματος ασφαλείας για τον δείκτη μόχλευσης των παγκοσμίως συστημικών σημαντικών ιδρυμάτων (G-SII)– ως ποσοστό (αναλογία) του ανοίγματος του δείκτη μόχλευσης (LRE), με ανάλυση ως προς τη σύνθεση της απαίτησης.
- ε. Το αναμενόμενο επίπεδο και η ποιότητα των P2G και των P2G-LR σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια που ορίζονται στην ενότητα 7.6, βάσει των οποίων ο προσδιορισμός τους οδηγεί σε θετική τιμή, μεταξύ άλλων τα εξής:
- i. όλους τους ισχύοντες δείκτες ιδίων κεφαλαίων που επηρεάζονται από τις P2G (κεφάλαιο κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, κεφάλαιο T1 και συνολικά ίδια κεφάλαια) και τις P2G-LR, καθώς και το ότι τα ίδια κεφάλαια που διατηρούνται για τους σκοπούς των P2G δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη οποιουδήποτε από τα στοιχεία των OCR και ότι οι P2G-LR δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη οποιουδήποτε από τα στοιχεία των OLRR·
 - ii. τις σχετικές προθεσμίες για τον καθορισμό του·
 - iii. την αιτιολόγηση, ειδική για κάθε ίδρυμα, για τον καθορισμό των κατευθύνσεων και τα κύρια στοιχεία της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε·
 - iv. την πιθανή εποπτική αντίδραση σε καταστάσεις στις οποίες δεν πληρούνται οι P2G και οι P2G-LR.
- στ. δήλωση σχετικά με τη ρευστότητα που διαθέτει το ίδρυμα και τυχόν ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας που έχουν καθοριστεί από την αρμόδια αρχή, εκτός εκείνων που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/61 της Επιτροπής και στο άρθρο 428β παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών για κάθε ίδρυμα λόγων για τις εν λόγω απαιτήσεις·
- ζ. κατά περίπτωση, δήλωση σχετικά με άλλα εποπτικά μέτρα, ποιοτικά ή ποσοτικά, συμπεριλαμβανομένων τυχόν μέτρων έγκαιρης παρέμβασης τα οποία προτίθεται να λάβει η αρμόδια αρχή.

9.4. Εποπτική αντίδραση σε μια κατάσταση όπου δεν πληρούνται οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) ή η συνολική κεφαλαιακή απαίτηση (OCR)

449. Οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) όπως προσδιορίζονται σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και κοινοποιούνται κατά την αξιολόγηση ΔΕΕΑ αποτελούν νομικά δεσμευτική απαίτηση που πρέπει να πληρούν τα ιδρύματα ανά πάσα στιγμή, μεταξύ άλλων και σε ακραίες συνθήκες. Εάν οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) δεν πληρούνται πλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν πρόσθετες εξουσίες παρέμβασης σύμφωνα με τις οδηγίες 2013/36/ΕΕ και 2014/59/ΕΕ, μεταξύ άλλων της ανάκλησης άδειας λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 18 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, της εφαρμογής μέτρων έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, του προσδιορισμού ότι ένα ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, καθώς και τις συναφείς κατευθυντήριες γραμμές και τα μέτρα εξυγίανσης που λαμβάνονται σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία. Κατά την άσκηση των εν λόγω εξουσιών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν αν τα μέτρα είναι ανάλογα με τις περιστάσεις και την εκτίμησή τους σχετικά με το πώς ενδέχεται να εξελιχθεί η κατάσταση.

450. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να παρακολουθούν αν τα ιδρύματα πληρούν την OCR. Όπου είναι αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν μέτρα για να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 141 έως 142 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

9.5. Εποπτική αντίδραση σε μια κατάσταση όπου δεν πληρούνται οι Κεφαλαιακές κατευθύνσεις του Πυλώνα 2 (P2G)

451. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρακολουθούν αν το ποσό των ιδίων κεφαλαίων που αναμένονται σύμφωνα με τις P2G καθορίζεται και διατηρείται από το ίδρυμα με την πάροδο του χρόνου. Όταν τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος μειώνονται ή ενδέχεται να μειωθούν κάτω από το επίπεδο που καθορίζουν οι P2G, η αρμόδια αρχή πρέπει να αναμένει ότι το ίδρυμα θα προβεί σε σχετική κοινοποίηση και θα καταρτίσει ένα αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης. Στην κοινοποίησή του, το ίδρυμα πρέπει να εξηγήσει ποιες δυσμενείς συνέπειες είναι πιθανό να το αναγκάσουν να προβεί σε αυτές τις ενέργειες και ποια είναι τα μέτρα που προβλέπονται για την τελική αποκατάσταση της συμμόρφωσης προς τις P2G, στο πλαίσιο ενός ενισχυμένου εποπτικού διαλόγου.

452. Υπάρχουν γενικά τρεις καταστάσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη από μια αρμόδια αρχή, σύμφωνα τις οποίες ένα ίδρυμα ενδέχεται να μην ανταποκριθεί στις P2G:

- α. Όταν το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων μειώνεται κάτω από το επίπεδο των P2G (παραμένοντας ωστόσο πάνω από την OCR) υπό ειδικές συνθήκες ανά ίδρυμα ή εξωγενείς συνθήκες υπό τις οποίες οι κίνδυνοι που οι P2G είχαν ως στόχο να καλύψουν υλοποιήθηκαν, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στο ίδρυμα να λειτουργεί προσωρινά

κάτω από το επίπεδο των P2G, εφόσον το αναθεωρημένο σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης είναι αξιόπιστο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην ενότητα 7.7. Η αρμόδια αρχή μπορεί επίσης να εξετάσει το ενδεχόμενο προσαρμογής του επιπέδου των P2G, κατά περίπτωση.

- β. Όταν το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων μειώνεται κάτω από το επίπεδο των P2G (παραμένοντας ωστόσο πάνω από την OCR) υπό συγκεκριμένες συνθήκες σε επίπεδο ιδρύματος ή εξωγενείς συνθήκες λόγω της υλοποίησης κινδύνων που οι P2G δεν είχαν ως στόχο να καλύψουν, οι αρμόδιες αρχές αναμένουν από το ίδρυμα να αυξήσει το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων στο επίπεδο των P2G εντός κατάλληλου χρονοδιαγράμματος.
- γ. Όταν το ίδρυμα παραβλέπει τις P2G, δεν τις ενσωματώνει στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων ή δεν δημιουργεί ίδια κεφάλαια προκειμένου να ανταποκριθεί στις P2G εντός των προθεσμιών που ορίζονται από την αρμόδια αρχή, αυτό μπορεί να οδηγήσει τις αρμόδιες αρχές να εφαρμόσουν πρόσθετα εποπτικά μέτρα, όπως ορίζεται στον πίνακα 16.

Όταν η άδεια λειτουργίας κάτω από το επίπεδο των P2G που αναφέρεται στο στοιχείο α) δεν έχει χορηγηθεί και τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος είναι επανειλημμένα κάτω από το επίπεδο των P2G, η αρμόδια αρχή πρέπει να επιβάλει P2R σύμφωνα με τον τίτλο 7.

453. Παρά τις ειδικές εποπτικές δράσεις σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εξετάσουν την εφαρμογή μέτρων κεφαλαιακής ενίσχυσης και πρόσθετων εποπτικών μέτρων που ορίζονται στον τίτλο 7, όταν αυτά θεωρούνται καταλληλότερα για να εξεταστούν οι λόγοι για τους οποίους τα ίδια κεφάλαια μειώνονται κάτω από το επίπεδο που καθορίζεται από τις P2G.

9.6. Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα, τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης και την αξιολόγηση από τις αρχές εξυγίανσης

454. Πέραν των εποπτικών μέτρων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 27 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, τα οποία λειτουργούν ως συμπληρωματικά επιπλέον του συνόλου των εποπτικών μέτρων που ορίζονται στα άρθρα 104 και 105 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
455. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν μέτρα έγκαιρης παρέμβασης με την επιφύλαξη των υπόλοιπων εποπτικών μέτρων και, κατά τη λήψη των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, πρέπει να επιλέξουν το(τα) πιο κατάλληλο(α) μέτρο(α) προκειμένου να διασφαλίσουν ότι το αποτέλεσμα θα είναι ανάλογο των συγκεκριμένων συνθηκών.
456. Κατά τον καθορισμό εποπτικών μέτρων ή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, εκτός από το πλαίσιο παραπομπής που προβλέπεται στον τίτλο 2, να λαμβάνουν επίσης υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της δυνατότητας εξυγίανσης που διενεργείται από την αρχή εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού προγράμματος εργασίας, με σκοπό τη διασφάλιση της συνοχής των εποπτικών δράσεων.

9.7. Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας

457. Στις περιπτώσεις όπου ένα ίδρυμα υπόκειται σε μακροπροληπτικά μέτρα και η αξιολόγηση ΔΕΕΑ προσδιορίζει ότι τα εν λόγω μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς το ειδικό ανά ίδρυμα προφίλ κινδύνου ή τις ελλείψεις που παρατηρούνται στο ίδρυμα (δηλ. το ίδρυμα εκτίθεται σε ή εμπεριέχει υψηλότερο επίπεδο κινδύνου από το επίπεδο στο οποίο στοχεύουν τα μέτρα μακροπροληπτικής εποπτείας, ή οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν είναι πιο ουσιώδεις από αυτές στις οποίες στοχεύει το μέτρο), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τη συμπλήρωση των μέτρων μακροπροληπτικής εποπτείας με πρόσθετα ειδικά μέτρα ανά ίδρυμα.

9.8. Αλληλεπίδραση ανάμεσα στα εποπτικά μέτρα και τα μέτρα ΚΞΧ/ΧΤ

458. Κατά την εφαρμογή εποπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση ελλείψεων προληπτικής εποπτείας που σχετίζονται με τον κίνδυνο ΞΧ/ΧΤ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεργάζονται με τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ, ώστε οι υποκείμενες ελλείψεις/αδυναμίες να αντιμετωπίζονται επαρκώς από τα κατάλληλα μέτρα στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων των εποπτικών αρχών ΚΞΧ/ΧΤ και των αρμόδιων αρχών από τις αντίστοιχες απόψεις ⁴⁹.

459. Όταν οι αρμόδιες αρχές, κατά την άσκηση των εποπτικών δραστηριοτήτων τους, έχουν εύλογες ενδείξεις για ελλείψεις στο πλαίσιο των συστημάτων και των ελέγχων του ιδρύματος ή στο πλαίσιο εσωτερικής διακυβέρνησης που σχετίζονται με την ΚΞΧ/ΧΤ ή εύλογους λόγους να υποπτεύονται ότι το ίδρυμα έχει αυξημένο άνοιγμα σε κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, πρέπει:

- α. να ενημερώνουν την εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ για τις εν λόγω ελλείψεις και κινδύνους αμέσως μόλις εντοπιστούν και να συνεργάζονται μαζί τους σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ.
- β. να αξιολογούν την επίπτωση που ενδέχεται να έχουν οι εν λόγω ελλείψεις και κίνδυνοι στην εποπτική κατάσταση του ιδρύματος.
- γ. να συνεργάζονται με τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ και, σύμφωνα με τις εντολές και τις αρμοδιότητες των αντίστοιχων αρχών, να εξετάζουν τα καταλληλότερα προληπτικά εποπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εν λόγω ελλείψεων και κινδύνων, επιπλέον των μέτρων που λαμβάνουν οι εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.

460. Όταν οι αρμόδιες αρχές ενημερώνονται ή λαμβάνουν γνώση εποπτικών μέτρων ή κυρώσεων που σχεδιάζονται ή επιβάλλονται από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ, πρέπει να εξετάζουν αν και με ποιον τρόπο πρέπει να μετριαστούν οι πιθανές επιπτώσεις προληπτικής εποπτείας των αδυναμιών και των αστοχιών που εντοπίζονται από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.

⁴⁹ Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της ΕΑΤ (ΕΒΑ/GL/2021/15).

Τίτλος 10. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυννοριακούς ομίλους

461. Ο εν λόγω τίτλος εξετάζει την εφαρμογή των διαδικασιών και της μεθοδολογίας της ΔΕΕΑ όπως ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σε σχέση με τους διασυννοριακούς ομίλους και τις οντότητές τους. Παρέχει επίσης σημεία σύνδεσης με την κοινή διαδικασία αξιολόγησης και λήψης αποφάσεων που πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής.
462. Στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να εξετάζουν τους πιθανούς κινδύνους ΞΧ/ΧΤ και τους κινδύνους μη εφαρμογής και αποφυγής στοχευμένων οικονομικών κυρώσεων, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή ΚΞΧ/ΧΤ του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μητρική επιχείρηση, καθώς και από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ που είναι αρμόδιες για την εποπτεία ΚΞΧ/ΧΤ των εγκαταστάσεων του ομίλου σε διαφορετικές δικαιοδοσίες, ιδίως τις αξιολογήσεις των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ, των ουσιαδών αδυναμιών και των παραβιάσεων της νομοθεσίας ΚΞΧ/ΧΤ, που συνδέονται με τη δομή του διασυννοριακού τραπεζικού ομίλου.
463. Κατά την αξιολόγηση των προληπτικών επιπτώσεων των κινδύνων ΞΧ/ΧΤ και των κινδύνων μη εφαρμογής και αποφυγής στοχευμένων οικονομικών κυρώσεων στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ για έναν διασυννοριακό όμιλο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιοποιούν τις πληροφορίες που λαμβάνονται μέσω διμερών επαφών με τις σχετικές αρμόδιες αρχές για την ΚΞΧ/ΧΤ σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία στον τομέα της ΚΞΧ/ΧΤ και μέσω της συμμετοχής τους σε κολλέγια ΚΞΧ/ΧΤ⁵⁰ και σε σώματα προληπτικής εποπτείας.

10.1. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε διασυννοριακούς ομίλους

464. Κατά την εφαρμογή της ΔΕΕΑ και των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών σε διασυννοριακούς ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη βιωσιμότητα για τον όμιλο συνολικά, καθώς και για κάθε οντότητα αυτού χωριστά. Οι αρχές ενοποιημένης εποπτείας πρέπει να διενεργούν την αρχική αξιολόγηση της μητρικής επιχείρησης και του ομίλου των ιδρυμάτων σε ενοποιημένο επίπεδο, ενώ οι άλλες αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν την αρχική αξιολόγηση των οντοτήτων που τελούν υπό την εποπτεία τους (σε ατομικό ή σε υποενοποιημένο επίπεδο, κατά περίπτωση).
465. Όταν οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται στις θυγατρικές ενός διασυννοριακού ομίλου, οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές πρέπει, κατά τη διενέργεια της

⁵⁰ «Κολλέγια ΚΞΧ/ΧΤ» όπως ορίζονται στις κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 μεταξύ των αρμόδιων αρχών που εποπτεύουν πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς («Οι κατευθυντήριες γραμμές για τα κολλέγια ΚΞΧ/ΧΤ») και στο άρθρο 2 παράγραφος 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1640.

αρχικής τους αξιολόγησης, να εξετάζουν κατά κύριο λόγο τα ιδρύματα σε ατομική βάση, όπως θα έκαναν και με ένα αυτοτελές ίδρυμα. Τα πορίσματα από τις εν λόγω αρχικές αξιολογήσεις, κατά περίπτωση, θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν τον εντοπισμό βασικών τρωτών σημείων στο διασυννοριακό πλαίσιο ή στο πλαίσιο ομίλου, καθώς και να αντικατοπτρίζουν τα πλεονεκτήματα και τους παράγοντες μετριασμού που σχετίζονται με τη συμμετοχή της οντότητας στον όμιλο.

466. Τα αποτελέσματα αυτής της αρχικής αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον έχουν εντοπιστεί, απόψεων σχετικά με βασικές εξαρτήσεις από τη μητρική επιχείρηση/τον όμιλο, πρέπει να χρησιμοποιούνται ως στοιχεία τεκμηρίωσης κατά τη διαδικασία κοινής αξιολόγησης και λήψης αποφάσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Συνεπώς, τα αποτελέσματα αυτά πρέπει να συζητηθούν από τις αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών που συστήνονται σύμφωνα με το άρθρο 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
467. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι σχετικές αρμόδιες αρχές πρέπει να συμφωνήσουν, πριν από την έναρξη της διαδικασίας λήψης κοινής απόφασης, σε ένα χρονοδιάγραμμα για τα στάδια που πρέπει να ακολουθηθούν κατά την εν λόγω διαδικασία και να τηρούν το συμφωνημένο χρονοδιάγραμμα καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.
468. Με βάση τις συζητήσεις στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών και τα αποτελέσματα της διαδικασίας κοινής αξιολόγησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να οριστικοποιήσουν τις αντίστοιχες αξιολογήσεις της ΔΕΕΑ, προχωρώντας στις απαραίτητες προσαρμογές σύμφωνα με τα αποτελέσματα των συζητήσεων των σωμάτων.
469. Στις περιπτώσεις όπου κατά την αξιολόγηση μιας αρμόδιας αρχής έχουν αποκαλυφθεί συγκεκριμένες ελλείψεις που σχετίζονται με τις ενδοομιλικές θέσεις, οι οποίες επηρεάζουν αρνητικά τη συνολική βιωσιμότητα της οντότητας σε ατομική βάση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, να συζητήσουν κατά πόσο η τελική αξιολόγηση της οντότητας πρέπει να τροποποιηθεί, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική εικόνα του ομίλου, συμπεριλαμβανομένου του επιχειρηματικού μοντέλου, της στρατηγικής και της ύπαρξης του ενοποιημένου ομίλου, καθώς και συγκεκριμένων χαρακτηριστικών των ρυθμίσεων ενδοομιλικής οικονομικής στήριξης.
470. Στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν τα ακόλουθα:
- α. τον σχεδιασμό, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας, καθώς και τα χρονοδιαγράμματα για τη διενέργεια της αξιολόγησης των διαφόρων στοιχείων του ΔΕΕΑ για τον ενοποιημένο όμιλο και τις οντότητές του, προκειμένου να διευκολυνθεί η κατάρτιση των εκθέσεων κινδύνου του ομίλου και κινδύνου ρευστότητας που απαιτούνται για τις κοινές αποφάσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στο άρθρο 3 του εκτελεστικού κανονισμού της Επιτροπής (ΕΕ) αριθ. 710/2014, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας και την εποπτική συνεργασία που ορίζονται στον τίτλο 2·

- β. τα επιμέρους στοιχεία της εφαρμογής των δεικτών αναφοράς που χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ·
- γ. την προσέγγιση που υιοθετείται για την αξιολόγηση και βαθμολογία των υποκατηγοριών κινδύνου μεμονωμένα, στις περιπτώσεις όπου οι εν λόγω υποκατηγορίες έχουν κριθεί ουσιώδεις·
- δ. τα δεδομένα που απαιτούνται από το ίδρυμα σε ενοποιημένο και ατομικό επίπεδο για τη διεξαγωγή της αξιολόγησης των στοιχείων της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων όσων περιλαμβάνονται στη ΔΑΕΕΚ και τη ΔΑΕΕΡ·
- ε. τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων των βαθμολογιών της ΔΕΕΑ που έχουν αποδοθεί σε διάφορα στοιχεία, καθώς και τη συνολική αξιολόγηση της ΔΕΕΑ και τη συνολική βαθμολογία της ΔΕΕΑ σε ενοποιημένο επίπεδο και σε επίπεδο οντότητας. Κατά τη συζήτηση της αξιολόγησης των μεμονωμένων κινδύνων κεφαλαίου και ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επικεντρωθούν στους κινδύνους που έχουν κριθεί ως ουσιώδεις για τις αντίστοιχες οντότητες·
- στ. τις διασυννοριακές επιπτώσεις, σε επίπεδο προληπτικής εποπτείας, που απορρέουν από τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, τους κινδύνους μη εφαρμογής και αποφυγής στοχευμένων οικονομικών κυρώσεων και τις σχετικές ανησυχίες· και
- ζ. τα προγραμματισμένα μέτρα εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης, κατά περίπτωση.

471. Κατά την κατάρτιση της σύνοψης της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ για τον όμιλο και τις διασυννοριακές οντότητές του, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να τη διαρθρώσουν κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να διευκολύνεται η συμπλήρωση των υποδειγμάτων για την έκθεση της ΔΕΕΑ, την έκθεση κινδύνου ομίλου, την αξιολόγηση κινδύνου ρευστότητας και των υποδειγμάτων για τις εκθέσεις αξιολόγησης κινδύνου ρευστότητας ομίλου που απαιτούνται για την κοινή απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, όπως ορίζεται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 710/2014 της Επιτροπής.

10.2. Αξιολόγηση κεφαλαίου στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα

472. Ο προσδιορισμός της κεφαλαιακής επάρκειας και των σχετικών απαιτήσεων και καθοδήγησης σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στον τίτλο 7 για τους διασυννοριακούς ομίλους εντάσσεται στη διαδικασία κοινής απόφασης των αρμόδιων αρχών, σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

473. Για μητρικά ή θυγατρικά ιδρύματα που αποτελούν μέρος διασυννοριακού ομίλου, η εφαρμογή P2R και (P2R-LR), σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, πρέπει να διεξάγεται με βάση τη διαδικασία κοινής απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο α) της εν λόγω οδηγίας.

474. Στο πλαίσιο των συζητήσεων για την επάρκεια του επιπέδου ιδίων κεφαλαίων και τον προσδιορισμό της P2R και της P2R-LR, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. την αξιολόγηση της σημαντικότητας των κινδύνων και των ελλείψεων που εντοπίστηκαν τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένης οντότητας (δηλ. ποιοι κίνδυνοι είναι ουσιώδεις για τον όμιλο ως σύνολο και ποιοι είναι ουσιώδεις μόνο για μία οντότητα) και το επίπεδο των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται για την κάλυψη των εν λόγω κινδύνων·
- β. τις περιπτώσεις όπου οι ελλείψεις που εντοπίστηκαν είναι κοινές σε όλες τις οντότητες (π.χ. οι ίδιες ελλείψεις διακυβέρνησης παρατηρούνται σε όλες τις οντότητες ή παρατηρούνται ελλείψεις στα μοντέλα που χρησιμοποιούνται σε διάφορες οντότητες), συντονίζοντας την αξιολόγηση και την εποπτική δράση και, συγκεκριμένα, αποφασίζοντας κατά πόσο πρέπει να επιβληθούν μέτρα σε ενοποιημένο επίπεδο ή σε επίπεδο οντότητας αναλογικά για τις οντότητες όπου παρατηρούνται κοινές ελλείψεις·
- γ. τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων της ΔΑΕΕΚ και των απόψεων σχετικά με την αξιοπιστία των υπολογισμών της ΔΑΕΕΚ και την πιθανή χρήση τους ως δεδομένα για τον προσδιορισμό της P2R·
- δ. τα αποτελέσματα των υπολογισμών των εποπτικών δεικτών αναφοράς χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό της P2R για όλες τις οντότητες εντός του ομίλου σε ενοποιημένο επίπεδο·
- ε. την P2R που θα επιβληθεί στις οντότητες και σε ενοποιημένο επίπεδο προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια των τελικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και κατά πόσο υπάρχει ανάγκη μεταφοράς των ιδίων κεφαλαίων από ενοποιημένο επίπεδο σε επίπεδο οντότητας.

475. Προκειμένου να προσδιορίσουν τις συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) όπως ορίζεται στον τίτλο 7, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάσουν το ίδιο επίπεδο εφαρμογής με αυτό που ισχύει για τις απαιτήσεις κοινής απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Ειδικότερα, οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) και τα υπόλοιπα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει, κατά περίπτωση, να καθορίζονται σε ενοποιημένο και ατομικό επίπεδο για τις οντότητες που δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη. Σε υποενοποιημένο επίπεδο, οι συνολικές κεφαλαιακές απαιτήσεις βάσει ΔΕΕΑ (TSCR) και τα υπόλοιπα κεφαλαιακά μέτρα πρέπει να καλύπτουν μόνο τη μητρική επιχείρηση του υποενοποιημένου ομίλου προκειμένου να αποφευχθεί ο διπλός υπολογισμός των P2R τις οποίες εξετάζουν οι αρμόδιες αρχές για τις θυγατρικές σε άλλα κράτη μέλη.

476. Εάν το αποτέλεσμα της εποπτικής αξιολόγησης του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης για το μητρικό ή τα θυγατρικά ιδρύματα ενός διασυννοριακού ομίλου είναι ότι πρέπει να καθοριστούν απαιτήσεις του πυλώνα 2 για την αντιμετώπιση του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης, επομένως να προσδιοριστούν (P2R-LR), αυτό πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τη διαδικασία κοινής απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο α)

της ΟΚΑ και να αντικατοπτρίζει τη χωριστή δέσμη απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων με βάση τον δείκτη μόχλευσης.

477. Στο πλαίσιο των συζητήσεων για την επάρκεια του επιπέδου ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης και τον προσδιορισμό των P2R-LR, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν:

- α. πτυχές που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 326·
- β. τις απαιτήσεις του πυλώνα 2 για την κάλυψη του κινδύνου υπερβολικής μόχλευσης που επιβάλλονται στις οντότητες και σε ενοποιημένο επίπεδο προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια των τελικών απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και κατά πόσο υπάρχει ανάγκη μεταφοράς των ιδίων κεφαλαίων από ενοποιημένο επίπεδο σε επίπεδο οντότητας.

478. Όλες οι συναφείς πληροφορίες σχετικά με τον καθορισμό των P2G και των P2G-LR για μητρικά ή θυγατρικά ιδρύματα διασυννοριακού ομίλου πρέπει να κοινοποιούνται μεταξύ των αρμόδιων αρχών και ο καθορισμός πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Συγκεκριμένα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συζητούν την προσέγγιση για τη θέσπιση των P2G και των P2G-LR σε μεμονωμένο επίπεδο, όπου δεν υπάρχουν δεδομένα από εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε μεμονωμένο επίπεδο ή, κατά περίπτωση, να συμφωνούν στην εφαρμογή των P2G και των P2G-LR μόνο σε ενοποιημένο επίπεδο. Οι P2G και οι P2G-LR πρέπει να αντικατοπτρίζονται δεόντως στο έγγραφο της κοινής απόφασης που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

10.3. Αξιολόγηση ρευστότητας στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ και ειδικές απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανά ίδρυμα

479. Ο καθορισμός μέτρων για την αντιμετώπιση τυχόν σημαντικών ζητημάτων και ουσιωδών ευρημάτων που σχετίζονται με την εποπτεία της ρευστότητας, καθώς και με την ανάγκη θέσπισης απαιτήσεων ρευστότητας για συγκεκριμένο ίδρυμα, πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία κοινής απόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 113 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

480. Σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να θεωρούν τα «ζητήματα» σημαντικά ή/και τα «ευρήματα» ουσιώδη τουλάχιστον στις περιπτώσεις όπου:

- α. προτείνονται ειδικές ποσοτικές απαιτήσεις ρευστότητας από τις αρμόδιες αρχές ή/και
- β. προτείνονται άλλα μέτρα εκτός των ειδικών ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας από τις αρμόδιες αρχές και η βαθμολογία που έχει αποδοθεί στον κίνδυνο ρευστότητας ή/και τον κίνδυνο επαρκούς χρηματοδότησης είναι «3» ή «4».

10.4. Εφαρμογή άλλων εποπτικών μέτρων

481. Οι αρμόδιες αρχές που ευθύνονται για την εποπτεία των διασυνοριακών οντοτήτων των ομίλων πρέπει να συζητούν και να συντονίζουν, όπου είναι δυνατό, την εφαρμογή όλων των μέτρων εποπτείας και έγκαιρης παρέμβασης στον όμιλο ή/και τις ουσιώδεις οντότητες αυτού, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται συστηματικά τα πλέον κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των αδυναμιών που εντοπίστηκαν, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική εικόνα του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των ενδοομιλικών αλληλοεξαρτήσεων και των ενδοομιλικών ρυθμίσεων που προαναφέρθηκαν.
482. Οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την προληπτική εποπτεία οντοτήτων ενός ομίλου με διασυνοριακές οντότητες πρέπει, κατά την επιβολή εποπτικών ή διοικητικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων κυρώσεων, σε ιδρύματα για την αδυναμία τους να αντιμετωπίσουν επαρκώς τις ελλείψεις που σχετίζονται με τους κινδύνους ΞΧ/ΧΤ, να έρχονται σε επαφή με τις σχετικές εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ σύμφωνα με την ενότητα 8 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ ⁵¹ και σύμφωνα με τις εντολές και τις αρμοδιότητες των αντίστοιχων αρχών, να εξετάζουν τα καταλληλότερα εποπτικά μέτρα προληπτικής εποπτείας για την αντιμετώπιση των εν λόγω ελλείψεων και κινδύνων, επιπλέον των μέτρων που λαμβάνονται από τις εποπτικές αρχές ΚΞΧ/ΧΤ.

⁵¹ Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συνεργασία για την ΚΞΧ/ΧΤ της EAT (EBA/GL/2021/15).

Τίτλος 11. Εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

11.1. Χρήση εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων από τις αρμόδιες αρχές

483. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει, επίσης βάσει του άρθρου 100 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, να διενεργούν ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τη διευκόλυνση της ΔΕΕΑ και, ιδίως, εποπτική αξιολόγηση των βασικών στοιχείων της, όπως περιγράφεται στους τίτλους 4 έως 8. Η ενσωμάτωση των παραγόντων ΠΚΔ στις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές για την ενσωμάτωση των κινδύνων ΠΚΔ στις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, δίνοντας προτεραιότητα στους περιβαλλοντικούς κινδύνους. Ειδικότερα, οι εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων πρέπει να βοηθούν τις αρμόδιες αρχές, κατά περίπτωση, σε σχέση με τα ακόλουθα:

- α. την αξιολόγηση των επιμέρους κεφαλαιακών κινδύνων των ιδρυμάτων, όπως αναφέρεται στον τίτλο 6, ή κινδύνων ρευστότητας και χρηματοδότησης όπως αναφέρεται στον τίτλο 8·
- β. την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των προγραμμάτων ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων, καθώς και της συνέπειας, της αυστηρότητας και του εύλογου χαρακτήρα των σεναρίων για τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων των ιδρυμάτων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς της ΔΑΕΕΚ και της ΔΑΕΕΡ. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την αμφισβήτηση των βασικών παραδοχών και των παραγόντων κινδύνου των ιδρυμάτων·
- γ. την αξιολόγηση της ικανότητας των ιδρυμάτων να ανταποκριθούν στη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση με βάση τη ΔΕΕΑ (TSCR) και την OCR στο πλαίσιο της αξιολόγησης της κεφαλαιακής επάρκειας, όπως ορίζεται στην ενότητα 7.7. Ανάλογα με την κάλυψη και το είδος της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, η αξιολόγηση αυτή μπορεί να περιορίζεται μόνο σε ορισμένα στοιχεία της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης βάσει της ΔΕΕΑ (TSCR) που καλύπτεται από τα χαρακτηριστικά σχεδιασμού των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (π.χ. P2R για επιμέρους κατηγορίες κινδύνου, αν η άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων καλύπτει μόνο τις εν λόγω κατηγορίες κινδύνου)·
- δ. τον καθορισμό P2G για τα ιδρύματα·
- ε. τον προσδιορισμό πιθανών τρωτών σημείων ή αδυναμιών στη διαχείριση κινδύνου και στους ελέγχους επιμέρους τομέων κινδύνου·
- στ. τον προσδιορισμό πιθανών ελλείψεων στις συνολικές ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή στους ελέγχους σε επίπεδο ιδρύματος που αναφέρονται στον τίτλο 5. Ειδικότερα, αν μια αρμόδια αρχή διαπιστώσει, μέσω μιας άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων,

ελλείψεις στα προγράμματα ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ιδρύματος ή στην υποστηρικτική υποδομή δεδομένων κινδύνου, αυτές πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την αξιολόγηση του γενικού πλαισίου διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνου του εν λόγω ιδρύματος·

- ζ. τον προσδιορισμό συγκεκριμένων ποσοτικών απαιτήσεων ρευστότητας στο πλαίσιο της αξιολόγησης της επάρκειας ρευστότητας, ιδίως όταν μια αρμόδια αρχή δεν έχει αναπτύξει ειδικούς εποπτικούς δείκτες αναφοράς για τις απαιτήσεις ρευστότητας. Ορισμένα στοιχεία των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ρευστότητας πρέπει, κατά περίπτωση, να χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό ειδικών απαιτήσεων ρευστότητας για τα ιδρύματα, όπως ορίζεται στην ενότητα 8.6.

484. Επιπλέον, οι εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων πρέπει να βοηθούν τις αρμόδιες αρχές να αξιολογούν τις εποπτικές οργανωτικές διαδικασίες και να σχεδιάζουν εποπτικούς πόρους, λαμβάνοντας επίσης υπόψη άλλες σχετικές πληροφορίες, ιδίως για την πιο συχνή και ενδελεχή αξιολόγηση ορισμένων στοιχείων της ΔΕΕΑ στην περίπτωση ιδρυμάτων που δεν ανήκουν στην κατηγορία 1, και για τον προσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής του προγράμματος εποπτικής εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 99 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

485. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης, όπου κρίνεται σκόπιμο, να χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για τους ακόλουθους σκοπούς:

- α. την υποστήριξη της ανάλυσης που απαιτείται για τους σκοπούς της χορήγησης διάφορων αδειών και εγκρίσεων που απαιτούνται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ή την οδηγία 2013/36/ΕΕ, για παράδειγμα σε σχέση με ειδικές συμμετοχές, συγχωνεύσεις και εξαγορές, καθώς και επαναγορές μετοχών·
- β. την υποστήριξη θεματικής ανάλυσης των πιθανών τρωτών σημείων ομίλου ιδρυμάτων με παρόμοια προφίλ κινδύνου·
- γ. την υποστήριξη της ανάλυσης των δυνητικών επιπτώσεων των παραγόντων ΠΚΔ στο επιχειρηματικό μοντέλο των ιδρυμάτων βάσει μεσοπρόθεσμης έως μακροπρόθεσμης ανάλυσης σεναρίων που διενεργείται σύμφωνα με τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές για την ενσωμάτωση των κινδύνων ΠΚΔ στις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- δ. την ενθάρρυνση των ιδρυμάτων να ενισχύσουν τις εσωτερικές τους ικανότητες σε σχέση με τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων καθώς και τις ικανότητές τους για τη διαχείριση κινδύνων: ειδικότερα, μια εποπτική άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με στοιχείο από τη βάση προς την κορυφή θα μπορούσε να ενθαρρύνει τα ιδρύματα να αναπτύξουν περαιτέρω και να βελτιώσουν τα εργαλεία συγκέντρωσης δεδομένων, μοντελοποίησης κινδύνων και πληροφορικής για τους σκοπούς των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και διαχείρισης κινδύνων.

11.2. Βασικά στοιχεία ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων

486. Κατά τη λήψη αποφάσεων για τα βασικά στοιχεία των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

- α. την κάλυψη, σε σχέση με την κάλυψη ορισμένων παραγόντων κινδύνου ή πολλαπλών παραγόντων κινδύνου, ορισμένων μεμονωμένων χαρτοφυλακίων, ή δραστηριοτήτων ή τομέων/γεωγραφικών περιοχών, όλων ή πολλών χαρτοφυλακίων·
- β. τον σχεδιασμό, σύμφωνα με τα ακόλουθα: ανάλυση ευαισθησίας ενός παράγοντα ή απλή ανάλυση πολλαπλών παραγόντων, άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων φερεγγυότητας ή ρευστότητας, αντίστροφη άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων ή ανάλυση μεσοπρόθεσμων έως μακροπρόθεσμων σεναρίων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επιλέξουν τον σχεδιασμό που είναι καταλληλότερος για τον στόχο που επιδιώκεται από την άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- γ. το πεδίο εφαρμογής, όσον αφορά την κάλυψη της περιμέτρου των διασυνοριακών ομίλων, ώστε να διασφαλίζεται ότι λαμβάνονται υπόψη όλες οι σχετικές οντότητες του ομίλου·
- δ. δείγμα των ιδρυμάτων που καλύπτονται από τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων: κατά τον σχεδιασμό των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους το κατάλληλο δείγμα για τους σκοπούς της άσκησης προσομοίωσης, ιδίως όταν χρησιμοποιούν εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για θεματικές αξιολογήσεις ορισμένων επιχειρηματικών τομέων/μοντέλων ή μελετών επιπτώσεων/αξιολογήσεων·
- ε. προσέγγιση, δηλαδή άσκηση προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων από την κορυφή προς τη βάση και αντιστρόφως, συνδυασμός και των δύο, καθορισμός συγκεκριμένων σταθερών σεναρίων αναφοράς για ιδρύματα·

487. Κατά τον σχεδιασμό και τη διενέργεια ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων για σκοπούς της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα αποτελέσματα της εξέτασης ποιότητας στοιχείων ενεργητικού (AQR), εφόσον υπάρχει, είναι κατάλληλη και δεν έχει ήδη ενσωματωθεί στις οικονομικές καταστάσεις των ιδρυμάτων. Ο συνδυασμός της εποπτικής άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με την εξέταση ποιότητας στοιχείων ενεργητικού (AQR) μπορεί να θεωρηθεί χρήσιμος ώστε να διασφαλίζεται ότι οι θέσεις του ισολογισμού των ιδρυμάτων που καλύπτονται από τις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αναφέρονται με ακρίβεια με βελτιωμένα και συγκρίσιμα σημεία αφετηρίας στα συμμετέχοντα ιδρύματα.

11.3. Οργανωτικές ρυθμίσεις και ρυθμίσεις διακυβέρνησης εντός των αρμόδιων αρχών

488. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να καταρτίσουν ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα για τις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να υποστηρίζεται από τις κατάλληλες οργανωτικές ρυθμίσεις, ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ΤΠ, διασφαλίζοντας ότι οι εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων μπορούν να διενεργούνται με την κατάλληλη συχνότητα. Το πρόγραμμα ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να υποστηρίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του προγράμματος εποπτικής εξέτασης για επιμέρους ιδρύματα. Τα πρόγραμμα θα πρέπει επίσης να αντανakλά τον τρόπο με τον οποίο η αρμόδια αρχή λαμβάνει αποφάσεις σε σχέση με την επιλογή των μορφών εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε συνάρτηση με τους στόχους κάθε άσκησης προσομοίωσης.
489. Οι οργανωτικές ρυθμίσεις, οι ρυθμίσεις διακυβέρνησης και ΤΠ που υποστηρίζουν το πρόγραμμα εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων θα πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:
- a. επαρκείς ανθρώπινους και υλικούς πόρους, υποδομές δεδομένων και ΤΠ για τον σχεδιασμό και τη διενέργεια εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Ειδικότερα, το πρόγραμμα ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων πρέπει να υποστηρίζεται από επαρκή δεδομένα και την κατάλληλη μεθοδολογική προσέγγιση η οποία θα καλύπτει όλες τις πτυχές, συμπεριλαμβανομένων σεναρίων και παραδοχών (π.χ. υποδείγματα, καθοδήγηση, τεκμηρίωση), και θα εξασφαλίζει ευελιξία και τα κατάλληλα επίπεδα ποιότητας και ελέγχων.
 - b. διαδικασία διασφάλισης ποιότητας που καλύπτει τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την εκτέλεση ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και τη συγκρισιμότητα των αποτελεσμάτων μεταξύ των ιδρυμάτων.
 - c. την ενσωμάτωση των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε άλλες συναφείς εποπτικές διαδικασίες. Ως εκ τούτου, όταν απαιτείται, και με την επιφύλαξη τυχόν νόμιμων περιορισμών, ο οργανισμός πρέπει να υποστηρίζει την εσωτερική ανταλλαγή πληροφοριών και τη χρήση όλων των πτυχών του προγράμματος ασκήσεων προσομοίωσης.
490. Στο πλαίσιο των ρυθμίσεων διακυβέρνησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το πρόγραμμα εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων αναθεωρείται τακτικά, τόσο ποιοτικά όσο και ποσοτικά, ώστε να εξασφαλίζεται η συνεχής επάρκειά του.
491. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι διαθέτουν διαδικασίες και ρυθμίσεις για τη διεξαγωγή αποτελεσματικού διαλόγου με τα ιδρύματα σχετικά με τις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και των αποτελεσμάτων τους. Ο εν λόγω διάλογος πρέπει να αντανakλά τους επιδιωκόμενους στόχους, να καθορίζεται ειδικότερα αλλά όχι αποκλειστικά όταν εκτελούνται εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων με σκοπό την αξιολόγηση της συνολικής κεφαλαιακής επάρκειας των ιδρυμάτων και να

οργανώνεται στο γενικότερο πλαίσιο των αξιολογήσεων της ΔΕΕΑ όπως ορίζεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Για τους σκοπούς αυτού του διαλόγου τόσο σε τεχνικό όσο και σε διοικητικό επίπεδο, κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν τα ακόλουθα:

- a. ότι παρέχεται επαρκής, αρκούντως λεπτομερής και ακριβής εξήγηση και καθοδήγηση στα ιδρύματα σχετικά με την εφαρμογή των μεθοδολογιών και των παραδοχών που χρησιμοποιούνται σε μια άσκηση προσομοίωσης εκ των κάτω προς τα άνω·
- b. ότι παρέχονται επαρκείς, αρκούντως λεπτομερείς και ακριβείς οδηγίες στα ιδρύματα σχετικά με τις απαιτούμενες πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές μαζί με τα αποτελέσματα των ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων·
- c. ότι παρέχονται εξηγήσεις στα ιδρύματα κατόπιν συζητήσεων, κατά περίπτωση, σχετικά με τα αποτελέσματα των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που οδηγούν στην εφαρμογή εποπτικών μέτρων. Αυτό πρέπει να εξετάζεται από τις αρμόδιες αρχές ιδίως στο πλαίσιο ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε επίπεδο συστήματος οι οποίες προκαλούν τη λήψη εποπτικών μέτρων.

492. Κατά την εφαρμογή ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων σε διασυννοριακούς ομίλους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες και, όπου είναι εφικτό, να συζητούν δεόντως τη διαδικασία στο πλαίσιο των σωμάτων εποπτών. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι διατίθενται και συζητούνται σχετικές λεπτομέρειες όσον αφορά τις μεθοδολογίες, τα σενάρια και τις μείζονες παραδοχές, καθώς και τα αποτελέσματα των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, ιδίως εκείνων που αποσκοπούν στην αξιολόγηση της επάρκειας κεφαλαίων ή ρευστότητας.

493. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να προσδιορίζουν ποιες πληροφορίες σχετικά με τις εποπτικές ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και τα αποτελέσματά τους μπορούν να δημοσιοποιούνται, λαμβάνοντας υπόψη τους επιδιωκόμενους σκοπούς των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων. Όταν αποφασίζεται η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων των μεθοδολογιών των εποπτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον δικό τους ρόλο στην άσκηση προσομοίωσης και στην προσέγγιση που έχει επιλεγεί, καθώς και την έκταση της δικής τους ανάλυσης που θα συνοδεύει τα δημοσιευμένα αποτελέσματα.

Τίτλος 12. Αξιολόγηση υποκαταστημάτων τρίτης χώρας

494. Ο παρών τίτλος αφορά την εφαρμογή των διαδικασιών και της μεθοδολογίας της ΔΕΕΑ, όπως ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, σε σχέση με τα υποκαταστήματα τρίτης χώρας (ΥΤΧ), όπως ορίζονται στο άρθρο 47 παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Εξετάζει, επίσης, την εφαρμογή των εποπτικών μέτρων από τις αρμόδιες αρχές για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που εντοπίστηκαν μέσω της αξιολόγησης των ΥΤΧ στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ.
495. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης των ΥΤΧ στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις νομικές πράξεις που δημοσιεύονται χωριστά στον διαδικτυακό τόπο της ΕΑΤ, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 12.
496. Η αξιολόγηση ενός ΥΤΧ στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ πρέπει να περιλαμβάνει την αξιολόγηση του επιχειρηματικού μοντέλου του υποκαταστήματος, των ρυθμίσεων και των ελέγχων εσωτερικής διακυβέρνησης, του προικώου κεφαλαίου και των πόρων ρευστότητας και των ρυθμίσεων καταχώρισης στο μητρώο (τα στοιχεία της ΔΕΕΑ για τα ΥΤΧ). Σύμφωνα με τη διαδικασία εποπτικής εξέτασης και αξιολόγησης των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΔΕΕΑ για τα πιστωτικά ιδρύματα), η αξιολόγηση των εν λόγω τομέων πρέπει να διενεργείται σε συνεχή βάση και να συνοδεύεται από συνεχή παρακολούθηση βασικών δεικτών.
497. Η εξέταση πρέπει να διενεργείται με επίπεδο συχνότητας και έντασης ανάλογο προς την ταξινόμηση του ΥΤΧ στην κατηγορία 1 ή την κατηγορία 2 σύμφωνα με το άρθρο 48α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, καθώς και προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του ΥΤΧ. Όσον αφορά τα ΥΤΧ της κατηγορίας 1, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τουλάχιστον το επίπεδο εποπτικής συνεργασίας που προβλέπεται για τα ιδρύματα της κατηγορίας 3, όπως ορίζεται στον πίνακα 1 της ενότητας 2.4. Όσον αφορά τα ΥΤΧ της κατηγορίας 2, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τουλάχιστον το επίπεδο εποπτικής συνεργασίας που προβλέπεται για τα ιδρύματα της κατηγορίας 4, όπως ορίζεται στον πίνακα 1 της ενότητας 2.4.
498. Εκτός από την αξιολόγηση των βασικών στοιχείων της ΔΕΕΑ για τα ΥΤΧ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι κατανοούν τους λοιπούς σημαντικούς κινδύνους του υποκαταστήματος και τον τρόπο μετριασμού τους. Μεταξύ των εν λόγω κινδύνων συμπεριλαμβάνονται όλα τα σημαντικά ανοίγματα σε πιστωτικό κίνδυνο, κίνδυνο αγοράς, λειτουργικό κίνδυνο και IRRBB. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να κρίνουν σκόπιμο να διενεργήσουν πιο εμπεριστατωμένη αξιολόγηση ενός ή περισσότερων από τους εν λόγω τομείς με βάση τη συνάφεια και τη σημαντικότητα του κινδύνου για το ΥΤΧ. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τις κατευθύνσεις που περιλαμβάνονται στους σχετικούς τίτλους των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών ως βάση

για την αξιολόγηση και να επιδιώκουν την εφαρμογή των αρχών που περιέχονται σε αυτές κατά τρόπο αναλογικό σε σχέση με το ΥΤΧ.

499. Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές ασκούν το δικαίωμά τους, σύμφωνα με το άρθρο 48α της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, να υποβάλουν το ΥΤΧ στις απαιτήσεις για τα πιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με την οδηγία, αντιμετωπίζοντας πράγματι το ΥΤΧ ως θυγατρική, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν την ΔΕΕΑ που ισχύει για τα πιστωτικά ιδρύματα στο εν λόγω ΥΤΧ και να παραπέμπουν στους σχετικούς τίτλους των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών (τίτλοι 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 και 11, καθώς και ενότητα 12.1.2 του συγκεκριμένου τίτλου, σχετικά με την ανάλυση επιχειρηματικού μοντέλου).
500. Για τη βαθμολόγηση κάθε τομέα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν τα πορίσματα της αξιολόγησης των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ. Η αρμόδια αρχή πρέπει να χρησιμοποιεί την ανάλυση αυτή για να καταρτίσει συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία για το ΥΤΧ και να χρησιμοποιεί τις παραμέτρους του πίνακα 21 ως οδηγό στο πλαίσιο αυτό. Η συνολική αξιολόγηση και βαθμολογία πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση και τη βαθμολογία των άλλων σημαντικών κινδύνων του ΥΤΧ (κατά περίπτωση). Βάσει της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ και της αξιολόγησης των επιμέρους στοιχείων της ΔΕΕΑ για τα ΥΤΧ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν εποπτικά μέτρα, όπως προσδιορίζονται στην ενότητα 12.2 του συγκεκριμένου τίτλου, για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων που διαπιστώνονται.

12.1. Εφαρμογή της ΔΕΕΑ σε υποκαταστήματα τρίτης χώρας

12.1.1. Γενικές παρατηρήσεις

501. Η αξιολόγηση της ΔΕΕΑ πρέπει να επικεντρώνεται στους σημαντικούς κινδύνους του ΥΤΧ και στον τρόπο με τον οποίο αυτοί εξαρτώνται από την επιχειρηματική δραστηριότητα, στο προφίλ κινδύνου του υπόλοιπου ομίλου και στον τρόπο διαχείρισής τους. Λαμβάνοντας υπόψη το καθεστώς του υποκαταστήματος και την εξάρτησή του από τη μητρική εταιρεία που βρίσκεται εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα, η αξιολόγηση πρέπει επίσης να επικεντρωθεί στο κατά πόσον το υποκατάστημα διαθέτει επαρκή ανεξαρτησία όσον αφορά τη διακυβέρνηση και τη διαχείριση κινδύνων, ώστε να ενεργεί προς το βέλτιστο συμφέρον του, διασφαλίζοντας την ασφάλεια, την ευρωστία και τη βιωσιμότητά του, καθώς και την ικανότητά του να εκπληρώνει τις δεσμεύσεις του έναντι των πελατών και των αντισυμβαλλομένων εντός του κράτους μέλους στο οποίο έχει λάβει άδεια άσκησης δραστηριότητας.
502. Για την τεκμηρίωση της αξιολόγησής τους, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα της ανεξάρτητης αξιολόγησης του υποκαταστήματος από τρίτο φορέα, καθώς και την ανεξάρτητη γνώμη σχετικά με τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις καταχώρισης στο μητρώο που προβλέπονται στο άρθρο 48ζ παράγραφος 8 και στο άρθρο 48η παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, αντίστοιχα. Πρέπει επίσης να συνεργάζονται με την αρχή που είναι αρμόδια για την εποπτεία της επικεφαλής επιχείρησης

(«η αρχή του κράτους προέλευσης») σύμφωνα με διοικητικές ή άλλες ρυθμίσεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 48γ παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, και να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα των εποπτικών αξιολογήσεων του υποκαταστήματος από την αρχή του κράτους προέλευσης, εφόσον είναι διαθέσιμα.

503. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι το πεδίο εφαρμογής της αξιολόγησης περιλαμβάνει μέτρα για τον εντοπισμό των ΥΤΧ που έχουν συστημική σημασία ή ενέχουν κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Επιπλέον, η αξιολόγηση πρέπει να καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό των οντοτήτων για τις οποίες ενδεχομένως ενδείκνυται η χορήγηση άδειας λειτουργίας σύμφωνα με τον τίτλο ΙΙΙ κεφάλαιο 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ (ως θυγατρικών). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παραπέμπουν στο άρθρο 48θ για τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη εν προκειμένω.

504. Σε περίπτωση που ο έλεγχος διακυβέρνησης, του επιχειρηματικού μοντέλου ή των δραστηριοτήτων του ΥΤΧ γεννά στις αρμόδιες αρχές εύλογες υπόνοιες ότι, σε σχέση με το ΥΤΧ, διαπράττεται, έχει διαπραχθεί ή επιχειρείται να διαπραχθεί νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ή ότι υπάρχει αυξημένος σχετικός κίνδυνος, η αρμόδια αρχή υποχρεούται να ενημερώνει αμέσως την ΕΑΤ και την εποπτική αρχή ΚΞΧ/ΧΤ του ΥΤΧ σύμφωνα με το άρθρο 48ιδ παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

12.1.2. Ανάλυση του επιχειρηματικού μοντέλου

505. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αναλύσουν το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ΥΤΧ, προκειμένου να κατανοήσουν τους βασικούς παράγοντες που διαμορφώνουν τους κινδύνους που διατρέχει. Πρέπει να χρησιμοποιούν τις κατευθύνσεις που παρέχονται στον τίτλο 4 ως βάση για την αξιολόγηση και να επιδιώκουν την εφαρμογή των αρχών που περιέχονται σε αυτές κατά τρόπο αναλογικό σε σχέση με το ΥΤΧ. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επαληθεύουν ότι η στρατηγική για το υποκατάστημα τρίτης χώρας και η ξεχωριστή αξιολόγηση των σχετικών κινδύνων τεκμηριώνονται επαρκώς, συνοδευόμενες από αποδεικτικά στοιχεία για την εξέταση και τον έλεγχο της στρατηγικής αυτής από τη διοίκηση του υποκαταστήματος.

506. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην εμβέλεια των δραστηριοτήτων του ΥΤΧ, προκειμένου να αξιολογήσουν αν αυτή συνάδει με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής της άδειας που έχει χορηγηθεί από την αρμόδια αρχή του τόπου εγκατάστασης του ΥΤΧ. Πρέπει επίσης να δίνεται προσοχή σε κάθε διασυννοριακή επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται σε περιπτώσεις ανάληψης πρωτοβουλίας από τον πελάτη.

507. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο οι στρατηγικές προτεραιότητες της επικεφαλής επιχείρησης για το ΥΤΧ επηρεάζουν το προφίλ κινδύνου του. Πρέπει να δίνουν προσοχή σε τυχόν στόχους κερδών ή στρατηγικούς στόχους που έχουν τεθεί για το ΥΤΧ, καθώς και στο κατά πόσον αυτά υποστηρίζονται από τις ικανότητες στελέχωσης και διαχείρισης κινδύνων του ΥΤΧ. Πρέπει επίσης να αξιολογούν τη φύση των υπηρεσιών και των δραστηριοτήτων που προσφέρει το ΥΤΧ και στο κατά πόσον, ενδεχομένως, αυτές

αποκλίνουν από το φάσμα των υπηρεσιών και δραστηριοτήτων του ευρύτερου ομίλου, καθώς και στο αν αυτό συνεπάγεται αυξημένους κινδύνους ή υπερβαίνει το πεδίο των υπηρεσιών και δραστηριοτήτων που έχει λάβει άδεια να ασκεί το ΥΤΧ, το οποίο δεν μπορεί να είναι ευρύτερο από αυτό της άμεσης επικεφαλής επιχείρησης που είναι εγκατεστημένη στην τρίτη χώρα.

12.1.3. Αξιολόγηση των ρυθμίσεων και των ελέγχων εσωτερικής διακυβέρνησης

508. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν την επάρκεια των ρυθμίσεων διακυβέρνησης του ΥΤΧ χρησιμοποιώντας ως οδηγό τον τίτλο 5 και την ενότητα 7 των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΑΤ σχετικά με την εσωτερική διακυβέρνηση σύμφωνα με την οδηγία 2013/36/ΕΕ⁵², καθώς και τις ειδικές για το ΥΤΧ παραμέτρους που παρατίθενται κατωτέρω. Η αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει το γενικό πλαίσιο, την κουλτούρα αντιμετώπισης των κινδύνων και τη συμπεριφορά όσον αφορά την ανάληψη κινδύνων, τις πολιτικές και πρακτικές αμοιβών, καθώς και το πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και διαχείρισης κινδύνων, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των κινδύνων ΤΠΕ και των κινδύνων που σχετίζονται με τρίτους.

509. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης της εσωτερικής διακυβέρνησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το ΥΤΧ διατηρεί επαρκή υπόσταση στο κράτος μέλος σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 90 στοιχείο ζ) των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΑΤ για την εσωτερική διακυβέρνηση.

Οργανωτικό πλαίσιο

510. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογήσουν αν τα πρόσωπα που διευθύνουν το ΥΤΧ:

- α. διαθέτουν επαρκή κατανόηση των δραστηριοτήτων και των κινδύνων του υποκαταστήματος και γνώση της τοπικής αγοράς, καθώς και των κανονισμών της ΕΕ και του κράτους μέλους·
- β. διαθέτουν επαρκή εξουσία, κύρος και ανεξαρτησία, λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό στον οποίο έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν στις αποφάσεις της επικεφαλής επιχείρησης που επηρεάζουν το υποκατάστημα·
- γ. διαμένουν για επαρκές χρονικό διάστημα στο κράτος μέλος και στις εγκαταστάσεις του υποκαταστήματος, ώστε να εκπληρώνουν αποτελεσματικά το ρόλο τους.

511. Στις περιπτώσεις όπου το ΥΤΧ έχει συγκροτήσει διοικητική επιτροπή, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν τον ρόλο της στην εξασφάλιση κατάλληλης διακυβέρνησης. Ελλείψει τέτοιου οργάνου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον έχει εφαρμοστεί κατάλληλο και αναλογικό εναλλακτικό πλαίσιο για την εποπτεία των δραστηριοτήτων και των κινδύνων του ΥΤΧ από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη.

⁵² EBA/GL/2021/05

Σχέση με την επικεφαλής επιχείρηση

512. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν τη σχέση του ΥΤΧ με την επικεφαλής επιχείρηση, μεταξύ άλλων κατά πόσον το υποκατάστημα ενσωματώνεται αποτελεσματικά στο πλαίσιο διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων του ομίλου. Οι αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αν:

- α. τα στοιχεία που αναφέρει το υποκατάστημα στην επικεφαλής επιχείρηση παρέχουν επαρκή ορατότητα σχετικά με τους σημαντικούς κινδύνους του υποκαταστήματος·
- β. το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων που εφαρμόζεται στο ΥΤΧ ανταποκρίνεται επαρκώς στους κανονισμούς της ΕΕ για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες.

513. Σε περίπτωση που το ΥΤΧ προβαίνει σε συναλλαγές αντιστήριξης ή δραστηριότητες εντός ομίλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να επαληθεύουν ότι το υποκατάστημα διαθέτει κατάλληλο πλαίσιο για τη διαχείριση του πιστωτικού κινδύνου αντισυμβαλλομένου του.

Πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου και διαχείριση κινδύνων τρίτου

514. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ΥΤΧ διαθέτει εύρωστες λειτουργίες εσωτερικού ελέγχου. Όσον αφορά τα ΥΤΧ της κατηγορίας 1 (καθώς και τα ΥΤΧ της κατηγορίας 2, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 48ζ παράγραφος 3 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ), οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν έχουν διοριστεί κατάλληλα πρόσωπα ως επικεφαλής των λειτουργιών εσωτερικού ελέγχου, τα οποία είναι ανεξάρτητοι και διαθέτουν επαρκή ικανότητα για την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 76 παράγραφος 6 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

515. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ΥΤΧ διενεργεί κατάλληλο έλεγχο δέουσας επιμέλειας και συνεχή εποπτεία των λειτουργιών που παρέχονται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών. Πρέπει να επαληθεύουν ότι οι ρυθμίσεις που αφορούν τρίτους, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων εντός του ομίλου, διέπονται από τεκμηριωμένες συμφωνίες και ότι το ΥΤΧ έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την άσκηση των υποχρεώσεων παρακολούθησης που υπέχει, ακόμη και όταν χρησιμοποιούνται υπεργολάβοι. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ελέγχουν τη διαχείριση των κινδύνων ΤΠΕ από το ΥΤΧ, μεταξύ άλλων αν το ΥΤΧ τηρεί κατάλληλο μητρώο τρίτων παρόχων υπηρεσιών προς αυτό, συμπεριλαμβανομένων των υπεργολάβων που εκτελούν κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες.

12.1.4. Αξιολόγηση του προικώου κεφαλαίου και των πόρων ρευστότητας

516. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:

- α. κατά πόσον το ΥΤΧ πληροί την απαίτηση ελάχιστου προικώου κεφαλαίου, όπως ορίζεται στο άρθρο 48ε παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
- β. κατά πόσον η συγκέντρωση του προικώου κεφαλαίου σε συγκεκριμένη μορφή μέσου ή σε μέσα από συγκεκριμένη γεωγραφική τοποθεσία ή η νομισματική ανακολουθία των μέσων προικώου κεφαλαίου με τις υποχρεώσεις του ΥΤΧ, ιδίως με τις καταθέσεις, ενδέχεται να

οδηγήσει σε αυξημένη μεταβλητότητα της αξίας των μέσων και σε πιθανή παραβίαση της ελάχιστης απαίτησης·

- γ. κατά πόσον το κεφάλαιο κατατίθεται σε επιλέξιμο καταπιστευτικό λογαριασμό στο κράτος μέλος όπου έχει χορηγηθεί άδεια στο υποκατάστημα τρίτης χώρας και αν τα μέσα του προικώου κεφαλαίου πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 48ε παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, καθώς και τους όρους που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τα μέσα που είναι διαθέσιμα στα υποκαταστήματα τρίτων χωρών για απεριόριστη και άμεση χρήση με σκοπό την κάλυψη κινδύνων ή ζημιών ⁵³.

517. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον το ίδρυμα διαθέτει επαρκή ρευστά και μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού για τον μετριασμό των κινδύνων ρευστότητάς του και, ειδικότερα, κατά πόσον τα ρευστά στοιχεία ενεργητικού του υποκαταστήματος επαρκούν για να καλύπτουν εκροές ρευστότητας για μια ελάχιστη περίοδο διάρκειας τριάντα ημερών, σύμφωνα με το άρθρο 48στ παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Όσον αφορά τα ΥΤΧ της κατηγορίας 1, η αξιολόγηση πρέπει να καλύπτει τη συμμόρφωση του υποκαταστήματος προς την απαίτηση κάλυψης της ρευστότητας, όπως περιγράφεται στο ίδιο άρθρο.
518. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης του προικώου κεφαλαίου και της ρευστότητας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το ΥΤΧ τηρεί επαρκή τεκμηρίωση για την άμεση και ακριβή εξέταση της συμμόρφωσής του προς την απαίτηση ελάχιστου προικώου κεφαλαίου και ρευστότητας.
519. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν:
 - α. την ποιότητα της συνεργασίας μεταξύ του ΥΤΧ και της επικεφαλής επιχείρησης όσον αφορά τις αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση κεφαλαίου και ρευστότητας – συμπεριλαμβανομένων του τρόπου με τον οποίο το υποκατάστημα καλύπτεται από τις διαδικασίες σχεδιασμού, παρακολούθησης και ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων του ομίλου που αφορούν θέματα κεφαλαίου και ρευστότητας, καθώς και της ύπαρξης κατάλληλων μηχανισμών παραπομπής, ώστε το υποκατάστημα να ενημερώνει άμεσα την επικεφαλής επιχείρηση για πιθανά ή πραγματικά προβλήματα κεφαλαίου ή ρευστότητας·
 - β. κατά πόσον οι διασυννοριακές ρυθμίσεις χρηματοδότησης εντός του ομίλου εμπίπτουν στα όρια της εξαίρεσης που επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 48γ παράγραφος 4 στοιχείο δ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και δεν συγκαλύπτουν διασυννοριακές επιχειρηματικές δραστηριότητες κατά παράβαση του εδαφικού πεδίου εφαρμογής της άδειας λειτουργίας – για παράδειγμα σε περίπτωση που παρέχεται ενδοομιλική χρηματοδότηση σε ΥΤΧ το οποίο βρίσκεται εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος έναντι (συνολικού ή μερικού) ποσοστού των οικονομικών κινδύνων και των αποδόσεων ενός συγκεκριμένου στοιχείου ενεργητικού.

⁵³ ΕΒΑ/GL/2026/03

12.1.5. Αξιολόγηση των ρυθμίσεων καταχώρισης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού (booking arrangements)

520. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ΥΤΧ διαθέτει επαρκές πλαίσιο για τη διαχείριση και την καταγραφή των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που καταχωρίζονται ή προέρχονται από το κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων εκτός ισολογισμού. Οι αρμόδιες αρχές επαληθεύουν ότι το πλαίσιο του ΥΤΧ περιλαμβάνει μητρώο καταχώρισης στο οποίο τεκμηριώνονται επαρκώς όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού που έχουν καταχωριστεί ή προέρχονται από το υποκατάστημα κατά τρόπο που συνάδει με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα, σύμφωνα με το άρθρο 48η παράγραφος 4 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, καθώς και τη σχετική πολιτική που έχει καταρτιστεί σύμφωνα με το άρθρο 48η της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
521. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον οι δραστηριότητες που εκτελούνται από το ΥΤΧ, τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού που καταχωρίζονται ή προέρχονται από το ΥΤΧ, ή άλλες ρυθμίσεις αντιστάθμισης κινδύνου που προσδιορίζονται στο μητρώο καταχώρισης συνάδουν με την πολιτική του ΥΤΧ σχετικά με τις ρυθμίσεις καταχώρισης και την επιχειρηματική του στρατηγική.
522. Όταν το ΥΤΧ συμμετέχει σε ρυθμίσεις καταχώρισης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που αφορούν δραστηριότητες αντιστήριξης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν αν το ΥΤΧ διαχειρίζεται κατάλληλα τους κινδύνους αντιστήριξης και εξ αποστάσεως ρυθμίσεων καταχώρισης στοιχείων ενεργητικού και παθητικού αντίστοιχα, μεταξύ άλλων του πιστωτικού κινδύνου αντισυμβαλλομένου, του κινδύνου CVA και του κινδύνου διακανονισμού.
523. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το κατά πόσον το ΥΤΧ διαχειρίζεται αυτόνομα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το ΥΤΧ αποδεικνύει την ανεξαρτησία του κατά την αποδοχή νέων δραστηριοτήτων, μεταξύ άλλων μέσω της εφαρμογής της διάθεσης για ανάληψη κινδύνου που έχει συμφωνηθεί από τη διοίκηση του υποκαταστήματος. Πρέπει να εξετάζουν αν το ΥΤΧ διαθέτει επαρκείς ελέγχους και ρυθμίσεις αναφοράς, ώστε να κατανοεί ανεξάρτητα τους κινδύνους που ενέχουν οι τρέχουσες ή οι μελλοντικές δραστηριότητες και να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα. Πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά πόσον το πλαίσιο του ΥΤΧ αντιμετωπίζει επαρκώς τόσο τους προληπτικούς κινδύνους των δραστηριοτήτων που έχουν καταχωριστεί, στον βαθμό που επηρεάζουν το προφίλ κινδύνου κεφαλαίου και ρευστότητας του υποκαταστήματος, όσο και τους κινδύνους ΚΕΧ/ΧΤ.
524. Σε περίπτωση που το ΥΤΧ παράγει στοιχεία ενεργητικού και παθητικού για άλλα υποκαταστήματα ή θυγατρικές του ίδιου ομίλου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν το αν οι εν λόγω ρυθμίσεις συνεπάγονται ιδιαίτερους κινδύνους, μεταξύ άλλων, λειτουργικά τρωτά σημεία και νομικούς περιορισμούς.

12.2. Σύνοψη των πορισμάτων, βαθμολόγηση και εποπτικά μέτρα

525. Με βάση την παραπάνω αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διαμορφώσουν μια συνολική άποψη των βασικών κινδύνων του ΥΤΧ. Η εν λόγω άποψη πρέπει να αποτυπώνεται σε ετήσια σύνοψη της συνολικής αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, συνοδευόμενη από μια βαθμολογία βιωσιμότητας με βάση τις παραμέτρους που καθορίζονται στον πίνακα 21. Η ετήσια σύνοψη πρέπει επίσης να περιλαμβάνει τυχόν εποπτικά πορίσματα που διατυπώθηκαν κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 12 μηνών.

Πίνακας 21. Εποπτικές παράμετροι για την απόδοση της συνολικής βαθμολογίας της ΔΕΕΑ

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
1	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ΥΤΧ.	<ul style="list-style-type: none"> • Το επιχειρηματικό μοντέλο και η στρατηγική του ΥΤΧ δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι ρυθμίσεις εσωτερικής διακυβέρνησης και ελέγχου του ΥΤΧ δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι κίνδυνοι του ΥΤΧ δεν είναι σημαντικοί, ενώ η διαχείριση κινδύνων και οι έλεγχοι είναι επαρκείς για τον μετριασμό των κινδύνων που έχουν προσδιοριστεί ως σημαντικοί. • Το προικώ κεφάλαιο και η θέση ρευστότητας του ΥΤΧ δεν εγείρουν ανησυχίες. • Οι ρυθμίσεις καταχώρισης στο μητρώο του ΥΤΧ δεν εγείρουν ανησυχίες.
2	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-χαμηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ΥΤΧ.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ΥΤΧ. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου του ΥΤΧ. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τους σημαντικούς κινδύνους του ΥΤΧ, καθώς και τη διαχείριση και τον έλεγχό τους. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το προικώ κεφάλαιο ή/και τη θέση ρευστότητας του ΥΤΧ. • Υπάρχει χαμηλό έως μέτριο επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις καταχώρισης στο μητρώο του ΥΤΧ.
3	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν μέτριο-υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ΥΤΧ.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ΥΤΧ. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου του ΥΤΧ. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τους ουσιαστικούς κινδύνους του ΥΤΧ, καθώς και τη διαχείριση και τον έλεγχό τους. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το προικώ κεφάλαιο ή/και τη θέση ρευστότητας του ΥΤΧ. • Υπάρχει μέτριο έως υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις καταχώρισης στο μητρώο του ΥΤΧ.
4	Οι κίνδυνοι που εντοπίστηκαν ενέχουν υψηλό επίπεδο κινδύνου για τη βιωσιμότητα του ΥΤΧ.	<ul style="list-style-type: none"> • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το επιχειρηματικό μοντέλο και τη στρατηγική του ΥΤΧ. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησης ή ελέγχου του ΥΤΧ. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τους σημαντικούς κινδύνους του ΥΤΧ, καθώς και τη διαχείριση και τον έλεγχό τους. • Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με το προικώ κεφάλαιο ή/και τη θέση ρευστότητας του ΥΤΧ.

Βαθμολογία	Εποπτική άποψη	Παράμετροι
		<ul style="list-style-type: none"> Υπάρχει υψηλό επίπεδο ανησυχιών σχετικά με τις ρυθμίσεις καταχώρισης στο μητρώο του ΥΤΧ.

526. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, βάσει των τρωτών σημείων και των ελλείψεων που εντοπίζονται στην αξιολόγηση των στοιχείων της ΔΕΕΑ για τα ΥΤΧ, να επιβάλλουν εποπτικά μέτρα προκειμένου το ΥΤΧ:

- α. να τηρεί ποσό προικώου κεφαλαίου που υπερβαίνει τις ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 48ε της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
- β. να περιορίζει τη μορφή των μέσων που επιτρέπονται με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τα μέσα που είναι διαθέσιμα στα υποκαταστήματα τρίτων χωρών για απεριόριστη και άμεση χρήση με σκοπό την κάλυψη κινδύνων ή ζημιών σύμφωνα με το άρθρο 48ε παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ώστε ο περιορισμός να καλύπτει μέσα συγκεκριμένης δικαιοδοσίας ή μέσα που εκφράζονται σε συγκεκριμένο νόμισμα·
- γ. να θεσπίζει προϋποθέσεις λειτουργίας πέραν εκείνων που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τα μέσα που είναι διαθέσιμα για τα υποκαταστήματα τρίτων χωρών για απεριόριστη και άμεση χρήση με σκοπό την κάλυψη κινδύνων ή ζημιών σύμφωνα με το άρθρο 48ε παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
- δ. να πληροί άλλες ειδικές απαιτήσεις ρευστότητας πέραν των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 48στ της οδηγίας 2013/36/ΕΕ·
- ε. να ενισχύσει τη διακυβέρνησή του, τη διαχείριση κινδύνων ή τις ρυθμίσεις καταχώρισης στο μητρώο·
- στ. να περιορίσει ή να μειώσει το εύρος του επιχειρηματικού του πεδίου ή των δραστηριοτήτων που ασκεί, καθώς και τους αντισυμβαλλόμενους στις εν λόγω δραστηριότητες·
- ζ. να μειώσει τον εγγενή κίνδυνο των δραστηριοτήτων του, των προϊόντων του και των συστημάτων του, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που αναθέτει σε τρίτους, και να παύσει να αναλαμβάνει τέτοιου είδους δραστηριότητες ή να προσφέρει τέτοιου είδους προϊόντα·
- η. να συμμορφώνεται προς τις πρόσθετες απαιτήσεις υποβολής αναφορών σύμφωνα με το άρθρο 48ια παράγραφος 3 ή να αυξάνει τη συχνότητα της τακτικής υποβολής αναφορών·
- θ. να προβαίνει σε δημοσιοποιήσεις·
- ι. Κατά περίπτωση και λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων του άρθρου 48θ παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από το ΥΤΧ να υποβάλει αίτηση για χορήγηση άδειας λειτουργίας ως θυγατρική δυνάμει του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 1 της οδηγίας. Η υποχρέωση αυτή περιλαμβάνει τις περιπτώσεις όπου η αρμόδια αρχή εκτιμά ότι το ΥΤΧ έχει συστημική σημασία ή ενέχει σημαντικούς κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σύμφωνα με το άρθρο 48ι της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

527. Όσον αφορά τα ΥΤΧ που έχουν συστημική σημασία, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να εξετάσουν τα ακόλουθα μέτρα:

α. να απαιτούν από το ΥΤΧ να διαρθρώσει τα στοιχεία ενεργητικού ή τις δραστηριότητές του κατά τέτοιον τρόπο ώστε να παύσει να θεωρείται ότι έχει συστημική σημασία ή να πάψει να ενέχει αδικαιολόγητο κίνδυνο για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο·

β. να επιβάλουν στο ΥΤΧ πρόσθετες προληπτικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων διακυβέρνησης.

528. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ στη διοίκηση του υποκαταστήματος της τρίτης χώρας και να την ενημερώνουν για τυχόν μέτρα που πρέπει να λάβει το υποκατάστημα της τρίτης χώρας προκειμένου να συμμορφωθεί προς τα εποπτικά μέτρα που τίθενται σε εφαρμογή βάσει των πορισμάτων. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κοινοποιούν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της ΔΕΕΑ, συμπεριλαμβανομένων τυχόν εποπτικών μέτρων που τίθενται σε εφαρμογή, στην αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της επικεφαλής επιχείρησης, σύμφωνα με τις διοικητικές συμφωνίες ή άλλες ρυθμίσεις που έχουν συναφθεί δυνάμει του άρθρου 48γ παράγραφος 2 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Παράρτημα Ι – Υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου

Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο υποκατηγοριών πιστωτικού κινδύνου τον οποίο πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι αρμόδιες αρχές, κατά περίπτωση.

Υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Τομείς αξιολόγησης	Νομικές παραπομπές που σχετίζονται με τους τομείς αξιολόγησης
Κίνδυνος συγκέντρωσης πιστωτικών ανοιγμάτων	Ο κίνδυνος το ίδρυμα να υποστεί σημαντικές πιστωτικές ζημιές που απορρέουν από τη συγκέντρωση ανοιγμάτων σε μικρή ομάδα δανειοληπτών, σε σύνολο δανειοληπτών με παρόμοια συμπεριφορά αθέτησης υποχρεώσεων ή σε χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού με υψηλή συσχέτιση μεταξύ τους, καθώς και από τη συγκέντρωση μέσων μείωσης πιστωτικού κινδύνου	<ul style="list-style-type: none"> • Συγκεντρώσεις σε έναν μεμονωμένο πιστούχο (συμπεριλαμβανομένου ενός πελάτη ή ομάδας συνδεδεμένων πελατών όπως ορίζεται για τα μεγάλα ανοίγματα) • Κλαδικές συγκεντρώσεις • Γεωγραφικές συγκεντρώσεις • Συγκέντρωση προϊόντος • Συγκέντρωση εξασφαλίσεων και εγγυήσεων • Κρυφές πηγές συγκέντρωσης που μπορούν να προκύψουν υπό ακραίες συνθήκες, όταν το επίπεδο συσχέτισης πιστωτικού κινδύνου μπορεί να αυξηθεί σε σύγκριση με τις φυσιολογικές συνθήκες 	Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013: Άρθρα 129, 170, 171, 184, 207, 209, 395, 400-401 Οδηγία 2013/36/ΕΕ Άρθρα 81, 98
Πιστωτικός κίνδυνος αντισυμβαλλομένου	Ο κίνδυνος ο αντισυμβαλλόμενος σε μια συναλλαγή να αθετήσει τις υποχρεώσεις του πριν από τον οριστικό διακανονισμό των χρηματορροών της συναλλαγής	<ul style="list-style-type: none"> • Η ποιότητα των αντισυμβαλλομένων και των σχετικών κινδύνων προσαρμογής πιστωτικής αποτίμησης (CVA), καθώς και η πολυπλοκότητα των συναλλαγών • Ο κίνδυνος δυσμενούς συσχέτισης που προκύπτει όταν το άνοιγμα έναντι ενός αντισυμβαλλομένου συσχετίζεται δυσμενώς με την πιστωτική του ποιότητα • Άνοιγμα σε πιστωτικό κίνδυνο αντισυμβαλλομένου και σε κίνδυνο διακανονισμού τόσο ως προς τις τρέχουσες τιμές της αγοράς όσο και ως προς το ονομαστικό ποσό, σε σύγκριση με το συνολικό πιστωτικό άνοιγμα και με τα ίδια κεφάλαια 	Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013: Άρθρα 181, 246, τρίτο μέρος, τίτλος II, κεφάλαιο 6 Οδηγία 2013/36/ΕΕ: Άρθρο 79

Υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Τομείς αξιολόγησης	Νομικές παραπομπές που σχετίζονται με τους τομείς αξιολόγησης
Κίνδυνος διακανονισμού και παράδοσης	Ο κίνδυνος που προκύπτει στην περίπτωση συναλλαγών με χρεωστικούς τίτλους, μετοχές, ξένα νομίσματα και βασικά εμπορεύματα, εξαιρουμένων των συναλλαγών επαναγοράς και των συναλλαγών δανειοδοσίας και δανειοληψίας τίτλων ή εμπορευμάτων, δεν έχει διακανονιστεί ακόμη μετά την	<ul style="list-style-type: none"> • Ποσοστό των συναλλαγών που διεκπεραιώνονται μέσω υποδομών χρηματοπιστωτικών αγορών οι οποίες παρέχουν διακανονισμό με πληρωμή έναντι παράδοσης • Η αναλογία των συναλλαγών προς κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας τους από ζημίες • Η αναλογία των συναλλαγών προς κεντρικούς αντισυμβαλλομένους που είναι εγκατεστημένοι σε τρίτες χώρες, η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας τους από ζημίες, καθώς και ο τρόπος μείωσης τυχόν υπερβολικού ανοίγματος σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους εκτός ΕΕ • Το ποσοστό των μη κεντρικά εκκαθαριζόμενων εξωχρηματοστηριακών συναλλαγών και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών προστασίας από ζημίες για αυτές • Η ύπαρξη, η σημασία, η αποτελεσματικότητα και η εκτελεστικότητα των συμφωνιών συμψηφισμού 	Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013: Άρθρα 1, 92, τρίτο μέρος, τίτλος V

Υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Τομείς αξιολόγησης	Νομικές παραπομπές που σχετίζονται με τους τομείς αξιολόγησης
	προβλεπόμενη ημερομηνία παράδοσής τους		
Κίνδυνος χώρας	<p>Ο κίνδυνος να υποστεί το ίδρυμα πιστωτικές ζημιές που συνδέονται με τις δραστηριότητες που ασκεί σε μια συγκεκριμένη χώρα, λόγω δυσμενών συνθηκών ή/και γεγονότων, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων γεωπολιτικών γεγονότων, στη συγκεκριμένη χώρα</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος επιδείνωσης της ποιότητας των ανοιγμάτων ενός ιδρύματος σε μια συγκεκριμένη χώρα (συμπεριλαμβανομένου του συλλογικού κινδύνου οφειλετών – δηλαδή της αθέτησης υποχρεώσεων από μια μεγάλη ομάδα οφειλετών), ο οποίος απορρέει από απειλές, συμβάντα και την κλιμάκωση δυσμενών γεγονότων που συνδέονται με πολέμους, τρομοκρατία και εντάσεις μεταξύ κρατών και πολιτικών παραγόντων που επηρεάζουν τις διεθνείς σχέσεις • Ο βαθμός συγκέντρωσης στο πλαίσιο όλων των ειδών ανοιγμάτων στον κίνδυνο χώρας, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών ανοιγμάτων, ως αναλογία επί του συνολικού χαρτοφυλακίου πιστοδοτήσεων του ιδρύματος (ανά οφειλέτη και ανά ποσό) • Η οικονομική ισχύς και σταθερότητα της χώρας του δανειολήπτη και το ιστορικό της όσον αφορά τη συνέπεια στις πληρωμές και την εμφάνιση σοβαρών γεγονότων αθέτησης υποχρεώσεων • Ο κίνδυνος άλλων μορφών κρατικής παρέμβασης που μπορούν να μειώσουν σημαντικά τη φερεγγυότητα των δανειοληπτών (π.χ. πάγωμα καταθέσεων, απαλλοτρίωση ή τιμωρητική φορολογία) 	

Υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Τομείς αξιολόγησης	Νομικές παραπομπές που σχετίζονται με τους τομείς αξιολόγησης
		<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος μεταφοράς που συνδέεται με τη διασυνοριακή χορήγηση δανείων σε ξένο νόμισμα, για σημαντικές διασυνοριακές χορηγήσεις δανείων, και τα ανοίγματα σε ξένα νομίσματα. 	
Πιστωτικός κίνδυνος από τιτλοποιήσεις	<p>Οι κίνδυνοι που προκύπτουν από συναλλαγές τιτλοποίησης στις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα είναι επενδυτές, μεταβιβάζουσες οντότητες ή ανάδοχες οντότητες, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων φήμης, όπως προκύπτουν σε σχέση με πολύπλοκες δομές ή προϊόντα</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Η καταλληλότητα της κατανομής των ανοιγμάτων σε τιτλοποιήσεις στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο και στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, καθώς και η συνέπεια με τη στρατηγική τιτλοποιήσεων του ιδρύματος • Η διαβάθμιση και η επίδοση των τμημάτων της τιτλοποίησης που κατέχει το ίδρυμα, η φύση, η σύνθεση και η ποιότητα των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού • Η συνέπεια της ελάφρυνσης της κεφαλαιακής απαίτησης με την πραγματική μεταφορά κινδύνου για τις μεταβιβαζόμενες τιτλοποιήσεις • Το κατά πόσον υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ εκταμιευθέντων και μη εκταμιευθέντων ποσών για διευκολύνσεις ρευστότητας που παρέχονται στο μέσο τιτλοποίησης • Η ύπαρξη σχεδίων έκτακτης ανάγκης για προγράμματα έκδοσης εμπορικών χρεογράφων εξασφαλισμένων με 	<p>Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013: Άρθρο 67, τρίτο μέρος, τίτλος II, κεφάλαιο 5 Οδηγία 2013/36/ΕΕ: Άρθρο 82</p>

Υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Τομείς αξιολόγησης	Νομικές παραπομπές που σχετίζονται με τους τομείς αξιολόγησης
Κίνδυνος χορήγησης δανείων σε ξένο νόμισμα	Ο πρόσθετος πιστωτικός κίνδυνος που προκύπτει από ανοίγματα δανεισμού σε ξένο νόμισμα σε ιδιώτες δανειολήπτες και ΜΜΕ που δεν έχουν προβεί σε αντιστάθμιση του συναλλαγματικού κινδύνου	στοιχεία ενεργητικού τα οποία διαχειρίζεται το ίδρυμα σε περίπτωση που η έκδοση εμπορικών χρεογράφων δεν είναι δυνατή λόγω συνθηκών ρευστότητας, και ο αντίκτυπος του συνολικού ανοίγματος του ιδρύματος σε πιστωτικό κίνδυνο <ul style="list-style-type: none"> • Οποιαδήποτε μη γραμμική σχέση μεταξύ του κινδύνου αγοράς και του πιστωτικού κινδύνου, στην οποία οι συναλλαγματικές ισοτιμίες ενδέχεται να έχουν δυσανάλογη επίδραση στον πιστωτικό κίνδυνο του χαρτοφυλακίου δανείων σε ξένο νόμισμα ενός ιδρύματος, όπως η σημαντική αύξηση τόσο της ανεξόφλητης αξίας του χρέους όσο και της ροής πληρωμών για την εξυπηρέτηση του εν λόγω χρέους, καθώς και η αύξηση της ανεξόφλητης αξίας του χρέους σε σύγκριση με την αξία των στοιχείων ενεργητικού που χρησιμοποιούνται ως εξασφαλίσεις και εκφράζονται στο εθνικό νόμισμα 	
Κίνδυνος μετοχών στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο	Ο κίνδυνος ζημίας από χρηματοοικονομικά μέσα λόγω μεταβολών της αξίας των μετοχών που καταχωρίζονται στο τραπεζικό χαρτοφυλάκιο	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος μείωσης της αξίας των επενδύσεων μετοχικού κεφαλαίου του ιδρύματος και η διασφάλιση ότι ο κίνδυνος αυτός αποτυπώνεται κατάλληλα στο πλαίσιο κινδύνου του ιδρύματος • Κατά περίπτωση, ο κίνδυνος συμμετοχής σε στρατηγικές συμμετοχές (τόσο ασφαλιστικές όσο και μη ασφαλιστικές) 	Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013: Άρθρο 133
Κίνδυνος τιμών ακινήτων	Ο κίνδυνος ζημίας λόγω μεταβολών στην αγοραία αξία των ιδίων ακινήτων ή χρηματοπιστωτικών μέσων που συνδέονται με ακίνητα	<ul style="list-style-type: none"> • Ο κίνδυνος μείωσης της αξίας των επενδύσεων του ιδρύματος σε ακίνητα • Κατά περίπτωση, η αξία των χρηματοπιστωτικών μέσων που συνδέονται με τα ακίνητα [π.χ. εταιρείες επενδύσεων σε ακίνητα (REIT)] 	Για τα ακίνητα που ανήκουν σε ίδρυμα, κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013: Άρθρο 134 παράγραφος 1 - Τυποποιημένη προσέγγιση (SA) Άρθρο 156 - Προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων (IRB)

Υποκατηγορίες πιστωτικού κινδύνου	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Τομείς αξιολόγησης	Νομικές παραπομπές που σχετίζονται με τους τομείς αξιολόγησης
Κίνδυνος απομείωσης της αξίας εισπρακτέων	Άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 53) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 2013/575 («ΚΚΑ»)	<ul style="list-style-type: none"> • Κίνδυνος απομείωσης της αξίας εισπρακτέων για όλα τα πιστωτικά χαρτοφυλάκια στα οποία δεν εφαρμόζεται η προσέγγιση IRB, καθώς και για εκείνα των οποίων ο κίνδυνος απομείωσης της αξίας εισπρακτέων θεωρείται ασήμαντος από την άποψη του χαρτοφυλακίου • Ο τρόπος με τον οποίο τα ασήμαντα ανοίγματα σε κάθε χαρτοφυλάκιο ή κατηγορία ανοιγμάτων συνυπολογίζονται στη συνολική εκτίμηση του κινδύνου απομείωσης της αξίας εισπρακτέων του ιδρύματος • Κατά περίπτωση, το αν η αξιολόγηση κινδύνου των ανοιγμάτων σε κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων στην πληρώτρια επιχείρηση που διαθέτει υπηρεσίες συστημάτων πληρωμών στην εμπορική αγορά (για παράδειγμα, στο χαρτοφυλάκιο ενδεχόμενων υποχρεώσεων για θέσεις ανάκτησης) είναι κατάλληλη και βασίζεται σε συνεπή τμηματοποίηση των υποκείμενων θέσεων σύμφωνα με τα βασικά συμβατικά χαρακτηριστικά τους –δηλαδή τη φύση των υποκείμενων συναλλαγών πώλησης, το χρονοδιάγραμμα των επεξεργασμένων πληρωμών και την εφαρμογή των τυπικών μηχανισμών μείωσης κινδύνου. 	
Κίνδυνος υποδείγματος για κανονιστικά εγκεκριμένα υποδείγματα	Άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 52b) του ΚΚΑ	<ul style="list-style-type: none"> • Παρακολούθηση του κατά πόσον το ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις και να διασφαλίζει ότι οι σχετικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων δεν υποεκτιμώνται • Η αξιολόγηση μπορεί να βασίζεται στις γνώσεις που έχουν αποκτηθεί από άλλες εποπτικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 101 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. 	Οδηγία 2013/36/ΕΕ: Άρθρο 3

Παράρτημα II – Υποκατηγορίες κινδύνου αγοράς

Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο υποκατηγοριών για τον κίνδυνο αγοράς που οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, κατά περίπτωση.

Υποκατηγορίες κινδύνου αγοράς (επίπεδο 1)

Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴

Γενικός κίνδυνος επιτοκίου (χαρτοφυλάκιο συναλλαγών)

Ο κίνδυνος ζημιών που προκύπτουν από μεταβολές στην αγοραία αξία των χρεωστικών τίτλων λόγω μεταβολής του επιπέδου των επιτοκίων που δεν σχετίζονται με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά των μεμονωμένων χρεωστικών τίτλων.

Σχετικές νομικές παραπομπές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση:

> Προ της θεμελιώδους αναθεώρησης του χαρτοφυλακίου συναλλαγών (FRTB) – εσωτερικά υποδείγματα

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 5 – άρθρο 362

> Προ της FRTB – Τυποποιημένη προσέγγιση / Μετά-την FRTB – Απλουστευμένη τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 2, τμήμα 2, υποτμήμα 2 – άρθρα 339-340 (γενικός κίνδυνος χρεωστικών τίτλων)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 2 – άρθρα 325δ-325ια (μέθοδος βάσει ευαισθησιών, γενικός κίνδυνος επιτοκίου)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική προσέγγιση εσωτερικού υποδείγματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1β – Άρθρα 325νβ-325ξη [συνιστώσα αναμενόμενης ζημίας / μέτρου κινδύνου σεναρίου ακραίων καταστάσεων (SSRM)]

⁵⁴ Στον πίνακα αυτό, ο όρος «Προ της θεμελιώδους αναθεώρησης του χαρτοφυλακίου συναλλαγών (FRTB)» αναφέρεται στους ορισμούς και την προσέγγιση που εφαρμόζονταν πριν από την έναρξη ισχύος της FRTB. Ο όρος «Μετά τη θεμελιώδη αναθεώρηση του χαρτοφυλακίου συναλλαγών («Μετά την-FRTB»)» αναφέρεται στους ορισμούς και την προσέγγιση που τίθενται σε εφαρμογή μετά την έναρξη ισχύος της FRTB.

**Υποκατηγορίες
κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 1)**

Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴

Ο κίνδυνος που προκύπτει από μεταβολές στην αγοραία αξία των χρεωστικών τίτλων λόγω διακυμάνσεων του πιστωτικού περιθωρίου τους (ανατρέξτε στους «Ορισμούς», τίτλος 1).

- Η κεφαλαιακή αντιμετώπιση διαφοροποιείται ανά είδος μέσου/χαρτοφυλακίου:

1) Κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου για μη τιτλοποιήσεις

2) Κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου τιτλοποιήσεων (εκτός του χαρτοφυλακίου διαπραγμάτευσης εναλλακτικών συσχετίσεων - ACTP)

3) Κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου των τιτλοποιήσεων που περιλαμβάνονται στο ACTP

- Καλύπτει επίσης τον κίνδυνο κρατικής αφερεγγυότητας (δηλ. τον κίνδυνο ζημιών λόγω μείωσης των αγοραίων αξιών των κρατικών ανοιγμάτων).

**Κίνδυνος
πιστωτικού
περιθωρίου
(χαρτοφυλάκιο
συναλλαγών)**

Σχετικές νομικές αναφορές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση

> Προ της FRTB – εσωτερικά υποδείγματα

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 5 του ΚΚΑ – άρθρο 362

(Συνιστώσα «Δυνητική ζημία (VaR)» και πρόσθετη συνιστώσα στο χαρτοφυλάκιο διαπραγμάτευσης εναλλακτικών συσχετίσεων (ACTP) («μέτρηση συνολικού κινδύνου») για «θέσεις στο ACTP»)

> Προ της FRTB – Τυποποιημένη προσέγγιση / Μετά την FRTB - Απλουστευμένη τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 2, τμήμα 2, υποτμήμα 1 – άρθρα 335-338 (ειδικός κίνδυνος χρεωστικών μέσων)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 2 – άρθρα 325δ-325ια (μέθοδος βάσει ευαισθησιών, κίνδυνος πιστωτικού περιθωρίου (CSR) χωρίς τιτλοποίηση, CSR με τιτλοποίηση εκτός ACTP, CSR με τιτλοποίηση εντός ACTP)

**Υποκατηγορίες
κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 1)**
Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική προσέγγιση εσωτερικού υποδείγματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 16 – άρθρα 325νβ-325ξη [συνιστώσα αναμενόμενης ζημίας/μέτρου κινδύνου σεναρίου ακραίων καταστάσεων (SSRM)]

Ο κίνδυνος μεταβολής της αγοραίας αξίας ενός μέσου λόγω ευρείας διακύμανσης της χρηματιστηριακής αγοράς ή λόγω παραγόντων που σχετίζονται με τον εκδότη του μέσου ή, στην περίπτωση παραγώγου, με τον εκδότη του υποκείμενου μέσου.

Σχετικές νομικές αναφορές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση

> Προ της FRTB – εσωτερικά υποδείγματα

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 5 – άρθρο 362 του ΚΚΑ

**Κίνδυνος μετοχών
(χαρτοφυλάκιο
συναλλαγών)**

> Προ της FRTB – Τυποποιημένη προσέγγιση / Μετά-την FRTB – Απλουστευμένη τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 2, τμήμα 3 – άρθρα 341-344 (γενικός κίνδυνος μετοχικών προϊόντων + ειδικός κίνδυνος μετοχικών προϊόντων)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 2 – άρθρα 325δ-325ια (μέθοδος βάσει ευαισθησιών, κατηγορία κινδύνου: κίνδυνος μετοχών)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική προσέγγιση εσωτερικού υποδείγματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 16 – άρθρα 325νβ-325ξη [συνιστώσα αναμενόμενης ζημίας/μέτρου κινδύνου σεναρίου ακραίων καταστάσεων (SSRM)]

**Κίνδυνος
μεταβολής της
διαβάθμισης**

Ο κίνδυνος ζημίας από χρηματοοικονομικά μέσα λόγω της επιδείνωσης της πιστοληπτικής ικανότητας του εκδότη ή του εκδότη των περιουσιακών στοιχείων αναφοράς ή των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων. Εξαιρείται ο κίνδυνος αθέτησης. **Στο πλαίσιο της FRTB, ο κίνδυνος αυτός αντιμετωπίζεται ως μέρος του κινδύνου πιστωτικού περιθωρίου.**

**Υποκατηγορίες
κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 1)**

Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴

Σχετικές νομικές αναφορές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση

> Προ της FRTB – εσωτερικά υποδείγματα

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 5, τμήμα 4 – άρθρα 372-376

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 2 – άρθρα 325δ-325ια

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική προσέγγιση εσωτερικού υποδείγματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1β – άρθρα 325νβ-325ξη

Ο κίνδυνος ζημίας από χρηματοοικονομικά μέσα λόγω αθέτησης εκ μέρους των εκδοτών των εν λόγω χρηματοοικονομικών μέσων ή των εκδοτών των περιουσιακών στοιχείων αναφοράς ή των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων. Καλύπτει επίσης τον κίνδυνο κρατικής αφερεγγυότητας, δηλαδή τον κίνδυνο ζημιών λόγω αθέτησης από κρατικά ανοίγματα.

**Κίνδυνος αθέτησης
(χαρτοφυλάκιο
συναλλαγών)**

Σχετικές νομικές αναφορές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση

> Προ της FRTB – εσωτερικά υποδείγματα

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 5 – άρθρα 372-376 (συνιστώσα «Πρόσθετη επιβάρυνση κινδύνου αθέτησης»)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 5 – άρθρα 325κβ-325λ

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική προσέγγιση εσωτερικού υποδείγματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1β – άρθρα 325νβ-325ξη (επιβάρυνση κινδύνου αθέτησης)

**Υποκατηγορίες
κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 1)**

Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴

Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013, άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 142) – περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τον κίνδυνο μετατροπής και τον διαρθρωτικό κίνδυνο συναλλάγματος

Σχετικές νομικές αναφορές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση

I) Εξαιρέση για τις διαρθρωτικές θέσεις συναλλάγματος (θέσεις S-FX)

- Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, άρθρο 104γ

- Κατευθυντήριες γραμμές για τις διαρθρωτικές θέσεις συναλλάγματος (EBA/GL/2020/09)

**Κίνδυνος
συναλλάγματος
(χαρτοφυλάκια
συναλλαγών και
τραπεζικά
χαρτοφυλάκια)**

II) Αντιμετώπιση των θέσεων πέραν των διαρθρωτικών θέσεων συναλλάγματος

> Προ της FRTB – εσωτερικά υποδείγματα

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 5 – άρθρα 362-377

> Προ της FRTB – Τυποποιημένη προσέγγιση / Μετά-την FRTB – Απλουστευμένη τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 3 – άρθρα 351-354

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 2 – άρθρα 325δ-325ια (μέθοδος βάσει ευαισθησιών, κατηγορία κινδύνου: κίνδυνος συναλλάγματος)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική προσέγγιση εσωτερικού υποδείγματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1β, άρθρα 325νβ-325ξη [συνιστώσα αναμενόμενης ζημίας/μέτρου κινδύνου σεναρίου ακραίων καταστάσεων (SSRM)]

**Υποκατηγορίες
κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 1)**

Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 143)

Σχετικές νομικές αναφορές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση

**Κίνδυνος βασικού
εμπορεύματος
(χαρτοφυλάκια
συναλλαγών και
τραπεζικά
χαρτοφυλάκια)**

> Προ της FRTB – εσωτερικά υποδείγματα

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 5 – άρθρα 362-377

> Προ της FRTB – Τυποποιημένη προσέγγιση / Μετά την FRTB - Απλουστευμένη τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 4 – άρθρα 351-354

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 2 – άρθρα 325δ-325ια (μέθοδος βάσει ευαισθησιών, κατηγορία κινδύνου: κίνδυνος βασικού εμπορεύματος)

> Μετά την FRTB – Εναλλακτική προσέγγιση εσωτερικού υποδείγματος

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1β – άρθρα 325νβ-325ξη [συνιστώσα αναμενόμενης ζημίας/μέτρου κινδύνου σεναρίου ακραίων καταστάσεων (SSRM)]

**Κίνδυνος
προσαρμογής
πιστωτικής
αποτίμησης
(χαρτοφυλάκια
συναλλαγών και
τραπεζικά
χαρτοφυλάκια)**

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, άρθρο 381

**Υποκατηγορίες
κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 1)**
Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴
**Κίνδυνος
αποτίμησης
(χαρτοφυλάκιο
συναλλαγών και
δραστηριότητες
εκτός
χαρτοφυλακίου
συναλλαγών)**

Ο κίνδυνος ζημιών από αναθεωρήσεις ή προσαρμογές στη λογιστική αξία στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που αποτιμώνται σε εύλογη αξία [άρθρο 105 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και κανονισμός (ΕΕ) 2016/101]

**Υποκατηγορίες κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 2)**
**Παραπομπές στη
νομοθεσία/Ορισμοί**

- Αβεβαιότητες τιμών στην αγορά
- Έξοδα εκκαθάρισης
- Κίνδυνοι υποδείγματος αποτίμησης
- Μη δεδουλευμένα πιστωτικά περιθώρια
- Έξοδα επένδυσης και χρηματοδότησης
- Συγκεντρωμένες θέσεις
- Μελλοντικές διοικητικές δαπάνες
- Πρόωρη λήξη
- Λειτουργικοί κίνδυνοι (αποτίμησης)

Ρυθμιστικό τεχνικό πρότυπο για τη συνετή αποτίμηση (κανονισμός (ΕΕ) 2016/101)

**Υπολειπόμενος
κίνδυνος**

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, άρθρο 325κα και ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για την προσαύξηση υπολειπόμενου κινδύνου [κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/2328] – περιλαμβάνει τις ευρείες κατηγορίες κινδύνων που προκύπτουν από μέσα με εξωτικό υποκείμενο και υπολειπόμενο κίνδυνο μέσω που ενέχουν άλλους υπολειπόμενους κινδύνους

Σχετικές νομικές αναφορές για την κεφαλαιακή αντιμετώπιση

**Υποκατηγορίες
κινδύνου αγοράς
(επίπεδο 1)**
Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί ⁵⁴
> Μετά την FRTB – Εναλλακτική τυποποιημένη προσέγγιση
Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τρίτο μέρος, τίτλος IV, κεφάλαιο 1α, τμήμα 4 – άρθρο 325κα
**Κίνδυνος αγοράς:
Κίνδυνος
υποδείγματος**
Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013, άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 52β)
**Κίνδυνος αγοράς:
Κίνδυνοι από τη
γραμμικότητα**
- Κίνδυνος δέλτα [κίνδυνος μεταβολής της αξίας ενός χρηματοοικονομικού μέσου λόγω μεταβολής της αξίας του παράγοντα κινδύνου (επιπτώσεις πρώτης τάξης)]
- Κίνδυνος βέγκα (κίνδυνος που προκύπτει από μεταβολές της μεταβλητότητας του υποκείμενου μέσου ενός μη γραμμικού μέσου)
- Κίνδυνος καμπυλότητας (συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου γάμα) (κίνδυνοι που δεν αποτυπώνονται στον κίνδυνο δέλτα και τον κίνδυνο βέγκα, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου που προκύπτει από τις επιπτώσεις δεύτερης τάξης των μεταβολών του υποκείμενου μέσου και από άλλες παραμέτρους των δικαιωμάτων προαίρεσης)
**Κίνδυνος αγοράς:
Ρευστότητα της
αγοράς και
κίνδυνος
συγκέντρωσης**
Ο κίνδυνος να υποστεί το ίδρυμα ζημίες αγοράς/ρευστότητας που απορρέουν από συγκέντρωση, είτε λόγω ανοιγμάτων σε έναν μόνο παράγοντα κινδύνου είτε λόγω ανοιγμάτων σε πολλαπλούς παράγοντες κινδύνου που παρουσιάζουν συσχέτιση, είτε λόγω μέσων με υψηλούς ορίζοντες ρευστότητας
**Κίνδυνος αγοράς:
Κίνδυνος βάσης**
Κίνδυνος ζημιών λόγω ατελούς συσχέτισης της μεταβολής της αξίας των μέσων ονομαστικής αντιστάθμισης

Παράρτημα III – Υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου

Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο υποκατηγοριών λειτουργικού κινδύνου που οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, όταν αυτό κρίνεται σκόπιμο.

Υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (επίπεδο 1)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (επίπεδο 2)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί
Νομικός κίνδυνος	Άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 52α) του ΚΚΑ		
Κίνδυνος υποδείγματος	Άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 52β) του ΚΚΑ		
Κίνδυνος ΤΠΕ	Άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 52γ) του ΚΚΑ	Κίνδυνος διαθεσιμότητας και συνέχειας των ΤΠΕ	Ο κίνδυνος ύπαρξης δυσμενών επιπτώσεων στις επιδόσεις και τη διαθεσιμότητα συστημάτων, δεδομένων και υπηρεσιών ΤΠΕ, συμπεριλαμβανομένης της αδυναμίας έγκαιρης ανάκτησης των υπηρεσιών του ιδρύματος, λόγω αστοχίας στοιχείων υλικού ή λογισμικού ΤΠΕ· αδυναμιών στη διαχείριση του συστήματος ΤΠΕ· ή οποιουδήποτε άλλου συμβάντος.
		Κίνδυνος ασφάλειας των ΤΠΕ (συμπεριλαμβανομένης της κυβερνοασφάλειας)	Ο κίνδυνος μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης ή κακόβουλων ή εσκεμμένων πράξεων που θέτουν σε κίνδυνο τα συστήματα, τα δεδομένα ή τις υπηρεσίες ΤΠΕ, ανεξάρτητα από το αν προέρχονται από το εσωτερικό του ιδρύματος ή εκτός αυτού (π.χ. κυβερνοεπιθέσεις)
		Κίνδυνος αλλαγών των ΤΠΕ	Ο κίνδυνος που προκύπτει από την αδυναμία του ιδρύματος να διαχειριστεί τις αλλαγές στα συστήματα ΤΠΕ ή στις υπηρεσίες ΤΠΕ εγκαίρως και με ελεγχόμενο τρόπο

Υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (επίπεδο 1)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (επίπεδο 2)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί
		Κίνδυνος ακεραιότητας δεδομένων ΤΠΕ	Ο κίνδυνος τα δεδομένα που αποθηκεύονται σε συστήματα ΤΠΕ και υποβάλλονται σε επεξεργασία σε αυτά να είναι ελλιπή, ανακριβή ή ασυνεπή μεταξύ διαφορετικών συστημάτων ΤΠΕ, γεγονός που υπονομεύει την αξιοπιστία ή τη συνέχεια των υπηρεσιών και των δραστηριοτήτων του ιδρύματος και ενδέχεται να έχει επιπτώσεις σε λειτουργικό, οικονομικό, νομικό επίπεδο ή στη φήμη του ιδρύματος
		Κίνδυνος παρόχων ΤΠΕ	τρίτων ο κίνδυνος που ενδέχεται να προκύψει για ένα ίδρυμα σε σχέση με τη χρήση των υπηρεσιών ΤΠΕ που παρέχονται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ ή από υπεργολάβους των παρόχων αυτών, μεταξύ άλλων μέσω ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης (άρθρο 3 παράγραφος 18 του DORA), συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου συγκέντρωσης ΤΠΕ (άρθρο 3 παράγραφος 29 του DORA), τόσο σε κρίσιμους όσο και σε μη κρίσιμους τρίτους παρόχους υπηρεσιών ΤΠΕ
Κίνδυνος τρίτου (εκτός του τομέα των ΤΠΕ)	Ο κίνδυνος που ενδέχεται να προκύψει για μια χρηματοοικονομική οντότητα σε σχέση με τη χρήση λειτουργίας που παρέχεται από τρίτους παρόχους υπηρεσιών ή από υπεργολάβους αυτών των παρόχων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της παροχής ή της υποστήριξης μιας λειτουργίας, μεταξύ άλλων μέσω ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης (επικείμενες κατευθυντήριες γραμμές της		

Υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (επίπεδο 1)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Υποκατηγορίες λειτουργικού κινδύνου (επίπεδο 2)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί
---	----------------------------------	---	----------------------------------

*ΕΑΤ σχετικά με τη χρηστή διαχείριση του
κινδύνου τρίτων μερών)*

Πιστωτικός κίνδυνος

(γεγονότα λειτουργικού
κινδύνου που σχετίζονται
με τον πιστωτικό κίνδυνο
αλλά δεν συνυπολογίζονται
στο σταθμισμένο ως προς τον
κίνδυνο ποσό ανοίγματος
για πιστωτικό κίνδυνο)

Άρθρο 317 παράγραφος 5 του ΚΚΑ

Κίνδυνος αγοράς

(γεγονότα λειτουργικού
κινδύνου που σχετίζονται
με τον κίνδυνο αγοράς)

Άρθρο 317 παράγραφος 6 του ΚΚΑ

Παράρτημα IV – Υποκατηγορίες IRRBB

Ο παρακάτω πίνακας παρουσιάζει έναν μη εξαντλητικό κατάλογο υποκατηγοριών IRRBB που οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, όταν αυτό κρίνεται σκόπιμο.

Υποκατηγορίες IRRBB (επίπεδο 1)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί	Υποκατηγορίες IRRBB (επίπεδο 2)	Παραπομπές στη νομοθεσία/Ορισμοί
Κίνδυνος διαφορών	EBA/GL/2022/14 (παράγραφος 7 «Ορισμοί»)		
Κίνδυνος βάσης	EBA/GL/2022/14 (παράγραφος 7 «Ορισμοί»)		
Κίνδυνος δικαιώματος προαίρεσης	EBA/GL/2022/14 (παράγραφος 7 «Ορισμοί»)	Κίνδυνος αυτόματου δικαιώματος προαίρεσης	EBA/GL/2022/14 (παράγραφος 7 «Ορισμοί»)
		Συμπεριφορικός κίνδυνος ενσωματωμένου δικαιώματος προαίρεσης	EBA/GL/2022/14 (παράγραφος 7 «Ορισμοί»)

Παράρτημα V – Μέτρηση κινδύνου τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων

Οι P2R για τον κίνδυνο τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων πρέπει να προσδιορίζονται αθροίζοντας τις P2R που αντιστοιχούν στον κίνδυνο που συνδέεται με κάθε συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής, η οποία βασίζεται στη μέθοδο του κέρδους συναλλαγών (TPM - Transaction Profit-Method), όπως αναφέρεται στην παράγραφο 173 του παρόντος εγγράφου. Άλλα είδη συμφωνιών τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων, τα οποία μεταφέρουν με παρόμοιο τρόπο σημαντικές ζημίες στην οντότητα της ΕΕ, πρέπει να αξιολογούνται με παρόμοιο τρόπο. Οι P2R που αντιστοιχούν σε μια συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής που ανήκει στο σύνολο TPM πρέπει να προσδιορίζονται ως εξής:

- α. Το ίδρυμα πρέπει να προσδιορίζει το χαρτοφυλάκιο του οποίου τα κέρδη και οι ζημίες χρησιμοποιούνται ως βάση για τον καθορισμό του ποσού που θα κατανεμηθεί στο ίδρυμα σύμφωνα με τη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής.
- β. Με βάση i) εμπειρικά στοιχεία και ii) βασικούς δείκτες μέτρησης που περιλαμβάνονται στη συμφωνία, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 174 στοιχείο β) των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, το ίδρυμα πρέπει να προσδιορίζει την οριακή συνεισφορά του «m» στους βασικούς δείκτες μέτρησης που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του μέρους των κερδών και των ζημιών που πρόκειται να κατανεμηθεί μεταξύ των οντοτήτων που συμμετέχουν στη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής.
- γ. Στο ίδρυμα πρέπει να μεταβιβάζονται οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον κίνδυνο αγοράς (*C_MRPportfolio*) που αφορούν το χαρτοφυλάκιο που προσδιορίζεται στο στοιχείο α).
- δ. Οι P2R για τη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής είναι $m \times C_MRPortfolio$. Το ανώτατο όριο μπορεί να καθοριστεί από τη μέγιστη ζημία που μπορεί να κατανεμηθεί στο ίδρυμα σύμφωνα με τη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής.

Σε ένα ίδρυμα μπορεί να μεταβιβαστούν «**»** (*C_MRPportfolio*) από μια οντότητα που έχει συσταθεί εκτός της Ένωσης και με την οποία έχει συναφθεί η συμφωνία τιμολόγησης μεταφοράς κεφαλαίων. Η εν λόγω οντότητα μπορεί να καθορίζει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις με βάση τους κανόνες για τον κίνδυνο αγοράς που ισχύουν στη δικαιοδοσία στην οποία είναι εγκατεστημένη. Όταν οι σχετικές διατάξεις της τρίτης χώρας βασίζονται σε πλαίσιο κεφαλαίου του Πυλώνα 1 που δεν συνάδει με το πλαίσιο κεφαλαίου για τον κίνδυνο αγοράς του Πυλώνα 1 που εφαρμόζεται στην ΕΕ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αυξήσουν την απαίτηση εφαρμόζοντας συντελεστή 1,5. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να μειώσουν ή να αυξήσουν τον πολλαπλασιαστή, ώστε να αντικατοπτρίζει τη σημαντικότητα των διαφορών στους κανόνες σχετικά με τον κίνδυνο αγοράς μεταξύ της ΕΕ και της τρίτης χώρας.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθορίσουν τις P2R της συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής σε τιμή χαμηλότερη από εκείνη που προκύπτει σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του παρόντος παραρτήματος, όταν πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- α. Στο πλαίσιο της συμφωνίας τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής, το ίδρυμα εκτιμάται ότι διατηρεί και διαχειρίζεται το μεγαλύτερο μέρος του κινδύνου αγοράς που σχετίζεται με το χαρτοφυλάκιο στο οποίο βασίζεται η συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής.
- β. Το υπόδειγμα ρυθμίσεων καταχώρισης υποδηλώνει ότι το ίδρυμα μπορεί να κατανείμει τις ζημίες του χαρτοφυλακίου συναλλαγών του σε άλλες οντότητες που συμμετέχουν στη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής.
- γ. Το ίδρυμα παρέχει επαρκείς αποδείξεις ότι, υπό το πρίσμα του ρόλου του ως βασικού συνεισφέροντος στη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής κατά την έννοια του στοιχείου α), οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για τον κίνδυνο αγοράς που σχετίζεται με τις θέσεις που υπόκεινται στη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής καλύπτουν ήδη πιθανές ζημίες που απορρέουν από τη συμφωνία τιμολόγησης ενδοομιλικής συναλλαγής.